

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Controversiarum fidei cath. adv. haereticos [...] doctrina in varios tractatus distributa - Cod. Ettenheim-Münster 171

Griesser, Adam

[S.l.], 1628-1629

Tractatus I.- De Deo

[urn:nbn:de:bsz:31-114334](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-114334)

Damasc. 1. de fide c. 12. quo spectat e' derivatio Diony
 si Hadopagita de divinis nominibus c. 12. du ait divinitas
 est omnium contemplans et lastrans. 3.º idem significatur
 voce latina *gratia* siue ea a graco *Gratos* veniat,
 ut quidam volunt siue a latino verbo *deest* quod pro
 nihil desit, ut nota subingit perfectiore, sufficienter: aut a
 3.º persona verbi deo quod facit *desit* oia; aut a iureto
 de eo, quod de eo aut ab eo sine cetera. 4.º deniq; in
 lingua Germanica dicitur *Grat* / bonu quasi *gratia*
 factu significante et quoniam in ta bonitate prima
 reo *desit* attributo sicut illud Luc. 18. nemo bonus, nisi
 solus *desit*, nomen per quanda epelliam, et quoniam
 hac appellatio in illa graecoru dpo dicitur apud
 mesanum l. 1. c. et proi. *desit* c. 7. Ep quibus
 oibus colligi sicut notat Greg. Naz. 11. ce. consentan
 te Aug. serm. 115. de verbis Aplici I pluraq; nota
desit non e' quide' personalia aut, q' proprie sicut in
 fringere epelliam significat ad coia, ut ab aliqua
 opase, seu attributo eras deumpta, tñ per ea signi
 ficari aliquid super oia epelliam, a quo oia, quoniam
 natus, melius, aut instantius quid cogitari n' potest. Cui
 signaui subscribit illa apud Aug. serm. 115. de *desit*,
 nitio epelliam. l. 1. c. 1. Ruful. 99. deumpta quod
desit sit mens quadam, soluta et libera secreta
 ab oi generatione / q' proficit mortali, oia p'cedit, et
 mouens ipsaq; p'cedit motu sempiterno.

15
 Ep Latino
 a
 desit / qui nihil
 desit
 aut a desit / q' oia
 desit / q' oia

Ep Germanico
 desit / gratia

Conclusio 2.º *desit* esse, de fide certissimu' est *desit* q' est de
 fide
 ij illam insipientem, qui dixit in corde suo non est *desit*:
 sed an id e' per se nota sit, n' aq; inter os querit, coia
 in hystoria sentia est, quod hac p'posito *desit* est in se. An a. hac p'poo,
 et sicut se spectata sit quidem per se nota n' sit nobis, *desit* est, sit p' se
 aut secunda nos ita quo ad utramq; partem p'posito nota querit
 docet *desit* q. 2. a. 1. et c. eo Val. opu. 1. suar. tom. 1. *desit* q' a. 1.
 mel. dirp. 29. varq. d. 19. Dammer. d. 2. q. 1. dub. 2.
 et alij pleriq; fere lux melioribus Theologis apud eos, deo.
 Et ex una p. ij p'posito in q' dicit. 2. q. 2. Ocean et
 quosdam p'posito, quos simpli negant p'posito, et in se nota

14
Hi uolunt quod hanc
proproxi est in pui
idm se, sed et idm nos
nota fit.

Quid sit propositio
per se nota

Quid propositio per se
nota et nobis
nota

73

esse quod proxi sit; et ex altera p. j. Albert. Bonavent.
abulanzom et quondam alioz in simpli n. tm. fido se sed
et idm nos notu ee uolunt quod proxi sit. Sed phi
uis gelio quia propositio per se nota r. g. e. di. ut cu. arde
in logica p. post. e. circa principia demonstratio
docal p. absolute, tam respectu uui, quod propositio in re
spectu hanc qm nimirum propositiois quadratu n. tm. in se,
et idm notam suam, includitur in esia. g. ubi, re d
illud fit includi et nobis g. at ut ho est aial. et ra
tionalis, discurzians, totum est. maius g. id p. quales
propositiois per se nota requiruntur ad praemissas
demonstratiois perfectas. Et di. propositio per se nota
qua in se quida. ut idm re nota. Et, n. tm. nobis, aut quo
ad nos, quia licet a parte rei praedictu includatur
in essentia subiecti, id tm. nobis aut saltem n. oibus
constat. Itaq. in propositio cu. proxi sit suu. a. adeoq.
in re. simpli. hic uia g. naentio inter ee et h. u. u. u. u. u.
quidem hanc propositio, si proxi est, in se ut idm se nota
in m. nobis aut idm nos, tu quia id pluribus n. g. at,
ut p. de eo, qui citato p. 1. 13. dixit in corde suo n.
est proxi, tu q. licet oibus g. at. et tu q. id n. nisi
mediante discurz. fit n. dicitur simpli, et quoad
nos et per se nota propositio; si quidem teste. A. i. l.
l. c. propositio per se nota n. alia est, qua q. in media
ta. di. not est, qua a priori n. fit demonstrabilis quod
utruq. fusissime probat suu. l. c. et alij tu phi
tu. g. ubi. l. a. t. i. o. i. g. p. o. t. u. e. t. B. o. n. a. u. e. t. e. f. i. m. i. h. i. u. i. d. e. a. t.
tm. ac q. sto. no. q. dependeat ab acceptioe: Quid sit
se propositio per se notu, ex quibus p. t. quos seq. c. ostendit
demonstrari p. e. quod proxi sit

Quaeritur quomodo
fidei credi possit
proxi ee

74

Quaeritur in hinc quomodo fidei credi possit proxi
esse. Haec subitanpli est, quia cu. idem aliquid fidei
credatur, quia proxi dicitur supponendum est in oibus
fidei proxi esse, q. et in p. si credere debeat proxi
esse, hoc ipso iam supponere debeat, ex esse, et si hoc sup.
ponam, quomodo credo? Et utruq. simul sine repugna.

tiā fieri pot̄ sūt ut creda bross e, et q̄a creda
 quia id t̄se dicit nam sicut nō aliquis in occulto,
 aut obscuro loco latens de seipso uerbiq; testari p̄ se sibi
 esse: ut proxime audiens hanc loquentem, simul et cre-
 dat illum ibi esse, et propterea credat q̄a ille dicit, itā
 et bross q̄od s̄ p̄ uerba illi ego su q̄at su q̄ moyses
 populo uelut dicens qui est misit me ad de scripto testa-
 tus est, licet a mose n̄ abiter, quā ab ipso bross auditu
 sit, sic Chriā q̄a. +. Mulieri samaritana de se. f.
 uelid testatur est. Se cu esse du dicit ego su, qui et
 loquitur tibi, simulq; obligauit illam ad credendū,
 itam qm̄ mare. s̄ supra mare ambulans dicit ego
 su nolite timere, et q̄a. ro. Cap vobis ego su

CONCLUSIO s̄a bross e a priori quidem seu pp qd
 demonstrari n̄ p̄t p̄t a posteriori, seu p̄ demonstratio-
 ne quia ostendendo bross ab effectu, ita hō coic̄
 Theologia sentia cu s̄. Th. a. s. Jā p̄ est q̄ quosda
 quibus facit s̄ot i. r. et q̄ q̄ in p̄ced: concl. negant
 illo modo per se notū esse, quod bross sit hō p̄t
 quia bross nulla h̄t sui eadē q̄ h̄t ad demonstracem
 a priori uelut, tu q̄a p̄dicata essia n̄ p̄t a priori
 de sui subit demonstrari, e a. seu epistola est p̄dica
 tu esse respectu bross, tu q̄a p̄ id s̄ent, libet i d fieri
 per definitione subti. q̄ q̄d est bross, ut uolunt ad
 uersari, adeo q̄ per sui essē rāem consequenter per
 s̄ap̄u idem definiēt i sigdes epistola bross e q̄dam
 essē rāe bross intrinseca inclusa in conceptu bross ut ep
 cond. s̄ q̄tabie. aliter se h̄t res cu aliqua proprietate
 q̄ a priori per definitionem subti de eo demonstrat,
 quia passio n̄ includit in effectu rebe essē sicut q̄ dicitur
 esse respectu bross.

bross e a priori
 ostendit n̄ p̄t q̄t
 in a p̄p̄tionē

ubi bross e a
 priori ostendit n̄
 p̄t

ubi a posteriori bross
 e, ostendit p̄p̄t.

s. Th. 1.º q̄ gent. re ḡria a val. suar. v̄as. p̄. p̄. p̄. p̄. p̄.
 et alijs temerarie de errore auctoral. p̄b̄ia. 1.º
 auctoritate II. gustini p̄ronys. Tertul. Cyz, Clemen-
 tis et pluriū aliorū paginā apud citatos ep̄ q̄bas s.
 Bas. oracō de Incar. sic ait. s̄ quis pietatis p̄tator
 it̄, is quid sit bross corrigē n̄ ingrat, uelut ep̄ ys q̄ ab

quari p^oe ca^m eor^udem, unde p^ou^m a gelidie. 3^a r^oo
 sumitur a gradu reru^m possibiliu^m, et u^olari, nam uel
 o^oa gtingentia sunt uel n^o, adeo q^o q^oda u^ol^o n^o o^oa gtingen
 tia tm^o, alijs o^oa alijs nihil fuissent, gsequenter n^o n^ou^o
 sp^ont aut e^o possent, quod n^o u^o est, n^o m^oipit esse, nisi per
 aliquid quod est, q^o dicendu^m quada^m u^ol^o esse, si a n^o u^o
 quilibet sic tunc id uel ca^m h^oc sua necessitate uel n^o, si hoc
 dicat, habetur intentu^m, si illud, rursus aut sistendu^m in aliqua
 co^oa q^o uel procedendu^m est in infinito n^o hoc f^o illud. 4^a
 r^oo ubi datur aliquis gradus, seu ord^o perfectionis et di
 gnitatis ibi dandus est in eode^m g^o aliquid perfectius
 quodue ca^m sit ceteroru^m; nam gradus maiori^m boni aut
 minoris n^o est nisi respectu alicuius m^ois boni, in eode^m
 g^o sed inter uentia datur gradus, ut una perfectius sit
 aliud minus perfectu^m q^o in eode^m g^o dandus erit perfectius
 quod est p^ou^m: Naic solum r^ocem ex^oitice diuina e^o uideri
 est apud S. Anselm: in monologio c. 1. 2. 4. 5^a r^oo
 omnia n^o tm^o animata, sed e^o inanimata operantur n^oa
 sua, p^o fine, et impossibile esset hoc fieri, nisi daretur aliquod
 em^o g^ouale, a quo cetera o^oa dirigerentur in suu^m fine^m.
 et has quinque r^oces a S. Th. q. 1. a. 3. 4. et alibi addu
 ctas subij^o diducunt eiy^m interpretes; alij alij plures ad
 ducunt ex arte 2° et 8° phys: ac 2° et 12° metaph: item
 ex Tullio de n^oa deoru^m plurimas a. ex p^o ut uideri
 est apud Sep. de p^oid: 8° 1°, alioq^o scholasticos et maxime
 Suarez. in met. l. c. quibus 6° ad h^oc famer^o dub. 4 una
 moral^o euidens, ab aucto^oite et g^oseu^o o^ou gentiu^m et
 populo^m, docto^ou^m, et quilocto^ou^m, constant^ore asseuerantia
 n^omen aliquod seu p^ou^m e^o uelut festantur o^o historia
 ueteris nouis, sacrae, profanae, et quis pene quotidiana
 miracula supra n^oa uirg^o facta, ac calo^o illuminare mor
 tuos surcitare, solis calor^oq^o corporu^m n^oal^o mobilium
 fiteri ignis u^om clumbar^o, qui totius p^osi^o machina
 cali^o fixa, elementa, aliq^o o^oa in eode^m pulcherrimo et
 in ordine disposita et gubernata alijs clamant qua
 supremu^m cali^o m^ou^m, ac p^ou^m e^o ut merito Tartul. 11 g^oent
 c. 12 dixit o^oib^o a n^oa u^olita e^o p^oconceptione animi
 p^ou^m a, id comprobans ex opib^o, q^obus g^otemur, q^obus facti^o

17
 3^a
 q^oo sumitur a gradu
 uel poss. gelidie et
 uicinarum

4^a
 a gradu seu ordin
 perfectionis

5^a
 ex eo quod omnia
 dirigantur in fine

6^a
 ex eo quod gentes
 g^oseu^o.

nam animamur eo et hoc ipse ethnicus notarunt fere
et sic Rom 2. modo sicut hunc cognoverunt, ita et gloria
fiscabant, ut idem Apul. loqu. Sed hac existia posita qd
remanet an ea. praeter alia intrinseca, et essia predicata
fere ut in effi et intrinseco conceptu fere seu essia divina
incluatur.

Predicata, fere
essia sunt explicia
alia quoniam et alia
creaturis: alia uero
nam.

Essia
predicata essia soli deo
quoniam.

Per hoc deos et
fere hierarchia a caeteris
rebus.

CONCLUSIO 3a. Predicata sunt essia seu ea qd est
in conceptu seu ratione fere essia, ac intrinseca includantur
sunt explicia gratia 1o. quodammodo sunt essia qd, sed coia et alijs
creaturis, ut essia. Ens, substantiam, completam, viventem
agentem, incorruptibilem, de quibus postea, et attributa
dicendum erit, et licet hoc ipse predicans, et aliquid dicendum
sit quia in corpore est, cum nullum dicitur conceptu, quod
in predicans, aut aliquid, ut recte dicitur. Hab. r. notat, qd
solum in modo percipiendi imperfectum habentur, illa et
gradibus essibus, quia et in angelis sunt de ratione essia
2o. praeter ista sunt qd ipsi soli deo convenientia essia
ut quod sit ens increatum, seu non productum, quod sit ens a se
vel ex se. 3o. ab alio: quod sit ens verum, ut non potest esse, quod
sit in se, etiam, caetera. n. oia sunt entia p. participationem
quod sit fere in se, seu quod idem actus purus, seu simplex,
qui sit opus omnia potest ad aliquod sui complementum receptionem
hu. quod denique sit ens primum, a deo, ens entium. Per
ista essia omnia dicitur quod est ab alijs alijs rebus, quae
ab ipso deo creata et producta sunt, et ideo entia p. par
ticipata vocantur. Et inter haec deo predicata essia et
fere a melioribus Theologis et ponitur essia de deo ut
hinc respicitur in modo concipiendi ab alijs, si distinctione
seu ipsamet essentia divina. Exod. 3. Ego sum, qui sum, et
qui est misit me, ut Job 42. nunc tu qui solus es in unum.
Breuissime designari potest deus ens a se et per essentia.
Tamest qd simpliciter aliquis essibus, seroq. proprijs pra
dicatis de deo describi potest. Per uero praedicata essia
predicata notanda est, qd qd plerumq. eorum in sui expli
cacione multum dependant ab explicacione et intelligentia attri
butorum deo singulorum, de quibus a. 5. et primis de
uideantur eade esse, ut in ipso nulla eorum, qd confu
dantur ab inductoribus u. gr. ens etiam cum attributo
simplicitatis: in illa pia solum rationem percipiendi di
stinguuntur ab attributo, quia licet oia in se idem sint
eademq. etiam simplicissimo constituant, in predicata illa

Essia
predicata
fere
remanet
an ea.

Essia
predicata
sunt
explicia
alia
quoniam
et alia
creaturis.

Per hoc
deos et
fere
hierarchia
a caeteris
rebus.

Deus
ens
a se
et per
essentia
breuissime
designari
potest
deus
ens
a se
et per
essentia
tamest
quod
simpliciter
aliquis
essibus
seroq.
proprijs
praedicatis
de deo
describi
potest.

esse recessita, gerimus ut quædam seu etiam p^o et quædam
constitutiva esse divina; attributa ubi tanquam pro
prietates quædam p^o dicta etiam sequentes, ut quod a par
te rei se ita habeant sed adia, talia, in rebus creatis di
similitudo sunt et ob imperfectum vium gerendi modum a nobis
aliter cognosci n^o p^ont.

Hic multa ex his predicatis sunt negativa ut in corpore, p^o prima p^o dicta
probabile incorporeum, incorporeum, p^o n^o p^ont p^ont esse esse "negativum" p^o defectu
divinam utiq; positivam. p^o idam argutum fieri posse et p^o penuriam notu.
in alijs pluribus a parte reatibus, attributis divinis,
nec tñ quidquam gerere, nam licet talia ex vi nois
videantur, improprie negacem recipi tñ, et ex mente et
vno loquendi signant ad eam positivam, vel per modum
esse vel attributi, utimus in huiusmodi vocibus ne
gatiuis, quia res nobis sufficienter n^o est cognita, nec
aliud nomen ad etiam aut talem proprietatem
p^ont signandum, suppetit: quod fieri et solent in multis
rebus creatis, quarum differentia nobis, vel cognita
n^o sunt, vel idoneum nomen ad illas significanda, desit,
ut Irrationale, incorporeum, n^o vivens.

ARTS CV CVS SS^{us}
De Attributis divinis in com.
MUNA.

Nomen attributi, n^o nimis late sumimus hic pro
co, quod pro attribuit, seu id predicatum p^o esse accipimus, eo q
fit ut substantiam eam seu id quod p^o notum gerendi modo p^ont ubi notu
hic se et proprietat, quod supveniens ipsi esse divina p^o gerit, de vel h^o q^ont
maliter spectata, nec tñ n^o nimis stricte, prout signat, p^ont ipsi esse
tantum, predicata absoluta et quæ pro ut p^o esse etiam divina supaddita
unus et p^ont; alia nullus predicatum negativum, quæ negat: p^ont respe
aut optinesse denominari, ut infinitum, inaffabile, p^ont esse absolute
gnitum, creatum esse, nec et relativum ut est p^ont esse,
dicretur, attributum quod p^ont esse strictum. Sed p^o acci
pimus hic attributum medio modo fieri pro eo, quod p^ont
tatum modo gerendi ad instar alterius proprietatis, seu
affectionis ipsi esse divina p^ont esse esse sua esse
et esse spectata supaddit, ut de eam predicatur, quæ id
absolute, ac p^ont esse, quæ respectuum, quæ negativum.

aut proprie attributa n sunt in eo tempore de deo
 dicitur aut si sunt spectant ad relativa attributa q
 ad extra hinc. 7. itaq ex relatiuis aliq sunt interna
 seu ad intra ut loquuntur hor. q in deo signant relatione
 reale ad intra et ideo notionalia hinc ut paternitas fili
 atio seu in filii spiras actiua passiva de qbus ngra
 Atia sunt relativa ad extra hor est q signant tm relati
 one aliq rari seu respectu que hor ut ad creatu
 ras ut e eadem iam creatori gubernatore predestina
 tem co et hoc hinc a pp per uia coaliti cognoscei
 quis nimiru hac gderate reru creatoru p gderatur
 ad creatore cognosce du tanqm ad effectum ad caa
 deniq si qui magis ex acta hie uelit attributoru disti
 ctione diuidi pnt adhuc 3 pl. 1. m ca q uel sunt soli deo
 puria ut e omnipotente omnipotentem, uel q coia at sunt
 alijs creaturis ut ea ex uia ueni gen. 2. m ca q
 uel sunt psona deitiae ut dnu uera honu, uel parti
 cularia ut cetera oia. 3. m ca q ut loq s. th.
 q. 14. a. 1. pertinent aut ad diuina substantiam ue sim
 plicitas, perfectio, bonitas, infinitas, immensitas. aut
 ad aliquam de d operacionem seu actu spectant ut pnt
 scia, prouidia, uoluntas, pna de d et scdm hanc parti
 tionem attributa oia tractat et s. th. a q. 3. et cu eo
 scholasticu i. speciatim exponunt perfectiones de d
 scdm se q n sunt perfectiones; deinde ex parte ut a nobis cogno
 scunt 3. ut sunt in opae immaneti q. p qd relati
 ad intra, 5. relatiuis ad extra: q gubernant opae
 de d ad extra ut e creatori e

Ex relatiuis aliq sunt
 ad intra, dicitur notio
 lia ut paternitas
 filiatio

alia Relatiua ad ext
 ut ad creaturas
 ut e creatori, gubi
 natore, pdestinatio.

Aligua attributa soli
 deo queniunt.
 alia ceteris de creatori.

CONCLUSIO 2. attributa diuina nec inter
 se, nec ab inuice, nec ab esia diuina distinguuntur
 reate, aut ex natura rei, sed tm raone ratiocinata, ita q
 scdm Scoti pntia, ac quosda rectoricos filij unitatis, aut
 distinctionis ppugnatores, quoad utraq p. sentiant s. th.
 q. 3. a. 6. et m. 1. dist. 2. q. 2. et m. 3. 22. q. 1.
 a. 3. magister m. 1. dist. 8. alb. in sum. 1. q.
 q. 20 alens. 1. q. q. 23. mecho q. Bon. m. 1.
 dist. 34. q. 2. val. q. 15 pu. 3. Mol. 1. p. q. 28.
 suar. hic 1. 1. c. 10. et fupere tom. 2. Mat. d. de
 dist. Doeg. tom. 3. m. p. p. d. 116. c. 4. Rec. 1. p.
 t. 1. c. 1. Hamer. d. 2. q. 2. dub. 2. et alijs plures
 apud hos citati, q pntia Scoti pntiam n satis tutam,

Attributa diuina nec
 a se inuice, nec ab esia
 diuina reate distinguntur
 sed tm raone ratiocinata.

a p. omnes inter attributa
i. s. d. distinctionem
et alia quae sunt.

Itaque hoc fuit habitus
Gallia & Gilbertus:

Ibi 1° ex 5. arg.

Ibi 2° ex 5. arg.
Rameus

Ibi 3° r. oae

si oae

male sonantem. Patribus gratia ac periculosa uocant.
 a p. gratiam posita uoluit oem infer attributa ut
 aut ab essia distinctione realem (hor e n tm reale stricti
 item q. modale de quo in re nulla p e a dubio, cu sit
 de fide definitu in Conc Romensi, nisi forte noy moda
 lis distinctionis, aliud quod coiter soler il g d p sed et eam
 qua aliq cu proto, ni pholoz muerant et filum uocae
 quaeue ante opacem mentis, aliquid a naa rei ab alio
 dicit distinguunt. Sed q hor pbi nra con sentia 1° ex Aug.
 s. de. Tun 8. ubi ait, n est aliud pro et aliud
 magnu a sed hor ide illi est q quod magnu e, et 1. 6.
 radem magnitudo eius e q sapia, et eade bonitas, q sapia
 et magnitudo, et eade ueritas, q illa oia, l. r. r. r.
 n est aliud sapia eius, aliud essia, cui hor est esse, quod
 sapientem esse, et 8. ciuit. 6. ga n aliud illi est esse
 aliud uiuere, nec illi aliud est uiuere, aliud regere, sed
 quod est illi uiuere, regere, creatu e, hor est illi gra, si
 multa ho passim alibi et proter alios et 5. Gray. 10.
 Mor. 10. s. r. hor est, quod h, aternitatem quippe h sed
 ipse est aternitas; lucem h, sed lap sua ipse et 2.
 Ibi ex 5. conc: Romensi in quo q. qae da Gilbertu damnata
 fuit illa sentia q negabat diuina attributa de pro pae
 iudicari in abstracto, sed tm in concreto, quasi dicit n est
 sapia ueritas et sed tm sapiens ueritas et in h sapie n pro
 ptura dicit q de illis, abstractis noibus appelleret, u dicit
 est ueritas et at si fili ex naa rei ante opacem mentis
 distinguerentur attributa ut inter se aut ab essia ia
 n possent in abstracto, et fili de se, aut essia iudicari, qua
 a fili et a parte rei distincta sunt ut pat de se mutuo
 iudicari in abstracto, licet eide p bto infmt u. g. albedo
 et dulcedo, substantia et quantitas. 3° pbi r. oae tu
 ga ipse protus admittit attributa inter se, et ab essia t. s. d.
 n magis distinguunt, qua relater ab eade, atq nat ab essia
 distinguunt tm aperiuntur sem: et ploent: tu ga si ante opa
 tumem mentis, ut a parte rei different iatu plura in
 pro a p. rei diuisa essent, adeoq, is n pae diu simplex u
 q Gilbert: et in fo et 5. Fern: de querae du aut n p
 oia uau in pro et cu t. r. o q d d, habebit multiplicem

definitio a definito a q. rei n differat, nec tr sy no u
ma dur; unde Bonitas u: q: et sapia n grē dicitur
habeant definitioes ut foot. Obijcie n tr deo dicitur

Alia cu solutione

Obijctio epist de sero, et attributis eius qd dicitur
realia enunciari, dicitur. v. sero illi dicitur uolte
n dicitur q: de leu inter se et ab epia ep dicitur rei
distincta esse, nam de una eademq re implicat qd dicitur
dicitur enunciari. h neg conij. ad prob. dicitur si res al
qua ita sit una, et simplex ut ne uerite qde sit multi
pax. In n pōe dicitur q dicitur de illa affirmari aut ne
gari, scilicet est, si illa uirtute aequalat multi, uelut
fit in diuini attributis, q n pōm eandē rāonē de se
se aut epia dicitur.

Alia cu solutione

Obijctio q: si una eandē simplicissima re dicitur
fit realit qd dicitur appropinquat, quomodo sero
n falso et ku erroru qd dicitur. h sine o falso qd dicitur
tr dicitur q dicitur et realit dicitur, nam cu epia dicitur
eminenter et uirtuale fit multa, pluribus fit pfecto
nibus aequalens, cuius qd dicitur fili suos respondet qd
ptus obtinet n actu dicitur uirtute a equalens dicitur fili
qd dicitur n. ut pote dicitur actu realit distinguantur
Circum hanc doctrinā de distinctione attributoru
inter se et ab epia adhuc difficultas pōt remanet,
an distinctio ista fieri p uiam istam pōt sine ordi
ne et respectu ad creaturas, non, an et ab illis dicitur
et reatoru distinguat attributa dicitur, de quo bene
ter fit

Attributa dicitur n dicitur
gunt per istum dicitur
aut reatoru.

CONCLUSIO 5^a. Attributa uel perfectione dicitur
n distinguantur per istum dicitur aut reatoru: a nobis a.
pnt quidem rāonē distinguere aut concipi absq ordine seu
respectu actuali ad creaturas, actu seu realit distinctas
quibus illa aequivalent n tr sine respectu quasi uirtua
li seu habituali ad eas dem ita hō conijcti dicitur. Th. m 1°
dicit 2^a 2°. et 1° p. q. 13. sentia. pbi 1° p. licet n. dicitur
dicitur et reatorum cognoscat attributa dicitur ueluti a nobis
distincta, quippe imperfecta unum modum generali per
fecti uirtutis n tr ipse ea distinguit, quia ex nos ea di
stinguamus qd prouenit ex imperfectione uia dicitur uale
mus, et quora dicitur opōr notamus uno gestu appre

hendere; ite a. de factu, cui nec in pro nec creatis locu
 habeat (ut pote, q. simplicissimo conceptu videtur de pro et
 cognitione. p. unum simplicissimum a. p. rei obitu in ydem co
 locu n. h. r. r. illa distinctio quidquid in j. i. u. obfcurior,
 et rari q. d. theologo sentiant, non formalis auctoritate
 s. thom. 1. 1. de grad. apud 1. r. q. 1. p. tom. 2. d. 122.
 c. 2. et 5. Th. d. d. 2. sect. 1. a. 3. item ex factu ult. ubi
 si in illa die q. videbimus de pro p. r. u. r. t. erit p. omnia
 unus et nomen eius unus; ex dictis se q. proprie et fili n. p. n. p.
 et ab eterno r. o. e. distincta facit attributa in deo n. l. t. y.
 n. q. t. s. p. r. d. i. u. i. n. u. s. f. u. i. t. a. b. a. l. t. e. r. n. o. q. n. h. u. t. e. a. d. i. s. t. i. n. g. u. a. t.

non fuerunt attributa
 et ab eterno distincta

2^a p. p. b. i. q. u. i. a. u. t. r. a. t. i. o. d. i. g. n. a. t. u. r. d. i. s. t. i. n. g. u. i. a. t. t. r. i. b. u. t. a. d. e. i. t. a. f. i. l. i. s. p. r. o. p. r. i. a. s. r. a. t. i. o. n. e. i. n. p. r. o. p. r. i. a. s. b. o. n. i. t. a. t. i. s. u. i. q. a. m. a. s. a. p. i. a. p. o. f. i. l. i. i. e. t. p. a. t. e. r. n. i. s. p. r. o. p. r. i. a. s. r. a. t. i. o. n. e. s. f. u. n. t. i. n. p. r. o. p. r. i. a. s. a. c. t. u. a. l. i. n. o. n. d. e. f. e. r. r. a. t. u. r. a. d. d. e. a. t. u. r. a. s. i. n. b. i. l. i. e. n. u. l. l. a. e. s. t. c. r. e. a. t. u. r. a. d. e. o. n. i. s. e. s. t. b. o. n. a. s. s. a. p. i. e. n. s. p.

3^a deniq. pars quod in dicta distinctione significatur
 saltem virtualiter ordo ad creaturas et distinctio, et cetera
 ut plurimi inter quos est de rec. c. 1. et p. u. a. 1. 1. c. 12.
 ablati negant attributa r. o. e. d. i. s. t. i. n. g. u. i. a. b. i. q. r. e. s. p. e. c. t. u. a. d. c. r. e. a. t. u. r. a. s. a. c. t. u. d. i. v. e. r. s. a. s. q. a. p. t. u. r. a. r. i. i. n. h. i. c. u. i. t. a. n. t. p. r. o. p. r. i. a. s. e. r. r. o. r. n. i. s. i. o. b. f. u. r. e. i. n. a. b. s. t. r. a. c. t. i. v. e. h. o. r. e. s. t. p. u. t. i. n. l. u. a. s. i. n. c. r. e. a. t. u. r. i. s. n. e. c. n. i. s. i. p. e. r. m. o. d. u. m. e. t. s. p. e. c. i. e. m. c. r. e. a. t. u. r. a. r. u. m. q. u. o. d. l. e. b. e. t. p. r. o. p. r. i. a. s. e. r. r. o. r. i. t. a. n. q. q. u. i. t. u. m. e. i. u. s. u. i. d. o. l. l. e. m. q. p. r. a. t. e. r. e. l. u. a. t. i. n. c. r. e. a. t. u. r. a. e. s. e. n. t. i. a. i. a. c. r. e. a. t. u. r. a. i. n. t. e. l. l. e. c. t. u. n. e. c. n. i. s. i. p. e. r. s. p. e. c. i. e. s. i. t. a. r. u. r. e. r. u. c. r. e. a. t. u. r. a. r. u. m. q. u. a. e. a. c. t. u. i. n. t. e. r. s. e. d. i. s. t. i. n. g. u. a. n. t. a. d. q. u. a. s. v. i. r. t. u. a. l. i. t. e. r. s. a. l. t. e. m. r. e. s. p. i. c. i. a. m. u. s. d. u. t. a. l. e. r. i. m. s. r. o. p. e. r. f. e. c. t. i. o. n. e. s. d. i. s. t. i. n. g. u. i. m. u. s.

CONCLUSIO 4^a. Attributa h. e. o. o. i. a. e. t. s. i. n. g. u. l. a. a. p. r. e. i. e. t. s. i. n. g. u. l. a. a. t. t. r. i. b. u. t. a. s. u. n. t. d. e. r. a. t. i. o. n. e. e. t. i. n. t. e. n. s. i. o. n. e. c. o. n. c. e. p. t. u. a. q. u. o. d. d. i. c. i. t. u. r. e. s. s. i. a. d. i. v. i. n. a. e. i. n. q. u. a. i. l. l. a. e. s. t. i. n. c. l. u. d. a. n. t. u. r. e. t. n. e. c. e. s. s. a. r. i. e. s. s. i. a. d. e. o. r. e. t. i. l. l. a. i. n. s. u. o. n. i. l. t. r. i. n. i. s. e. c. o. c. o. n. c. e. p. t. u. i. n. c. l. u. d. e. n. s. e. s. t. d. e. r. a. t. i. o. n. e. e. t. q. u. i. d. d. i. c. i. t. u. r. o. i. u. s. s. i. n. g. u. l. a. l. o. c. u. t. d. e. a. t. t. r. i. b. u. t. o. r. i. a. i. t. a. u. t. p. r. o. p. r. i. a. e. s. t. i. d. i. c. t. o. m. o. d. o. s. p. e. c. i. a. t. a. t. e. r. i. n. t. e. r. s. e. p. e. t. u. c. u. i. e. s. s. i. a. d. e. o. r. e. t. i. d. e. m. s. u. n. t. ; a. l. i. u. d. t. u. e. s. t. s. i. c. a. l. e. m. a. t. t. r. i. b. u. t. a. t. u. i. n. t. e. r. s. e. p. e. t. u. c. u. i. e. s. s. i. a. e. t. h. a. e. r. u. i. c. i. p. s. e. i. n. e. u. i. l. l. i. s. q. u. a. r. e. t. a. s. p. e. c. i. a. n. t. u. r. s. e. c. u. n. d. u. m. i. m. p. e. r. f. e. c. t. u. m. m. o. d. u. s. q. u. e. r. i. e. n. d. u. m. u. t. s. i. c. i. n. n. e. c. h. a. e. t. s. e. m. u. t. u. o. n. e. c. a. s. i. a. m. d. i. v. i. n. a. i. n. s. u. o. e. s. t. i. n. i. t. i. n. e. c. e. t. q. u. i. d. d. i. c. i. t. u. r. i. n. o. c. o. n. c. e. p. t. u. i. n. c. l. u. d. a. n. t. n. e. c. a. b. i. l. l. a. i. n. c. l. u. d. a. n. t. u. r. ; a. d. e. o. q. u. i. l. l. a. e. s. t. s. i. c. o. i. a. e. t. s. i. n. g. u. l. a.

si quia attributa sunt
 de r. o. e. et intentione conceptu
 e. s. s. i. a. d. i. v. i. n. a. e. i. n. q. u. a. h. a. e. r. e. t. a. t. u. r. i. n. a. s. s. i. a. d. e. o. i. l. l. i. s. i. n. c. l. u. d. u. n. t.

Exemplum
 si dicam bonitas h. e. t.
 quia bonitas u. e. s. t.
 i. n. t. e. n. s. i. o. d. i. c. i. t. u. r. q. u. e. d. o.
 s. i. c. u. t. n. o. n. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. i. t. e. r. m. o. d. u. s. q. u. e. r. i. e. n. d. i.

Abstracta et concreta ob simpliciter entitem in differunt
 in sibi modum recipiendi, tm in forme identico
 nisi fili vera sunt, quae sic differunt, nisi forte q
 da ob selem, et propriat rationem, et sibi ponit pro duar
 ut sunt transcendetia, et filia, ut q: dicitur est veritas,
 qm subitum est abstractu, et predicatu geretu, ut di
 uinitas est dicitur, et ipsa est ras, pot p, uolati deudatur
 in conc: Remensi q Gilbertu: ite tm et filis p dicitur q
 sibi unum modum recipiendi n unu sibi sed tm idem
 fac uere, nisi et, hie qda concreta sunt q ob p p r i a t
 spali rase sibi ponit de q b a d a s abstractis p r a d i a r i
 ut de transcendetibus dixi, q supposito n modum
 u: q: p r t a y est dicitur, bonitas est dicitur, essia di
 uita est g r a s . 7. deniq, et abstracta de abstr
 ctis uere p r o d i c a n t u r in diuinitis, ne deitas est entita,
 sapia est bonitas, quia obtine ut a p. rei idem sunt,
 et unum est de essia alterius identite n tm sibi et p m
 unum modum recipiendi. Et quibus ite, q u a s d a m
 p r o d i c a n t in diuinitis sibi unum modum recipiendi uere, tm et
 identite et sibi rem signatam n a. fili, quada et fili;
 et ideo aliquos si addatur ijs reduplicatio oio falsos fore
 nisi t r i s i s, cui illa addatur sibi unum recipiendi mo
 du contineat aliquo modi r a s e m ob quam, aut sibi
 qua p r i d i c a t u r c o n s e n i a t s u b t o: ex qua regule uere
 sunt dicitur quia dicitur est ueritas, sapiens, iustus, bonus,
 potens, uirtus, dicitur quia sapiens, ille, quia bonus, uel
 qua potens est creator, item deitas, quia deitas e na
 infinita, potens, dicitur quia p r g e n e r a t; q u. falsa sunt;
 dicitur quia dicitur est ho, quia uel t r i s i s, dicitur quia
 sapiens, amat, miseret, potens est t r o p u r s u s u e r a: s u n t
 in identico sensu, sed falsa in fili si dicitur iustia aut boni
 tas, quae diuina, est misericordia; ite diuinitis, quae di
 uinitas est uoluntas, aut ijs fili ad apparet in propositionibus
 tm aequa l e n t e r r e d u p l i c a t i u t, ut dicitur illa uult, uolte
 n g e t, iustia miseret, misericordia purit bonitate
 sapiens est, aternite iustus est, aut ijs iustia aternus
 est, tales in. falsa sunt q d q d a l i a c e n t, et d r i m i n e n t i s
 d i c e r i n t, si t r i s i s u l t a t i u t, sit q u a s t r a n s c e n d e n t, et

in subitum est abstracta
 et predicatum geretur
 ut
 diuinitas est dicitur
 et ipsa est ratio, potest per uoluntatem deudatur
 in concilio Remensi quod Gilbertus: ite tamen et filius per dicitur quod
 sibi unum modum recipiendi non unum sibi sed tamen idem
 facit uere, nisi et, hic quaedam concreta sunt quae ob propria
 spali rase sibi ponit de quibus abstractis praedictari
 ut de transcendetibus dixi, quod supposito non modum
 u: quod prout est dicitur, bonitas est dicitur, essia di
 uita est gratia. 7. denique, et abstracta de abstr
 ctis uere predicantur in diuinitis, ne deitas est entitas,
 sapientia est bonitas, quia obtine ut a p. rei idem sunt,
 et unum est de essia alterius identitate non tamen sibi et per
 unum modum recipiendi. Et quibus ite, quaedam
 predicant in diuinitis sibi unum modum recipiendi uere, tamen et
 identitate et sibi rem signatam non a. fili, quaedam et filii;
 et ideo aliquos si addatur ijs reduplicatio oio falsos fore
 nisi t r i s i s, cui illa addatur sibi unum recipiendi mo
 du contineat aliquo modi r a s e m ob quam, aut sibi
 qua p r i d i c a t u r c o n s e n i a t s u b t o: ex qua regule uere
 sunt dicitur quia dicitur est ueritas, sapiens, iustus, bonus,
 potens, uirtus, dicitur quia sapiens, ille, quia bonus, uel
 qua potens est creator, item deitas, quia deitas e na
 infinita, potens, dicitur quia p r g e n e r a t; q u. falsa sunt;
 dicitur quia dicitur est ho, quia uel t r i s i s, dicitur quia
 sapiens, amat, miseret, potens est t r o p u r s u s u e r a: s u n t
 in identico sensu, sed falsa in fili si dicitur iustia aut boni
 tas, quae diuina, est misericordia; ite diuinitis, quae di
 uinitas est uoluntas, aut ijs fili ad apparet in propositionibus
 tm aequa l e n t e r r e d u p l i c a t i u t, ut dicitur illa uult, uolte
 n g e t, iustia miseret, misericordia purit bonitate
 sapiens est, aternite iustus est, aut ijs iustia aternus
 est, tales in. falsa sunt q d q d a l i a c e n t, et d r i m i n e n t i s
 d i c e r i n t, si t r i s i s u l t a t i u t, sit q u a s t r a n s c e n d e n t, et

in abstracta de ab
 tractis dicitur et
 peitas et quibus
 sunt uere predicatae,
 identica, sed in fili

NB

28

KS 173

in neutro quæ ponal n' auctibil' p'p'o, d'rus q'o i'p'o, quo
 d'git' est, p't q'ro est, uixit d'git' q' r' p't q' q'ro
 d'c'obuy in d'ic'is f'arq' f'or' p'p'o q' q'ro
 t'ia q'do n'ia q'p'o t'm uera est n' p'p'o d'ic'io q' n' fili.
 quia f'urq'as seu appell'ao uariat, quare f'arq' q' q'
 d'itur d'rus q'nerat' d'c' d'ros A d'p'tor q' p'it'at' q'ner
 nat, item q' d'ic'as d'ic'as d'git, uol't' d'p't' d'ic'as q' uo
 l'ntas p'p'o d'git, m'ic'ic'ia d'rus m'ic'ic'ia, q' d'ic'ia
 d'c' est m'ic'ic'ia q' d'rus i' d'ic'ia m'ic'ic'ia aut u'
 a'issim, item uol't' d'c' est d' d' d' d'rus in q'm uol't'
 opat' q' in q'm est opat' q' d'c' q' d'ic'as uel ap'it' p'nt
 f'arq' uel d'ic'it' q' f'ic'ic'ia quia licet p'p'o d'ic'as
 p'nt d' f'ic'ic'ia t'm quia alter'it'as uar'at' uera t'm est in
 f'ic'ic'ia d'ic'io, u' q' d'ic'is p't f'arq' i'nf'ur' q' d'ic'io

De singulis d'c' attributis in spe
 cie et primo quæ de absolutis, quæ
 tribuuntur d'ro secundum esse
 eius.

Attributa seu perfectiones d'c' in spe s'c' m'ethodus. Th.
 et Theologorum in 1. p. u'isim' p'nt q' Simplicitas 2.
 perfectio, 3. Bonitas, 4. Infinitas, 5. Immensitas,
 6. ubi d'ic'at' q' ubiq'itas, ad omni p'rti' d'ic'ic'ia
 f'arq' d'ic'it'at' d'ic'it'at' q' d'ic'ic'ia p'p'o d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia
 ut d'ic'ic'ia et modo cognosc'nt' d'c' d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia
 et hoc d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia
 r'iora d'ic'ic'ia r'p'ct' ad creaturas, et ideo d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia
 d'ic'ic'ia p'iora d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia
 seu d'ic'ic'ia quo p'nt' et d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia
 uol't' q' d'ic'ic'ia p'nt' d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia
 cordia; u' d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia
 t'ia ut p' d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia quida' p'nt' d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia
 u' q' d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia et p' d'ic'ic'ia. licet p' d'ic'ic'ia
 u' f'ic'ic'ia u' d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia
 r'lat'ia q' ad op'at' d'ic'ic'ia ad d'ic'ic'ia p'nt' et d'ic'ic'ia
 p'nt' in p'nt' seu d'ic'ic'ia. u' d'ic'ic'ia q' d'ic'ic'ia
 d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia et d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia
 u' d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia et d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia
 u' d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia et d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia
 agetur f'ic'ic'ia q' d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia d'ic'ic'ia

Handwritten text on the right edge of the page, partially cut off.

est et unica q̄ persona divina n̄ suas substantia sed acci
dentia. 2° maior falsa est, quia decreta est n̄ se n̄ sine
multa, quam s̄ros multy adibit, iam hor iam illud voluit ac
decreta, ut falso supponit Porcius, sed n̄ se et uni cu' s̄ros
licet de s̄ra h̄ndicari, ea n̄. m̄ s̄ros n̄ multi p̄s, sed una
est; s̄ros autus talis res est ipsa op̄ia est, tametsi uergetur
circa distincta ob̄ia, nec decreta est ita d̄r ip̄a libera ut
ep̄istare n̄ possit, aut aliq̄ n̄ fuerino q̄m ep̄istia, n̄ semp
fuerunt.

CONCLUSIO 2^a Perfectio est in hoc q̄
Aut ut ois ois veru' perfectionis optimo, et copulle ab̄sso
modo in se q̄lineat, adeoq̄ s̄ros et s̄ros simp̄, et ab̄sola
te perfectissimū ut nullū ei in perfectione par̄sue
p̄t ita ep̄ coi d̄ant ois catholice et 1° q̄d quod s̄ros s̄ros
perfectus est de fide indubitatū, q̄at 1° s̄ros s̄ros
sicut et s̄ros in celestis perfectus est; est n̄. cao 1° et s̄ros
s̄ros in actu op̄cluden' ois proam, et effectū. 2° ois p̄s
s̄ros perfectiones in se h̄, intere atq̄ q̄dem, et simp̄ tales,
h̄e formaliter, creatas u. seu in certo q̄re perfectiones,
h̄e uel eminenter tanqua' in suā colā efficien' h̄, uel
representatiue tanqua' in ideā uel p̄t uel tar
qua' in ille q̄te s̄ros de nullas seu importent imperfe
ctione, quod uerūq̄ probant theologo' ex Joa. 1. quod
factū est in ipso uita erat, Rom 11. et ipso et per
ip̄u' et in ipso sunt oia, Gal. 2. q̄ pulchritudo agri
mea est, et q̄d. s̄ros s̄ros seip̄u' uocat ois bonū, a
quo cetera sunt bona. 3° q̄d s̄ros s̄ros h̄ros p̄fectissimū
s̄ros absolute et s̄ros sine q̄partat ad nullā alia rem
s̄ros. Et ois q̄ s̄ros s̄ros q̄d. n̄. in r̄ae r̄ae i perfe
ctio perfectus est qua' id quod t̄m in certā quādā
r̄ae cultis perfectus est, s̄ros a. in ip̄a r̄ae s̄ros
ut pote in s̄ros, et per se est perfectissimū res anate ra
in certo t̄m q̄re. Intarim nihil ob̄tat quo minas
res creatas p̄d̄aliqua sui p̄fectione participatam
dicant s̄ros s̄ros ut Mat 5. et s̄ros perfecti, sicut s̄ros
et 1° Joa. 5. cui app̄nerit filis ei erimus; h̄ros. n̄. s̄ros
litudo est ois mota sed t̄m q̄m q̄d et s̄ros alique gra
dū perfectionis participata.

Triax, quomodo reata p̄fectione d̄i p̄r n̄ s̄ros a

**DEVS
Perfectus**

1° s̄ros

2° ois p̄s

3° s̄ros

NS

DEVS et inter se
inquantia ut spiritus
vel corpus, itam
causa eminenti
in se ginet

cu' in ea saepe inter se pugnent, ut spiritus, et corpus,
itaque multa sunt vel accidentia, q' in DEVM non cadunt
vel alijs repugnent de deo dici, ut corpus, lapis, albus
R hoc tm probato, quod creata perfectiones non sunt sibi
in DEO, et sic non repugnant, non sunt impediunt, quomodo
dicantur inde eminenter in se. Contra hanc opinionem
sunt noui haeretici n'p' caluinita, quos in suis scriptis
plurimas DEO imperfectiones blasphemie affingunt
quod si auctor solus, a diabolo nil differat, quod
sibi moralis, otiosus libertate carens, non semper illi sit,
sed quia haec blasphemia q' specialis est attributa,
ut bonitatem immortalitatem plene, suis locis frigida
refertentur.

DEVS
BONUS.

DEVS solus p' auto no
malis in bonis tu ad
nitela tu ad optia.

DEVS optimus sine
spatet in his vltis,
sive in gra moris.

CONCLUSIO 3^a DEVS in se ipso vere, summe et
quidem solus, per eam, ac absolute BONUS est, sua' tm
bonitatem coicat, tu ad intra naturae, et vno, tu ad extra,
sive in creaturas libere, ita ex scriptura et pp sententia
ac probatur cu' s. Th. q. 6. oes istos haereticos et mop fa-
tebit. Sive n. bonum spectatur in gra entis sive in gra
moris DEVS semp summe bonus est tam absolute et in se,
qua respectiue, parando eius bonitatem cu' bonitate
aliarum reru oriam, q' stat ex scriptura passim ubi illi
nitati p' excelliam perfectio bonitatis et sanctitatis
DEO tribuitur, psal. 147. Confitemini Dno quonia' bonus.
mat. 23 magister bone, respondit ipse Christus v' n'us est
bonus. DEVS, Luc. 18 nemo bonus, nisi solus DEVS, san-
ctitas vero passim reperitur in scripturis, q' u. bone est
diffusiuu' sicut in DEVS sua' bonitatem, atq' se alijs com-
municat, n' tm creaturis ad extra per creatioe uel ut
coa efficiens, aut exemplaris, aut per beatitudine ut coa
singula, sed et ut de primario natura et vno ad intra,
quos si totam sua' bonitatem coicat filio per generacoem
et spiritui sancto per spiracoem, nec tm inde sequi filia
et spiritu sancto tm per participacoem more creaturaru
nre bonitatem n' per eam, q' creaturae sua' bonitatem
a DEO accipiunt tanquam simpli et sicut ab alio et
supiore, nec eandem se inferiori, quod sit bonitas DEI,

Philos a
pant: il
no alij
creatur
phasia
n' un
mal bon
nitatem
phasi
sentent
nitati
DEVS
oia ipse
de no
confite
DEVS
sicut DE
nec de
nit mem
arbit:
DEVS
form
n' uno q
illo agat
DEVS
7. 8. c
q' uult
sunt s
vini p
p' uent
Ergo
liber
dus u
p' uat
p' uat
n' uale
n' uale
n' uale

DEVS
Infinitus
sive Infinitus per se
vionis

est conclusio.

Calvinitarum error, quod Dros, sic auctor peti como
dus solvamus 4. 3. ubi de pite agendum erit, tametsi
jua se absurditate satis obedi, procedant.

Conclusio 4^a. Dros est sibi ipsam, seu
in seipso omnia et acta Infinitus. Est de se de r.
simpliciter de summa Trin: qj vultu Calvinista l.c.
pag 232. imple blasphemantem Dros, sicut aucto pu
us sit nec in seipso, nec operando Infinitus esse, sed con
clusio pte nec quia Dros est per se, ac suam essentia
item ead, ja rno p independentes actus pura q. Et
ans illimitata gmanis, oia reru et possibilium perfecti
ones q u. excludens oem potentialitatem, quoru nihil
fiaret si finitus esset tunc qd expressa finia pp ut vide
re est apud, pama simo et typis scriptura Gal 114.
magnus Dros et admirabilis vultu, et magnitudinis eius
n est finis, pariter magnus est et n hie fine, exorsus et
immetens; eo quo pte mendaciu vultu, quod in scriptura
Dros n vocat Infinitus, et a. notandum nec scripturas
illas, nec nos loq de Infinito, aut magnitudines quan
tatis seu motu corporea quia hoc in Dros non datur
nec de Infinito orioe divinae aut immensitatis aut eter
nitatis aut incomprehensibilitatis, qd licet tales Infinitu
divus reuera snt alia si attributa gstant, sed de in
finito perfectionis, et ut plie loquar, sdu suam, quale
prater s. r. n. nec dat nec datur se consistit la. hoc
Infinitu epia divina sibi et proprie in hoc, quod Dros
sibi adeo sit exallens ut ni sua esla careat oia pte, et li
mitata perfectionis, nihilo perfectionis ei dedit, est qd
hoc ut sit sibi negativu qd sibi su positivu gmanis, vel
sibi vel eminenter oem perfectione et possibile fine
tis. Obijcti a vultu

Objectiones vultu
pueriles.

1. Substantia Dros, ab angelis, et creatis usq a finito
glu ubi q. n. pte a Infinita. neg onsq. quib. in. mpti
est accedente auxilio supra dale Infinitu pte 7 substantia
videri ab glu creato et finito.

Obijcti 2. nulla dat creatura Infinito ut plie offen
dunt q. nec Dros R. neg. cons. bella grega, quasi uer
Dros n sit ppa oipotens licet nulla creatura sic oipotens;

Erra Vorstij
Inmensitatem d' B

absurditas a go
substantia

absurditas vorstij

hanc immensitatem interius tu ipsa esset d' m se tu cas per
 factio tu aiaz infinitas tu eius opetio in rebus orbis ad
 ut in ethnici phli apud artem de die ut: oca d' r' aut pro
 in plena esse docuerint: q' adu miru sit (prater antiquo
 Anstotomorphitas) sapius no minata nebulone d' p' d' m Vorstij
 aca faise scribere quod d' r' n' ubiq' p' r' sed tm in calo
 proprie let d' m sola sua substantia, ni t' r' r' u. n' n' u' r' t' o
 et sapia s' u' nobis adde, quod opprese est q' p' d' i' t' a' s' e' r' i
 p' r' e' a' t' p' e' t' et ipsa r' a' s' e' m' quomodo . n . s' a' l' a' d' b' i' d' i' t' a' t' e' m
 d' m m' t' u' r' o' n' n' u' i' d' o' q' u' o' m' o' d' o' t' u' r' u' s' s' u' b' s' t' a' n' t' i' a' d' i' u
 p' o' t' u' d' r' o' s' p' r' d' r' o' s' p' o' t' u' s' s' u' b' s' t' a' n' t' i' a' d' i' b' i' n' o' s' i' t' q' u' a' i' n' c' a' l' o
 n' e' c' d' u' i' p' e' t' u' r' u' n' i' f' a' c' i' s' d' r' o' m' s' u' i' p' e' r' e' l' o' g' y' p' e' r' s' o' n' a' l' i' t' e' m
 q' s' o' l' a' n' i' f' a' c' i' s' f' u' e' r' i' t' e' u' t' u' r' o' s' i' n' e' s' u' b' s' t' a' n' t' i' a' d' r' o' s' q' u' o' s' i' l' l' a
 t' u' s' a' p' m' u' i' u' e' t' a' c' l' o' d' i' s' t' i' n' g' u' a' n' t' u' r' . n' o' t' s' i' n' o' h' u' m' a' n' i' t' a' t' e'
 m' a' n' a' t' e' t' i' m' p' o' s' s' i' b' i' l' i' s' a' r' r' i' a' n' t' a' s' a' p' i' e' n' s' e' r' r' o' r' e' s' t' , n' e' c
 d' i' u' i' t' e' q' u' o' d' s' u' b' s' t' a' n' t' i' a' p' a' r' b' i' i' n' c' a' l' o' p' e' r' m' a' n' e' n' s' t' m' o' f' f' e
 c' e' r' i' t' , u' t' h' u' m' a' n' i' t' a' t' e' t' u' r' d' i' u' i' n' i' t' y' s' u' b' s' t' a' n' t' i' a' s' i' n' e' h' u' m' a' n' a' n' o
 s' u' b' s' t' a' n' t' i' a' p' o' s' s' e' t' . q' u' o' m' o' d' o' . n . a' l' i' q' u' i' s' t' u' r' u' s' u' e' r' e' f' u' i' s' s' e' t' d' r' o' s' ,
 i' n' i' m' i' l' l' o' d' e' r' e' s' i' t' a' t' e' , n' e' c' s' u' b' s' t' a' n' t' i' a' p' e' r' s' o' n' a' l' i' s' f' u' i' t' : q' u' e' s' i' n' i
 h' i' l' o' m' i' n' u' s' d' r' o' s' e' r' a' t' , q' u' o' m' o' d' o' e' t' n' u' n' a' s' q' u' e' n' r' a' m' p' o' t' u' i' t'
 e' t' d' r' o' s' : s' i' d' i' u' i' n' i' t' y' s' u' b' s' t' a' n' t' i' a' s' i' n' e' s' u' b' s' t' a' n' t' i' a' h' u' m' a' n' a' ,
 n' e' c' s' i' d' i' u' i' t' e' s' u' b' s' t' a' n' t' i' a' m' d' r' o' s' h' i' c' o' r' d' i' n' a' r' i' e' s' i' t' i' n' c' a' l' o' , t' e' m
 p' o' r' e' t' m' i' t' u' r' i' n' f' a' c' i' s' n' i' n' c' a' l' o' s' a' d' t' m' i' i' n' t' u' r' u' s' i' n' c' a' r' n' e' f' u' i' s' s' e' , n' a'
 e' t' h' o' r' n' o' u' e' t' p' l' u' r' i' b' u' s' a' b' s' u' r' d' i' s' a' l' i' s' e' r' r' o' r' u' b' u' s' p' l' e' n' a' s' t'
 q' u' a' t' u' r' n' e' c' d' r' o' s' p' o' t' u' s' s' u' b' s' t' a' n' t' i' a' m' n' e' c' t' r' e' s' p' e' r' s' o' n' a' s' d' i' u' i' n' a' s'
 i' n' c' a' l' o' t' m' i' n' f' a' c' i' s' f' u' i' s' s' e' n' t' , q' u' o' n' t' u' r' d' e' l' o' c' o' i' n' l' o' c' u' s'
 d' r' o' s' m' o' t' u' s' f' u' i' s' s' e' t' . s' e' d' q' s' h' a' n' c' o' f' e' r' a' t' p' h' e' o' l' o' g' i' a' ? d' u' e' s'
 c' u' v' o' s' t' i' o' q' u' o' m' o' d' o' c' u' n' q' d' d' r' o' s' f' u' e' r' i' t' i' n' c' a' r' n' e' s' u' i' t' t' a' m' e' n'
 p' o' s' s' i' m' i' n' s' c' r' i' p' t' u' r' a' d' e' t' l' o' c' u' s' d' e' s' t' i' n' c' a' l' u' c' a' l' u' t' u' l' i' t' i' n' o'
 t' e' p' e' r' a' q' . d' e' d' i' e' f' i' l' i' j' s' h' o' i' u' e' t' p' s' a' l' . u' z' a' d' t' e' l' e' u' a' u' i' o' c' u' l' o' s'
 m' e' o' s' , q' h' a' b' i' t' a' t' i' n' c' a' l' i' s' ; s' i' n' i' f' a' c' i' s' a' q' h' a' b' i' t' a' r' e' t' i' n' d' o' m' u'
 d' r' o' s' d' i' i' n' c' a' l' i' s' e' s' s' e' t' a' d' c' a' l' u' o' u' l' o' s' t' e' n' a' r' e' . & p' r' o' s' t' d' i' u' i' n' c' a' l' i' s' t' a' l' i'
 h' a' b' i' t' a' r' e' n' q' . i' n' a' l' i' s' t' a' r' e' , n' q' u' o' d' a' l' i' b' i' e' t' n' h' a' b' i' t' a' t' i' o' s' p' e' r' u' n' t' . n . i' n' s' c' r' i' p' t' u' r' a'
 t' o' n' i' n' h' a' b' i' t' a' t' s' e' d'
 q' u' o' d' i' n' s' i' n' e' d' e' u' i' a' e' t' p' e' . l' o' c' u' s' e' i' t' a' t' e' , s' e' d' q' u' a' i' b' i' p' e' c' u' l' i' a' r' i' t' e' r' a' n' g' e' l' i' s' e' t' p' a'
 t' i' s' p' e' r' u' n' d' e' n' d' i' p' r' a' e' b' e' t' e' t' a' b' i' s' d' e' p' a' r' u' l' i' a' r' i' t' e' r' i' b' i' a' m' a' l' i'
 e' t' c' o' l' i' t' u' r' , s' u' a' l' i' q' u' i' s' i' l' l' e' g' l' o' r' i' a' m' o' s' t' e' n' d' i' t' i' n' c' a' l' i' s' h' a' b' i' t' a' r' e'
 p' r' e' l' i' q' u' i' s' a' l' i' s' l' o' c' i' s' s' i' n' u' a' h' o' t' a' t' t' r' i' b' u' t' u'
 s' u' s' t' a' n' t' i' a' : q' u' o' m' o' d' o' d' r' o' s' s' i' t' a' l' i' q' u' i' s' o' t' i' n' o' i' b' u' s' ? e' n' u' l' l' o'
 m' o' d' o' t' a' n' q' u' a' m' i' n' l' o' c' i' p' r' o' p' r' i' e' , n' e' c' i' n' t' e' r' n' o' s' c' r' i' p' t' u' r' e' , n' e' c' d' e' f' i' n' i'
 t' i' o' n' i' s' i' n' i' s' i' t' h' u' m' a' n' i' t' a' t' e' , e' t' a' n' o' l' o' g' i' e' , n' e' c' u' r' u' s' c' r' i' p' t' u' r' e' , q' u' o' d' d' r' o' s' n' o'
 q' u' a' n' t' i' f' i' c' a' t' l' o' r' o' i' t' a' u' t' t' o' t' u' s' t' o' t' i' l' o' r' o' , a' u' t' p' a' r' t' i' r' e' s' p' o' n' d' e' a' t'
 i' n' d' e' f' i' n' i' t' i' o' n' e' , q' u' o' d' d' r' o' s' n' o' i' n' t' o' t' o' l' o' d' e' f' i' n' i' t' u' r' e' t' i' n' t' e' r' m' i' n' a' d' i' t' u' r' e' t' e' x' i' s' t' e' n' t' i' a'

d' r' o' s' d' i' i' n' c' a' l' i' s' e' s' s' e' t' a' d' c' a' l' u' o' u' l' o' s' t' e' n' a' r' e' . & p' r' o' s' t' d' i' u' i' n' c' a' l' i' s' t' a' l' i'
 h' a' b' i' t' a' r' e' n' q' . i' n' a' l' i' s' t' a' r' e' , n' q' u' o' d' a' l' i' b' i' e' t' n' h' a' b' i' t' a' t' i' o' s' p' e' r' u' n' t' . n . i' n' s' c' r' i' p' t' u' r' a'
 t' o' n' i' n' h' a' b' i' t' a' t' s' e' d'
 q' u' o' d' i' n' s' i' n' e' d' e' u' i' a' e' t' p' e' . l' o' c' u' s' e' i' t' a' t' e' , s' e' d' q' u' a' i' b' i' p' e' c' u' l' i' a' r' i' t' e' r' a' n' g' e' l' i' s' e' t' p' a'
 t' i' s' p' e' r' u' n' d' e' n' d' i' p' r' a' e' b' e' t' e' t' a' b' i' s' d' e' p' a' r' u' l' i' a' r' i' t' e' r' i' b' i' a' m' a' l' i'
 e' t' c' o' l' i' t' u' r' , s' u' a' l' i' q' u' i' s' i' l' l' e' g' l' o' r' i' a' m' o' s' t' e' n' d' i' t' i' n' c' a' l' i' s' h' a' b' i' t' a' r' e'
 p' r' e' l' i' q' u' i' s' a' l' i' s' l' o' c' i' s' s' i' n' u' a' h' o' t' a' t' t' r' i' b' u' t' u'
 s' u' s' t' a' n' t' i' a' : q' u' o' m' o' d' o' d' r' o' s' s' i' t' a' l' i' q' u' i' s' o' t' i' n' o' i' b' u' s' ? e' n' u' l' l' o'
 m' o' d' o' t' a' n' q' u' a' m' i' n' l' o' c' i' p' r' o' p' r' i' e' , n' e' c' i' n' t' e' r' n' o' s' c' r' i' p' t' u' r' e' , n' e' c' d' e' f' i' n' i'
 t' i' o' n' i' s' i' n' i' s' i' t' h' u' m' a' n' i' t' a' t' e' , e' t' a' n' o' l' o' g' i' e' , n' e' c' u' r' u' s' c' r' i' p' t' u' r' e' , q' u' o' d' d' r' o' s' n' o'
 q' u' a' n' t' i' f' i' c' a' t' l' o' r' o' i' t' a' u' t' t' o' t' u' s' t' o' t' i' l' o' r' o' , a' u' t' p' a' r' t' i' r' e' s' p' o' n' d' e' a' t'
 i' n' d' e' f' i' n' i' t' i' o' n' e' , q' u' o' d' d' r' o' s' n' o' i' n' t' o' t' o' l' o' d' e' f' i' n' i' t' u' r' e' t' i' n' t' e' r' m' i' n' a' d' i' t' u' r' e' t' e' x' i' s' t' e' n' t' i' a'

d' r' o' s' n' o' i' n' c' a' l' i' s' e' s' s' e' t' a' d' c' a' l' u' o' u' l' o' s' t' e' n' a' r' e' . & p' r' o' s' t' d' i' u' i' n' c' a' l' i' s' t' a' l' i'
 h' a' b' i' t' a' r' e' n' q' . i' n' a' l' i' s' t' a' r' e' , n' q' u' o' d' a' l' i' b' i' e' t' n' h' a' b' i' t' a' t' i' o' s' p' e' r' u' n' t' . n . i' n' s' c' r' i' p' t' u' r' a'
 t' o' n' i' n' h' a' b' i' t' a' t' s' e' d'
 q' u' o' d' i' n' s' i' n' e' d' e' u' i' a' e' t' p' e' . l' o' c' u' s' e' i' t' a' t' e' , s' e' d' q' u' a' i' b' i' p' e' c' u' l' i' a' r' i' t' e' r' a' n' g' e' l' i' s' e' t' p' a'
 t' i' s' p' e' r' u' n' d' e' n' d' i' p' r' a' e' b' e' t' e' t' a' b' i' s' d' e' p' a' r' u' l' i' a' r' i' t' e' r' i' b' i' a' m' a' l' i'
 e' t' c' o' l' i' t' u' r' , s' u' a' l' i' q' u' i' s' i' l' l' e' g' l' o' r' i' a' m' o' s' t' e' n' d' i' t' i' n' c' a' l' i' s' h' a' b' i' t' a' r' e'
 p' r' e' l' i' q' u' i' s' a' l' i' s' l' o' c' i' s' s' i' n' u' a' h' o' t' a' t' t' r' i' b' u' t' u'
 s' u' s' t' a' n' t' i' a' : q' u' o' m' o' d' o' d' r' o' s' s' i' t' a' l' i' q' u' i' s' o' t' i' n' o' i' b' u' s' ? e' n' u' l' l' o'
 m' o' d' o' t' a' n' q' u' a' m' i' n' l' o' c' i' p' r' o' p' r' i' e' , n' e' c' i' n' t' e' r' n' o' s' c' r' i' p' t' u' r' e' , n' e' c' d' e' f' i' n' i'
 t' i' o' n' i' s' i' n' i' s' i' t' h' u' m' a' n' i' t' a' t' e' , e' t' a' n' o' l' o' g' i' e' , n' e' c' u' r' u' s' c' r' i' p' t' u' r' e' , q' u' o' d' d' r' o' s' n' o'
 q' u' a' n' t' i' f' i' c' a' t' l' o' r' o' i' t' a' u' t' t' o' t' u' s' t' o' t' i' l' o' r' o' , a' u' t' p' a' r' t' i' r' e' s' p' o' n' d' e' a' t'
 i' n' d' e' f' i' n' i' t' i' o' n' e' , q' u' o' d' d' r' o' s' n' o' i' n' t' o' t' o' l' o' d' e' f' i' n' i' t' u' r' e' t' i' n' t' e' r' m' i' n' a' d' i' t' u' r' e' t' e' x' i' s' t' e' n' t' i' a'

erit, n' excedat locu: itaq; improprie tm in loco e' d'i; itaq;
repletive hor est totus in toto et totus in qualibet parte loci ubi
pote indivisibily. R. 2° d'v' ubiq; et in oib; de d'i e' p'p' d'm

hor improprie in
loco e' d'i.

inter, p'senter d'v' est et ubiq; notenter,
e' itaq; d'v' est ubiq; p' e' q'm, seu ut itaq; hor est r'oe
entis, seu substantia sua, q' oia loca, et spatia huius mundi
implet per immensitatem s'c'm et s'c'm. Caelu' et terram
ego impleo et alia scriptura et patru sentia ante citatas. p' p' sentiam.

hor ubiq; p' sentiam

2° p' sentia seu p'sentialiter seu ut atq; loquitur, co
gnitione q'm oia q' quomodolibet sunt, fiunt et d'm in
t'me ero p'ntia, p'p'nta, et cognita sunt, et s'c'm p' s'c'm
It' et l'q; nuda, et apta, o'culis d'v' 3° p' p'ntiam seu

2°

3°
per p'ntiam.

potentia, hor est hanc sua virtutis, et opadi q'm
sua d'v' ubiq; et in s'c'm o'ia opal vel p'p'ntia vel
gubernandi. q' q'bus colligit q'm sentiam, et d'v'ntia
actuala proprie nulli creature sed soli d'v' competere;

illa quidem (in m'ntem) n'ro et ab d'v'nta ita u' quoad
actu, libere et ex tempore tm R. 3° p'tor hor modo s'c'm
aliter d'v'nt ad huc d'v'nt p'oe e' p' m'ntem p' m'ntem
qua de quo antea p' m'ntem p' p'ntiam et d'v'ntione.

3° N3

3° in s'c'm p' cognoscem et amoc. 4° in viatoribus
iustis per q'm 5° in s'c'm p' unione' hypostatica
Ita d'v'nt 2° utru' d'v'nt sit et o'ia h'nt m'ntem

utrum in spatijs imaginarijs, item in vacujs q'
d'v'nt. R. 1° actu s'c'm q' d'v'nt, n' circa s'c'm d'v'nt,
q' d'v'nt aut definiat q' d'v'nt p'ntia sua hor mundo
s'c'm s'c'm p'ntia mundi, n' q' d'v'nt ut in aliquo reali ac
positivo loco, veru' in se, sicuti fuit ante mundi crea
tione e' d'm p' et illud theologos d'v'nt. (arth. in p' d'v'nt

37. d'v'nt ubi tunc e' p'nt in s'c'm d'v'nt nihil e' p'nt; P'nt
ubi q'nt in se, quonia sibi sufficit ipse. R. 2° ex s'c'm
sentia d'v'nt s'c'm q' d'v'nt in vacujs q' d'v'nt d'v'nt p'nt e' p'nt,
in proprie loquendo in spatij s'c'm mundi, imagina
tione ut sic nil sit reale sed meru' n' d'v'nt et s'c'm s'c'm

hor n' p'nt d'v'nt in
spatio imaginario
d'v'nt d'v'nt tale p'nt
reale.

hor n' p'nt in illo e' licet n. in se sit ubiq; et in se ho
beat int'ntia et absolutam p'ntiam, n' tm p'nt h'nt h'nt
tudine aut denomi'ntiam a tali spatio hor ipso quon
nihil sit quod tm requere' si proprie illi e'nt d'v'nt d'v'nt;
ex quo p'nt quaestione et n'nt, na' d'v'nt d'v'nt s'c'm e'nt et ab
de mundo in d'v'ntentur, n' tm p'nt in aliquo q' nihil e'nt.

DEVS 38
Immutabilis

Conclusio 6^a
 ... tam physici et reale; tunc moralis mutabilis.
 ... ita defile: tu phy: tu mor: muta: ut a prof: mut: ...
 ... tam ea quae in mutare proponit seu uolunt, quae sa,
 quae aliquod physici a p. rei et secundum eandem aliquam
 substantiam, ut caliditate altera se hinc nunc, quae ante
 facta accipiendo non aut fuit, et, vel alia loca, ut aliquid
 accidentis quantitatis, vel qualitates, vel noua cognitione
 nullo. n. hanc modo dicitur mutari, quo posito ubi glos
 generatio: scriptura: et uerbum negat dicitur mutari
 dicitur. 23. n. et dicitur quasi homo ut mutet. qd. ror
 ipsi peribunt, tu a. permans, Tx a. idem ipse et anni
 tui n. deficient. Malati. 5. ego dicitur, et n. mutati. 9. q. similit.
 15. qui (dicitur) solus hinc in mortalitate, Jac. 1. Apud que
 n. et transformatio nec accipit ut dicitur. r. q. per
 alios. qd. dicitur pale hinc probat d. Aug. 1. Tim. 1. et l. s. r. 2.
 epist. 2. 23. Ego sum q. fuit, alios ep. ippas h. b. e. praesentia
 ubi immutabilis dicitur: cuius aliter eorum et actus purus
 concludens eorum p. am, est simplis, concludens eorum q. positione
 et hinc p. se et absolute nunciam, ad aeternum et q. n. sit se
 aliter, et aliter. Hic aut mutari; q. et phia, hinc immu
 tabilitatem dicit n. solus secundum substantiam, sed et secundum acciden
 tia, q. a scriptura, et hinc. q. theologiis r. ab, loquuntur
 ubi hinc 3. h. magis in ipse ubi hinc quoad accidentales
 r. dicitur, tu physici, tu morales, quales sunt q. mutare loca
 r. accipere qualitates aut quantitatem, p. augmenta acciden
 2. aut aliter cognoscere, quae antea. q. mutare pro
 positum aut uolent, et nullo modo co. istis mutari dicitur q.
 n. q. a. hinc et ubi, q. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r. r.
 2. q. a. est in r.
 aut qualitates, ut probatur supra: apud ut nec est r. r.
 mutari, nec uicissitudo, nec 3. q. a. ois sicut ut ut sunt, co
 gnoscit: nec est quasi hinc ut mentalis dicitur. r. r. nec hinc
 q. q. ut ubi. q. r. r. r. r. n. est hinc ut ager p. r. r. r. r. r. r. r.
 ut ut uolent, hinc dicitur. l. r. dicitur q. q. n. facit: locum
 est et n. implebit: prob. 19. h. b. r. a. ois p. manebit, et qd.

ubi glos
p. h. a. f.

ubi r. e. p. P

ubi 5.

uolunt aut propterea
immutabilem

Contra hanc opinionem de immutabilitate hinc alios claris
 scripturis firmis nihilominus infirmitate sapientissimus
 alvinista uoluntas, quibus noua accipit, ut dicitur admittit,
 quod supra refutato, partim quia uoluntas dicitur infirmitate,
 quod supra refutato, partim quia uoluntas dicitur infirmitate,

in thesibus de his item dicitur de aeternitate qd id negant,
 Lutherus apud Krollen in simbolo Lutherano sed hoc et
 alibi refutanda sunt. 2o de aeternitate dicitur male sen
 tiant quia negant eam indivisibilem et totam simul a sed
 successiva ad partibus in tota temporis constantem ut inter
 alios apud Greg. 1. 1. 2. et 3. mat. c. 1. q. 5. sicut
 nota R. Rodolphus in sensu pag. 220 da aut falsa oio
 contrarietate vulgo putantia obstat in tota simul exite
 re et oibus temporibus differentibus coepistore, quod illem
 hoc refutat ex 1. 1. et scripturis citatis, ac rabe ostenden
 do duracionem seu aeternitatem dicitur et hoc probat sic ad
 sed ipsa aeternam, ac substantiam dicitur: et hoc probat sic ad
 missione ipsius Nebuloni, vortij q aeternitatem dicitur et
 ponit inter p. p. et aeternitatem eius, Nat. at. pag. 22 ait (recte)
 ipsam a etiam, tu quod aeternitas seu duracio dicitur sit
 exordia dicitur durans, exordia a. cur sit aeterna dicitur n. sit
 aeterna q substantia, alia sequeret substantiam dicitur aliquo
 accidente perfici, quod aeternitas nec simpliciter, nec infinite
 perfecta, nec actu pura a

Horreus dicitur dicitur
 non dicitur successiva
 in hac temporis

Obijciunt 1o si aeternitas tota simul est, et coepistans
 oibus temporibus differentibus sed et partes temporis v.
 tenuerit p. et futura simul tunc se coepistore res
 spectu aeternitatis, quod aeternitas dicitur p. et aeternitas, ut p. a
 tenuerit sit p. et aeternitas ut v. p. et aeternitas. Item
 annu p. et aeternitas dicitur p. et aeternitas a hanc p. et aeternitas
 partem. Item res in aeternitate nunquam oriri, aut n. dicitur
 re, qd semper p. et aeternitas sunt. qd et dicitur. neg. seq. quod aeternitas
 partes n. dicitur aeternitas coepistat tota oibus partibus
 seu differentibus temporibus n. simul sumptis, sed diuisim
 singulis sibi, succedentibus; adeoq. n. simul p. et aeternitas
 parti et futuro coepistat sed nunc tota aeternitas est p. et aeternitas
 tu. deinde rursus tota p. et aeternitas.

Obiectio qua pbi
 aeternitatem in
 dicitur. sed
 hanc quaestione.

Solutio.

Obijciunt 2o si nulla sit successio in aeternitate dicitur
 cur q. scriptura tanquam saepe tribuit dicitur deus, amor, p. et aeternitas
 presentis, aut futurum, de sal. vos amici tui n. deficient,
 Dan. 7 dicitur antiquus dicitur apoc. 1. q. 2 et q. erit et qui
 venturus est. R. hoc et filia metaphoica et analogica
 illegenda esse qd scriptura accommodat se ad captum, et
 modum loquentis. dicitur in vita de gentium veluti et mag
 nus, brachia dicitur dicitur supra hunc dicitur est. Nec tu

Alia obiectio
 qd dicitur
 aeternitas

42
 licet aeternitas per se scriptura decipit nos, sed imbecillitas nostra se accommodando non
 tempore coepit ad nihil nide fieri. Ex quibus patet aeternitas esse est
 in illius in se esse
 Anticoepit ad rem vere tempore, aut rebus creatis coepit ad tempus, nunguam enim
 pur.

quod aeternitas
 et pro unum
 est in aeternitate
 familie per duram

aeternitas pro
 dicta nullo
 tunc gratia

non includere respectu coepit ad tempus, nunguam enim
 ni definitione respectu iste coepit ad tempus, nunguam enim
 pro maali signet vitam, seu gratiam deit, fili a duram
 eadem inmutabiliter, ac nihil magis, cu negat
 functionis proprii ac finis; maali in eadem sam esse cu
 quia est, fili u. ab ea uti et ab immutabilitate differre
 esse, ut nulli creaturae se colabatur, nisi in analogia imp
 esse, et aliquo modo participat, quod creaturae glori, pro
 talibus participat aliqua immutabilitatem, in vel semp
 vel huius diuinitate depraant, uel naa sua n sunt con
 utribiles ut angel, cali, aia, sic et uilia ac quia rem
 de aeterna

CONCLUSIO

pro
 unitate
 duali
 dicta unitate

8^a PRO CASU IN SIMPLICISSIMO
 naam sua unitate individuali proprie est
 est et de fide co sanc. et
 et Athanasiano. Dicitur in individuali. Non pro na
 sua et proprie ut ilgal n e ostione de unitate aggre
 gatione nec de unitate quia, aut specificata; sed de propa di
 ta unitate unitate et individuali, ea q, in sab
 solute sumat, et cu praesione, sed et ex lapine pro eo
 Audie fortius in epistola quorum unius aliora finit
 tus anglicus deo ratio; et pro in sup ex scriptura deit.

pro
 ptura

1° dicitur ipse est pro et non est alius pro eo, erat. 6.
 dicitur pro non unus est 1° reg. 2. nec n. est alius opta
 te psal 105. Qui pro praetor pro non psal. 80.
 Tu et pro solus nom. 13 quonia de unus est pro
 1° cor. 5. nullus est pro nisi unus et hof. 4. un

pro
 baptisma

1° baptismum unum, pro eodem pro tota trinitate, imo
 totius quasi grae humanae et quoru ethnicoru, pro
 ro latine Arabu apud Tert. in apologet. i. bentes.

pro
 rationale

1° rationale pro. Inb. Gypri. de idololatriate.
 pro et natalis persuader, tu ga pro est per hoc ipsum
 pro est, pro quod hic pro est, n pro multiplicari nu
 mere implrat. n. us fit in dicitur, et simul in multis
 diuisus, tu ga pro simpli est pro et gra in finit. n

et nisi unus quod est quod impossibile est ut sint plura
sed natura intra se ratione trinitatis simpliciter infinita unus est.
est infinitus quod hypothese et non infinitus simpliciter quod non ha
beret eam perfectionem possibilem tu quod non potest fieri ut omnia
debito et perfecto modo, ac modum esse dirigerentur nisi
unus deus esset

Quare quomodo deus unus sit individualiter et
in divina natura sunt tria supposita, ut de fide docetur
in materia trinitatis quod ex hoc ipsa trinitatis mysterio nos
doceri ad individualitatem trinitatis est ut requirit unitatem
suppositi unde pluralitas personarum non repugnat unitati
individuali, nec in hac illi unde et non proprie, sed in unitate
usque vocabulorum, et latius loquendo de deo error numero unum
Nulle in creatura ad rationem per perfectionem unitatis divi
nae ullo modo pertinere potest; ut cum S. Th. q. 11. f. 1. q. 1.
bant Theologi.

Contra unitatem dea senserunt olim in terra gentiles id
colatam sed ut variis haereticis Valentiniани Carapocrati
aut appellatae Gnostici Manichaei Cerdo manichaei Marcio
nista quod duo verissima populi diversa, aut et graecis
tuebant a S. Greg. Past. Aug. Epiph. refutat item quod
senserunt Tribuita diadema trinitatis nam in fide perso
nas et personas, quod bar superiori saeculo gessit Valentinianus
quod postea in Adriano plures, sed de absolutis
deus proprietatibus et fidei et veris praesens tribui solitis har
suffecant

Curiositates
et notae

ARTICULUS IV De Incomprehensibilitate ac Ineffa bilitate deus

De Incomprehensib. Item modo videndi seu cognoscendi deum
plurima tractant Theologi ad S. Th. q. 12. q. 1. autem nos bre
viter per glossam hanc tractemus, an et quomodo deus
sit Incomprehensibilis. 1. an tria a creatura sciri et videri possit
habet clara et manifeste ubi quod modum corollarij deinde dicitur
et an id fieri possit oculo corporeo, item quod in hac vita
2. quomodo visio hanc fiat an fiat per fidei quaedam mystica,
aut ex parte motu corporis quae hinc cognoscimus in creaturij
3. quibus modis naturalibus ne an supra naturalibus et an ad hoc

^{to}
 ab oculo uideri sic unde patet (quod aliter in hac materia non solet) ^{pro} ^{pro}
 corporeo uisum ^{quod} ^{quod}
 quod uisum ^{quod} ^{quod}
 uideri potest, quia deus spiritus, et incorporeus est et
 sua latitudinem obtinet, cuiusque pars corporea quod se firmiter
 patet nisi ab obiecto corporeo. ^{2o} ^{2o}
 patet quod est secundum absolutam potentiam
 per se ipse est divina forte et in hac uita intuitu uis
 deri a uero homine uti ad tempus saltem, patet hic multum
 in s. Aug. per uisum de si uirgine, de moysi de apostolo
 paulo, nihilominus implicat quoddam aliquid, quia hic idem est
 in hac uita, qui in altera est scriptura scilicet patitur
 hanc limitationem ordinari tamen hic nec fit nec fieri potest
 uti scriptura citata meliorant et uero hic theologorum sententia.
 Tunc Jacob Gen. 32 aut uidi oronem facie ad faciem. et hoc
 refertur debere ad figuram seu imaginem aliquam sensibilem

uisio dicitur sic
 per se ipsam
 et non per alium

CONCLUSIO

1^a uisio dicitur beatifica de facto fit
 a se per se ipsam expressam. per uerbum mentis seu conceptum, non
 per impressionem rebus intelligibilem, sed per ipsam presentiam per se
 quod per se ipsam sufficit ad se se representandam, et causandam
 uisionem sui copulatis obiecti, ita ex s. Aug. is spiritus in hanc
 coli theologorum sententia. Tunc species et sic hic similitudo
 seu imago quodammodo per quam aliquid uisum, aut uisum, quod in se
 sentit quoddam aliquid ex parte ipsa. ^{1^a} ^{1^a}
 uocatur obiectum quod non
 imaginis prius ipsa debet potest cognoscere obiectum, et cognosci
 quam per eam aliquid obiectum cognoscatur, et ideo melius
 cognitum uocatur. de hac hic nulla quod est, quia quod est
 per tale medium a rebus nec uideri nec uideri potest, quia hoc
 ipso non debet intuitiuam cognitionem. ^{2^a} ^{2^a}
 species uocatur expressa
 est, ipsa conceptus, sicut uerbum mentis in se, quod aliquid
 uisum uidet, aut conceptus sic dicta, quia per aliquid
 nititur et formatur, aut quia est actus et expressa imago
 seu similitudo rei uisae, et de hac ex uisum sententia patet per
 conclusionem, respectu beatificae uisionis, imo hoc species cum
 tunc sit actus in uisum est, ut finis eam nec debet uisum, ne aliquid
 aliquid potest, nec obstat in parte obiectum sicut per se est immedi
 ate uisum, quasi ipsa non debet sic species aliquid expressa
 expressa species non ideo potest ut suppleat uisum obiectum ab
 se ipse fieri facit in parte, de qua supra, sed quia est intellectus

species hic quod
 per se

expressa species
 quod

hinc sine quo nulla actio esse. sic. xpi. pns. sic. obtin. seu non
 nihilominus tñ ratio qd dicitur im. mediata dicitur et im. medi
 atē fieri in eam diuinā. qā hac. e. s. sola se h. ut. obtin.
 nisum. q. s. p. a. exp. p. s. p. m. ut. h. p. r. per. cognitiōe. exp. p. s. p. r.
 2. s. p. d. r. p. g. b. i. l. i. s. e. w. p. m. p. a. q. a. g. b. i. l. i. i. m. p. r. i. m. i. t. u. r. e. t. o. f. f. e.
 ctu. s. c. o. n. c. u. r. r. i. t. a. d. g. l. i. o. s. i. m. e. t. d. e. t. h. a. c. p. r. o. c. e. d. i. t. 2. p. g. l. i. o. s. i. m. p. r. e. s. a. p. p. e.
 s. i. c. e. a. d. m. u. i. o. n. e. p. r. o. b. n. d. a. r. i. n. u. n. q. u. a. m. n. d. a. c. u. r. u. n. q. u. a. n.
 d. o. o. b. t. i. n. u. m. u. e. l. m. e. d. i. a. t. e. e. s. t. u. e. l. a. l. i. a. s. i. m. m. e. d. i. a. t. e. n. o. n. e. s. u. f. f. i. c. i. e. n. t. i. a.
 p. r. o. a. d. c. a. u. s. a. n. d. a. c. o. g. n. i. t. i. o. n. e. m. e. p. p. o. b. t. i. n. i. u. i. o. n. e. a. b. e. a. t. i. f. i. c. a.
 t. i. o. n. e. u. t. o. p. o. t. e. s. e. r. u. i. t. a. t. e. e. s. t. e. t. i. m. m. e. d. i. a. t. e. p. h. o. e. t. p. s. e.
 f. a. s. s. i. c. i. e. n. t. a. d. c. a. u. s. a. n. d. a. c. o. g. n. i. t. i. o. n. e. m. e. p. q. u. o. s. e. g. l. y. e. s. t. i. a. m. d. i. u. i. n. a. m.
 p. r. o. s. e. i. m. m. e. d. i. a. t. e. e. s. t. u. e. l. s. a. l. t. e. m. m. e. d. i. a. t. e. t. e. l. l. e. r. a. u. o. l. t. e. i. m. f. l. u. e.
 r. a. q. d. h. a. n. c. u. i. o. n. e. t. a. m. g. l. i. i. i. n. f. l. u. e. q. u. a. e. a. d. u. l. i. i. n. p. a. r. t. i. u. e.

Impressa sp. qua

obtin. si dicitur hic ap. saltem possibile sit dari tale
 fact. q. representet eam in se. tñ. q. qua. fecit. h. b. i. f. i. c. a.
 u. i. s. i. o. n. e. m. g. l. i. o. s. i. m. p. r. e. s. a. p. p. e. n. t. i. a. m. e. s. t. i. d. m. p. l. i.
 c. a. t. e. q. u. a. d. p. b. l. i. c. u. m. e. t. u. d. i. c. a. s. p. r. a. n. d. i. p. 2. q. 3. u. m. i. n. a. t. b. i.
 e. r. p. b. l. i. c. u. m. g. r. a. u. i. e. u. t. p. r. o. t. a. r. e. o. l. p. i. c. h. p. e. n. t. i. o. v. a. l. q. u. i. p. r.
 p. o. l. a. r. s. s. i. c. a. r. l. o. c. 13. p. o. c. q. d. u. l. 29. a. q. h. e. r. c. 9.
 q. 2. q. n. u. l. t. e. t. p. o. a. p. e. r. t. a. o. s. t. e. n. d. i. t. i. d. i. t. i. o. n. e. u. e. n. d. o. s. u. f. f. i. c. i. e. n. t.
 e. s. t. d. e. u. r. d. e. f. a. c. t. o. d. e. u. r. n. i. t. r. a. l. i. s. p. a. r. e. p. r. e. s. e. n. t. e. t. i. n. g. u. s. t. a. t.
 d. a. r. i. i. m. p. r. e. s. a. p. p. e. n. t. a. t. e. a. b. s. o. l. u. t. a. p. a. r. t. e. q. u. a. d. s. e. r. u. i. o.
 u. o. l. e. a. t. u. r. a. m. n. o. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. o. b. t. i. n. u. m. u. e. r. e. f. e. r. t. a. p. r. i. a. a. d. m.
 f. i. n. i. t. a. t. e. i. e. t. i. n. f. i. n. i. t. a. p. a. r. t. i. b. i. s. p. r. i. m. o. i. n. i. l. l. a. f. i. n. i. t. a. e. t. n. i.
 h. i. l. o. m. i. n. u. m. i. n. f. i. n. i. t. a. i. l. l. a. t. i. d. e. r. i. p. o. p. f. i. n. i. t. a. s. p. r. i. m. o. r. e. d. i. m. i. t. o.
 m. o. d. o. e. t. a. c. c. i. d. e. n. t. e. a. n. g. e. l. i. o. s. a. p. t. a. l. i. p. r. o. m. i. d. e. i. n. q. u. i. t. u. r.
 a. n. g. e. l. i. u. n. a. t. a. l. i. p. o. t. e. s. t. a. c. o. g. n. o. s. c. e. r. e. q. u. o. n. o. p. o. s. s. e.
 h. a. l. l. o. m. o. d. o. d. a. r. i. s. p. r. i. m. o. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. e. q. u. i. d. e. u. n. a. s. p. r. i. a. a. b.
 a. r. t. i. u. e. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. u. r. u. t. h. i. c. e. o. d. i. f. i. n. i. t. a. s. p. r. o. t. a. r. i. o. g. l. i. o. s. i. m. p. r. e. s. a. p. p. e.
 s. e. n. t. a. t. e. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. e. e. f. a. r. i. e. t. d. i. f. i. n. i. t. a. t. e. h. o. c. i. p. s. o. e. t. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. e. i.
 e. s. t. i. a. p. r. o. t. a. t. a. a. d. e. o. q. u. i. s. i. m. i. l. i. t. u. r. t. a. l. i. s. a. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. i. o. n. e. h. o. c. i. p. s. o.
 i. n. t. r. i. n. s. i. c. a. n. o. n. a. b. s. t. r. a. c. t. i. u. a. e. s. t. q. u. i. l. i. c. e. t. a. b. s. o. l. u. t. e. e. s. t. p. o. s. s. i. b.
 i. l. i. a. l. i. c. u. i. u. s. q. u. i. s. i. m. i. l. i. t. u. r. n. o. n. t. e. n. e. r. i. q. u. a. a. c. t. u. a. l. i. t. e. r.
 e. s. t. i. n. t. e. r. t. i. s. f. i. n. e. s. p. o. t. u. n. t. s. p. a. u. l. u. s. p. r. i. m. o. i. n. t. u. i. t. i. u. a. m.
 u. i. s. i. o. n. e. i. n. c. a. p. t. u. s. u. o. i. l. l. i. u. s. e. i. u. s. d. e. m. r. e. u. e. r. s. a. r. i. q. l. e. q. u. a. r.
 s. p. r. i. m. o. h. i. c. q. u. i. a. b. s. t. r. a. c. t. i. u. e. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. e. r. e. i. e. s. t. i. a. m. q. u. i. d. e. u. n. a. s.
 q. u. i. s. i. m. i. l. i. t. u. r. n. e. d. e. r. i. t. i. n. t. u. i. t. i. u. e. s. p. r. i. m. o. s. i. m. i. l. i. t. u. r. n. u. m. u. l. t. i.
 e. r. e. g. e. n. t. u. r. i. n. t. e. n. e. i. p. s. o. q. u. o. s. p. r. o. i. l. l. a. r. e. u. o. l. u. t. i. o. n. e. m.

in infinita

aliquo modo quorundam tandem efficiat ut hinc conetur gloria, alijs
sp. de fide quodammodo priora duo membra

habetur de una et pro, hanc quidem habituale
luminis gloria dei absolute saltim potest esse suppleta ita ut in lumine gloria
vixio beatifica fieri possit absque actualitate luminis gloriae quae potest fieri vixio
potest. id est vel per se vel per actum ut plerumque voluit fieri actuali
ut in multis probetur per salubrem qualitatem sua perfectione
tunc a lumine gloriae distincta, quia lumen gloriae non est
fotore vixio, in qua elicitur vixio beatifica, sed cum
vixio sit actus passivus, formalis etiam ad efficiendum
efficitur vero et physsice generare gloriae non sua vixio
nihil aliam tanquam causa partialis, cui illud ut eadem su
bordinata, vixio tamen vere efficiatur, sicut manus ad cau
lam simul et per se in operatione generant. In quo hinc
est et coram gloriae sicut dicitur per hunc modum
vixio beatifica, absolute est per se non potest esse causa
partialis, creatas tunc non est gloriatus, sed in se, sicut quae
lumen gloriae. vixio in eadem rationem dicitur quae
in vixio est, est dono, seu habitum fundam luminis
gloriae, ut hoc in vixio vixio. Et absolute dicit
vixio gloriae creatori considerari, et non per se
absolute creare, potest hinc seu salubrem, id est aliam
cui generale fit lumen gloriae, ament neque vixio
plene tunc nulla solida esse vixio in implicata, et pro
vixio potens est, in substantia accidentibus, creat
dicit et fit in unione, hypothetice, quae substantialis, oppos
tunt in parte. Recipitur et in physis, et pluribus
in autem

novi absq
vixioe glori
potest fieri vixio
fi actuali
vixioe vel
solum generant

CONCLUSIO *et hinc vixio vere est et dicitur ineffabilis*
ineffabilis, et de fide in e. formator gloriatus
te scriptura et per gen. 22. et jud. 13. con. quae
nomen meum quod est mirabile pro eo quod
nomen est patris quod nomen filii, eius si nosti
noto ideo ineffabilis dicitur, quasi nullo modo a nobis effari
aut a beatis significari seu nominari potest. et dicitur
dicit ego sum, qui sum, quod est nomen, est maxime proprium
et in se figurans, super illud fit in tetragrammato, sicut
et c. s. nomen meum Adonai et c. ubi potens nomen
vixio et per se zelotes nomen eius, ac eo in titulo p.
prie tibi de diuinis nominibus scriptum s. dicitur, que imitabit

51

Conclusio 1^a Quia vita, uti et gloria simpliciter sit
 perfectio, & ut a. r. r. perfectiora? Operatur vitalium
 ut gloria ac volitionis effectu dicitur tria tribuenda est
 Deo vita, et gloria. Est de fide ex psal. 83 Cor meum et
 caro mea exultaverunt in domino, vivam, et pacem
 di in scriptura viuo ego diuona vivit, inuente
 a. vita (ut et vivere) r. p. r. sumi, o. substatu r. per
 modu operis, aut quasi p. o. vitalis, modo vivere
 at il gero ut fidem genitorem filium est ipse, r. o. r. r. a. d. e. o.
 n. attributis p. r. a. d. o. modo h. e. ut p. r. r. a. d. e. o.
 batu, ut p. r. r. i. e. i. a. m. vivere. d. e. t. i. n. g. e. n. t. i. a. b. u. t. u. t. u. o.
 (uatare) fine v. p. quo colligit r. p. r. r. r. e. d. i. t. i. o. n. e. s. e. t. p. r. i. e. n.
 tia? pro p. r. i. e. e. t. g. l. o. r. i. a. p. e. r. f. e. c. t. i. s. i. m. e. o. b. s. u. m. a. s. d. i. u. s.
 perfectiones p. r. e. t. e. r. e. s. q. u. o. d. l. e. d. e. f. i. d. e. e. s. t. r. o. m. 11 o. e. l.
 fitudo diuitoru sapia et fida o. r. d.

vita et gloria
 ut vivit et
 sumitur substatu
 liter est idem
 ut
 attributa.

CONCLUSIO 2^a Scientia dicitur in se
 aliqua qualitas aut accident, nec p. modu habitus aut
 tiad passiva se habeat in: d. r. o. v. o. f. i. t. a. d. u. r. p. u. r. u. s. i. p. s. a. q.
 adeo substantia dicitur se quidem et ex parte obiecti p. r. i. n. d. a.
 r. i. q. u. o. d. e. s. t. i. p. s. e. o. r. d. i. n. e. u. n. i. a. q. u. a. d. r. o. r. s. e. q. u. i. t. y. n. e.
 sua q. i. p. s. i. p. s. e. d. e. r. e. b. a. d. e. s. i. a. c. t. a. s. f. i. l. i. b. e. r. a. s. e. t. n. u. o. v. a. s. a. b.
 o. t. e. r. i. s. p. a. r. t. e. s. i. t. u. t. a. g. i. t. c. o. g. n. o. s. c. i. t. e. t. q. u. e. r. e. n. d. i. e. i. p. s. e.
 p. i. n. o. b. i. e. p. a. r. e. d. a. r. i. i. q. u. o. d. s. u. b. i. e. c. t. u. s. a. l. i. e. n. a. d. r. o. d. i. v. e. r. s. e.
 t. e. n. t. i. a. m. s. e. i. b. i. t. i. a. n. t. e. s. q. u. a. s. q. d. r. o. r. n. t. i. m. u. t. i. n. s. e. o. p. s.
 t. i. a. n. t. e. s. t. e. p. r. i. m. i. p. p. o. r. e. s. p. p. r. i. a. t. e. d. i. s. t. i. n. c. t. i. c. o. g. n. o. s. c. i. t.
 q. u. i. d. e. m. i. p. s. e. s. p. r. i. a. t. e. d. i. s. t. i. n. c. t. i. c. o. g. n. o. s. c. i. t.
 s. i. i. l. l. g. e. n. t. i. a. d. i. q. u. a. p. r. o. s. t. a. n. t. e. a. e. l. i. b. e. r. u. s. u. l. t. i. m. i. s. u. t. d. e.
 o. r. d. i. n. a. b. a. l. t. e. r. i. o. c. o. g. n. o. s. c. i. t. e. t. c. o. g. n. o. s. c. i. t. e. t. p. r. i. n. c. i. p. i. a. l. i. a.
 t. i. e. r. v. i. s. i. t. a. f. u. t. u. r. a. n. o. n. s. i. t. 2^a s. e. d. a. d. i. m. e. r. e. l. i. b. e. r. a.
 s. i. e. m. a. b. s. o. l. u. t. a. q. u. a. p. o. s. t. d. e. v. e. r. e. t. u. s. s. u. a. v. o. l. u. n. t. a. t. i. s. o. v.
 q. u. o. s. c. i. t. a. b. s. o. l. u. t. e. e. t. d. e. t. e. r. m. i. n. a. t. i. o. n. e. s. i. a. f. u. t. u. r. a. 3^a u. o. c. a. l.
 m. e. d. i. a. s. c. i. e. n. t. i. a. u. t. i. a. u. t. q. u. a. b. r. o. r. a. b. a. l. t. e. r. i. o. c. o. g. n. o.
 s. i. t. e. t. p. r. i. n. c. i. p. i. a. l. i. a. f. u. t. u. r. a. e. a. b. s. o. l. u. t. e. e. t. d. e. t. e. r. m. i. n. a. t. e. s. i.
 t. a. s. u. b. p. a. d. o. e. u. t. q. u. o. d. h. o. m. i. n. e. t. a. n. g. e. l. i. f. a. c. t. u. r. i. s. i. n. t. p. r. i. a.
 l. i. b. e. r. a. l. i. s. i. n. i. t. a. l. i. c. i. r. c. u. m. s. t. i. a. i. n. t. a. l. i. u. a. l. t. a. l. i. e.
 r. u. o. r. d. i. n. e. q. u. i. t. u. e. n. t. u. r. u. t. i. d. e. o. e. s. t. h. a. r. f. i. a. u. o. r. a. l. e. t. i. a.
 c. o. n. d. i. t. i. o. n. a. t. a. q. u. o. d. s. u. s. m. o. d. o. e. s. t. d. e. u. o. l. u. n. t. a. t. i. s. i. p. s. e.
 e. s. t. i. n. t. a. u. t. a. c. t. u. s. p. r. a. d. i. c. t. a. s. p. l. u. r. i. s. f. i. a. t. i. s. i. n. t. e. t. u. o. l. u. n. t. a. t. i. s.
 a. d. m. i. t. t. i. t. q. u. o. d. d. e. d. e. p. r. i. o. r. i. u. s. e. p. o. s. t. e. r. i. o. r. i. u. s. u. t. u. n. q. u. i. l. t. e. r. p. r. i. o. r.

esse dicitur, aut potius in actu suo ut naturae, et
 virtualiter et secundum vim motus quaeque in respectu
 ad actus, quos in creaturis distingueremus, velati de ipsis
 attribuitur dicitur supra. Circa hanc conclusionem
 quatuor inquam in quatuor error et quomodo cognoscatur? Et
 primo simpliciter, et sic et merito naturali dicitur et dicitur
 de cognoscit error, et res possibile in seipsis immediate
 in seipsis, tanquam in causa aut obiecto primario, in ipsis
 in tanquam a verbo mentis seu per se ipsa et certo et in
 fallibiliter cognoscit istorum praeterita et futura in
 vna et contingencia; absoluta quidem seu deter-
 minate futura per seiam visionis liberae, seu absolu-
 ta sub genere in re ipsa futura contingencia cognoscit
 per seiam media, seu conditionata illa est per se ipsa
 et seipsum cogitasse, et de longe et per se ipsa
 dista et re ipsa: et sic antequam crearentur oia sunt
 cognita. Hoc a. 2. est per Matt 11 si in Tyro et Sidone
 facta fuissent virtutes in cilicio ac cinere peniten-
 tia egissent quod in factu est Matt 23 nisi
 breuitati fuissent dicit illi non fuerit salua ois caro,
 id est, et probant ex pp Theologi, q simul docent
 hanc suorum contingencia, tu conditionata, et absolu-
 ta error in seipsis, in tanquam in obiecto cognito,
 aut per se veluti in idea, aut causa, sed in re ipsa
 appropinquat et representante creaturas cognoscere. 3.
 cognoscit et in re ipsa speciatim negat, priusquam, et se
 in actibus rationis, licet ea in se ipsa faciat, cognoscit et
 mala tam morij, quam naturae, culpa et peccati, mala
 in culpa cognoscit, sic in approbato, aut practica
 causalitatis seu efficientia, sed in re ipsa speculativa
 sua permissionis, aut ordinatis ad bonum fine. Ad hoc
 in se ipsa quod error cognoscit mala ista et priusquam
 in seipsis, sed vel per sua officia divina tanquam
 media cognita, aut causa cognoscendi, vel per
 oppositum priusquam bonum tanquam per germinum ma-
 li, q quod per illo neg, finiri nec dicitur.
 et alia hanc, temporis hanc per, quod et de se ideo
 est per se ipsa per se ipsa error certitia sic et infallibilis,

ac invariabilis, per se in se. seu quod non est illud, de quo
 non est difficultas, seu est absolutam in tolli libertatem
 arbitrii. quia licet dicamus infallibiliter futura esse
 prout infallibiliter praecognoscit futura, tamen quia illud
 futura sunt, quia cognoscit, sed potius illud cognoscit,
 quia futura est. ne cognoscit ita ut aliquo modo potest
 non abesse futuri in nihil officio liberi. 2° est licet
 seia est simpliciter ignorantia seu necessitas aut media quae
 hoc anagnus voluntatis decretum, a Theologo dicitur esse, et
 etiam, seu causa rerum, in tamen causa potest, seu mali in libertate
 culpa dicenda a quia prout cognoscit potest, vel specu-
 latione tamen, vel conditionali, sed quia futura sunt, in 2°
 Dicitur pro praesentia per B. G. prout peccaturum est
 infallibiliter, adeo, nra, quomodo potest non peccabit
 nisi si fili gl'ia se gl'io gloria nra, sed prout propositio
 prout peccaturum est in fili gl'ia et nra ante
 2° minor potest hoc syllogismus quod prout futura
 et prout, nra futura est, sed, tamen prout futura
 ut prout, peccat quod prout nra peccabit. 2° est
 et a voluntate moralis antecedens, item necessitas
 simpliciter necessitas absoluta, intrinseca, et op-
 portunitate amicitiae pueniens item necessitas
 per consequentiam, seu causalis, et antecedens, et
 ad unum affectum determinata, et nra opante nra
 et infallibiliter infert effectum. 2° est necessitas moralis
 consequens vel est concomitans. Item necessitas
 ex hypothesis conditionata, et intrinseca item necessitas
 per consequentiam necessitas, in sensu proprio per hoc quod
 ex causa consequente dicitur ex hypothesis seu quod
 affectus sunt, alioquin sit liberi. 2° est ponitur ut nra
 est absoluta necessitas, sed tamen conditionata si ponitur
 potest prout albu esse nra, nra albu est,
 sed in sensu proprio compositio sine necessitate tamen con-
 ditionata. in hoc 2° sed a. Illa necessitas tollit
 libertatem agendi in se. itaque ad illud agioma lo-
 quor ponitur ad nra in dno quali necessitas
 in ante ponitur, tamen et in gloria sententia
 in prout autem ante prout de futuro peccato prout

NS NS

in hie necessitatem simpliciter et absolute, sed in eo hypothese
 seu in rebus quodlibet, quibus nec ponitur peccatum
 tunc; absolute. n. contingenti a proposito prius quod
 det peccatum peccaturum, tunc quod peccatum peccaturum
 hic contingenti a mentione tunc peccatum peccaturum
 serui quod quodlibet in necessitate, seu quodlibet in hie
 illud peccatum quod futurum est, n. antecedente quod
 deo futurum sit, quod prius illud peccatum peccaturum
 antecedens necessitate induant absolute necessitatem
 peccandi, quod in facie consequentis, aut concomitantis
 quod simul peccatum peccaturum quod consequens, notatur
 in hie quod peccatum peccaturum de facie peccatum est quod peccatum de uoluntate
 peccatum. Item quod in de peccatum.

CONCL. 3^a In deo ut pote perfectissimo
 re et agente se vultem, de fide certum est quod quod
 uoluit fecit. circa quod notandum est, quod vultem quod
 sicut de illa de peccatum, in se quodlibet, et quodlibet seipsum uult de
 ligis de in unam; in eo peccatum peccaturum hie et uoluit
 quodlibet uult et ratio circumstantiarum uoluit subdiuidi, n.
 vultem quod alia est beneplaciti, de fieri quod
 hie uoluit quod fecit ita uult et ratio et proprie uoluit
 placeant; alia est uoluit. Signi, est, nil aliud
 quodlibet eternum quodlibet diuina uoluit, signi, quod
 signat, et uoluit aliquid uelle, de nimirum aliquid quod
 cupit aliquid peccatum, peccatum, quodlibet, implet hie in quodlibet
 modis peccatum se uelle, ut aliquid fieri, aut n. fiat,
 et quodlibet hanc improprie in et peccatum metonymia
 est uoluitem et n. sic aliquid autem elicitur uoluit quod;
 alia uoluit proprie esse. uoluitem quod est uerum et inter
 nus autem uoluit, uoluit quodlibet de hie de rebus simul
 utraq; in deo de peccatum simpliciter. n. u. g. peccatum aut quod
 bitis quodlibet supponit uoluitem beneplaciti. sibi in semper
 uoluit quodlibet distinguunt. 2° uoluitem, beneplaciti alia
 est, et de. Animo seu primaria. Alia consequens, seu 2^a
 uoluitem, uoluit hie uoluit aliquid quodlibet se n. habitum ratione circumstantiarum
 hie, sic deus uoluit omnes saluos fieri 1° Tim 2^a quodlibet sibi
 se bonum est, licet circumstantia ex parte hie peccatum
 alia se ferant. consequens u. uoluntas est et quodlibet con.

ditionata, quā dicitur ob circumstantias, et p. hōi, pōsitā, ali
quid vult, cuius aliā, gr̄ius vultat, si erōn m̄bius illā
alērent in math. 20 vult ob pētā quōdam damnari, illa
q̄ vultat ex bonitate dicit, hōc ex circumstantia: q̄ p̄tō p̄ctur
sū et dicit mercator vult ante cedente in naufragio velle
retinere merces; q̄ sequente v. ob periculum submergionis
eandem in mare p̄cōicere.

13° eadem vultat sine
placiti, q̄ diuisia sine cui p̄cedenti comedit alia di. Abi,
solata, item officii, seu de aug. 1. 100 incho. loquitur
muita q̄ semper m̄plex s̄m̄ illud Rom. 9. Vultit exis quis
replet et alibi sic dicit vult oēs bonas, absoluit et effica
iter remunerari, malos punire, et alia conditionata, seu
gr̄ificas q̄ n̄ semper m̄plex hōc vult dicit vult omnes
beneuolentia, sua p̄cepta saluari, oēs saluos fieri, per
affectu s̄m̄ simplicis q̄placitā, quā s̄m̄ s̄m̄ id tanquā
bonu placet, ita ut vultat id, velle modo pētā hōis
ex parte n̄ obstarent: ex quo p̄t oēm vultem p̄t ante
eandem eā gr̄ificas et p̄t p̄t ditionata t̄m; Consequē
tem vero eā absoluit et effica

Ex quibus p̄t q̄ dicit vult et vult, nā q̄ vult
s̄m̄ tanquā sine p̄ceptis, perfectione, v̄tō n̄tā ne
obstatae coactiō, seu violata, sed vultaria p̄cepta
v̄tā absolutā et officii; alia v. contra se libere vult et dicit
q̄t p̄t tanquā bona, v̄tā n̄tā p̄t p̄t operati.
p̄t n̄tā tamolli libertati diuina n̄tā v̄tā. si dicit
et dicit creaturas s̄m̄ q̄ et bonitatem possibile n̄tā
amare, alio t̄m modo s̄m̄ vult simplicis complectentia
v̄tā p̄t p̄t dicit dicit mala p̄t, seu nāc itum per
m̄p̄tō p̄t n̄tā q̄ p̄t p̄t p̄t, quā si aliquod bonū
p̄t p̄t, idq̄ ut antecedente, sed q̄ sequente vult. 15°
mala t̄m culpa filii aut aliud malū, quā tale, sub
raāe mali p̄t nec vult nec velle p̄t actu p̄t p̄t
n̄tā namq̄ p̄t vult vult iniquitatem t̄m et p̄t. 1. Qui dicit
et m̄p̄t, et m̄p̄t sap. 17. unde actu p̄t p̄t
odiendo t̄m dicit velle mali, licet n̄tā co p̄t n̄tā
nec tristitia p̄t, sed t̄m m̄p̄t: de bono n̄tā utramq̄
partem disp̄t, p̄t est id respectu p̄t p̄t
dicit velle.

Quia vultem dicit libera male et haeretic sentia
apud Romanos, dicit aut ea quae decreta et actus

si est liberus non est ipsa ratio subiecta, sed ab ea distincta, refutatur ut supra a. 5. c. 2. in suis pluribus.
 Triplex ergo actus illi sunt subiecta est et triplex
 liberi. Si est et per modum actionis vitalis quod est
 sunt reales, ipsa sunt estia est sed unus in actu, sed
 ut sit praeiudicium et ab aeterno immutabilis, si a.
 spectantur terminati, hoc est quod est estia est ter.
 minatur ad creaturas, seu bonitatem, creatura tantum
 actus illi sunt liberi, et in tempore non proprie producti
 sed finis in se, in plus non ponunt, quod relatione
 rationis, quod est saluati obijciunt, quod ipse uolunt in est
 libertas non tollatur, ut nunc quod est in potentia tu
 Concl. 3. tu ergo diuisionibus uolunt diuina.

CONCLUSIO 4. Triplex uere proprie ac subie
 imo infiniti perfecte beatus spes de fide est, quod est
 Beatitude consistat in uisione ac fruitione essentiae
 diuinae, quod est in fructu: 1. q. de cons. et theolog. c. 1.
 est status quidam cum bonorum aggregatione perfecti
 actus, triplex autem sua ipsius essentia perfecta modo
 subiectatur, ac ideo in statu cum bonorum aggregati
 in quidem per modum propositionis in se pro se simpliciter
 perfectissimo, neque est cum perfectissimo infiniti ac
 propriissime beatus spes quod Beatitude est omni
 nentem includit omnem beatitudinem creaturam sine quod
 quod in illa felicitate desiderabile est et licet beatus
 de se ob fine ac a parte rei, sed in se est eius quod
 ueniat sibi, in fine quod dicit operam istius, per quod
 triplex seipsum uidet ueritatem et proprie est attributum est
 ab alijs de se, in quod distincta ab alijs operam
 dicit, sed ergo in se modo ginet rationem diuina
 certa operam amorem

CONCLUSIO 5. de fide est in pro se
 Noam in quidam passiva ut est; nihil. n. a se diu
 triplex in se recipit sed actiua seu operatiua ad opta,
 hoc est, quod tenentur ad operam opta est in passiuas
 quod triplex creando, gubernando, seruando, annu
 tando, immutando, tu ut cas uolunt per quod in grem
 in creaturis pro uerendo immediati, tu per seipsum
 do nunquam in admittenda est per quod in grem

57
physicæ ac reali influxu naturæ uoluntatem moueri, aut
potestatem uoluntatis ad agendum ut quædam Thomista plene
alijs ostendunt: officium enim id naturæ libertati finis ipsi naturæ
bonitatis quod nullo modo potest physicæ influere in actum peccati
miraculi, cuius finis moralis malitia adiuncta fit. uita
nanc gelosum.

2° potest. ut potest. diuina obtinere sit impossibile latissime
nanc sumptus hoc est id, quod quomodocumque, si aut fieri
potest aut nulla repugnantiâ a potest. re: hinc re sit potest
re idem infinitam adeo, nanc nude potest, ad sumptus
inter omni potest ut fides catholica docet in symbolo.
Aplorum: unde hinc nanc sequi nanc oratio et potest peccare,
aut fieri, ut profertur in fuerint, aut ut mulier corru
pta nanc fuerit corrupta, nanc nanc implicat quod rationem
si trahunt seculi, et nanc. 2° potest pseudomni potest
sunt, sicut a parte rei eadem sit et cuiuslibet et cum
uoluntate ac ipsa hinc fili hinc rationem naturam recipiendi
problema ab utroque distincta, proindeque peculiare
ab ipsa attributum, et ita ut hinc naturam conceptus
sunt in operando ad uoluntatem sit irigen uoluntatem mouens et
applicans potest immediatè æquens potest op. dicit. 3° potest
sunt alia et ordinaria, quia potest nec fieri nec potest
sunt quæ ordinariæ fuerat, ut ab æterno deere uerit
si quidem decreto sua nanc immutat alia uoluntatem
dinariam seu absolutam qua potest plura sunt quæ potest
ut faciat aut fieri deere uerit, modo nanc uoluntatem potest
tionem est de fide, potest est sunt de lapidibus uita
re, filius Abrahæ et potest Christum uita nanc potest
et habere plus quæ in regione angelorum, quod tamen
nanc uerit fieri. 4° sunt sunt sub hinc meliora nanc fieri
accidentaliter potest pluribus accidentibus, tamen sunt
humanitatis nanc ne accidentaliter quidem potest potest
de creatione, seruare alijs quæ actibus diuina potest
uoluntatem et partem Theologum potest de attributis sunt ha
berent ad honore unius solius uerit Alteri, In mensi
Incommutabilis, Incomprehensibilis, omnipotentis
ac Ineffabilis sunt ac sunt Francisci Xaverii aliorum
sanctorum sufficiant, ad uoluntatem sunt sunt quæ
peculiaris quidam actus diuini sunt ac uoluntatis
est æquans.

QVAESTIO II^a De Prædestinante sive De Prædestinatione diuinâ.

propheta
huius mori.

Prædestinatio est actus quædam seu pars prouidentia diuinæ
de hæc aliquid præmittimus, deinde nãã et quid di-
tatem prædestinatiois opponemus; uti et reprobationis.
3° quo modo facta sit prædestinatio et reprobatio. 4° an
in prædestinatiois et reprobationis immutabilibus po-
sit esse libertas arbitrii.

ARTICULVS I^{us} De prouidentia diuinâ.

prouidentia
acceptio seu
significatio.

Prouidentia est actus sumitur: talis ut id est quod p^r
uidia seu p^rouidentia, quæ futurum aliquid antequam fiat p^r
uidet, et sic est pars prudentia prospiciens futura,
et scilicet prout signat idem quod aliquid vel de
aliquo prospicere, procurare et quæsi pro aliquo uideri,
uoluptaria salutaris hinc, et de hæc hinc agitur. Refinitur

Definitio

a. Ratio ordinis rerum in finem. uel ordinatio acti-
ua rerum in finem. Itaque, in pro est peculiaris q^d dan-
tia, quæ mediante p^rouidentia, ut uolte sua de rebus creatis
in sua fine dirigendæ sit. In quæ descriptione gene-
ralim indicatur quidam p^rincipia immediate di-
uina prouidentia sunt p^rouidentia, et uoluntas: 2° p^rouidentia, seu
obtus circa quod uelatur, siue cui aliquid prouidetur, seu
creatura: 3° effectus seu finis, q^d creaturis prouidetur,
et procuratur, nimirum finis unius cuiusq³, nihilominus
tã ad maiora intelligentia hæc opponenda sunt: 4° an p^r
uidia sibi, et directi sit actus uolte an p^rouidentia, et an
reuera sit in deo: 5° quæ et quomodo deus sua prouidentia
sibi prouideat: 6° an prouidentia, seu nunquam p^rouidentia
suo fine; ad quæ media ordinat, siue an sit infallibilis,
cui adungi possit, quod exinde dicitur an et quomodo
prouidentia diuina conueniat cum libertate arbitrii ueri,

et contingentiã caarum r daru, sed hanc gñio facere
plurimè ex fractione precedenti a. ulto del fact et no
lumbari h. g.

CONCLUSIO 1ª Providia ORB in uoluntate qdem *providia in per*
tam volens actu qua gñio, siqdem rã ordinis reru *at ta actu, gñio*
ni finem ab ipis deipiter et a polse approbatur; sibi in *qua, uoluntate*
et directe ad actus gñio, ut cur s et thomistis usqum *sibi in gñio.*
ad q. 22. a. 1. docent pad. guar. hamer. et alij coiber
item scil. l. 2. de gñia c. 9. ij scot. bonau. Arimura
sem et scot. in 1. d. h. et 20 pñt ex ipsa notione noui pro
uidentia directe et per se significantis actus gñio, ad
cognitionis, n. in mere speculatiua, sed practica, seu
effectiua reru, qui spectat ad sciã simpliciter uigen
tia cui adiuncta sit approbatio seu decretu voluntatis
p quod approbetur et in tempore suo consequenda
constituantur id quod practice cognita est. 20 y by *providia differt*
pñt *gubernate*
et dispositione
fata dispositione reru, providia actus summa
nentis pñt ab eterno queriens, gubernatio u. absolutè
pumpta et manifestans ipsa sit operatio ordinis a pri
uidentia praconestit: adeoq; potterius que, et in tam
pore suo queriens; dispositio a. diuina reru uerã
Nunc sumpta sit ipsa prouidentia; in passiuè sum
pta differ. nihil aliud est quã ipsa gubernatio
transpomer aucta.

CONCLUSIO 2^a In orbe uera prouidia in gñio *et de h. d. q. uari*
neredem sed et partem cui ois res creata et singulari *in orbe, sibi in gñio*
res subiecta snt, ut ab eã in sui fine dirigantur esse *in gñio, sibi in gñio*
de fide est gap. 6. Aequaliter (.i. fine exoptatione) est
illius cura de orbis, gap. 8. attingit à fine neq; ad fine
fortiter et disponit oia iuantur. gap. 19. quã a p.
diuina cuncta gubernat; pñt et ex math. 6. ac Luce
ubi Christus n. in rãonates creaturas, sed et irratio
nales ac inanimatas et minimas ut papery faxu folia
arboru, capillos et ait pro cura eã, ne nullu eoru sine
ped uolte perire; idq; innumera euidentissimã
diuina prouidã exompla passim offendunt et gñio
maxi (scilicet) Thod. Myzen. Nemesius, Saluianus,
Clement alpsand. 1. 5. promatu sud Brian: sed nard laff.
et alij aut oras bene, fongas, aut libros integros de
providia orbis reperta oim creaturaru gñio

ante
tione
providia
nasci et quod
et propolitione
probat qd
mutabilibus
a
ind. a
id est quod
interque
spicuum
qui eligi
aliquo
var. d. f. r. d.
d. i. n. a. t. i. o.
p. c. a. r. i. s.
d. e. r. e. b. u. s.
d. i. s. p. o. s. i. t. i. o. n. e.
m. i. n. i. s. t. i. a.
r. e. p. u. b. l. i. c. e.
p. r. o. u. i. d. e.
p. r. o. u. i. d. e.
q. u. e.
d. e. g. n. e.
d. e. g. n. e.
d. e. g. n. e.
d. e. g. n. e.
d. e. g. n. e.
d. e. g. n. e.
d. e. g. n. e.
d. e. g. n. e.
d. e. g. n. e.
d. e. g. n. e.
d. e. g. n. e.
d. e. g. n. e.

*mala culpa et alijs defectus per mala naa; itam mala culpa aliquo
 alicubi subdit
 diuina prouidia*

Quantu[m] uocor iussurat. Quoru[m] t[ame]n nu[m]eruo p[er]
 dentia n[on] t[ame]n res p[ro]p[ri]a a ordin[is] p[ro]ducta, sed et motu
 mala culpa et alijs defectus per mala naa; itam mala culpa aliquo
 malo subiecta s[un]t. Et affirm[ant] mala q[ua]e s[un]t defectu
 naa; s[ed] monstra[n]t q[uo]d et adhuc saltem secundarie
 se se contende[n]t actio diuina, nihilq[ue] pro casuale, aut for
 tuitate; mala u. culpa; subuoluntur diuina prouidia;
 n[on] quide[m] tanquam effectus eius, sed tanq[ua]m t[er]m[in]u[m] impediend[um],
 uel destruend[us] per diuina prouidia[m], uel r[ati]o quoru[m]
 t[er]m[in]us aliquid ordinat ad bonu[m] u. q[ui] p[ro]uicia[m] t[er]m[in]u[m]
 u[el] t[er]m[in]u[m] s[an]cti[tatis] non licet pet[ere] n[isi] uelit, p[er] t[ame]n ea p[ro]uicia
 ut absolute tu ad filiu[m] sine bonu[m] sed quomodo o[mn]ia diu
 na prouidia subuoluntur? s[un]t

*Prorsus sua prouidia
 dia ab alijs
 creatis quibus
 uolens prouide[n]s*

CONCLUSIO 3^a. Prorsus sua prouidia 1. generatim
 res, creatas: n[on] magis proprie subiecta, q[uam] proprie sine
 subiecta. 2. sicut et alibi n[on] iustus et electos,
 per seip[s]u[m] immediati curat et prouidet, ac disponit, tamen p[er]
 alios ad fine[m] ordinata disponat et gubernet ut p[er]
 timor[em] fide[m] et partem eor[um] sentiat q[uo]d tu

*Des prouidia
 est infallibilis*

CONCLUSIO 4^a. Diuina prouidia, quae pro alio
 utitur et efficaciter aliquid uult et ordinat nunqua[m] fine[m]
 suo frustratur adeoq[ue] recte et absolute de omnia et infallibiliter
 uult q[uo]d diuina de uoluntate s[an]ctae et absolute semp[er]
 n[on] effectus, et ex mente eccl[esi]ae Catholicae, q[ui] dicit q[uo]d post
 pentecosten dicit prorsus cuius prouidia n[on] suaditione
 n[on] fallitur, quare aliter sentit humana prouidia t[ame]n
 qua[m] diuina, q[uo]d sapissime tu[m] fine[m] uultu[m] et
 modis frustrat. Quod t[ame]n uoluntate est diuina prouidia
 n[on] semp[er] reissa, et n[on] ip[s]a r[ati]o reru[m] partem sine m[er]ito
 ad que[m] ordinat ut p[er]parat media sequatur: q[uo]d hoc n[on] fit
 ut n[on] t[ame]n uolens solum ex aliquo defectu u. q[ui] ignora[n]tia
 t[ame]n uel imp[er]ia prouidentis, sed potius ex summa[m] perfectione[m]
 s[an]ctae prouidentis, uel q[uo]d n[on] efficaciter et absolute, aut
 g[e]n[er]ate[r] sed antecedente t[ame]n et quasi ordinata
 uoluntate illu[m] fine[m] uult; u. q[ui] uult q[uo]d illud fieri et
 ad hoc media uia orbis prouideo, t[ame]n s[ed] in parte r[ati]o[n]is,
 ja n[on] al[ia] salui fiant nec faturi s[un]t, u[el] de ideo falli diu
 ina prouidia tu[m] q[uo]d in uult prorsus antecedente t[ame]n et
 quante[m] in se bonu[m] est n[on] absolute et efficaciter p[er] uic[em],
 Mentis q[ui] a creatura libera ponit. Tu q[ui] nihilominus

N3

manifestatur gloria & bonitas, justitia poa & est
sini quida qdlib, et obtinetur qd multo dantur
unde minime legi ni creaturis libere agentibus absoluta
necessitate aliquid fieri aut n' fieri, quo libertas tollat, ut qd
ex dictis de pte dicitur, melius q' h'ca de predestinatione
operabitur

ARTICULVS II

De natura et quidditate Predestinationis et Reprobationis.

Ad nat' p'destinao'i diuinae, et Reproba'o'i declaranda spectat
1. quid utraq' sit, generatim quoad nomen & quid specialim quo
ad re' 2. quidnam sit eius obiectum circa quod uerzatur, seu qm'd
predestinentur, aut reprobentur. 3. quina' effectus, seu finis sit p'de
stinao'i diuinae ac suo modo et reprobao'i; sive quidnam praedest
netur, seu ad quid no'i's p'destinentur, aut reprobentur. De causis
de ordine ac progressu modo item ac infallibilitate p'raedestina
tionis aut reprobationis postea dicitur.

CONCLUSIO

1. p'raedestinao' no'i'e bonas derivatur a p'raedestinao'i
Composito latino uerbo p'raedestino, quod gr'cim significat aliqd
ante uel prius destinare, deputare, designare q'd tunc
ere ordinare, deuenire, Gr'coi d' i' r' r' o' r' r' e' z' e' r' o' r' o'
op'z' ad uerbu' p'raefinire seu p'definire, p'raedetermi
nare, p'raedestinari. In p'ncip'i p'destinao' sumitur pro diuina qua
da' ordinao'e alicuius creaturae ab aeterno facta ita ut p'rae
signet antecipatione' aeterna' dura'o'i, uerbu' u. restino q'd tunc
nem ordinao'em aut decretu' diuine.

mologiam
quomodo
praedestinao'

In hac itaq' q'dli' auerisione p'raedestinao' sumitur syl'r 1. q'dlibet, et minus pro
p'ri' pro ca' ordinao'e, qua' d'os p'rius ab aeterno res creatas
omnes, seu persona' sunt, seu n' d'ereuit, et ordinauit esse, an us
tequa' essent, ita sumit Aug. 1. 1. de pers. c. 17. et de hac p'ra
destinao'e cu' idem sit quod p'ca aut p'ca d'ia q'd h'ic n' agit
2. magis proprie sumitur pro ca', qua' sola creaturae p'ua
res ab aeterno ordinantur siue ad beatitudinem, siue ad dam
natione' p'm illud Conc. vaticani anno 855 tempore Leonis
& sub Iohanne habiti: q'd est uerbu' p'destinao'em ad uitam, et p'de
stinao'em impio' ad mortem ueluti et loquitur Aug. 15. Ciuitu' Dei

praedestinao'
quomodo
praedestinao'

c. 1. et in chir 100 itanz p'rog. 14 ad Gal 3. adhuc
u'itatus pro ca' ordinao'e qua' creaturae r'donales a' d'ro ordinao'e
ad aliq' bonu' su'p'na'e, s'i 1. Co. 2. q' d' d' sapientia ni

quomodo
praedestinao'
quomodo
praedestinao'

Partial text from the left page, mostly illegible and cut off.

7.
propria pro
predestinatio
ad gloria.

mytario predestinata a pro, sic item saepe sumitur predestina
tione pro vocare, aut beatitudine ad gratiam tm, et scilicet ut supra s.
aug. 1. de grad ss. o 10 absolute predestinatioem vocaverit gratiam
preparatorem. 4.º proprie pro ea sola ordinatio divina quae gra
turae spiritualis per certa media infallibiliter deducenda ad ut
ta aeterna ordinantur, et destinantur ut per ss. pp. et 50.
colitur in harmonia sumitur Rom. 8. quos praesumpsit et prode
stinavit quos formes fieri, imaginis filii sui, et de hac acceptioe
predestinatiois in praesenti loquimur.

8.
Reprobatio
creaturarum ab
aliquo bono.

Reprobatio a. quae predestinatioi opponitur quatenus significat
rejectionem seu exclusionem quandam, aliqua causa reus ab aliquo
bono ad quod alii destinantur, per eandem modo sicuti praed
destinatio ipsa sumit, sed modo opposito; sicut: generalissime
pro quavis divina reiectione, seu exclusionem, qua res aliqua
creata, qualescunque ab aliquo bono reijciuntur ab repelluntur,
seu excluduntur. 2.º pro reiectione, seu exclusionem rationabilis
creaturae, tu a beatitudine, tu a aeterna damnatione; tametsi
a beat: all
a damnat

3.
pro reiectione
a bonis super
naturalibus.
4.
pro reiectione
a gloria.

sed potius praedestinatio; ut in mysterio divi Reprobatio quae eius
opposita, sicut exclusio a Beatitudine dei ad damnationem, praedes
tinatio. 3.º pro exclusione generalis creaturae a bonis quibus
supernaturalibus tu a gratia praesentis et harmonia dei sumptis et ad
quae reprobatio sicut reiectione vocatio praesentis ad gratiam tm predestina
tio dictanda est. 4.º pro ea exclusione, qua spiritualis creatura
a deo pro eorum demerita a gloria aeterna reijciuntur seu excludi
duntur, ac punis aeterni pro deputantur, et hoc proprie re
probatio dicitur, et ultimae acceptioe predestinatioi opponitur,
unde Reguli in sacra scriptura vocantur meliora maiori
vasa contraria, et sicut et vasum gratiae ad Rom 9. u 22

Conclusio
nao predesti
natio.

CONCLUSIO 2.^a predestinatio proprie sumpta defi
nitur Actus divinae providentiae quo Deus ab aeterno
generaliter quaedam creaturas efficaciter ordinavit ad
beatitudinem aeternam per certa media deducere. ab ha
definitione quoad rem differentium alia aliorum tu sicut tu pro, qui
potius aut ea applicantur aut ab ea applicantur utq: illa cap. de
perfer. i. et predestinatio est praesentis et preparatio beneficii
quibus artificialiter liberantur quae liberantur. 2.º illa
S. Th. 1.º dist. 26. q. 1. a. 2. Et preparatio gratiae in praesenti et glo
ria in futuro. 3.º illa videntur i. p. q. 25. a. 1. est ratio in pro op
tans transmissionis creaturae rationalis in vitam aeternam sicut est

predestinatio
dicitur 20 q. 1
prodestinatio
est notitia
aliorum ordinem
et quidam
sicut in an
deus pro
et contra me
recedunt se
voluntatis
sequuntur
om
aliquid et
quo prodest
decedit
illius non
quasi in
quodam
illa par
aliquid
dandi ab
per. et q.
a pro
parat ab
tenet ar
creaturae
ita gratia
clara applic
quasi sicut
revelat
tu significat
quasi sicut
exponit
in mente dicit
aliquid sicut
sicut fundat
sicut et ha
sicut sicut
quasi sicut

trivestio creature rationalis in aeterna vita qd illa potest in
dist: 40 q. 1. est electio (vel praeordinatio) creaturae sub alto
Analys ad gratiam et gloriae. 30. Ma. Same. d. 3. q. 2. ad 2.
Est notitia est practica creaturas quaedam eligentis effici
atque ordinari ad vitam aeternam per certa media agenda
6a. rursus ibidem aeterna vel efficiat ordinatio divina (pluri
bilia) in vitam aeternam per certa media quae sequenda. vel de
lecturae potest efficiat de beatitudine ad usque a beatitudine
per certa media inducunt. Haec, in qua, definitiones sunt in ide
recedunt, sed mutuo opponunt, quod magis patebit ex co.
rollariis post seq. concl. iungentibus partem ad huc et sub
sequentibus tu g. lib. 2. fa. art. 1.

Conclusio 3a Reprobatio est eo s. Th. 4. 25. a. 3. Reprobatio
aliqua theologia sic definitur: actus divinae providentiae
quo sermo ab aeterno statuat quaedam creaturas
recreavit permittit in culpa labi, et ob ea inferre
illis poenam damnationis; qua cum quoniam 1. illa ma
gistra in dist: 40 reprobatio est practica iniquitatis
quorundam et preparatio damnationis eorum de. 2.
illa pars apud Hier. cap. 15. q. 1. Est praesidio ineptite
divi alicuius ad vitam aeternam, et propositum eolu
dendi ab ea. 3. Molina. q. 23. a. 3. apud eundem
Hier. Est iudicium aeternum, quo creatura rationalis
a Deo iudicatur indigna vitam aeternam et digna
penam aeternam cum proposito ea perpetuo eolu
dendi a regno caelesti aut simul amittendi ut
ciatibus aeternis potest fuerint peccata. Quae definitio
aeterna quae dicitur q. quod quomodo in reprobatione veniunt
clare applicans, si nisi alijs definitionibus clarius dicta
sunt. Et dicitur hic notandum reprobationem generationis cum n. tm
causa immanetatem in mente reprobantij sed et frangunt
tunc significat, et plerumque est actus et passus q. prioris
effectus. At hic hic absolute definita est per reprobationem acti
viam, hoc est reprobationem quae signat actum immanentem
in mente divina. et hanc reprobationem et plerumque est q. quae est et
alij solam admittunt, de reprobatione quae sermo propositum
ultimum finale poenitentiae deservit quosdam aeternis poenis
affigere, et hanc plerumque ex dictis definitionibus et pote
simpliciter dicta reprobationem exprimunt. 2a. Negativa
quae propter facta prohibita alijs, plerumque admittunt magister

Reprobatio
negativa

Reprobatio est hic
Reprobatio aeterna
Reprobatio
positiva.

Negativa
deventi
natio

S. Th. l. o. ball. 2. de gra c. 16. suar. l. et c. 5. Tan. q. 7.
du. i. technicus de predest p. 1. d. 6. est quod pro volunt
ab eterno circa quosdam, mittere aliquem factum beneficium
pura praevidentia potest, adeoque, eos relinquit in massa pen-
tionis, n. pluri ob culpam aduersam, sed quia si ita ad mpor quod
fines eorum uelut quod, et pro ueratur Negativa quod fit
quod, ni sola omissione, seu negata gratuita telestia
de gram et gloriam: et pro hor ippu de Repbae fm qui,
quod pluribus citati ho pbant.

Substantia
ad quid est

Et utraq, glorie ac definitionibus Prae destinatis,
ac Repbae hauri: quod utraq, fit Prae destinatio
at Repbae: idem autem Repbae: fit pars, aut
seu quod iudicia diuina, immo in mente diuina, cum n
minut ad pro uindictam spectat defectus in rebus p mittere
ac melos punire, quod bona punire ac dignos p mittere
quod hauri quom utraq, p datur ab illa hauri a uoluntate
quod; sibi ut diuini, utraq, fit actus glori uelut de.
p uia a. i. dicitur. et hic actus est ipsa sua practica ap.
pbatio, siue practica diuina glori, iudicia, simulta in
obliquo simulans uoluntatem, quod pro efficaciter quodam
uoluntate p mittere ad gloria p mittere, alios i p mittere
in culpa tibi et pro eandem illis pena aeternam inferre,
ut fit de definitionibus utriusq, et in hoc adhuc querunt
praedestinas et Repbae.

Et pro illis in pra
id est: ubi tunc
nisi tu actus sim
pluribus illis
y. conceptio ad alij
natura, tu scia
q. ditionata qua
sui hoc uel illa

Et hauri quod actus in utraq, interueniunt, no op p.
prou in utraq, interuenit tu actus simplicis glori, quod
alij uocant Prae conceptione donorum grae, et gloria: tu
scia ditionata, quod pro fit hoc uel illos, si tales circum
stantiae aut graes ponantur perueniendos ad gloria: aut ad
damnacionem. Et p. u. uoluntate interuenit tu actus simplicis glori
actus reru, quod pro p sciam simplicis glori cognouit:
tu uoluntate seu ppositu, quod uel antecedente uel sequente
uoluntate absolute uel pposita saluare, quibus ad pro eorum
culpas, quod in ipis p mittere aeterna pena affere ita ut
praedestinas nil aliud fit, quod iudicia practica siue
scientia approbatio uel efficacis uoluntate siue decreto dandi
gram, et gloria: uel ut alij loquuntur fit scia simplicis glori
trae quod Damoza ho ita uoluntate efficacem dandi gram, et
gloria: Repbae a. idem fit iudicia practica siue scientia
scia approbatio uel efficacis uoluntate p mittere culpa, et pro eam
inferendi pena damnacione uelut cur. Th. a. 3. loquuntur
Theologi: et in his quoq, querunt Prae dest. et Repbae.

et hauri
nisi tu actus
gloria: aut
si tales circum
stantiae aut graes
ponantur perueniendos
ad gloria: aut ad
damnacionem.
Et p. u. uoluntate
interuenit tu actus
simplicis glori
actus reru, quod
pro p sciam
simplicis glori
cognouit:
tu uoluntate
seu ppositu,
quod uel
antecedente
uel sequente
uoluntate
absolute
uel pposita
saluare,
quibus ad
pro eorum
culpas,
quod in
ipis p
mittere
aeterna
pena
affere
ita ut
praedestinas
nil aliud
fit, quod
iudicia
practica
siue
scientia
approbatio
uel
efficacis
uoluntate
siue
decreto
dandi
gram,
et gloria:
uel ut
alij
loquuntur
fit scia
simplicis
glori
trae
quod
Damoza
ho ita
uoluntate
efficacem
dandi
gram,
et
gloria:
Repbae
a. idem
fit
iudicia
practica
siue
scientia
scia
approbatio
uel
efficacis
uoluntate
p
mittere
culpa,
et
pro
eam
inferendi
pena
damnacione
uelut
cur. Th. a. 3.
loquuntur
Theologi:
et in
his
quoq,
querunt
Prae
dest.
et
Repbae.

3° hinc quod non sit oblatio sine subiecto circa quod diu
 nus i' detinetur; ac repbaos aitas uerget; At. n. i' i' obiq; ^{oblatio sine subiecto}
 creatura g'ualis, cui orot uult p' certa media oblatio ^{pradest. est uera}
 gloria aut p'p demerita seu culpam damnatio panam ^{tura g'ualis}
 et n' hor quib; queniunt; ex quo fit simul solutio ad 3°
 q' truncula' in h'is huius arti' p'pofita' de oblatio seu subiecto
 pradestinati' seu repbaos.

4° hinc in quo repbaos plurimu' difert a pradest. ^{Pradest. naos, et gloria}
 Trum pradestinati' diuinae sine i' quod pradestinati' ^{repbaos nis}
 dandi' d'cernit ad e' a oro a gram' a gloria' f' et ^{nam natio.}
 definitiones h'at gloria' aterna' p' certa media, u' sola gram'
 nec sola' gloria' sed utruq; simul. repbaos u' trum est oppo'
 situm n'aturu' carential' gra' conglata ac ipsa' aternam
 damnationem; de q'bus postea.

5° deniq; in quo et nihil difert. Intur est in p'nti
 p'nti sit de repbaos h' actiua, q' in ipso repbante ^{est ut q' p'}
 sua' in p'nti loquendo, et ex, u' nois p' repbaos signari q' q'
 u' in actu immanentem, sed et transeuntem, a de q' et p'p'ue
 sumi, quod pradestinati' n' uenit h'or. n. p'p'ue et fili' u' est
 nisi actiua in ipso pradestinate nec p'nti in ipso p'nti
 nato nisi t'ntem contemp'at a qua de aliq; p'nti natus.
 effectiue in suo tempore p'nti effectus de quo postea, quod
 idem suo modo de Repb. i' genit.

Tris quomodo sit stare repbaos u' uolte d'it, quod
 h' et uia salutem repbaos p'nti illud p'nti. 18. et 33
 uolo mortem peccati sed ut gaudeatur, ut uiuat et p' Tim. 2.
 tris uult car' nois, salutem fieri. h' uolam d'it p'sequentem ^{MSNS}
 ac absolutam n' p'negare uolte antecedente, itaq; licet
 tris absolute d'it uelle, aliq' a calo repbaos; t' q' p'p' uult ac
 hoc fit uolte p'sequente: hoc e' p' aliq' in uolte p'p'ue et h'or, saluo
 culpam n' oblatio quominus tris, p'nti uolte salutem u' ^{tris uolte p'nti}
 a repbaos, uolte n' q' de absolutam, sed ante, uel p'ditionati ^{absoluta.}

CONCLUSIO 4^a Effectus seu quod idem tris aut
 obtum quod pradestinati' p'nti est t' i' ista gloria a ter
 na tu' gra' t' media q' ad eandem gloria' p'sequenda' p'nti
 nati' p'nti, et a d'ro effectiue at in tempore i' d'it ad ^{effectus seu t'nti}
 illu' p'nti p'nti; adeoq; nec sola gra' nec sola gloria ^{trant obtu' q' uolte}
 p'nti sed utraq; simul effectus e' p'nti p'nti p'nti d' ^{pradest. est tu'}
 ad ita u' s. m. a. s. plures et meliores docent Philoq;
 ac ex d'it; h'atenus q'nt; p'nti tu' q' p'nti p'nti p'nti p'nti ^{app' q'nt' p'nti}
 dan. q. 13. dub. 2. difert i' d'it i' scriptura, quos tu' ^{gloria}
 quam tu' gloria' pradestinati' affirmant Rom. 8. quos pra'
 d'it h'atenus h'or et uocant quos et uocant, h'or i' d'it h'atenus,

oblatio sine subiecto
 pradest. est uera
 tura g'ualis

Pradest. naos, et gloria
 repbaos nis
 nam natio.

MSNS

tris uolte p'nti
 h'or, saluo
 tris uolte p'nti
 absoluta.

effectus seu t'nti
 trant obtu' q' uolte
 pradest. est tu'
 app' q'nt' p'nti
 gloria

p'nti 1°

quos iustificat: illos et glorificavit ubi habet gratiam uocato,
 sed iustificatiorem, sed et ipsa gloria praeordinari. Rom.
 ut ostendunt iustitiam gloriae suae in uasa misericordiae
 quae q̄ praeparauit (praedestinatio) in gloria. Eph. 1. q̄ praedestinauit nos in adoptione filiorum
 incho ante mundi constitutione, ut scimus sancti; tu q̄ praedestinasti
 est pars prouidentiae ad hanc autem spectat n̄ in media, sed
 et ipsius, et quidem primario finis operatione prouidere, ut
 unum alterum infero, nam qui efficaciter uult fine, uult hoc
 ipso et media et q̄ efficaciter uult media, uult et finem, unum
 n̄ alterius causa est, q̄ si praedestinatio causa sit gratia, de quo
 uis ullus theologorum dubitat, erit et causa gloriae q̄ a gratia
 causatur, sed illud quod est causa causa est et causa causati,
 non refert a scriptura et si nunc gloria in uasa gratiae
 praedestinatio effectus tunc poni q̄ quod suo modo et de Reuben
 legendum de subinde uel culpa sola ponitur q̄ effectus erit
 subinde uocando. n. n. ppa alterum uolunt ponit et concludi
 re, quia potius ostendunt utriusq̄ effectus et de uocante nunc
 gratiam nunc gloria praedestinatio uocant, sicut praedestinatio
 nominantur uelut media concludere et uocant.

Ab 2. q̄
 effectus, gratia
 uocatio, q̄ tu
 gratia in gloria

Effectus gratiae
 iustificationis
 gloriae
 gratia in gloria

Ex q̄bus patet, quod gratia aut mediocritas salutem
 multa in se habet, et intelligantur; quos effectus praedestinationis, poni
 potest gloriae seu aeternae beatitudinis. q̄ iustificationem
 suae gratiam iustificationem, seu sanctificationem. 3. uocantem
 seu gratiam operantem prouidentem, cui uocatus cooperatur,
 finaliter, q̄ si hoc modo n̄ cooperatur, non erit effectus praedest
 inatiois, et tunc fit et reprobis querunt. Mat 20 multi sunt
 uocati pauci uero electi. q̄. q̄ in oia auxiliata gratia parlia
 praedestinati ad beatitudinem aduentum, huc praedestinati
 aliquo modo inuicant, seu intractabilia non sunt ut actiones
 morali bona, seu contingencia ut occasioe bonae ad bene ui
 uendum, uicere, in hoc bonos, sanctorum uisitationes, fessio
 nes cois, miracula, praedictioe euangelij, bona exempla,
 item aliorum oratio, sed q̄ q̄ uicant praedestinatorem in
 uari precibus, et ppa. s. Aug. querit ne s. Pauli adseri
 bit precibus s. Stephanus dixit, si Stephanus uocatus et
 electus paulus n̄ habuisset, quod alius q̄da deryso August.
 scribit, quod moris sua precibus ad salutem prouidentia operat.
 Dicit hanc et filia possunt et cois ipsi reprobis et praedestinat
 ut nominatum de uocante Mat 20 multi sunt uocati, ut tu uocis

delecti item
 gratia in gloria
 effectus gratiae
 iustificationis
 gloriae
 gratia in gloria

electi itam quod de auxilijs grā parit' de p' oia ex a que
 p'stantur reprobis, ac p'destinatijs. & p'p're illa p'ostari r'p'tk 1.
 quā dros s'm eā q' n' uia p' uia modū, ite q' u'lt' aut' d'ia
 lento d'ibz p'udat p'ficiētia ad salutem media q' t'n ab hoilij
 n' arripiuntur eff'icacia, nec finaliter retineantur. & q'ant
 à d'ro peculiari et absoluta u'lt' eff'icaci sui p'destinatij
 illa prouidet, et ordinat, ut coop'at' finali p'adestinatōe
 Itaq' media illa p'dicta 1.º mozt n' sunt effectus p'adestina
 tōis sed t'n effectus eōs p'uidet, ac 2.º modo effectus p'desti
 nati, ijsq' et p'p'ia et finaliter coopant p'destinati.
 H'udicatur t'n h'u actus in s'u' natm sub effectus p'adesti
 nati, cadant noālia q'da bona, u. g. natiuitas tali
 et tali loco, à talibus parentibus, itam educāo q'p'io bono
 uire, et itam ipsa p'p'ia p'missio. & uisim affirm. q'd q'
 m' n'ri p'fert ad salutem à d'ro collat' effectus ē p'adesti
 nati p'p'ia a s, alijs, plures Theologi loquunt' at p'dicta
 noālia ipsaq' p'p'ia p'uitōe p'ducunt h'oi ad salutem saltem
 mediati q'nt' alia, u'it ut q' mouent nam diligentibus
 d'ro n' oia coopat' in bonū quod idē d'icunt' de p'na
 litatibus huius uita ac de p'nalibus à d'ro inflētis seu colā
 n'atibus, ut p'ter alios s. Aug. 12 de ciuit. r. v. 3. audij
 d'ro ait sup'bis à u'ite cadere in aptū, manifestūq' p'atum,
 unde sibi displicent, filia h' de q'aptōe, 1. q' op' ybur
 h'ar' filia oia suo modo et uenire h'ore grā q' p'ad. q' s.
 n. v. et quōda' d'ios: confirmauer' p' illo r. 2. q' v. d'imitte
 eū (Gemen) et maledicat' d'uid, d'ni n. p'p'ia ei u' male
 dieret d'uid, et q'is est, qui audeat d'ro p'are s' p'ueris?
 ubi certē uoleat s' p' p'mittendi maledictioe p'emei u'ij
 culpa efigiaiter ordinata ad salutem d'uid p'p'ia p' r' h'
 l'it, ut s' s'eg' p'p'ia p'ia, seu mala culpa p'p'ia et op' n'ā
 qua q'nt' mala ē effectus p'destinatōe, sed t'n q'nt' q'uiten
 tione d'ro h'ere ordinantis sunt occasio maioris boni
 u. g. humiliatōis, ac q'antioris grā, et finali p'p'ia
 t'ia p'p'ia, ut s'ic n. saltem mediati ad gloriā p'ducant,
 adeoq' rānem effectus p'destinatōe h'nt
CONCLUSIO 5.ª. Effectus u. Reprobatiōis grā in
 i'uius sunt Reuētio à grā seu p'p'ia culpa finali ac
 Reuētio à gloriā, s'ua aeterna p'p'ia. d'icunt' ita u' s. Th.
 q. 23 a. 3. q'nt' s'ic Theologi nec res sub h'is t'is difficultatē
 h'nt sed q' p'p'ia culpa ē s'ic subtrahendo grā congruā, et
 r'p't' alia, quā lapsus in p'p'ia alia quā n' eode p'p'ia p'p'ia

Melia; q'nt' u'
 delict' & p'p'ia
 p'nt' q'nt' u'
 ab h'oi ut
 p' d'ro effectus
 p'adestinatōe
 sed p'p'ia p'p'
 u'it'.

Bona u'alia
 p'nt' et esse effectus
 p'adestinatōis,
 t'mo ipsa p'p'ia
 p'p'ia.

Effectus d'ro p'p'ia
 n' est Reuētio
 à grā, et gloriā

permittitur item quia damnatio sui parat damnari f. conclusione
 et gloria caelesti, tunc parat afflictionem signat, fit ut reprobus
 effectus sit p. permissio peccati quoad lapsus n. quomodo est, aut
 audiat, sed ea quae reprobus ex hoc vita deinde. 2. v. misitio
 respectiva in peccato q. nocetur futuris, Invidia, et oratio
 sanctus reprobus, Aggravatio. de peccato. 3. conclusio a ca. lo.
 q. ad unum parat afflictio, ex his t. n. spectat ad negativam
 reprobandam, pro et referuntur illadebita et occasione p. n. qua
 ad peccatum ipsas, non temporales in statu peccati relictis, sed
 peccata permanent.

Contra hanc opinionem sunt haec verba nri temporis caluimus 1.
 Job: 18. s. 2. Jus s. Just: 23 s. 7. et alibi, item p. omni
 tom. 1. serm. de peccato et ep. p. Just. in apert: arti 30. et
 de sermo arbitrio, item Melancthon in Rom. 6. et Caluimus
 p. alibi, qui docent, pro p. peccato movere reprobus ad peccata, aut
 sic ut eandem vindictam ad Justitiam, ut proret et reprobus
 culpas, quas periret, sed hoc blasphemia damnata. 1. in con.
 Titus 1. s. 2. can. 6. q. 2. de peccato, ait n. esse in peccato hominibus
 ut malas esse, sed mala opera ita ut bona ex illis operari
 ut ommissioni sui, sed et peccato et p. se h. anathema sit. 2. et dicitur
 a p. et scripturis a peccato q. dicitur n. velle peccata h. aiant
 ipsas, ut odio esse ut, sed n. pro vobis nolens iniquitate et sap. 14.
 odit sunt pro impietate et impietate eina peccato. 1. nemo cum
 tentatur dicere quoniam h. pro tentatur, pro. n. n. in tentat
 for maloru est, imo aperte alia sequatur proff. efficaciter
 et q. deum p. peccato peccata operari n. h. orem, quod licet fati n. fini
 vult caluimus tanquam hoc dicit. h. iustitiam h. orem ipsas, adeo
 h. iustitiam bonitate indigna sit nemo n. videt ut peccati in
 fia, partim tractatu de peccato, p. peccato patebit.

Oror n. d. a. a.
 I. d. i.
 NS

Obiatio
 de or. n. d. a. a.
 de peccato n. d. a. a.
 de peccato n. d. a. a.
 de peccato n. d. a. a.
 NS

Quis si pro vult peccata dicit, humilitatem h. orem q. per
 missioni peccati h. orem dicit vellet peccatum, sig. de peccato
 p. n. velle, nisi p. d. d. e. b. e. m. t. a. p. s. a. q. n. i. p. a. t. i. o. a. u. t. u. r. o.
 p. n. v. p. e. n. d. u. r. e. s. t. u. e. l. l. e. t. a. t. i. l. l. a. m. p. e. r. o. v. u. l. t. q. e. t. q. e. t. q. e. t. q. e. t.
 prope nec vult q. e. p. a. n. i. a. q. u. e. h. u. m. i. l. i. t. a. t. i. s. u. i. t. u. t. e. t. p. e. r.
 peccato ommissionem obtinenda absolutam, et efficaciam velle velle
 aut dicere. Sed h. conditionata aut n. nisi q. e. q. e. n. t. e. p. o. s. i. t. o.
 fac peccato libere p. n. p. s. o. p. e. n. d. e. m. i. n. d. u. m. s. e. q. u. e. p. e. r. o. t.
 efficaciter velle peccatum. Sed nu. dona q. d. e. reprobus q. o. l. p. a.
 q. u. i. b. u. s. i. p. s. i. a. d. d. a. m. n. a. t. i. o. n. e. m. a. b. u. t. u. l. e. f. f. e. c. t. u. s. s. u. i. r. e. p. o. b. a. d. i.
 h. n. e. q. u. a. d. o. n. a. q. u. e. i. n. d. i. f. e. r. a. e. t. n. a. a. s. u. a. s. u. a. t. a. d. m. i. n. i.
 d. i. l. a. f. a. t. i. s. i. s. q. u. i. p. r. o. m. i. t. t. u. r. p. r. o. n. i. s. i. s. c. o. n. s. t. a. n. t. i. o. e. e. t. v. o. l. u. n. t.
 salutis h. orem q. e. n. t. e. t. p. a. n. s. i. q. u. e. p. e. m. a. l. i. t. a. t. i. s. d. a. t. u. r. s. u. a. f. a. c. i. e. d. u. e.
 e. n. a. a. s. u. a. s. u. a. t. a. f. u. i. t. n. i. n. e. q. u. e. p. a. r. t. e.

de Cal
 N
 Nostr
 dicit op
 p. n. d. i. t. u. r. e.
 h. orem p. m.
 q. e. n. t. u. r.
 p. n. d. i. t. u. r. e.
 p. n. d. i. t. u. r. e.
 p. n. d. i. t. u. r. e.
 p. n. d. i. t. u. r. e.
 p. n. d. i. t. u. r. e.
 p. n. d. i. t. u. r. e.
 p. n. d. i. t. u. r. e.
 p. n. d. i. t. u. r. e.
 p. n. d. i. t. u. r. e.
 p. n. d. i. t. u. r. e.
 p. n. d. i. t. u. r. e.
 p. n. d. i. t. u. r. e.
 p. n. d. i. t. u. r. e.
 p. n. d. i. t. u. r. e.

ARTICULVS III^{us}
 De causis, modo, ac ordine praedesti-
 nationis, ac reprobationis.

Modus, et ordo, quo praedestinatio fuisse creditur, facta,
 scilicet ex hac quaestione, an aliqua, et qualis sit causa
 praedestinatio: de quo 1° artu est praedestinatio, ac pro
 2° 3° nulla proprie dari eam, quo modo s. Augustinus
 Magister, et s. Thomas ait Albert: deest in q. 11. ille
 absoluti negant, quod praedestinatio et reprobatio causa
 habeat. 2° Aug. quae est et ex eadem sint praedestinatio
 et reprobatio quodammodo sunt effectus, sed et ut sic quoque non est diffi-
 cultas de generali et speciali, ex definitione. 3° Intraque
 quae modum effectuum praedestinatio, aut reprobatio esse
 creaturas rationales: filii ab utriusque effectibus nil distin-
 guitur. 4° Intraque sola quae est de finali causa
 et efficiente effectuum utriusque. Sed neg. de efficiente
 quidem primaria, ac physica causa hic qui sit ex certum
 sit propter primario effectus praedestinatio ac suo
 modo et reprobatio efficiet; 5° de sola efficiente meri-
 toria quae est: duplex est autem efficiens causa
 meritoria, una extra praedestinatum et sui generis
 de meritis Christi; altera in ipso praedestinato, quae sit
 ex parte praedestinati pro meritoria causa seu ratio
 praedestinatio, seu reprobatio, quoad effectus, vel quod
 idem. An in praedestinato aut reprobato assignari possit
 dignitas aliqua sive dignitas, aut indignitas, me-
 ritum aut demeritum, quod sit quodammodo aut inductus
 sit ut hunc vel illum praedestinarent ad gratiam, ac gloriam
 vel ab utroque reprobant: vel denique ut alii quodammodo, aut
 praedestinato vel reprobato ex suis meritis vel demer-
 itis seu propter quia merita aut demerita facta sit. In
 hoc puncto magis errant Calvinista, sed ut Catholicorum
 opinio sit, suas quoque diverfiter ut, alii non negant pro
 merita quae talia quodammodo fieri praedestinatio alii
 asserunt, melius nihil pro sequenti articulo reservata opi-
 nione Calvinista hic quod Catholicum tu de finali
 tu de meritoria efficiente, ex parte Christi, tu de meritoria ex parte
 praedestinati sentiant pro gloria et plerumque subiectis argu-

si praedestinatio effi-
 deat, sed et est
 utriusque suus hunc
 nullam hunc locum, cu-
 in ipso deus efficiat.

XB

X

Finis primarius
Prodest: est b. r. v. t.
Darius Chrys. Mi
nus piety Pro
fitementi.

1^a p. p. b. r.

1^a p. p. b. r.

Idem et cas
Reprobato
p. r. v. t.

grae sententia: quoad causam ergo finalem
fit.

CONCL. 1^a Finis primarius a. u. effectus in
prodestinatio; est gloria d. r. v. t. seu ipse d. r. v. t. q. e. l. s. u.
t. r. a. d. e. s. t. n. a. o. i. s. t. e. s. t. g. l. o. r. i. a. d. r. v. t. s. e. u. i. p. s. e. d. r. v. t. q. e. l. s. u.
p. r. i. m. a. c. a. e. a. u. t. e. f. f. e. c. t. u. s. s. u. o. r. u. m. e. d. a. r. i. u. s. u. e. m. t. h. r. i. s. t.
t. u. i. u. s. g. l. o. r. i. a. m. i. n. u. s. p. r. o. p. t. e. r. q. u. o. d. e. l. u. e. s. i. t. e. t. a. d. q. u. a. m.
v. e. n. i. s. s. e. e. p. q. u. a. i. p. s. a. g. l. o. r. i. a. d. r. v. t. e. l. u. e. s. i. t. e. t. a. d. q. u. a. m.
u. e. l. u. t. i. s. p. o. n. t. i. s. i. m. m. e. d. i. a. t. e. r. e. f. e. r. t. u. r. p. r. o. d. e. s. t. i. n. a. o. i.
t. a. n. q. u. a. m. b. o. n. u. m. p. a. r. t. i. s. i. n. s. t. a. n. t. e. q. u. o. d. n. i. l. u. l. t. r. a. a. t. t. i. n. e. t. d. r. e. s.
1. p. s. u. m. i. t. u. r. e. p. u. o. i. l. i. o. t. u. d. i. s. s. e. p. t. e. u. b. i. j. u. s. t. i. f. i. c. a. t. u. s.
e. a. g. l. o. r. i. a. d. r. v. t. e. t. h. r. i. s. t. i. u. s. e. p. s. c. r. i. p. t. u. r. a. p. r. o. v.
b. o. n. i. t. a. p. e. r. s. e. m. e. t. i. p. s. u. m. o. p. e. r. a. t. u. s. e. t. d. n. i. s. p. o. m. q. u. o. d. u. o. s. o. f. f. e. n. d. e.
r. e. t. d. i. s. t. i. n. g. i. t. g. l. o. r. i. a. s. u. a. i. n. u. a. p. a. m. i. s. e. r. e. c. o. r. d. i. a. q. u. o. d. p. r. o.
u. a. n. i. t. i. n. g. l. o. r. i. a. s. a. p. t. h. 1. p. r. o. d. e. s. t. i. n. a. t. i. s. i. n. q. u. o. d. p. r. o. p. t. i. u. s.
u. t. f. i. n. i. s. i. n. l. a. u. d. i. t. g. l. o. r. i. a. u. i. u. s. n. o. s. 1. p. e. p. p. r. u. d. i. c.
p. t. e. t. i. 1. C. o. r. 5. u. b. i. a. p. t. l. a. i. c. i. t. o. i. a. u. i. r. i. a. s. u. a. s. u. a. C. h. r. i.
C. h. r. i. u. s. a. d. d. r. v. t. s.

Idem autem finis fit et Reprobato; scilicet seu
quoad effectus suos, quales prodestinatio & a. u. affir:
utrobique, in uultu d. r. v. t. misericordiam et gloria sua, ac Christi
ostendit; in prodestinatio quod bonitatem et mise
ricordiam in reprobis u. p. iustitiam tu hoc in dispensatione
quod d. r. v. t. iustitiam (prodestinatio) ad ostendendam
misericordiam a se ipso determinatur fuerit. Idem
autem ante uolte et sub gloria orbis uolendo salutem
eiusque media, deinde quod a. u. efficaciter; in reprobis
u. in absolutum; determinatur fuerit ostendere iustitiam
ante futuram penitentiam uelut ut fuisse iustitiam ostendunt
1. p. o. p. 5. J. h. q. 23. a. 5. u. b. i. a. i. t. e. p. i. p. s. a. b. o. n. i. t. a. d. i. u. i. n. a.
r. a. o. s. u. m. i. p. r. o. d. e. s. t. i. n. a. o. i. s. a. l. i. q. u. o. d. a. t. r. e. p. r. o. b. a. o. i. s. a. l. i. q.
u. i. s. p. r. o. s. d. r. v. t. s. u. a. d. i. p. p. s. u. a. b. o. n. i. t. a. t. e. m. f. e. i. c. i. p. e. q. u. o. d. p. e. r. g. u.
u. l. l. u. t. i. g. r. d. r. v. t. i. n. h. o. m. i. b. u. s. q. u. a. n. t. u. m. a. d. a. l. i. q. u. o. s. q. u. o. s. p. r. o.
d. e. s. t. i. n. a. t. s. u. a. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. r. e. b. o. n. i. t. e. m. p. m. o. d. u. m. m. i. s. e. r. i. c. o. r. d. i. a.
p. a. r. e. n. d. o. e. t. q. u. a. n. t. u. m. a. d. a. l. i. q. u. o. s. q. u. o. s. r. e. p. r. o. b. a. t. p. m. o. d. u. m.
j. u. s. t. i. a. e. p. u. n. i. e. n. d. o. e. t. h. a. r. e. e. s. t. i. n. a. o. q. u. o. d. a. p. p. r. o. v. q. u. o. d. a. u. l. t. i.
u. t. q. u. o. d. a. r. e. p. r. o. b. a. t. i. t. a. s. p. t. h. 12. i. b. e. t. e. p. u. o. d. e. u. l. t. i. R. o. m. 9.
u. u. b. i. d. i. c. i. t. p. r. o. v. d. e. r. e. p. r. o. p. h. a. r. a. o. n. e. q. a. i. n. h. o. r. i. p. s. u.
o. p. u. t. a. u. i. t. e. u. t. o. s. t. e. n. d. a. i. n. t. e. u. i. r. t. u. t. e. m. m. e. t. a. e. t. e. a. n. n. u. t.
i. d. e. m. n. o. m. e. n. m. e. u. t. i. n. u. l. t. i. t. e. r. r. a. e. t. u. e. d. r. o. s. e. d. e. n. o. s. t. e. n. e. n. t.

ira et nota sic poam sua sustinuit in multa patientia
 uasa irae apta in iudicio uostenderat gloria sua in
 misericordia sua qd parauit in gloria et pda aplu pan
 lo ante dixit q homo tu quis est q respondeas pro nu
 quid diuile fumentu ai quid me fecisti sic an n habes
 hram signatu luti op eade massa sic aliud qd uas in
 honorem, aliud u. in qd melius qd reputat u. Tim.
 2. u. 20 qd domo sunt ois qd uasat qd qd qd iudici
 5. Th. quare nos qd in parte d elegit in gloria et illos
 reprobauit n hie raeem, nisi diuina uoluntate unde
 Aug. de perf. c. 11. ait ni eo igr quod alijs dat gram
 qua saluantur, alijs n dat cur nolunt caute hoc dno
 misericordiat qd iudiciu, illos sig in pda et in aue istud
 in reprobauit. eam u. in parte qd uoluntate qd alia
 uis reddi posse aiunt theologo cu s. Aug. sed u. in ocul
 tigitur et in scrutabilibus qd iudicijs recondit u. qd
 alijs nobis manifestandu, quas notari et pnt p qd
 qd hie in qua ualere uiam de pda: sentiam u
 faru op hoc fine dependere

NS

CONCLUSIO 2a Christus est causa meritoria, et q

Christus est causa
 meritoria p pra
 destinata

dem pceptis nra pda et in aue n hie quoad effectus q
 in nobis, et opta nos peragantur, sed et hie pda et in aue
 naos, qua ipse effectus pda et in aue n hie quoad effectus q
 uoluntate, qd hie determinetur ad tales effectus qd
 dor. 1a p. quoad effectus uocationis et iustificatiouis
 de fide expta est op con: quid: pda: s. ubi hie gram
 tur uocatio, tu iustificatio pda et in aue n hie quoad effectus q
 qd hie: s. sicut elegit nos in ipso, et qui pda et in aue n hie quoad effectus q
 in adoptione filioru per gratiam hie in ipso, et u. 11.
 ni quo (Christo) nos sorte uocati sumus pda et in aue n hie quoad effectus q
 qd hie pda et in aue n hie quoad effectus q
 2a Tim. 1. qui nos liberauit ut uocauit uocatione
 qua sancta n hie opa nra sed qd hie pda et in aue n hie quoad effectus q
 et gram q data est in Christo pda et in aue n hie quoad effectus q
 larua; q gallem de pda et in aue n hie quoad effectus q
 et iustificatiouem q sequenter de ipsa gloria qd hie quoad effectus q
 qd hie iustificatiouem pda et in aue n hie quoad effectus q
 quoad gratiam electionem ad gloria sed pda et in aue n hie quoad effectus q
 qd hie: et suar. recte notat seruet n. 20 qd hie quoad effectus q
 quod Christus sit ualis causa redemptionis et salutis nra
 cher igr n hie effectus, seu meritoria q ad salutem nra
 pda et in aue n hie quoad effectus q

pda et in aue n hie

2^a p. quod Christum meruerit nobis et ipsa p[re]destinationem
efficitur talia, non est ipsa libera determinacionem
nobis divina, ad eandem effectum dandos, et c[on]tra
logouit, qui absolute et recte sciunt Christum nobis p[re]mereri
ipse p[re]destinatorem ut ostendit tamen: ut scriptur:
elegit nos in ipso Eph. 1. sig. des. merita Christi. saltem
ut a passione et morte eius abstrahant. n[on] divina
p[re]destinatio fuit priora, qua sic una p[re]destinatio.

Si libera fuit o[mn]i
nas simul prout
desp[er]at atq[ue] divina
ap[er]ta t[ame]n p[re]destinat
ut eam p[er] h[oc] p[re]dest
Ab[er]t. s[ed] i[st]ud ut dicit
gloria v[er]itatis

Dicitur p[re]destinatio effectus p[er] libera est ordinio
actus immo vultu divina q[ui] n[on] p[er] h[oc] causam
supra inclinat est. Et si spectetur actus illor[um] p[er] d[omi]n[u]m
et p[er]tinetate prout idem est cu[m] ep[isto]la 2^a sine dubio
vera est q[ue]sta, sic n[on] p[re]destinatio, ut supra dixi
nulla nec vitalia, nec temporalis cas[us] dicitur. Differt
ab ep[isto]la p[er] q[ui] nulla sui cas[us] h[ab]et, si in spectu p[re]destina
tio sibi ut actus p[er] d[omi]n[u]m fr[atr]u[m] obtin[er]e, sicut ut ten
dit in obtin[er]e creatur nec in cas[us] vocabulu[m] p[er] h[oc] p[re]destina
et p[re]destinatio f[er]ta i[st]a q[ue]sta, ut sig. n[on] nil uet[er]at
ordina[n]s divina ad p[re]destinatio[n]is effectus p[er] d[omi]n[u]m
cas[us] dari.

Sed adhuc q[ue]ritur an fuiti Christum meruit nobis
omn[is] effectus p[re]destinatio[n]is in cor, ipsamq[ue] aileo et
gloria, ita ut in p[ar]te meruerit ut dicitur h[ab]ere vel illu
p[er] alijs elegerit sine gloria, voluerit; aiunt v[er]o les.
et q[ui]am alijs, sed p[er] h[oc] cu[m] suar. 1. 2. c. 24. tamen.
q[ui] et du. 2. factu[m] n[on] est alijs p[er] h[oc] neganda, adeo
ultimo cas[us] tota cur h[ic] aut ille p[ro] alijs a p[ro] ad
gloria electus sit in ip[s]o uoluntate. Et referenda est
q[ui] p[ro] satis ap[er]te ip[s]e Christu[m] indicat p[er] h[oc] oram. (log[os]
ad p[re]m) .i. p[er] libera[m] electio[n]e[m] et nihil cor de d[omi]n[u]m
Ita in ibidem n[on] p[er] mundo rogare p[er] h[oc] quos dedit
nihil, q[ui] sui sunt q[ui]od interpretes recte solent referre
ad libertas et gratia[m] s[ed] p[er] electio[n]e[m] q[ui]od electi,
sicut ad gloria[m] destinati dicitur est. Et agedit quod Chri
merita indeterminate et q[ui]ntum p[ro] o[mn]ib[us] n[on] magis
p[ro] uno q[ui]am p[ro] alio fuerit. Et p[ro] oblat[us] q[ui]od
in fieri debuit p[er] electio[n]e[m] p[er] gratia[m] h[ab]ere u[el]
illi in p[ar]te p[er] alijs meruit, dicitur ut est.

Homo purus
p[er] alteri meruit
p[re]dest: in
solius d[omi]n[u]m p[ro]p[ri]etate

Humilitas, et n[on] est alijs h[oc] purus potuerit, aut
posuit nobis et mereri p[re]destinatum. Et p[er] h[oc] h[oc]
alios suis meritis et merito[m] efficaciter de g[ra]t[is] g[ra]t[is] ducere,

et iusque a
merito[m] eff
lib[er]a
p[er] h[oc] medi
et p[er] h[oc] el
uocatione
ut supra
n[on] dicitur
p[re]destinat
lib[er]a et p[er] h[oc]
p[er] h[oc] h[oc]
lib[er]a applic
h[oc] h[oc] h[oc]
p[er] h[oc] h[oc]
lib[er]a p[er] h[oc]

Cor. 2
et h[oc] in co
lib[er]a p[er] h[oc]
p[er] h[oc] h[oc]
p[er] h[oc] h[oc]
p[er] h[oc] h[oc]
p[er] h[oc] h[oc]
p[er] h[oc] h[oc]
p[er] h[oc] h[oc]
p[er] h[oc] h[oc]
p[er] h[oc] h[oc]
p[er] h[oc] h[oc]
p[er] h[oc] h[oc]

Sed p[er] h[oc]
p[er] h[oc] h[oc]
p[er] h[oc] h[oc]
p[er] h[oc] h[oc]
p[er] h[oc] h[oc]
p[er] h[oc] h[oc]
p[er] h[oc] h[oc]
p[er] h[oc] h[oc]
p[er] h[oc] h[oc]
p[er] h[oc] h[oc]
p[er] h[oc] h[oc]
p[er] h[oc] h[oc]

et iurare ad executione predestinatio nra respectu
 quorundam effectuum, quos deus absoluti qd destinavit,
 et op liberati uoluit, et tñ opq destinavit, nisi p divina
 ta a se media, quibus et sunt preas et merita alioru
 et pñ hor illeghis, et aliq. In de s. Stephano Loquens
 uocatione et questione s. Pauli ad scribit Stephano
 ut supra dixi, et nullus tñ purus homo sñm ordina
 uiam dñi legem potest alteri, nullo modo meritoria cā
 e pdestinatio, nec in se quoad absolutu decretu dandi
 gloria ut pñt op dicit, nec et quoad alios effectus oer
 qd ipsa hnt merita et pncip alioru et ut specialiter
 alteri applicata sunt effecty pdestinatio. De repba
 fiony causa nō e qd hic alios epigat ep p. (uri, nulla
 n. ep p. huius assignatur, itep parte uero repbi assigna
 bitur infra.

Nullus hō ordina
 re loquendo
 est causa meri
 toria pñt.
 Chorus nullo
 modo est pñt
 repbi dñi

CONCLUSIO 3a

Predestinatio seu electio dñi alteri
 na nō tñ ad gram, sed ad ipsa et gloria eterna respectu
 uō in differentia angeloru, et horu aduultoru, et paru
 uō nullo modo facta et op pncipis meritis seu pñt
 merita, tanqua cā aliqua meritoria, qua dñs ad hor
 aut illos pdestinandos querit indultus, sed facta est op me
 re gratuito libero et absoluto diuina uolūte decreto, et tñ
 pñt ante cām pncipionem seu pncipiā uiam mari
 toui sine meritoria, qd pdestinati soluantur, adeo qd
 quod id est op p. pdestinati nulla datur cā pñt
 pdestinatio, et hinc pñt (tametsi oppositio nullig
 erous in fide nisi nullu hnt, quin a n pncip pñt
 fidei auctoribz defendatur) Inimici semper uisa est nō modo
 ob ingentem doctoru auctoritatem pblies sed et re ipsa ue
 rior, solidior, et scripturis, Conitys, traditionibus, pñt,
 ac rati pncipior.

NB NB
 predestinatio
 facta est ante
 dñm oio meri
 toria pncipio
 nō
 adeo qd libero et
 absoluto dñi
 decreto.

Sed pñt quod probetur, notandum est inter Catholicos
 omnes, uel ipsoru et pñt doctoru testimonio contra
 hereticos maxime Pelagianos et unā p. uel Calvinianos
 op altera hor uita et indubitata est, et de fide pñt
 onem quā deus nos excitat, et prouenit sine gram pñt
 ut datur op uel meriti nri sed mere gratis pñt prom
 de quoad hanc gram iam in pdestinatio nulla op nra
 parte cā est. Nam qd illa gram nihil est in ho
 mine nisi pñt, et nō alio libere arbitri uero, atq
 ni soly ad op gra nō pñt e meritoria, hor n. pñt
 qd pñt nō est meriti pñt: deinde hor ipso grā dñi
 nō pñt qd op operibus est, ut dñ Rom. 11. et 2. Tim.
 q. ubi hor uocatur nos uocatur pñt pñt nō pñt op nra

Nota de fide
 quod ordam am
 merito meriti
 ali

meritis facta e; et hoc in i Valentia, 1099. l. 8. Heran.
fontan. Cora a lapid: et quodam alios apud Henricus
Tamer. et alios nos citandos, qui cu Henric. et alijs repta
notat ab aduerfo publico auctoibus inuicibus fin in iuris
itari Alberto, Henricu, Johu, Maione, Gabriele, Oceanu,
Francifcu Carthageno, yfus, s Thoma de quo postea.

plz. Conclio
ural in Paris
auctoribus

1us itaq argutum nra sentia est qmuis Boston con
fentes, eam n. Buentur et lobant op relictionibus quora ple
nis nra fouebatis fuit in trell l. 2. de gra et pliero art:
a 1. 9. ad 10. Henric. de fine hot. Solar. de cuplyls gra
1. 3. 5. 10. et hic l. de prou: 1. c. 8. et l. c. 22. aluaret de
auplyls d. 37. Rasant. 1. q. 25. d. 11. alphonf a castro u.
prou. A. diez eode s ult. totus in q. de gely. m c. 9. ad
Rom. Benedicth Porreiu ibid d. 25 saluero d. 20 et 21
Benedictus Iustinianus in Rom 8. et 9. Iorinus in 2. petru
1. Maldonatu in 12. Luc. u. 32, adamg Konzen q. 1.
Tan. d. 3. q. 3. et 5. Petneru de prou. p. q. 3. et q.
Mrotant Romarus in 100 coloribus Caluini digress. de p. d.
c. 1. p. nunt: 8. et sapiu ibid: Gregeliny in Sodideo
p. adelt: et apertu in p. dromo b. d. auer stella in Luc 10
Tuedi de libero arbit. p. 1. c. 27. Ruandus a. 7. Bamer
Xazarus, Ribera. Samuel a. 4. Cordaba l. 5. q. 56. opin
s. Capera 3. y. q. 1. a. 5. d. 1. Ferdinandus Mastre
nat de gra 1. 2. n. 5. Carthagena disurse 10 de prou:
Viquerdus 1. 20 gust. s 8. Angelo Marit. 1. d. 4. 1.
lect. 98. spiritus melchior Clauis ibid: auct ut pleriq
Thomita. idem ex antiquibus quoru filia uerba adfert
Tamer. l. c. docent in Magistro in 1. d. 41 ut alb.
magnus a. 3. Richard. a. 2. q. 1. et 2. Agidius Romanus
Hormans q. 1. a. 1. Scot. q. 1. iusta od sentiam quam
magis melinas latereus q. unu. Lythaeus ibid. Franc
Mayeron q. 4. Barqu. q. 5. Jurand. q. 1. ariminet.
q. 1. a. 1. Amareng. q. 1. a. 2. marfilus in 1. q. 4
d. 1. Gerfon y. 3. opus 1. 1. de g. Theologia gra
5. q. 1. falissime refert Tamer. in fine nota de prou
d. 1. caprot. d. 41. a. 1. maion q. 2. Gerard Senensis
a. 1. Watruus Argentina l. 2. summa. Joas Erhu, in
chryso p. ubi laet oportum ut p. ble doceat nra ad
sentat ut obfere p. p. erend. m. d. uat. centuria 1. u. 91. ci
tane aduerb. de auctores ut uideat licet apud Tan. n. 10.
quibus liby addendus est Petrus Lombardus in 4. sententia
d. 1. 1. d. 41 in hanc sentia ualays itans Aug. 1. 1. retrah.

14th.

NB

Quid dicitur idem reperit q. 3. de veritate a. 1. 8. q. ibi
 detur quod in alibi dicitur ad directionem in fine propterea
 aut propterea dicitur ad directionem in fine et ibi a. 2. proinde
 finem gratia et gloria est merita gratuita et merita
 liberalitate procedere quod propter, aliter vellet aliter dare
 gratiam et gloria et merita liberalitate procedit; in hijs a.
 q. liberalitate procedunt tunc causa volentis et ipsa pupabunt
 voluntas voluntis in fine, in quo attenduntur perfectio boni
 naturae ipsius, unde causa quod dicitur ad nihil aliud et
 quod bonitas ipsius propter deo etc. 9. q. ibi dicitur aut quod
 proinde dicitur respicitur quod est ad opera tunc merita voluntatis
 inus quod amob meliorant diuinitatem voluntatem ad uolentem
 de re veluti effectu. 10. ibi ad q. m. ait electio est quod
 unum dicitur, et aliter respicitur rationabiliter est, nec tunc oportet quod
 ratio electionis fit merita, sed in ipsa electione ratio est
 diuina bonitas: ratio a. respicitur est in hominibus naturam
 originale: ut hic Aug. 1. fecit cap. 108 tractatus q. omnia
 clarissime ostendunt quod S. Th. sentiat de elect. est ad
 gloriam.

Inter cur q. in Rom. 8. m. lect. 6. cum rescribitur sententia
 de predest. quod ad gloriam et propter merita adhibet et,
 hoc quod rationabiliter dicitur si predestinatione respiciat tunc
 uitam aeternam q. ad merita. Et postquam rescribitur
 cor. q. erronee uolebant predestinationem tam ad gratiam quam
 gloria pro merita proferre facta et subiungit se aliter dicitur
 tunc predestinatione quoad gloria tolerandi essent et propter
 rationabiliter. i. simpliciter locuturi quod minime q.
 nos est nam et alij quoque nra sententia auctores in ipso
 est S. Th. fallentur.

Inter arguunt est auctoritas S. Aug. quod sequentia ibi dicitur
 in dicitur q. quia dicitur elector agitur merita. Institutione
 elector est pro gratia, q. electione gratia. i. gratuita, et ne
 portasse, dixit autem institutionem merita et spiritibus cogni-
 tis quodarentur electi sententia est, et ad in ipso S. Paulus,
 Si a. gratia iam in operibus et l. 5. q. 1. c. 3. Nec ha-
 reit de delect. ad sola gratia tunc quod absolute et sine
 retributione loq. tunc quod in fine ad iungit aliter ne pro-
 destinatus ad uitam sine fauore mediatoris finire permit-
 tatur hanc uitam, tunc quod illa sumit electione fit sumitur

regi, p[er] se ipsum et sub influentione alicujus vel app[ar]ent
gl[ori]am justitias in tempore, sed gratia sua bonitate
legit[im]e boni operat, nimirum perseverant[er].

2° addi pot[est] locus, quod n[on] reperio quidem citatu[m] a via son-
tentia s[ed] sed n[on] minus clarus et r[ati]o solutus, ubi postquam
ostendit nos n[on] nisi a d[omi]no mandari, seu justitiam eam
reddi cupi, aliqui p[er] alios mun[er]entur eam, respicit in praedictis;
et quidem (.) nec et hic offugiu[m] pat[er]at. s[ed] in opponendi de praede-
stina[ti]o[n]e ad sola gram[m]a[m]. In electione d[omi]ni verbis omnes nec
effectus enim ex d[omi]no etia[m] glorificati o[mn]i; quare q[ui]s mand[ati] s[er]v[ati] n[on]
possumus, nisi tu manducais, qui solus es mundus. Mundus autem
f. nota eam mundanis. De nobis filijs ho[m]i[n]u[m] nos in q[ui]bus tibi
placuit habitare, quos ab inaccessibilibus, profundis secretis in
diorum incomprehensibilibus sapia tua semp[er] iustora licet o[mn]i
toru[m] sine eoru[m] metib[us] destinasti ante mundu[m]; vocasti de
mundo, iustificasti in mundo et magnificasti post mundu[m];
n[on] vobis a. hoc facis, quod admirantur de tabernaculo tu na-
re ut vobis ostendat in quod destinatio eam rejiciat in
admiratione, pergit. Et ego, ait d[omi]ne, hoc gl[ori]ferans oppugnavi
et obstrepit de altitudine. Dicitur etia[m] sapia et p[er]fecta et
ad qua[m] n[on] p[er]tingo et incomprehensibilibus p[er]dita p[er]fecta tua,
quonia[m] ex eode[m] luto alia q[ui]da[m] facis vasa in honore, sicut
aliqua ad vitam usq[ue] media p[er]parata, alia u[er]o in p[er]dita
sempiterna s[er]v[ati] rep[er]it, ita Aug[ustinus] et rep[er]it q[ui] supra de ma-
litate dicitur, et p[er]git obstrepere ea q[ui] vira te p[er]bos fieri.
Sicut plura tollit usq[ue] s. Aug[ustinus] videri s[er]v[ati] apud suar[um] Tan-
et brevit[er] apud leh. a. n. d[omi]n[us] q[ui] o[mn]ia tanto magis fir-
miter h[ab]et quod ex d[omi]no s. vira p[er]it p[er]it n[on] in s[er]v[ati] h[ab]it
fore pler[um]q[ue] gravissimi et antiquissimi theologi, q[ui]o[m]o[m] omnes
n[on] sentit[ur] cu[m] Magist[er]o l[ic]et h[ab]et q[ui]os os vel n[on] agere vel n[on]
illicite Augustinus qui absq[ue] temeritate aufit d[omi]n[us] h[ab]et s[er]v[ati] p[er]
cu[m] dicitur s. Prosper, s. Hil. Augustini defensor, item
Fulgentius iug[er] adeo conc. arafic. 2° et v[er]o in un-
m[er]ita, q[ui]m[od]o h[ab]et quod aduersarij, q[ui] p[er] eade[m] arg[um]ta q[ui] nos
opponunt, q[ui] eide[m] Augustinus d[omi]n[us] a Tralagianis obiecta sunt
quasi p[er]it[ur] pariu[m] q[ui]sona fit bonitati d[omi]n[us] aduersa despe-
ra[ti]o et desidia alio. Taleo quod aduersarij alij opp[re]ssi
fateantur sibi Augustinus aduersarij ut Cathartinus Came-
rarij Ozoleij v[er]o apud Tan. n. 19. alij u[er]o p[er]it[ur] cu[m]
pro se n[on] citent quod arte sent si tanta auctoritate in re,
quae ille ex iustit[er]o tradidit pro se stare openarentur. Alj
Augustino am[er]erarij p[er] alij s[er]v[ati] apud Tan. et alio, Tom. h[ab]et. ii

DX3

qui tanta discretionis ac et sanctorum palam aulet de post hanc
 hinc pelagiana omnes qui sanctitati nos clauerant hanc
 ipsam sententiam apertissime docuere, citans prosperum Fulg.
 S. Greg. anselm. ficda, firmianum, sedulac, Bonau: et
 S. Bern: et quibus pti falso profus nam sententia nouitas
 insimulari aut opter Scoti scholam nulla pot aut pta auctoritate
 potest probari, qmiam u. coem ce ac unanimi consensu pp ut qd
 fidi hoc, mquat falgua et ex dictis manifeste pti et pate
 bit magis ex seq.

Sed obijciunt qd quito item S. Aug. coiter quod si neget
 rationem ad gram. tm n ad gloria fieri qd merita, aut si et
 ad gloriam dandus sit quod relet tm ratione ad n fuisse
 factam ex merito sicut liberi arbitrii n dabr alieiy, qd quod
 uel hoc uel illa sola qneria fuerit inter catholicos et pelag.
 qd utrumq. iustitiae pcedat uerbis Aug. peritus n qformis
 ut qfiderant: singula citata loca patebit et sapienter cito
 fides monui quod ad ad m attinet falgua q. et si addant
 illud tm nam licet primariam merito fuerit Augustino
 excludere merita ptiis uiribus facta, ad hoc ipse t. lobnon
 du simul et optulit alia merita n qd ut caam obtinenda
 gloria sed ut caa rationis ad gloria, qua ratione semp
 at al d restrictione facta fuisse scribit in pp menta ut osten
 de lichen. n 100

Obijciunt qd Cur qd Aug. ait sua doctrina de predest.
 ea ofe qd qua non pot fuisse errore disputari l. de perpe:
 c. 1. 1. si dicitur est et de ratione ad gloria cum tu salua fe
 de de hac multi catholici ad impugnant. Et quia primaria
 non doctrina dicitur est qd pelagiano et semi pelag: grau
 illi oia meritis noui hi iustitiae fidei libero arbitrio tu dabr
 unde n ppter catora, qd sunt de fide ab eod n asserta
 fuisse ut ostendit l. c. lichen: qd sola selektini papa ad
 Gallos, qd uero ppetiam qd quibusd a uerbis Augustini Obijci
 untur, quibus ut infinuatur rlectione ad gloria fuisse pp me
 rita illegitima post n de intentione, sed de executione, qua
 datur gloria uel de decerto dandi gloria in tempore pp menta
 quod nos ultio damus, ac de qda uel retratata, fuisse ab Aug
 uel n assertiue, sed ex alioru opinionione pta, qda u. ex opibz
 qd n sunt Augustini.

liber ex fura
 scriptura

4° argumentum sumitur ex scripturis euangelicis partim
 licet merito uel meminerint. qd de executione pdesti
 natiois loquunt, n tm ulla faciunt mentione coram, qd loquunt
 de ipsa pdestinaae, aut rlectione partim qd tu rlectionem

tu perfero rancia miderant priore e, qua media, partim le
 cet p dicio nonatur meritorum, ipa tamen electio mediore;
 p parat negat na p Mat II. ait dnu sibi p iro et sidone p
 Na quisquis dicitur, q facta sunt in nobis (Ierusalem et p
 da dicitur iudae) olim in colere et silio p niam eissent
 nu quid memora merita, namiam egissent. sed cur p electi
 cur in saluati sunt: cur sine pania manserant, qn ga noluerit
 sed dicitur ait paniam egissent, an ga gram uocato, tu habebat
 sed hoc uera in ipis, sed in uocant q. n eo p. yforu, sed folig
 p B fuisret ut uocantibz uegasti p rarentur, ut glorificarent;
 p uic adde quis auge die q multy myriadibz. Ethnicoru nulla
 penitus fuisse, q si habuisset ad gram, qua uel iudae ha
 bebant aut christiani, num hira n bene uferu fuisret, ut
 de. Pyro et sidone. dicitur fuitat, q obpato ead: certe nulla
 nisi ga ut aug II. ci. ait ut s. Joa. infra uerant ex nobis
 p. op electy. 2o. math. 24. mar. 13. p elector, quos elegit
 breuiabunt die illi, sicut tribulatio; aut christiana uide, hio ditor
 media saluati pon; abbreviatione illa temporis: sed qua ois
 eam p onit chru! electione; p elector, ait breuiabuntur
 die illi, n ij, p q. electio ead uaius medy; quomodo
 hoc prius, qua illa in aeterno p d decreto p onit p. 3o
 Nolite timere. pusillus greg quia completauit qd uis
dare uobis regnu, ubi li gplauit gracie uo d o r g e r
 p g n g e l u l e n t i a t o t p u r a t e s t b e n i g n i t a t e m g r a t u i t a t e m p r
 u o l u n t e m d a n d i g l o r i a e, s e d q u a l i s h a u e u o l t a, i n p d i t i o n a t a
 m, a u t a n t a c e d e n s, a u t p u m p l e x a f u t u r g p l a u e n t i a, e a d e f f i c a p,
 u t a b s o l u t a, a g i t u r. n. d e t e l e c t i o n e a d g l o r i a, u t u t m i n i s t e r
 p r e b e t e p n i a p e n t i a, a u t a d u e r s a r i t u p a u i s e n t i a n t
 a l i a, n u l l u s p r o b e s o l a r i u c h r u, u e r b i s i s a p h i b u i s s e t p u b l i o
 g r e g i q u o d h i n t e n d u. n a r r e f e r t e i J a d a i m p b u f u i s s e
 q d c h r u, i d d i o u t p r o. o b i c i t q. t o. c i n t e r f u e r i t, q u o d
 i m c e r t u s e s t, s e r m o t r i n p e u r s i m i l i s d e o i b u, q p n t a r
 a d e r a n t, s e d d e i s t m q u i b u d a r e g p l a u i t g r o u t a. p. l l e c t i;
 u t a d a p l a t u i a m e n i m h a u e l e c t i o f a c t a e s t q. a d g l o r i a.
 4o. Jo. 6. H a u e u o l t a, p r i s u t u e q u o d d e d i t m i h i p r n y d a
 u p c o, s e d r e s u s c i t o m i t h a u i n n o u i s s i m o d i e u t c. 17. t u i e
 r a u t u t m i h i h o s d e d i s t i, i t e m u t p r o m u n d o r o g o, u t p r o
 h i j q u o s d e d i s t i m i h i q a t u i f u n t; a l i i u r s u s e t a p e r t e d e
 p r a d e s t: s e r m o e s t i q u a p r e s c h r o f i l i o s u o i n s p e t r a d i d i t
 e l e c t o r, d o c e n d o o r a n d o, a l i j q, m e r i t i s a d d e t i n a t u f i n e m

1. loci sacre
 scripturae
 quo qd p r i e
 d i s t i n a t f a c t a
 n o r p a u g u s
 m o h a g

2. 4
 u i n s.

3. 4

7B

4. 4
 t.

2° Rom. 9. de Jacob. et Esau quoru' is p[re]destinatoru' ite rep[er]itur
 bonu' d[icitu]r q[ui] si fuisset typhus, sic loq[ui]t Ap[osto]lus: cu' n[on] du' nati' fuisse
 fuerint aut aliquid bonu' egissent aut mali (ut f[aci]t electione
 oppositu' b[e]n[e]d[ic]tione' b[e]n[e]d[ic]tione' n[on] op[er]ibus, sed ex uocante d[icitu]r
 est q[ui]a maiori p[er]uenit minori sicut scriptu' est Malachia 1° Jac[ob]
 dilexi Esau a odio habui. ubi certe n[on] de meritis temporali
 uocade dilectione, ac electione, sed de spiritali sermone
 esse, ca[us]a n[on] p[ro] p[re]s[en]ti meriti facta fatu' debet, que q[ui]s merita
 seip[s]u' ut u[er]u' illius capiti' q[ui] bene ille p[er]it, tu' d[icitu]r q[ui]a d[icitu]r n[on]
 q[ui] op[er]ibus, sed ex uocante d[icitu]r e' tu' q[ui]a alia' p[re]sentia' illa
 (ut p[ro] electione' oppositu' b[e]n[e]d[ic]tione' b[e]n[e]d[ic]tione' frustra est q[ui] p[er]it
 electio, et p[ro]p[ter] illa' ipsa merita Jacob' q[ui] n[on] habet illa'
 ca[us]a i' n[on] d[icitu]r p[ro] p[re]sentia merita uocadem et dilectionem
 illa' facta' e' q[ui]a n[on] alia' uim' h[ab]et illa' apti ob[er]atio' f[aci]t
 quid q[ui] d[icitu]r nunquid iniquitas apud b[e]n[e]d[ic]tione' Moses enim
 dixit miserere cuius miserere. d[icitu]r quid p[ro] Jacob et Esau
 mox nati' sine meriti' futuri' mortui' fuissent an tunc electi
 ex futuris meriti' fuisset. neutiqua' na' electio n[on] ex eoru'
 facta' n[on] sunt. p[er] h[ic] q[ui] Ap[osto]lus loq[ui]t de elect: q[ui] p[ro] p[re]s[en]ti
 meriti' cur ibidem u. iij. addit miserere, cuius miserere
 ut misericordia' p[ro]t[er]o, cuius miserere, i[tem] n[on] uolentis,
 sed miserentis e' b[e]n[e]d[ic]tione' d[icitu]r: d[icitu]r cur ibid. u. iij. alia' ob[er]atio' n[on]
 quasi b[e]n[e]d[ic]tione' n[on] p[ro]t[er]o conq[ui]eri f[aci]t male a gamus soluent
 uirg[ul]e' ca[us]a n[on] uolent p[ro]t[er]o reijcit d[icitu]r ait nunquid
 dixit figmentu' cur me facite sic: an n[on] h[ic] a[us]t[er]i' figuru'
 lutu' op[er]ade' m[er]ita' f[aci]t aliu' uas in honore, aliu' in contu'
 melias: et p[ro]t[er]o miru' est toto hoc c. totis p[re]destinatio'
 n[on] ex electione' diuina' mentione' fieri et quom[od]o in stitu'
 to, ubi q[ui] ca[us]a' illius alia' n[on] p[ro]t[er]o q[ui]a' misericordia' b[e]n[e]d[ic]tione'
 uolent b[e]n[e]d[ic]tione' et ne uerbulo' n[on] fieri mentione' op[er]u'
 p[ro]t[er]o p[ro] p[re]s[en]ti meriti' electio' d[icitu]r s[ic] facta' f[aci]t

NS

3°

+ gratia
sanguis gratia

NS
t^o

3° Rom. 9. relictu' s[ecundu]m electione' gratia' salua' facta
 sunt: si a. gra' iam n[on] op[er]ibus, alioq[ui]n gra' iam n[on] est
 q[ui]a ubi app[er]et d[icitu]r salua' facta' relictu' electione' n[on] op[er]ibus
 q[ui] op[er]ibus, sed ex gra' p[ro]t[er]o p[re]sentia' et bonitate b[e]n[e]d[ic]tione' q[ui]
 4° q[ui]a. q[ui]a leg[is] nos in ip[s]o ante mundi' q[ui]tutione'
 ut q[ui]a' sancti' ab[er]u'culati in q[ui]a' u[er]u' in th[er]a' s[an]c[t]i
 d[icitu]r hic q[ui]a' sancti' sumus, aut futuri' electi' nos: sicut d[icitu]r
 sed i: q[ui]a' electi' sumus, ideo sancti' sumus et leg[is] nos, ut
 ap[er]eat sancti': electio ca[us]a' e' h[ic]u' sancti' f[aci]t, n[on] a[us]t[er]i'
 electione' un[de] s. aug. notat et scire p[ro] gratuita' electione'

[Marginalia in Latin script]

afumit.

2° qui p^rdestinauit nos in adoptione filiorum p^r Jesus
Christum in ipsa p^rim p^roposuisti sua in laudem gloria
grae suae ubi dicitur Dal^o grae satisfaciendi pr^risili, et finalit^r
p^rter hoc q^{uod} p^rdestinat ad nos in laudem gloriae. 2° q^{uod}
numeralit^r mentoria et finali d^{icitur} d^{icitur} Christ^o. 3° q^{uod}
d^{icitur} ad p^rdestinandu ad nos in laudem gloriae aut opa nostra
sed beneplacitu divinae voluntatis est p^roposuisti uob^{is} sua.

85
5° 2°
NB
6°

6° dicitur q^{uod} v^{er}bo: u^{er}bo: u^{er}bo: et et nos s^{ol}to uocati sumus
p^rdestinati. P^rim p^roposuisti eius q^{uod} op^ro oia s^{un}t c^{on}cilio uol^ut^r
sua, ut s^{un}t in laudem gloriae eius nos. Quia oia te te
stione, huc q^{uod} d^{icitur} ad q^{uod}iam tm ilgenda n^{on} est q^{uod} ipsi uerbi
claris q^{uod} inuitu it^{em} eo p^rterpretate s^{ic} d^{icitur} Aug^{ustinus} super
hunc locu et l. i. ad simplician. Sed c^{on}si^{der}at^{ur} admitte
reter h^{ic} c^{on}sermo sic in de coi grae tm, re r^{ati}o q^{uod} At p^rdesti
natiu propria, sine q^{uod} cu^m p^rseueria infallibiliter cono
pa. Al^{ter} abbat quineit ep^{iscop} p^r u^{er}ba n^{on} est caa^{se} electionis ad
foi^{as}, s^{ic} d^{icitur} in ip^so nulla in nobis caa^{se} illis p^rseueria q^{uod}
ultu^m effectus grae in n^{ost}ra uita; Nam utrob^{is} sit p^rer^ro
et effectus uol^untatis p^rseueria, q^{uod} et ipsa p^rsupponit intenti
one gloriae nec h^{ic} ides ut p^rer^ro ad nob^{is} cu^m ipsa gloria
mediu^m uite ad grae, tu q^{uod} a gloria n^{on} est effectus sed finis
lis caa^{se} q^{uod} q^{uod} q^{uod} arguit, et hoc ip^so r^{ati}o mediu^m q^{uod}cludit
tu q^{uod} n^{on} ipsa gloria p^rer^ro sed electio ad gloria causa
At p^rsanctificatiois r^{ati}o, sed ut sic abgehoru n^{on} At electio
ne illa^m mediu^m seu r^{ati}oem est iustificatiois.

6° arg^utu^m p^roher publica iul^{ia} approba^o nam p^r cu
s p^rer^ro et ip^so: apud sede ap^{osto}lica q^{uod} q^{uod}erere q^{uod}osda in
gallia reprobate de doctrina s^{an}cti Aug^{ustinus} de p^rer^ro: Cuthinus
papa r^{ati}o ad gallos eandem doctrina s^{an}cti o^{mn}i exceptione las
Dat approbat, et q^{uod}ru^m sentiantibus resistendu est q^{uod}nuent 2°
diriu^m mⁱⁿuac t^{er}o. Valentinu^m pub^{lic} p^rer^ro anno 1550 o^{mn}i ubica
p^ro^{mo} citatu^m Rom^a: q^{uod} p^r sentia p^rer^ro destina^o utulgesis de grae uol^ult
ut^{er} Jac^{ob} subiangit q^{uod} p^r uol^ult o^{mn}i p^rer^ro tendere r^{ati}o, et nota
de po^oam sua^m p^rer^ro in multa p^rer^ro u^{er}ba u^{er}ba q^{uod}pta s^{un}t p^rer^ro
r^{ati}o in intentu^m ut ostenderet diuinae grae sua^m in u^{er}ba mⁱⁿ
p^rer^ro q^{uod}ua p^rer^ro in gloria, q^{uod} d^{icitur} teriq^{uod} fatemur p^rer^ro
n^{on} d^{icitur} d^{icitur} ad uita^m et p^rer^ro d^{icitur} imp^{er}u^m ad mod^{er}am^{er}
in electione h^{ic} soluandoru^m misericordia^m s^{un}t p^rer^ro p^rer^ro
bonu^m: in damnae a. p^rer^ro meritu^m malu^m p^rer^ro iusta
s^{un}t iudic^u p^rer^ro a. p^rer^ro u^{er}ba tm statuta q^{uod} ip^so m^{er}
q^{uod} uita^m misericordia^m uel iusto iudic^u factura^m u^{er}ba, ita con^o
q^{uod} u^{er}ba p^rer^ro minime obsura sunt. 3° h^{ic} adu^{er}si p^rer^ro con^o.

pl^u b^o varia
I g^untia.
Hor arg^utu
n^{on} est d^{icitur} fide
2°
Ex con^o: Valen
tino
NB
Ep^{iscop} con^o: Anag^o

[Marginal notes on the left edge, partially obscured by the gutter]

2^a
Ratio

3^a
Ratio

4^a
Ratio

5^a

perseuerant sunt motiua praedestinationis; accipio. At hoc p me hat,
 nam cu ipsa perseuerantia actuali gforal n nisi ex gra ggrus
 ad hoc ante praxia absolui coopdae, ut ex iudicent sp,
 quod hoc hanc coopdae aut p seueria, ut ante electione, n. n. rāo
 est cur finali grā gratis praedestinetur, ut n ipsa gloria, cuius
 consecutio moraliter quasi idē ē cu illā. 1^a q^m nōmō
 reuocant ad hōiem fūā argūat; si serm pp pūza merita p
 destinaget, tu n dīstīnēt p dīstīnētōe dīstīnētōe et p
 job: quod iōt hī ab illis dīstīnētōe oīdēt ab hōibz, ad hoc
 nō se se dīstīnētōe quod n fū et q Aug. sup. cit: p dīstīnētōe
 scriptura 1^a Cor. 4. qui n. te dīstīnētōe: quod dīstīnētōe n tu, sed
 dīstīnētōe: Ille seq; dīstīnētōe illud n debent aduersarij ponere
 nī grā at n pnt ponere nī grā sufficiente, quā hanc oībz
 aquae sal q^m nī nī grā offīcīū uerū hūic offīcīū ratio
 ut aiunt pōuenit ab hōie, uelut ser. et alij nī hūic tu nī
 mōdā de grā fatentur q^m dīstīnētōe reprobatorū a pra
 destinaōe pūnt et offīcīū ab hōie quod ut dīstīnētōe i q scriptura
 p rāo aiunt credibīlīter dīstīnētōe eo mōdō p dīstīnētōe q dīstīnētōe
 nōa pua glōria, itōng, bonitī et misericordīa, totī nī fūctū
 nī laudatē magī gformī et, magīq; oīpām, ac plēnī fūctū
 nī oīz, et dīstīnētōe qmēdat, at tū ab hōie ut nīa sentīa dīstīnētōe
 bonitātī dīstīnētōe qmēdat, ut uī et oīpām, ac dīstīnētōe
 nī oīz, et dīstīnētōe qmēdat, qui n. nīpīstīnētōe magī bonum
 liberalitē et magnīfīcā bonū, qui dīstīnētōe oī debītū ultīo grā
 et ex mero benīfīcīo, et misericordīa aliquod, quā q pū la
 bore aut merita dare pōnt: nī grā u. sentīa p dīstīnētōe pū
 apparet op p. dīstīnētōe aliquod debītū et quā nī nīstīnētōe, nō
 quīquā p nīa sentīa reprobī adīstīnētōe, quā nī nīa ac nī
 dīstīnētōe sentīa p dīstīnētōe, ut op solū obīctōnū p dīstīnētōe.
 2^a nī p oīa merita facta dīstīnētōe praedestīnētōe, uel p ali
 quā tū, nī p oīa. qā q dīstīnētōe p dīstīnētōe p dīstīnētōe
 tōne ut actū fīdī, quā q dīstīnētōe dīstīnētōe p dīstīnētōe
 laudī p dīstīnētōe: tū p aliqua tū, qā nī est rāo cū
 p dīstīnētōe nī p aliā fuerit praedestīnētōe cū pra mīn
 detur p oīa q^m dīstīnētōe rāo pūntur a cū dīstīnētōe p dīstīnētōe
 fū optīōnāria cū q dīstīnētōe nī p dīstīnētōe nīstīnētōe
 Nam ab euentībz q dīstīnētōe ex offīcīū et mīrīfīcīū u. g: p dīstīnētōe
 ter nōa p dīstīnētōe ut a p dīstīnētōe p dīstīnētōe mīrō mōdō
 sacerdotībz ad p dīstīnētōe spirītuale alij nīstīnētōe ut p dīstīnētōe
 ut a dīstīnētōe p dīstīnētōe alij bīstīnētōe, quōm arte nī p dīstīnētōe
 p dīstīnētōe alīa rāo, quā qā tū p dīstīnētōe erant; nīstīnētōe
 alij q dīstīnētōe nī fūctū, q dīstīnētōe dīstīnētōe p dīstīnētōe dīstīnētōe

bus parvulis quoru' unus sine, alter cu' baptismo moritur; item
 de duabus p'ib'li, quaru' una empta, p'ia, et sancta s'u'mina,
 sancte, curata; altera à meretricè, curata et impudicè glori
 et talit' actu' iudicij et p'destinati' diuina et aterna alia
 c'ca n' uelle redere, nisi coope'at aut merita n'ia incerto, et à
 n'ro arbitrio pendente' euentu, nescio quomodo in hoc Christia
 nos sonat; c'ca q' c'ca et ultra diuina uol'at sine qua nullu'
 capillus capiti mouel, aut p'aperulu' in to'ra' cadit. Pass
 p'dictor illos ipso' euentu, aliq'd offensa' p'cedit. ubiq' n' p'p'ri
 et p' n'ra Aug: cu' ingenti' p'ceduntur, et op'lamade' r'p'ori
 ni alt'iq' ardora, et sup'ra tabilia g'ra iudic'ia. Sed q'd ab
 admirand' occult' iudicij p' p'destinati' c'ca sunt n'ra meri
 ta. Pass deniq' ipso' c'ca q' caput est o'ie' p'destinatoru',
 et uiz' imagin' nos g'form' p'cedunt facit' grati, et
 ni uirtu' d'ca n' p' futura merita p'destinati' Rom. 1.

h'ora' har' in p'baem' p'cedunt p'destinati' sustant' q' bi
 n' diligenda sunt, quasi p' p'ia q' grati glori' s'u' temp'ora
 lareligione' nam p'cedunt n'ra n'ra' officia, qua' nos ar'os
 elegit' h'ra à d'ca p'cedunt et uol'at seu cl'cti' illa g'ferendi glori
 am' p' merita n'ra ad p'cedunt' ordine' spectant, ut supra iudicij
 g'ra q' insinuat' et plurima ar'os scriptura' aut p'p'.
 q' nos p'cedunt p'cedunt, qua' h'ra cl'cti' p'cedunt;
 h'ra h'ra remaneat de r'ca p'cedunt c'ca rep'ba'is aut op' p' homini
 cl'ctur ad qua' questione' p'cedunt d'cti' ne rep'ba'is
 negatiua' q' p'cedunt et p'cedunt q' g'ra apponit' p'cedunt
 negatiua' it' q' rep'ba'is à g'ra, et à glori' b'cedunt s'u'

X/B
 D/B

1^a c'ca d'ca
 p'cedunt et
 h'ra q' d'ca
 mi

Conclusio 4^a Tame' q' rep'ba'is negatiua', et
 p'cedunt à g'ra g'ra et à glori' uirtu' ad p'cedunt c'ca
 o'ie' r'ca et o'ie' s'u' p'cedunt q' d'ca, eo quod p'cedunt om'ia
 nodes, in m'p'cedunt p'cedunt p'cedunt et uirtu'
 meruerint, ut op' S. Aug. p'cedunt et Rom. 5. quasi fundam'
 huius ma' p'cedunt h'ra p'cedunt uel ille rep'ba', aut
 uirtu' s'u' angel' negatiua' rep'ba'is s'u' à glori' h'ra
 q' d'ca g'ra p'cedunt p'cedunt p'cedunt aut qui uel h'ra
 h'ra p'cedunt p'cedunt ne in h'ra incident' p'cedunt q' d'ca
 damnab'ntur nulla h'ra op' p'cedunt ma' h'ra in adultis, qua'
 parvulis, adeoq' huius r'p'cedunt c'ca n' nisi uirtu' et
 sola uol'at d'ca, cui op' occultiss' iudicij et n'p'cedunt iudicij.
 et placuit quibusdam uel fauor' glori' et g'ra ad illa g'ra
 p'cedunt p'cedunt quod omissione' seu negatiua' p'cedunt g'ra, uel q' d'ca

certos gradus gratiae et gloriae omnemque actum et media quibus
 praedestinatio efficitur promouentur ad gloriam obtine-
 ndam in individuo, et secundum ipsas suas arduitates praedestinatio
 facta fuisse; ex quibus debet esse ordo fieri ordinis signi-
 ficati seu actuum in materia praedest.: et reprobati, nam abstrahendo
 a permissione potest 1. voluit deus gloriae suae in se, et
 in creaturis condando se illis ad entia per creationem. 2. voluit
 gloriam Christi dependentem quae a permissione potest, sed abstrahendo
 adhuc a carne passibili. 3. voluit creare Angelos et homines
 ad beatitudinem supernam, quae omnibus affectu simpliciter, seu vo-
 luntate antecedente desideravit quaedam in hoc singulariter
 et in individuo deus, eam voluit offerri et absoluto decreto pra-
 catiis ubi simul circa reprobos quidam hanc adu negativam se ha-
 buit volens eos non eligere. 4. voluit praeter Angelos et homines,
 caetera in mundo creare, ut ipsi cooperarentur in sua finem
 simulque efficaciter deus voluit media efficacia et re ipsa futu-
 ra. catiis u. ea, quae per gradationem seu media scientiae novam
 sufficientiam in fore, quod instanti voluit et promittere per reprobos.
 5. per sua visionem, seu absolutam suam deus quosdam suos electos
 finaliter in gratia mansuros adulescentibus per gratiam cooperantem per
 uulos per alia media subordinata; quae u. vidit malos sua culpa
 non cooperaturos, sed quocumque modo, et finaliter peccaturos. 6.
 voluit quosdam ex creatura deus voluit gloriae reprobos ad ipsam
 meritum, danda reprobis u. ob talia per se ipsa positum uolunt
 damnationem aliquam reprobam et quae certis infligenda. in quibus
 tandem fuit praedestinatio ad gratiam et gloriam, itemque reproba-
 tionem negativam priorum et non in reprobis positum a gloria
 sed et reprobationem a gratia gratia.

ARTS E V L V S S V U

Soluntur Argumenta contra gra- tuitam praedestinationem.

Supposita in deo sua media seu gradatione inter mere-
 ritum, seu simpliciter agentia et mere libere absolutam,
 seu visionem, quae sub gradatione prauidet futurae antequam
 absolute circa ea aliquid decernat quae infallibiliter pra-
 fuit quam gratiam seu iustitiam, si detur tali aut tali tempore habitu
 ea sit effectus, quae non est. Supposito praedicto ordine praedestinationis
 ex ipsa sententia auctorum uia sententiae, utumque reprobis actu uoluntatis
 divinae, quorum unus ad intentionem alterius ad executionem ordinem

spectat, utam simpliciter negantia et positiva nam diffi-
cultat ex ad jura obedientiae et sacra scriptura autoritate
pp aut rade petita, quaru qda a Calvinistis solent ut obijci,
et ut tam nra qua eor Catholicorum pectra de infallibili gra-
tia et de ulte efficaci de certo et immutabili decreto, et
numero predestinatorum, et reprobu, itemq de libero arbitrio
impugnant qda imo pleriq, fere olim a pelagianis, et sem
pelagianis, hoc Masiliensibus q Aug. obicit ab Aug. filia:
pro sp. alijsq, deo possim ad ad longu soluta sunt.

Obijctur et ab ipsis q. ex predestinatione ante prae-
sentem me istoru facta sequi fatality qda nequitia, Item ni-
mia in cetero quidiam in reprobis desperatio adeoq frustra est
sibi cura salutis, frustra dicuntur Salu, correptio, praedi-
caio frustra conatur salutis frustra sollicitudo bonorum opum, qda
passim in scriptura a pro modo dicitur, vel n. qda dicitur
fuit vel n. si scieris saluabor ego, pene si n. damnabor
quidquid egero. Ex hoc et clara sita ut videtur qd
peccat. d. de prae. n. eos a pelag. et Massi q. cuij ob-
sta e et hodie a Caluini, q. libere arbitrio obicit, adeoq;
q. q. q. Catholicos militata, si quidem fueri velint qd
infallibile praescia futuroru actiq. efficaciam est de certa
nec n. certa predestinationu numeru q. si c. n. ita op. p. p. q.
meriti fieri p. n. semp. veru est, upu Catholicos certu
et infallibile fore de certu q. numeru predestinatoru
infallibilita certu. statu predestinati nullatenus frustra
si q. cal. mutare, aequo n. p. in nra pte au. pa. sequel. fa-
tality nequitia desperatio frustratione cura salutis, aut nra
me saluandum, si predestinatus sim, quidquid egero, aut si
reprobu damnandum minime, haec etiam n. hoc est verbat-
ter Catholicis, quale agitur q. nos opponant. et. Itaq;
negamus p. d. b. p. q. l. a. nullo d. r. p. q. d. b. d. dilemmabile
vel p. predestinatus vel q. est n. tam stultu, quod impiu,
et Calvinistaru dogma, et divina ordinati repugnans,
qui. n. hanc stultu ferat n. agere, vel pro. pro. sic aut si
dinavit ut ad huc o. s. mos uia a. vel n. si illud ten-
uerit quidquid fecero, aut miseru, est si nec cibum aut
medicinu bibeo, mio est. uere aut bibeo, si. n. nil pro-
deat seu uenerit o. misero, seu n. seu cibum sumperu, seu n.
velut acute a. grotanti sudonitro lant. r. r. a. uio obicit p. r. u.
den. medicu, itaq. diuidit op. praedest. n. t. q. n. p. p. m. r. i. t. a.
tue praedest. n. t. h. q. n. n. d. p. n. d. o. r. t. a. e. a. l. l. l. i. j. et q. certa

melius q̄ in tuo sunt arbitrio, quare saluaberis si va adhibeas
 siquidem excentio pro destinatio fieri debet per tua merita
 q̄ si negligas tuo malo p̄bas te praedestinatum n̄ fuisse. In
 eo, q̄ probas positiva n̄ p̄stant, sed post q̄siq̄ libera peccata
 catur. Sicut, ut hoc modo esse et p̄bat: respondet mi n̄ari:
 t. 3. c. 5. ad dictu dilemma. q̄o quibus et cadit illa falsa
 potius calumnia qua obiectio scilicet saluati. n̄ multum i
 vna differre, illa n̄. neq̄ sita, absoluta in diuini et libertati
 tollit, terrore facit iniquu tyrannu, impulso, auctorem
 p̄bi, q̄ absolute ante p̄uiga p̄nta p̄ta damnat q̄ vna
 minime facit - Sicut quomodo n̄ vna saluati q̄a n̄
 possibile est damnari at impossibile est praedestinatum dan
 nari sicut et impossibile est saluati q̄a n̄. hoc n̄ q̄ia
 p̄nta catholica aequalis vna n̄. nam apud omnes
 aequaliter et infallibilis e praedestinatio nec decretu p̄nt
 mutabil. q̄o impossibile est praedestinatum damnari in p̄
 se q̄posito tibi seu reduplicatiue, quia praedestinatum e q̄o d̄
 au sensu diuino aut moralit̄ nego, sicut iudicium At h̄e q̄
 p̄nta de p̄nta p̄nta libertati ad salutem, unde plus n̄ p̄nt
 q̄a p̄destinatum ut sit vna, sed neq̄ sita n̄ sequenti, aut
 d̄ice saluati, n̄ antecedenti, aut simple dicta seu absoluta
 ut dictu supra q̄. 1. a. 5. q̄ nec libertati officunt, nec im
 mutabilitati diuinorum decretorum.

Obijatur q̄o vna sententia saltem passivae, et sa
 lutis, inuocatur si n̄ desperator facit, q̄ia n̄. atq̄ solatur q̄
 et hoc a p̄nta: q̄ aag: et a pelagianis adhibu gessu
 q̄. 5. Prop̄: a obiam, minor aut aag: de p̄nta: et h̄o
 infirmitati sua q̄. 5. meritis suis, plus velle q̄mittre, quam
 firmitati p̄missionis d̄est: addo et q̄nt̄ vult et miseror
 dia, q̄ tanto magis eluceo quanto liberior, minusq̄ ad vna
 merita legata est, sed si bene ogero, magis praedestinatus sum
 veru est ex p̄e si de finali p̄nta p̄nta p̄nta n̄. ito
 collige praedestinatio n̄ t̄i p̄nta ideo te praedestinatum d̄, q̄ bene
 agis, sed potius q̄ bene te p̄nta, q̄ aperte q̄ destinatus es,
 et q̄nt̄ op̄ s̄ura semp: supra, tunc q̄nt̄ tua tibi vobis agis
 n̄ q̄nt̄ ad diuina p̄nta de fide p̄nta co. om̄ p̄nta: nemine
 saluati aut actu a p̄nta de docto p̄nta, si q̄ sua inon
 tane vobis te n̄ desperator facie, d̄ id facias vobis d̄nt
 immutabilis de sua nec n̄ bonitate sententia op̄nta.
 Obijatur q̄o aut q̄ bonitatem si n̄ q̄ iustitia d̄nt q̄nt̄ t̄i officia

iter eligere ante praesumpta merita aut demerita; alios n' item
 frequentes si hi male agant, quia praedeterminati n' sunt n' pota
 ne deors' g'queri. & Maximaliter de hac oblatione tam: q' dicit
 nonne ad gram' gratia qua' ad gloria pugnare p'p'etua s'
 Augustino amo epi s' paul: ab incredulis Rom 9. quid q' dicit
 exus nunquid iniquitas apud deum: et dicit illa q' milia
 quid adhuc g'rit: uolli. n. eiy qui resistat: p'let uterq' homo
 tu q' es: q' respondeat deo: nunquid iniquitas apud deum:
 absit; nunquid dicit figmentu' ei, q' se fingit, cur me fac
 ti sic: an n' dicit mihi quod uolo fite' ad rep'ndem quod
 attinet fuit ea positum et efficaciter facta post praesumpta pota
 nec refert negatiua ante fuisse cu' electione substantiam, galiter
 determinatur iam quatuor numerus electorum sub q' ditione
 praesumpta cogitatus, reservatus adhuc i' locu' p' alios, tunc d' ele
 ctio ad hoc excludit maioris numeri tunc n' dicit absolute
 decreta si post praesumpta pota, unde resp'is deors' sufficienter o
 stendit qua' voluntatem tuam uolte q' in n'ra sentia n' min'
 uult uita' aeterna, et ad id media ordinat modo q' ipso n' hat
 ne pereant qua' in altera sentia, adeoq' nullu' eo se ipso uult
 repellere ante praesumpta pota. Sicut quilibet sic saltem rep'
 b' d' negatiua a gloria ante praesumpta absolute culpa facta caa
 et uult rep'us n' pot' saluari, nam uult illius decreti nunqua
 saluabit' & i' n'ra sentia cath: deors' ante praesumpta culpa
 rep'bi n' habuit efficac' uolunt' eligendi, sed t'n inefficacem;
 q' t'ari si impossibilitate saluandi sequi ex omissione efficacis
 electionis sequel' n' d' sentia respondeant q' et ipse. q' negat
 uolunt' illam negatiua' ante praesumpta pota eam, q' cur re
 p'us n' pot' saluari: q' cu' ante praesumpta culpa deors' n' habeat
 absolutam et efficac' uolunt' nunqua' admittendi rep'os
 q' n'at n' impediret possibilitatem saluandi, sed t'n ineffi
 cac' et antecedentem q' n' obstat quo minus aliquis salua
 ri pot' remanet n' ipse, sic aut' possibilitate intrandi calu' g'nu'
 ab actuali ingrossu' abstracto, nam consequens impossibili
 tas ut ex ipsa positua rep'bas orit' ex sola culpa, n' ex parte
 d' d' quid qua' omittit, quomodo fals' saluari pot'it. Sed quo
 modo nihil omittit cu' efficaciter n' uoluit, n. n' t'n aliq' p'cto
 uelle q' cu' pot' n' ita uult ut effectus sequatur: & ad uocatio
 ne d' n' uoc' efficaciter, nam si efficaciter uelle p'gnificat
 ita serio uelle ut illius, caa q' adhibeat et media, licet uult a

effectus n̄ sequatur sic sero albus, vere serio et affra-
 ctur nult salutem p̄nti: u: q: medicus effectus dicitur
 nullo sanare, qui in se est adhibet oia media ad sa-
 nitatem n̄cia licet postea aeger n̄ sanetur. si a effi-
 cacter nullo fiḡnerita aliquis altatu nullo ut effectus
 infallibiliter sequatur tunc vere dicitur sero repleo n̄ effi-
 catur nullo gloria cuius a. caa' si quis epigat, hoc est n̄
 seip̄os et infallibiliter aē n̄ saluatur. Deat q̄ confitio
 aiy eius facti: ante nulli id debuit sero.

Obicitur 4. si ante praesens n̄m ḡnsu sero
 sua sola libera uolte quoda' t̄m religio q̄q̄ certu tra-
 dunt certisq̄ actu preparauit alij n̄ item, tunc sero
 fide totisq̄ scriptura n̄tate ad perfectione ad pro-
 fectam et alij q̄ minas u' p̄at uor hor ip̄o quod ali-
 si n̄ sint n̄ perseveranturos. R. hoc gr̄tu m̄tue n̄ci
 a p̄adentibus ad terra uodm̄q̄ gr̄m ḡratu ofur
 gendi ac perseverandi impugnatu ac a Masiliter sibi
 profita' eā. R. falsa e' sequela q̄ certitudo et infallibi-
 tas p̄adestinatō post p̄uasa merita n̄ facit quo minas
 sero oia ad salutem n̄cia media serio uelie, sero imp̄e
 at si ante merita facta fuerit curae utrobis defenden-
 da sic infallibiliter q̄ supra iam dictis repleo p̄nt bene
 agere p̄nt saluari si uelint si quidem daretur q̄ditiōna-
 ta' aē saluandi ante p̄uasa p̄ta n̄ repugnat effraai
 decreto cor p̄stine damnandi post p̄uasa p̄ta p̄nt ne
 decreto efficaci quoda' t̄m saluandi repugnat.

Obicitur 5. si p̄adestinatō ad gloria sic ante me-
 rita p̄uasa tunc e' damnatō n̄ t̄m negatiua sed et posi-
 tina deberet fr̄ḡre ante p̄uasa culpa' facta q̄ sequer̄ i
 i' bonitatem n̄ p̄missione sero et dicta supra q̄ p̄
 seq̄. q̄ r̄o' cur̄ ad gloria' electi simus ante merita est q̄
 effraai intentio finis p̄nt et quia intentio merito
 arq̄to q̄ at uoluntatē damnatō e' finis repleo a pro-
 mittentis q̄ unde rursu sequer̄ sero et effectus
 uelle p̄ta q̄ sunt media ad damnandem R. neg. sequoquen-
 do de positio repleo har. n. et opus. Justia p̄adē
 tenatō misericordia q̄ p̄ e' sine meriti et caa' n̄ p̄ne
 p̄uis demeriti. ad p̄uadam dicto i. intentio finis simpl-

efficax et absoluta p[ro]p[ri]a est quae sunt media q[ui]bus ma-
 iore intentione seu uoluntate sequuntur, seu aut q[ui]sitionali
 efficax negotiari: itaq[ue] cu[m] fides u[el] absolutam uel q[ui]s-
 tionem uel uoluntate et q[ui]sitionem intentionem ad ma-
 iorem sit nos uoluntate p[ro]uocata culpa, sed uel melius
 negat Min. Damnao. h[ab]et respectu h[ab]it[us] finis s[ed] q[ui] h[ab]et
 respectu p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a sed q[ui] aliquod ip[s]is bonu[m] uel respectu terr-
 ga permissio p[ro]p[ri]a a fide fit u[el] in ordine per se ad damna-
 tionem, licet h[ab]et p[ro]p[ri]a op[er]a sequatur, sed in laude et
 gloria sua ad ostendenda p[ro]p[ri]a iusticia, unde
 minime sequi dicitur p[ro]p[ri]a uel q[ui] h[ab]et u[el] sunt media
 per se ad damnaoem alicui u[el] not p[ro]p[ri]a. Sed qui
 uult inquit aliquid ex quo certo sequi damnao h[ab]it[us] i[st]a
 tem indirecte et impudice uult damnao h[ab]it[us] ad p[ro]p[ri]a
 ante p[ro]uocata p[ro]p[ri]a uoluit q[ui]busda[m] efficaciter gloria u[el] a.
 alij item quibusda[m] uoluit in fine uita[m] dare gra[m] melli-
 ca[m] ex quo u[el] utroq[ue] sequi certo damnao q[ui] qui uult
 aliquid ex quo p[ro]p[ri]a se sequi certo damnao, uult indi-
 recte saltem damnaoem concedo maiore[m] ex quo p[ro]p[ri]a
 an[te] h[ab]it[us] sequi nego maiore[m] damnao a. t[em]p[or]e an[te] ad p[ro]p[ri]a
 nae quoru[m]da[m] aut ex gra[m] sufficiente u[el] p[ro]p[ri]a sequit[ur]
 ca[us]a u[el] illius est tua p[ro]p[ri]a uoluntas (p[ro]p[ri]a de p[ro]p[ri]a u[el] lo-
 quamur) quam p[ro]p[ri]a dicitur h[ab]it[us] u[el] u[el] u[el] impedire.

Obijetur b[ea]ta paruali ante baptis mu[lt]i dederunt fuer-
 unt rep[ro]bi at hi n[on] tolerant rep[ro]bati post p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a, quae
 nulla futura erant q[ui] et rep[ro]bati p[ro]p[ri]a fit ante dul-
 pa p[ro]p[ri]a. Et rep[ro]bati p[ro]p[ri]a uoluntate in fide quidem p[ro]p[ri]a
 culpa actuali, sed p[ro]p[ri]a originali. S[ed] q[ui] q[ui] omnes uoluntate
 in p[ro]p[ri]a debuit se fide rep[ro]bare. Negat Conseq[ue] q[ui] uoluntate
 b[ea]ta id iure potuisset. q[ui] b[ea]ta p[ro]p[ri]a in responso meo sequitur
 ut id debuit curra. in quibusda[m] uoluntate h[ab]it[us] iure alij uero u[el] u[el]
 uerit u[el] est na[m] nisi quia bonitatis eius placuit.

Obijetur q[ui] p[ro]p[ri]a loca scriptura, S[ed] Th. Aug. et alio
 u[el] p[ro]p[ri]a nobis allat a p[ro]p[ri]a accipi de electione aut p[ro]p[ri]a
 nae t[em]p[or]e ad gra[m]. Et J. p[ro]p[ri]a etia[m] et commodi, et congru-
 entiu[m] imo minus forte de electione et p[ro]p[ri]a: p[ro]p[ri]a dicit[ur]
 ad gloria[m] u[el] i[st]a. Et si gratuita electio ad gra[m] in scriptu-
 ra ad h[ab]it[us] ex tollitur, ad h[ab]it[us] b[ea]ta gloria et b[ea]ta bonitatem
 et misericordia[m] b[ea]ta comendat cur misericordioso su a gra-
 tuita ad gloria[m] electio.

Obijc. 8. Prædicitio ante præiudicia mentis ad ordinem
 intentionis spectans non est nisi ad salutem aliòquin re-
 pbi non habent possibilitatem salutis: Imò superflua est nisi
 hic effectu ullius, siquidem actuali collatio gloriae respondeat
 decreto præiudicativo, quo gloriae ut præiudicium dicitur præiudicium
 præiudicium merita. 2.º. nec prædicitioem post præiudicia me-
 rita ad salutem nisi. Et non in seipso sufficit, nisi
 licet immediatus effectus prædicitioem intentionalis, si gra-
 tificatio meritorum. In quo præiudicium dicitur gloria meriti
 saltem prædicitioem illi respondet collatio gloriae.

Obijc. 9. Voluntas conditionata non est absoluta nisi post
 tã conditionem, quã si præiudicium habuit initio conditionata de salute
 di si bene videretur debuit prius præiudicium implere, siquidem illa
 conditiones in quibusdam quibus absolute vellet salvari
 2.º. hoc arguitur in præiudicium obprobrium ad merita non ante præiudicium
 ante prædicitioem ut aliq. non gravatè admittunt non in causa
 seu motiva prædicitioem præiudicium non recte dicunt quod hoc
 aliud est post præiudicia merita aliud est præiudicia merita prædicitioem
 cum non quod præiudicium moueat me ad operandum, potui enim
 cooperari tunc qui bona videri fuisse. Deo licet non fuerit causa
 seu motiva prædicitioem, prout in hoc duo in obprobrium si
 Aniba. ut. g. pauperi que in platea videri gesticulo omnia
 recordia dare elemosinam præiudicium et manus porrigat
 hic accessus non est ratio motiva, sed velim elemosinam dare
 sed in gesticulo veni quia non in tunc meam præiudicia merita non
 causa prædicitioem, sed absolute quidem præiudicia fuisse ante
 prædicitioem ut arguitur huius præiudicium, 2.º. uto præiudicium 1.º.
 conditionata tunc voluntas non salvandi habuerit, si fides ha-
 bere viderent, tunc ut absolute quodam dixerit, non opus erat
 absolute in questione cooperari, sed sufficienter conditionalis præiudicium
 fide. ut non conditionata vellet fieri absolute, alio autem
 absolute accidentia ante absolute posita quod hoc, si quidem
 non non est causa motiva ut præiudicium.

Obijcitur 10. si gloria efficitur decretata est ante
 præiudicia merita tunc non dicitur nobis reipsa pro merita tanquam
 præiudicium sequens est necessarium si plurimas scripturas que
 dicunt pro merita non dari vitam æternam. 2.º. neg. 2.º.
 quod non non potest aliquid decerni pro una rationem et pro alio
 dari sunt. 4.º. dato diversis decernere, de dare, et prout possunt
 aliquid vellet pro uno fine, et id ipsum simul referre ad alium

Handwritten marginal notes on the right edge of the page, partially cut off.

fine u. q: posse ambulare animi cae et deinde simul
 et agra bilitate cae: sic Bros sic nobis deinde gloria
 pp sua honores et simul eandem nobis dare pp sua me
 rita. rō dicit: Nam si gloria efficaciter decreta sit ante me
 ta efficaciter p̄a, seu conditio quae n̄ indiget alia uoluntate
 tate est sequela maiori seu si efficaciter remota q̄ ad uoluntate
 luntatem seu ordine intentionis spectat et cui ad unum
 da sit uoluntate q̄ sequens nego seq: sicut n̄ in opibus suis
 rō h̄ uoluntate: unam intentionis quā statuit opus
 effectu dare, u. q: doctor fieri; altera executionis, quā
 determinat modus et media ad illud opus, u. q: ad docto
 rum a quibus apta; ita et h̄c in p̄ti. Quia a uoluntate
 illud efficaciter p̄a ē uoluntate autē p̄a media licet hoc
 potest fieri post illa p̄a; aliter itaq; deureret. At in
 p̄a de h̄c aue diuina intentionis, aliter executionis
 tandi gloria, quā dicit: bene gl̄a alia plures obiectis
 nes solui et loca scriptura expleri p̄t. Unde si

Obijciatur // sicut Bros in tempore dat grām, ita
 ab aeterno decreuit illa dare, sed n̄ tempore dat pp me
 rita q̄ ab aeterno decreuit dare pp merita. Et si p̄ illud
 uoluit eu decreuit dare, ille uoluntate uoluntate ue
 ra est maiore, quo sensu statim supra post gloriaem, q̄
 absolute illa propositionem amittitur, q̄ uero ad inten
 tionis ordine spectat, falsa est, falsi est solutio aliora
 si illud (pp merita) falsi appellat seu spectat ad uerbu
 dare quod dicitur, si ad uerbu uoluit, negat, si u. q: pra
 ceptor uult dare imagine pp bonam impressionem, t̄ si
 pp sermone bonam appellat uerbu dare uerbu est,
 si uero ad uerbu uult falsi, plura exempla alibi repe
 runtur. Dicit ito procepto uult p̄a bona scientia
 que uelit imaginem h̄c n̄ dicit pp ea, q̄ si falsi est
 q̄ q̄ uult nobis prius quā finem nego. Conf. rō dicit:
 uoluntate uoluntate et intentionalis t̄ h̄c ante adente
 propositione de procepto t̄ h̄c consequente de bro
 ita uero est prior, illa posterior meritis.

Obijciat // rō: si efficitur electio ad gloria ante me
 diora electionem, facta seq̄ diu merita n̄ fuisse
 meritoria p̄a de h̄c aue n̄ra, a deo n̄ uis p̄a de h̄c aue
 tionem n̄ra n̄ fundari, quod est q̄ p̄a de h̄c aue

ubi, quia in via sententia efficitur electio meliorum ut postea
 rior electione finis quod si merita Christi essent media
 ad gloriam hoc ipso posteriora essent electione ad glo-
 riam. & nil eorum sequitur nec quod quicquam in merito
 Christi miratur quod ultimum dicitur, quia si pro con-
 sumis, in hinc operationem sed ipsam et ad ad ad ad ad
 factam esse quod meritis Christi licet. n. Christus probles n. fuit
 sed venturus in carne, si adam n. nec esset, adeoq. fuit
 subjuncti ad ad ad ad ad ad ad ad ad ad ad ad ad ad ad ad
 predestinatus aut nos, in ordine intentionis Christi n. fuit
 ante praecipuum sibi et ante praedestinationem hominum, et ad
 gloriam, ad probationem dico ea plus n. probari qua merita
 Christi quos voluerunt modum praedestinationis fieri in carne possibi-
 li cum morte adeoq. quos nobis ad salutem sunt via esse poste-
 riora in permissione sibi in ipsa prima electione, quod
 ordinem intentionis, quod verum est, licet quod subjuncti
 confessa eadem merita, et prout abstractum a ratione
 meliorum in ordine ad finem in unum destinatum argentum
 sunt priora.

Obijciatur 13. Si praedestinatio non fieret pro nostra meri-
 ta tunc non possemus ea certa reddere sed possumus et
 petri, fatagite ut per bona opera certam vitam voca-
 tionem et electionem faciat. & si neg. seq. quia praedesti-
 natio via dei certa fieri non in se sed respectu hominum qui ex
 bonis virtutibus colligunt moralem certitudinem aut saltem conse-
 cratorem quod praedestinati sint. c. neg. Minoris quod apostolus
 nota gloriam n. legit praedestinationem sed actualitatem elec-
 tione, seu donationem gratia, quod habet firmam et sta-
 bilem reddere, quasi dicitur curate ut gratiam ad qua pra-
 alijs dedit alijs bonis operibus conseruetur. 2. sed off. lo que-
 retur de praedestinatione, nil in inde probaretur,
 quod apostolus n. ait ex praecipuum bonorum operum fieri pra-
 destinatione, sed in per bona opera certam fieri.

Obijciatur 14. Scriptura passim gloriam vocat mercedem,
 primum, breuius corona. Sicut item propter bona opera
 dicitur 20 et 21 siquidem deos eam n. aliter dicit, quod deus
 verit. & talia loca plus n. proba, quod vel actualitatem gratia
 conferri, vel saltem coequentem sibi, & ulte decretam esse pro
 merita, adeoq. n. penitus independentem a meritis, quod nemo

negat et op dicitur hactenus pte, ut ad u. Eproui ro Math et
signat in caem quare benedicti gloria possideant non
vni decretu sit regnu, aut gloria.

Obijetur 10. Oni Math. 20 Multi vocati pauci vero
electi n aliunde, cad, quam quia pauci consentiant ut ptt
ex parabola ibi data, q. pauci prauifus est rso electio,
ni. & proferquod quod parabola illa ex plicetur de ele
ctione ad fidem n ad gloria ut videre. At apud Maldon:
non est parabola sensu, aut potius supay dare rsoem ut q
dam electi sint, sed vni quidam n electi sint, cuius caa
est coru negligtia. ex quo pectur tñ si talis conditionem pra
destinatio implerent n fuerent repudiati, sed et absolute
electi iuxta dicta ad objectionem qd, cu u. ois poent imple
re si uellent aditiones praedestinationis adulti quise ppta
paruilli aliena uolte ad, potuerent praedestinationi compo
tus fieri iuxta quem sententia n nra pte di e praedestina
tio ab aug. dicitur sic nra et praedestinatary fat ut praede
stinationis hinc hinc sententia n vni libry n reperiat.

Obijetur 10 In sacra script: supra proponitur pra
sentia praedestinationis Rom 8 qd qd praesentia nos praede
stinavit. p. p. q. praesentia meritum si n causa
saltem prior est quam praedestinatō & hinc elgi de pra
sentia pntionata unde nil inde ibi d. nec debet nri
elgi de praesentia meritoria sigde supra nomen praesentia n pte
pura n pte natur et qd agitur de electione ad fide, qua
n electio nemo dicit fieri per futura merita.

ARTICULUS V^{us}

In et quomodo libertas arbitrij possit consistere cu immutabili fate praedestinationis et se probationis.

Nota. Caluista cu Calu: 3 Inst. 21 22 23 ni mda
praedestinationis nrae hinc falsa dogmata hnt. n tñ ele
ctionem ad gloria ante praesentia merita sed ipse qd
decretu damnationis hoc est postina reprobationem factam

fuisse ante omnem praedestinationem peccati, quod iam supra con-
 sideratum est ut pote repugnans pp ut scriptura, quae
 antecedente uoluntate dei ~~pro~~ omnes uelle saluos fieri, nec per
 uoluntatem est praedestinationis ac reprobationis, magis n. brevius
 uoluntatem quam iustitiam ostendit quae praesupponit culpam.
 2°. docent Christum pro reprobis non esse mortuum contra scri-
 pturam 2°. Or. 5° pro omnibus mortuus est Christus quia 1° Joa
 3° di propitiatio pro peccatis et totius mundi. 3°. Nulli res-
 po dari ueram fidem 1^a Tim. 1^a et 4^a ubi quidam a fide
 ni quae non persistenterunt discipulis et naufragum fecisse dicitur.
 4° fidelium quemuis hoc uero certo debere credere se praede-
 stinatum esse. Calu. 1. c. et alij de quo aliquid infra. 5°
 blasphemant reprobos ad damnationem creati et per hoc ad
 peccandum obligari Calu. 1° Inst. 17. 18. q. scriptura psal.
 8° n. si uolens iniquitatem tu es salp. 13. dicitur sunt siro
 impius et impator uel Gen. 1. ho di creatus ad imaginem
 et similitudinem dei sed de hoc agitur ni moa de peccatis
 et aliquid supra de bonitate dei dicitur. 6° deniq. pro inu-
 tabilitatem praedestinationis, ac reprobationis diuina tenen-
 tur ut dicantur fatali quadam necessitate praedestinatum
 saluari reprobos damnari, q. quod libertas arbitrij tollat
 contra quod ut catholica doctrina ulterius ilgal
 1° Quaestionem controuersam de libero arbi-
 trio ni uarijs modis loca hinc, quae in 1° an id q. sit
 cu determinate iudicij praedicti 2° an tu deprauatione
 nra nrae, q. a appetu primi parentis in hoce remansit.
 3° an cu infallibili praesentia dei. 4° an cu infallibili
 decreto aut determinatione qua uis uoluntatis dei. 5° an cu
 grae efficacis. 6° an cu infallibili decreto diuina praedes-
 tinationis ac reprobationis, cu hinc oibz negant haretici
 a nrae saluinitate posse consistere liberam arbitrij. Nos
 quoad oia ista de fide statuta habemus. Sed cu 1^a
 de 1^a q. tunc tu ni moa de peccatis, tu bonis operibus 2^a
 et 4^a aliquo modo resoluta sit supra q. 1. a. 5. de sua et
 uoluntate dei 5^a ad modum de grae spectat hic sola 6^a de con-
 cordia liberi arbitrij cu praedestinatione resoluta, sed adhuc
 Nota 3° liberum arbitrium de quo eo catholice praeter
 innumeros PP Graecos Latinos et SS scholasticos et ortho-

positum q̄ hereticos, fusi tractat. full. tom 3 l. 3 q. 5. 6.
 de grā et libero arbit. In hoc q̄stio quod uolens uia n̄
 sit ad unam determinatā, sed indifferentē ad opposita ut pot̄
 obtinē eligere uel respuere, n̄ h̄ requiritur et facta sed sup̄
 positā determinatāe propriā ad huc debeat manere indiffe-
 rens, hoc n̄. n̄ ad itō implicat fieri determinatā esse, et in-
 differentem, sed ut ante propria determinatāem sit in-
 differentē, unde positā de sponte hypotheti determinatā di-
 licet sequatur aliquā hanc sita concomitantē, seu sequens
 aut in sensu composito ad adeo, ut sit non sūm amplius
 indifferentē, h̄ nec obstat quominus adhuc duas liber
 u: q̄. posito quod b̄ v̄s prouideat ne generaturus cer-
 tō quidem p̄tō saluo s̄ libero arbitio, nam positā
 determinatāe mea uolēs ad petendū quā ut ratione
 p̄tōa supponit profua s̄ certisro jacebo, et q̄ de-
 nūrio, n̄ h̄ necessitate antecedente, cū deat. u. n̄ manet li-
 bertas, sed t̄m cū necessitate sequente seu suppositionis, seu
 in sensu composito, q̄ necessitas cū pendat ā determinatāe
 seu suppositionis uolēs nil officit libertati de quo supra.

Nota q̄. Quando praedestinatio aut reprobatio d̄
 immutabilis infallibilis et certa n̄ h̄e 3 plura in sensum
 1. an ipsi praedestinato aut reprobo n̄ h̄e uita q̄stet certo
 ac infallibiliter se praedestinatū aut reprobatū ē. 2.
 an praedestinato, aut reprobatio quōa s̄ effectu ita
 sit certa, et immutabilis, ut praedestinati certo ac infalli-
 biliter ad gloriā, resp̄i ad inferni venturi sint. 3. an
 utraq̄ quōa numerum sit certa et definita sit ut pra-
 destinatorū aut reproborū numerus n̄ pot̄ augeri aut
 minui. Relictis inter nos et hereticos n̄ h̄e quere-
 sa quaestio an certitudo praedestinatorū q̄ modo officit
 libero arbitrio (sed t̄m 2. et 3. modo est t̄m iuerigia
 an illa certitudo simpli et absolute nobis debeat, eam a.
 heretici cū asserunt t̄m h̄e de de grā q̄. de illa q̄
 de infallibilitate praedestinatorū, ac reproborū quōa esse
 stum. 3. de certitudine quōa numerū. 4. de coheren-
 tia liberi arbitrii cū utraq̄ infallibilitate agam per sequen-
 tes conclusiones.

CONCLUSIO 1^a Tamen duntaxat quaedam coniectura
 na signa, seu indicia, ex quibus probabiliter, coniecti-
 radem, aut quibus, et moralem aliquid in hac vita certum
 esse possit de sua aut alterius praedestinatione aut repro-
 batione, nulla hinc (sedulata revelatione divina) dantur
 signa, ex quibus infallibiliter in hac vita possit nobis
 certa esse praedestinatio aut reprobatio ~~ita~~ omnia Catho-
 lici s^o. Et ^{1^a} quidem ex parte controversia est, qui in
 qm in se est culgita sed facta quae per se bona effectiva
 ad meritoria sunt salutis, et pro quibus frequenter pro-
 mittitur vita aeterna, probabilia hinc indicia sunt
 praedestinationis ut sunt frequens usus sacrorum, maxime
 Eucharistiae ac communionis, patientia in tribulationibus, pe-
 nitentia, amor mortificationis, passionis Christi ac sanctorum
 singularis zelus, animatum peculiare studium, orationis,
 ac devotivis desideria vita aeterna singulari, fuga peccatorum,
 sedula observatio mandatorum dei, devotio ad statum religiosum,
 voluntaria paupertas, castitas, obedientia, bona vita constan-
 ter acta, bona educatio, natiuitas a talibus parentibus in
 tali loco, peculiari cultus & virginitas ac si, singularis ac mira-
 biles praeservationes a Tappibus spiritualibus ac Corpora-
 libus maxime, cum quis ab eis in malo statu decesseret. Ex
 quibus in signis quaedam externa sunt, quaedam interna,
 quaedam propinquiora, quaedam remotiora, quaedam mora-
 liter certa, quaedam minus, quaedam magis spiritualia
 de quibus praeter alios videtur p^o Hier: pres: in Sodis:
 item andreas Vega. signa vero reprobationis sunt p^o
 dictis iuria ac rursus, aut nullus aut in nisi coactus usus
 sacramentorum libertas peccandi; pro utriusq^{ue} hinc nota ea
 sine adhaerent, sine absque nulli hinc salutis spei et faul-
 tatem vitam acquirendi adimere,posito enim aliquem in
 hunc praedictorum hinc, sed in continuis peccatis vivere, fle-
 re et ~~pro~~ subito rursus restare pauperem, ut de latrone in
 cruce, s^o Paulo alijsq^{ue} exempla ostendunt.

signa pdest.

2^a Pars gl^o est de fide in Trid: sess: 6. c. 12. 13.
 et Can. 10 et 11 ac in Constantiens: sess 8° p^o p^o Cal. 3. iur.

Remittit: in examine. Prid: Jess 5. Cap. v. et alios Hære-
 ticos huius temporis. p. b. 9. Kally. 9. Hæc sit homo anodis,
 an amore dignus sit prohi: 27 ne gloriari ni crastinum
 ignorans quod supervenient parat. ds. Rom. 11. tu a. pas
 holi a. altum sapere, sed tunc, et ideo philip: 2. jubemur
 cum metu salutem vram operari. 2. et probant exempla
 coru, qui partim ceciderunt partim et finaliter pecca-
 runt, quantumvis fuerint fideles ac iusti ne suaveru suis
 qui cecidi: 28 de fuisse signacula similitudinis. Ada ben
 e. Saulis qui, 1. Reg. 28. et 4. parolip: 10. h. mortuus ip. in
 quitates imo sui duxor factus David; 2. Reg. 12. Salomonis
 prohi, Reprobis Juda Matth. 27. 5. ex pp. Aug. de
 gra 13. Quis ait ex multitudine fidelium quantumvis in hac
 mortalitate vivit in numero predestinatorum se esse pra-
 sumat. Resp: a. v. q. art. falso Augustino imposita ait
 predestinatio apud nos du. in pnti. vita periculis versa,
 mur incerta est, filia h. Hæc: Greg. Rom. 28. Rom: 1. Rom
 in Septuag: quis p. dicit, ait, Ego de electis su. 4. r. dicit
 suadet tunc quia predestinatio et Reprobatio spectat ad ar-
 cana, soliq; h. pro perperata gloria, quod gloriarum eius fuit
 Rom. 11. tu quia quis de fidelibus se dicit id cui falsus
 salubre sit: ac falsus subest, p. huius inani. Hæc rationem
 persuasioni de certitudine grae sua ac predestinationis testantur
 supradicta exempla, et quotidiana experientia apud ipsos,
 nec Hæreticos qui ad nos transeunt.

Dicit 1.º. Ipse spiritus testimonium reddit spiritui nostro
 quod filij dei sumus. Rom 8. Et id testimonium spe sui inter
 nos quoddam ostendit. Illustratione seu tranquillitate
 conscientia nos in grae et p. hoc pro pnti. statu filios et
 hæredes regni per hoc th. in sumus, in fallibiliter certi
 in nosiamus an illustratio illa ipsa sit a spiritu sancto,
 sic. n. h. amon se transformat in angelus lucis

Dicit 2.º. Rom 8. Quis nos separabit a Charitate Christi coram
 sum. 2.º. h. 1.º. laudem loqui de se suis similibus, quibus eo
 peculiariter revelare ostendat de salute sua ut et olim abrahæ
 Isaac, Jacob, Moïse, d. n. h. heremia, Joanni Bapt: et sine du-
 bio B. Virgini, Ap. l. et y. q. h. Christus lucas 10. digni gaude

quod nota via scripta sunt in celo. et locus est recte dicitur
 sit de morali certitudine salutis, quia a hinc aliquid sicut presentem
 animi dispositionem et statum in hunc finem aliquam fore
 medietate oppositi.

Dicitur etiam a Joa. et hanc scribit nobis ut sciat quia
 vitam habet, qui credit in nomine filii dei. et hoc
 illi debere de seipso non simpliciter infallibilitate sed de morali certa
 et quod non nisi per praesentem bonam dispositionem et statum
 et tunc Joa. videtur pro certissimo signo proponeret tunc quia ut sit
 conditionatus est in modo nullas infallibilitatis respectu
 videtur concludi potest.

CONCLUSIO a. Praedestinatio ac reprobatio quoad
 effectum omnino certa, infallibilis ac immutabilis est, ita ut
 praedestinati infallibiliter salventur, reprobi infallibiliter
 damnentur, et in hoc haec tenent aequae catholici conveniunt
 ut Joa. et non peribant in ostentant praedestinati dicitur
 rapet eos, qui quia de manu mea, unde Aug. definit praedestinatam
 esse praeparationem beneficiorum, quibus certis
 liberantur, qui cum liberantur, eadem est ratio reprobationis
 tunc quia et hanc illa supponit tunc scientiam praedestinatam
 velle efficacem, quarum utraque, cum sit ipsa deus simpliciter
 fallibilis aeterna, per immutabilis est.

Dicitur corona salutis sit perdit ab uno, et ab alio argui
 et per se bene quod habet, seu alius accipiat coronam
 quod et effectus praedestinati mutari potest. Sed et Ph. coronam
 quod dicitur ut est opus praedestinationis, et ut est opus meriti
 sed gratia, seu sicut partem statum, modo non sit amittit coronam
 non potest per se statum, alius a clero accipere quae in statu
 gratia substituitur, et per mittit deus aliquos cadere quia
 alios erigat, eo quo potest infallibilitatem praedestinati non
 ovium ex parte mediorum, nisi non modo, aut bene uti sit sed
 opus ipsa infallibili tunc velle, tunc praesentia deus, quae infallibiliter
 videtur novit, quod sunt vii, quare ex parte mediorum verum
 est aliquem praedestinati perdit coronam, ac damnari
 potest, et si regnum eam accipere, ac salvari potest libere. non me
 tunc istis ut sic et ille utitur, sic est praedestinatio sicut quod
 ad iustificationem seu partem statum, et perseverantia in gloria
 et de deo in nostra parte, non absolute et ex parte praesentia
 velle ac velle digna, eo quod praesentia infallibilitatem sicut
 unde aliquid absolute videtur impossibile esse ac praesentia,

si netur damnatur, aut reprobis saluetur, uel quod pro pot
predestinare, que n predestinavit aut ij.

Dies dicitur potuit u. q. necum predestinare. q. que
predestinavit et n predestinare. itaq. Cons. q. alius dicit
luti et in sensu dicto pro pot quod potuit, ex uoluntate
hinc in, et in sensu supposito, pro quibus factis n sit, sed in
uoluntate p d n pt ut uelle, sic q. qui dicit de p b in gra
finali pot mori admitti q. et absolute p, sed in sensu di
uiso p sit horam in se, et ut ad bene, aut male operandu
liber est spates, n in in sensu composito, scilicet, quibus reprobis,
quia cu ut sit melius datur pascia dicit, et offitrap uoluntate.
qui gra infallibiliter pascit cu horam ex sua uoluntate
determinatu spe ad obtinendam in p b finali, hypothe
sis est impossibilis, nec poni p, et si ponatur miru n est impo
sibile sequi.

x/B

Conclusio 2a. Predestinatio et reprobatio
et quoad numerum est infallibiliter certa, et definita
ita ut dicitur certo fiat quot et qui nati sunt predestinati
aut reprobati. Ita q. scio quot elegerim et p m. et cognouit
dicitur qui pascit eius q. dicitur ex g. l. i. p. dicitur: si n. predesti
natio et reprobatio est infallibiliter est, ut nullus nisi predesti
natus saluetur, nullus nisi reprobis damnatur. tunc
numerus absolute predestinatorum aut reproborum nec auge
ri nec minui p, consequenter infallibiliter certus, utrobq.
numerus p b dicitur debet, sed n in eade pascia, sed ut ratione
electionis, ac definitionis.

Quare hic, quantum sit numerus predestinatorum et a ma
ior quam reproborum? p. cu soli dicitur cogitatur p. re, aut cui
in uoluntate uelare. si loquamur de predesti
natis absolute quoad angelos; ij plures sunt, quam
reprobis, si a. p. dicitur de folijs herbis loquamur, licet ij quasi
innumeris sint, si incomparabiliter pauciores electi sunt, qua
reprobi ut n in p. p. et horribilia exempla, sed ipse et Christus
in euangelij, alius scriptura indicant, quot n. ethnicis,
Turcis, Saracenis, Iudeis, Hereticis, alijs, Infidelibus: quod
si quis de folijs fidelibus loqui uelit, forte ut alij probles repu
tant ut ij plures electi sunt, qua reprobi, alij in et quoad huj
contrarium probles putant ut ij de senijs sacra scriptura et

pp. m^o c^o s. Chrys. hom. 20 ad populum dixerit eo totum
libris quos p^o b^os habuit ad Brittanos. N^o p^o e^o qui
saluenter, et de iis ipsis se dubitare.

CONCLUSIO 4^a. Infallibilis predestinatio a se,
probationis nullo modo obstat libero arbitrio, quominus homo
absoluiti actione suas omnes, ipsamq. adeo salutem, nec non
perseuerantiam in gratia Deⁱ libera^m Nam quoad experientia^m qual
specifico^m operentur ita contra Cal. sup: et haereticos hu
ius temporis docet fides Catholica in Rud. sess. 6. can. 5 ubi
absoluiti ait si quis liberu^m ho^miⁿi^s arbitriu^m post ada^m peccatu^m
amissu^m et extinctu^m esse dixerit, aut veru^m esse de solo titu
lo, imo titulu^m sine re signentur deniq. a sathana inue
ctum in eulogiu^m anathema fit. et cap. 3. si quis dixerit n^o
esse in iis ho^miⁿi^s vias suas malas sic ut mala opera ita ut
bona Deⁱ operari anathema fit, p^o q^o scripturis p^o
simo qua nulla Deⁱ pro scia aut uolte efficaci obstante
absoluiti ait nos libera^m h^omⁱnⁱ uoluntate nulli u^o Deⁱ ab ini
tio attribuit ho^miⁿi, et reliquit eum in manu. Consp^o s^o i^o
apposui tibi aqua^m et ignem ad quod uolueris porrigere
manu^m tuas: ad te uicem uia^m et mors, bonu^m et malum
quod placuerit ei, dabis illi. ruly. 21 de predestinatio
di, quod potuit transgredi et n^o est transgressus, sic mala
et n^o fuit u^orum. 20 in arbitrio uicem erit sicut faciat
sicut in faciat matth. 23 si uis ad uita^m ingredi n^o
rao est quod licet postea reprobare aut predestinare in seipso
compositu^m uno et absolute^m erit fieri n^o possit, t^o nil obstat
hoc liberi, quod in utroq. q^o supponat libera^m determina
tionem uolte humanae, adeoq. Deⁱ nemine positi uere
phes nisi pluri^m p^oti, nec predestinet nisi merita^m
seⁱa q^o determinata, qua^m p^o uidet illa^m talibus imperabilibus
essentiaru^m, nulla inducitur necessitas nisi consequens
sua suppositioni, ac in sensu composito de qua ramsi
para a. s. p^o q^o op^o not^o 3 et uoluntate dicit.

Aug. s. p. Aug. ait liberu^m arbitriu^m nihil esse
in ho^miⁿe et l. 6. de Gen: ad literas o. 15. uoluntate nemi
ni esse ueram necessitatem. Et sicut olim farsu^m et inesse

ut s. p. ad Cap. gallorum (ap. 10. de s. viro a mas
filentibus inpositam: est et a prospero refutatam
ita et nunc falso id eadem a caluinitis imponi in
tu passim in x. r. q. epla pelagiani aerrime tua
toti libent arbitrio sentia illa uolens est et reru
necessitas nll iuuge caluina na s Aug: ibi agit de cre
atione, et in signat a creatam et hois n fuisse in pte
creaturarum sed in placito creatoris.

Quis co. rom. 9 Volentati eius quis resistet? & s.
hanc uerba non in persona pauli sed alicuius obijcientis
dicit, sed qula filij sententia alibi ee legitur & r. n. pae
resisti uolentati hrt si smigh, absolute et oio independen
ter a nro consensu aliquis decernat secus si dependen
ter, sed sic no reprobatione et praedestinatione saltem
per praesentiam & r. s.

Dies 13. Ibidem et r. Rom. 2. dnr fieri uasa q
dam in honorem, quada in contumeliam, si quis autem
amandauerit se ab istis erit uas in honore, ubi indicatur
per uas contumelia fieri uas honori q reprobis fiet pra
destinatus. & s. ibi n praedestinator aut reprobus absolute
dicit sed bonos et malos, mali n fieri pot boni & si p
destinatu accipiamus ex parte mediatorum item quoda
praesentem statui gratia in hac uita reprobus dici po
taliter fieri praedestinator, ut stat et qtuas etia
sagruy distans ex quibus et castera obiectioes quibus
necessitas saluandi aut damnandi nisi uual sapientia
atq har ad gloria illius, qui ut nos praedestinet uinder
afflicte rogamus.

Absolui haec describendo Masopoli
1714 Feb 20 die quo michi dedit
Montegni beas, Franstrato attulit

H. V. A. S. S. I. O. III^a
 DE DEO Trino sive
 de sacro sancta Trinitate.

Factenus de ijs qua ad deos spectant ut unus et recte
 ordinem sequitur ut de eo tractamus ut unus est deus de tri-
 nitate, mysterio oia profundissimo, quo de primario et ex
 instituto agitur in oibis symbolis. Apthio Maximo Constanti
 nopolitano, et symb: athanasij idem mysteria fusi ex pp
 tractantur athanasij l. c. et alijs operibus ij arrianor,
 Greg. Nien. 4 orationibus seclar: H. ir. aug. l. 15. de Trin.
 Prop. l. ij. Eusebium Samas. l. de fide fulgent: l. ad obie-
 ctiones arrianorum Joannis libris et Joh. Victorini
 libris 6 et alijs op. Theologis magist. m. J. deit. usq. ad 30
 et cur. 5. Th. ibid: et p. q. 27 ad quest 43 et cum
 utriusq. scholasticis fuisse et quibus unus par: Ilir de
 Trin. gessit, beatus Bed. 2o quersibus Bell. tom 12
 Nicolaus Romensis in effigie salu. Coloc. 22 et alijs, qui ac-
 fere moneant in hac materia ut per se diffinitio est ita cau-
 tissime si usque alibi loquendum esse siquidem S. Hieronymi
 facta hic mase vel op. solis verbis inordinatè prolatis pa-
 tim mirari potest hactenq: circa hoc mysterium potènt
 tractari solent 1o de personis divinis in qre seu in spe. 2o de
 origine seu procreatione divinarum personarum. 3o de relatio-
 nibus divinis. 4o de personis singulari. 5o de notioni-
 bus proprietatibus et gñitac personarum, quibus n. maleq. dem-
 adiangunt quondam modis loquendi in hac materia. Notoria
 bene praemittimus quam aliter longe Ecclia Catholica
 semper affecta fueris erga ss Trinitatis mysterium, qua
 Haretici et nri temporis a quibus incitua dicamus.

A. R. S. S. I. O. III^a
 Quid Haretici sentiant de mysterio
 sacrosancta Trinitatis.

Hæreticos illos antiquos, et Modernos. Antiqui potissimi in
 3^m et 4^m sæculo varie in hoc mysterio errarunt, ac
 cerrimè à SS. PP. refutati et multis in Concilijs damnati
 nam aliqui ut tres in divinis personis defenderent et
 pro se habebant unitatem dⁿⁱ negantes de Trinitate, et
 orriant. 2° alij è ut unitatem tuerentur personas confunde
 bant Trinitatem negantes, ut Sabelliani 3° quos et illos scri
 psit Athanasius: seu symbolu. 3° alij in aequalitatem personarum
 in q^lituebant ut filiu p^{re} minore esse dicebant et divi
 nitatem negantes ut Ariani. 4° alij ut Macedoniani p^{re}
 sanctu p^{re} et filio minore esse dicebant, cui p^{re} et sa
 pientiam negabant è Sabelliani. 5° alij utriusq^{ue} p^{re} filium
 et spiritu sanctu p^{re} minore fecerunt propter alios erro
 res ut Origenista. 6° alij absurde huc duo pro se bonu
 et malu^m dicebant ut Gnostici, et Manichæi, Nestoriani et
 Eutychiani, ut tam in Trinitatis qua incarnationis mysterio
 errarunt illi du^m duas personas in Christo, h^{ic} u. et duas naturas
 et non esse aiebant. Moderni u. et n^{ostri} temporis Hæretici
 appropre Trinitatem impugnant ut 1° Servetus aliquot libris de
 erroribus Trinitatis cuiusq^{ue} dixi p^{re} Sandrata, Paulus
 Aretius, Salivus Joann. Franciscus David, quos nunc etia
 sequuntur ministri Transylvani, qui ut cu^m Eutychete carne
 Christi unam substantiam esse asserunt ita cu^m Sabelliani
 negant distinctione personarum blasphemè et Trinitatem
 appellantes Tricipitem Serpentem, et Percipem Serpente. Sed
 ob hunc errorem Servetus Calvini instinctu Geneva 1588
 tanquam Hæreticus publice obustus. 2° contra alijue va
 rentinus Gentilis Italus Calvini discipulus que servitunt sa
 cobus Galatologus, qui in postea saniora edoctus anno 1583
 Roma conuersus est, Gregorius Paulus, Matthæus Grimal
 dus Franciscus Sismanius Theodoro Reza valde laudati
 viri contra Servetum cu^m Trinitatis unitatem personarum, sed et
 naturarum seu essentiarum divinarum Trinitatem, adeoq^{ue} tres spiritus
 divinos p^{re} et essentia differentes cogitabant Trinitatem
 novu^m idolu^m harrimè Babel, et veru^m sophisticu^m, et fictivu^m
 esse dicitantes sathana^m stratagemate, et ideo symbolu^m
 Athanasianu^m occurrunt sathanasianu^m; idè Gentilis postmodu^m

in firmitate meo predicatus sum primum uerum et proprie ac essentia
 Drom a, aut sola et unica uero spiritus; filius u. et spiri-
 tum sanctum in spira, sed proles spira libina et sed ob hunc ignu
 errore eodem aluino Antigante Gentiliy Ar Genea semina
 dy publica castigabem, et primum subire coactus e, postmodu
 nullo profugus quantum uis iurato errore detectatus sit idente
 deo factus est peruersus, trina a zwinglianis obatu. Et.

5. Alij et potissimum Graeci schismatici, hodieq; negant spiri-
 tu s. et a filio, sed huius a patre procedere et ideo Imperator adhuc
 conueniunt sine suo assensu a latinis in simbolo (filioq; addi-
 tu esse. Cu' his sentiant Armeni, Moschi et opp. nominati
 Gentiliani et tametsi error hic in sua ortu habuerit uera emu-
 430 a quoda theodoro episcopo, q postmodu opera bonis papa in
 Conc. Calced. quibus et sua sede restitutus est n. in euauctore suo
 sapitus, sed qd in uo uelut ad nra tempora, durauit, duraty,
 refutatur in hoc alios a Ball fulsire l. de Chr'o, a c. 20 et Geli-
 qd scelerato sem. 2. Dnial. o post pascha. Et mox
 nis haereticis alij n. quide oppressis uerbis mysteriu trinitatis
 impugnant quibus protobantur se defensores s. Trin: esse,
 a n. hoc in scriptis, concilijs et symbolis sentire, nam q no
 uos sanosatenos, sanctianos et zwoarianos et Gentilij
 schola pallulantes infectati sunt, et infectantes, respta in,
 id n. sint nouis et foedissimis erroribus mysteriu illud trinu
 cunct, de q; eo sic loquuntur ut n. nisi in doctus sit, qui uro-
 ry eos n. animaduertat, tales sunt Lutherus, Calu. Zwingl:
 Melancton, cu' suis discipulis, p. n. uaiant uocabula trini-
 tatis sibi proijus displicere, esse barbaru, insipidu, n. liceri,
 niabu, ab hoibus inuentu, in uisq; in scripturis repertu, pro-
 phetis et aplos ignota, sine ipsis audiri n. pae q; quare illud
 peritibus. Iniquitate Lithuani in quod a conciliabulo anno 890
 sumus, repudiamus, sepultu aduimus, imo prius ac synodali aucto-
 ritate n. in concionibus deinceps usurpatur, in perpetuum san-
 amus ita prator dictos Lithuanos Lutherus expressit postillo ipu
 Zynag: paflea edita contra trinitatis, item Calu. 1. part. 3.
 et apla 2. ad Polonos, quas sequuntur ministri Transyluani, qui
 addunt nec Lutheru, nec alios auctores doctos negare potuisse
 quod nomen illud trinitatis in scriptura n. reperitur ahen-
 dit Grego ut voluimus l. 2. dialogo iq. 100. p. 1. de hunc uerbu
 sancta Trinitas unus deus miserere nobis tanqm periculis

sa orationem, inane, inutile, et publicis litanis, item illud Jos & tres sunt qui testia dant in celo, et ex biblijs proferebantur ut sint ex biblijs Germanicis Lutheri valent & riga editi, cuius auctoritate idem fuerint Tigurini, quos p p citantur Islandica d. . . de Trin:

3o Galam laudant Arrianos eos fieri fuisse viros docti na ut solo insignes, si n superiores saltem pares Catholicis, non tamen sed tm schismata docuisse, ut inter alios et facit Eras mus in scholij tom. 3. epistola cu s. Haei. Historiam quoychetom arcu filiu dicit tm ex impetia et modo loquendi lapsos, boni et syn ari reli viros fuisse, Lutherus libenter de Concilijs q ait dicit v. s. d. r. e. t. u. t. h. e. et Historiam cu Christo sessuri sint iudicis q eos Eplos, qui eos qdem narunt ibidem.

4o Naueant, et odio huc nomen oppositor idem Confub stiale Filio tributu, quo signatur ou eius de sub thia ce cu pra promde q Concilio et Symbolo videru illud cu arria, no reiciunt ideoq, tres idos oros credere necesse est; Lutherus l. 3. Galom ubi eandem voce d Hieronymo dupliciter ma titur, et laudat simul Arrianos, quod eodem illa reuerent,

5o Quam Filium et spm Sanctu temere et sine necessitate aiunt personas diu, Calu. Mulculy ni Anti Colledas tres tm nulli properebatos a sine eporgias in dno sicuti ni facerent can loc et sapor, item unius essia tres partes ce, q ni unu collecta una perfectam et integram hnt personam stituant, nec nre totam spiam de pte et filio et spiritu Sancto pradiari adeoq, n tres, sed unam tm hypostasin cu fas possint esse ita praeter praedictos Stanckarus apud Genebrardu fol. 42 et quisam Jacobus Bequeny l. 3. Felicitas pag. 285. et 287 apud andem, et apud Bell. ni Praef: obus essent Melancthon in locj anno 28 editis qui praeter ea tamen personas n statum reo quod differre, quod et sentunt Pulgerius ni responsis ad Co, thlexm, et cu s. Wmilio Tigurini respondent ad Polony, qd plus ariani dca cotulgent: Amo ait tm auli sunt tm negant quod dno Trinitatem cu seruetu du ou magnant ut

6o Fidem sui immemorig cu Trinitatis satis clarities nau diuersis deos stituunt du n tm, ut dixi oppositor reici unt sed ut aiunt evoyias et 8 o ias pui n e yfissima 8 o ias requestu 8 o ias et evoyias filijs ut paulo ante ci fat facient, item spiam diuina vocata et ab aeterno in hq personas distinctata e, Praza in Confess: Geneuensi c: 12

Montbelg: tunc plura alia horu novatoru haeretica do-
gmata de mystico s. Trin: de q. b. d. i. o. l. a. u. s. p. o. n. a. s. u. s. i. n. e. f. f. i.
q. u. e. s. a. l. a. p. o. l. l. e. d. e. c. h. r. i. s. t. o. t. f. o. r. d. e. r. u. s. i. n. s. y. m. b. o. l. i. s. e. t. q. u. i. b. u. s.
q. u. o. s. p. a. t. r. i. a. g. a. n. t. u. r. e. t. i. n. i. s. a. r. t. i. s. u. b. i. n. i. m. i. e. e. x. p. r. e. s. s. e.
u. o. l. u. n. t. s. i. m. u. l. q. u. o. d. u. n. d. e. h. o. m. i. a. r. r. i. a. n. i. e. t. s. s. P. r. i. n. i. t. h. a. s.
n. u. n. q. u. a. m. t. e. m. p. o. r. e. a. t. u. e. t. a. r. m. a. s. u. m. p. s. e. r. i. n. t.

102

A. T. I. C. V. L. V. S. N. U.
**Quomodo Ecclesia Catholica semper affe-
cta fuerit erga mysterium sacrosan-
ctae Trinitatis?**

Oportet hunc articulum praecedenti ut appareat, quod longe
aliter Catholici sentiant de s. Trin: quam Heterotici huius
tri: a. r. t. i. s. u. n. d. e. p. l. e. n. a. C. a. t. h. o. l. i. c. o. r. u. m. d. o. c. t. r. i. n. a. d. e. T. r. i. n. i. t. a. t. e.
e. s. t. s. e. d. h. u. i. u. t. t. i. t. u. l. u. s. p. r. a. e. f. e. r. t. q. u. o. m. o. d. o. e. c. c. l. i. a. C. a. t. h. o. l. i. c. a. a. f. f. e.
c. t. a. s. i. t. e. r. g. a. h. o. r. m. y. s. t. e. r. i. u. m. e. t. l. a. b. o. r. e. t. a. c. s. e. m. p. e. r. l. a. b. o. r. a. r. i. t.
s. a. n. c. t. a. m. d. o. c. t. r. i. n. a. m. d. e. s. e. a. d. e. s. i. s. i. n. s. t. i. l. l. a. r. e. m. u. l. t. a. t. r. i. h. o. r. n. o. s. t. r. e.
p. r. o. d. e. r. i. t. a. d. i. u. d. i. c. a. n. d. u. m. u. t. r. i. r. e. c. t. i. n. g. C. a. t. h. o. l. i. c. i. a. u. t. H. a. e. r. e. t. i. c. i. d. e. e. o.
s. e. s. e. n. t. i. a. n. t. i. d. a. e. o. s. e. q. u. e. n. t. i. b. u. s. q. u. o. d. a. p. u. d. n. o. s. a. s. i. t. a. t. a. s. u. n. t. l. i. q. u. e. s. c. i. t.

1. n. recipimus ut s. m. o. i. a. p. r. o. f. i. t. e. m. u. r. s. y. m. b. o. l. i. a. p. l. i. t. a.
q. u. o. d. b. a. p. t. i. s. t. a. m. d. u. s. e. o. a. p. u. e. r. o. i. m. b. u. i. m. u. r. e. t. q. u. o. d. i. d. e. r. e. u. s. u. r. p. a.
s. m. u. s. q. u. i. d. n. i. l. l. o. a. p. u. d. h. o. s. p. u. e. r. o. s. a. q. a. s. e. r. v. n. o. t. r. u. s. e. t. u. s. i. t. a.
t. i. a. s. n. o. t. h. o. r. b. a. p. t. i. z. a. m. u. r. s. o. l. e. t. n. i. s. i. n. g. u. l. o. r. u. m. a. r. t. i. c. u. l. o. r. u. m. u. n. g. p. r. o. f. e. s.
s. i. o. a. q. u. o. n. i. s. b. a. p. t. i. z. a. n. d. o. u. e. l. p. e. r. s. e. u. a. l. p. e. r. p. a. t. r. i. n. o. s. f. a. c. i. e. n.
t. a. u. d. i. q. u. a. s. p. r. o. f. e. s. s. i. t. i. l. l. u. d. C. y. r. i. l. l. i. K. i. a. t. t. u. n. c. i. n. f. r. u. s. e. t. d. i. c. e. r. e.
C. r. e. d. o. i. n. s. p. r. i. m. u. m. P. a. t. r. e. m. F. i. l. i. u. m. e. t. s. p. i. r. i. t. u. m. s. c. i. l. l. u. d. a. m. b. r. o.
d. e. s. a. n. c. t. i. s. i. n. t. e. r. r. o. g. a. t. u. s. e. t. c. r. e. d. i. t. u. s. i. n. P. a. t. r. e. m. e. t. P. o. t. e. n. t. i. a. m. e. t.
r. e. s. p. o. n. d. i. t. i. C. r. e. d. o.

2. eodem a. o. recipimus ac credimus symbolu nice-
ne a quo uis differt Constantino: ni m. i. s. t. a. r. e. i. t. a. r. i. s. i.
l. i. u. C. r. e. d. o. i. n. u. n. u. m. P. a. t. r. e. m. e. t. a. d. e. o. q. u. o. d. e. u. s. a. s. M. a. r. c. o. P. a. p. a. s. u. i.
a. p. o. s. t. s. s. y. l. u. e. s. t. r. i. a. d. p. l. e. n. i. u. s. p. r. o. t. e. s. t. a. n. d. a. f. i. d. e. n. o. s. t. r. a. d. e. s. s.
P. a. t. r. i. n. i. t. i. n. s. t. e. r. i. t. p. a. b. l. i. c. i. n. i. s. o. m. p. l. i. s. c. a. n. t. a. r. i. c. u. i. u. s. l. o. c. o.
h. o. r. d. e. q. u. i. n. s. u. s. d. a. m. a. d. P. a. p. a. r. e. i. t. a. r. i. e. t. c. a. n. t. a. r. i. s. o. l. e. t. C. o. n. s. t. a. n.
t. i. n. o. p. o. l. i. t. a. n. u. u. e. f. i. t. p. r. o. f. e. s. s. i. o. f. i. d. e. i. d. e. h. o. r. a. r. t. i. c. l. o. s. a. n. t. i. c. o. s. p. r. i. m. i. u. s.
o. i. b. u. s. i. m. p. r. i. m. e. r. e. t.

3. Non minus hauster huiusmodi et profiteremur ea, q.
scripta sunt in symbolo s. a. t. h. a. n. i. m. o. r. e. s. p. e. c. t. u. q. u. a. n. t. i. s. e. n. t. o.
u. s. u. e. i. n. q. u. o. h. o. r. d. e. u. C. a. n. o. n. i. c. a. n. a. s. u. g. a. l. i. s. t. a. n. c. i. s. r. e. c. t. i. t. a. t. e. a. u. t.
c. a. n. t. a. r. e. s. o. l. e. m. u. s. i. n. q. u. o. u. n. i. t. a. s. i. n. P. a. t. r. e. m. e. t. T. r. i. n. i. t. e. m. P. r. i. n. i. t. e. m. a. l. i. a. q.
a. d. h. o. r. m. y. s. t. e. r. i. u. m. p. r. i. n. c. i. p. a. l. i. t. a. t. i. s. q. u. a. r. t. i. g. i. m. e. d. e. s. c. r. i. p. t. a. s. u. n. t.

amb. et Aug. Te deus laudamus in matutinis et
 alijs in gratiarum actione cantari solitus; quoties can-
 tatur deus recitatur publice eulepa nocte pro cassio de-
 divina vultu et Trinitate Te per orbem terrarum sancto
 confitetur eulia quem immensa maiestatis venerandus
 tuum uerum et unicum filium sanctum quoque paralytum.

2. Quae Arianorum Haeresis ij. ss. Trin: supra 300
 annos n. sine magis eulia perturbatibus et totum fore
 orbem duraret, hinc sub Constantio et Valente Arianis
 Imperatoribus et Regibus Aetiothenu in Italia Phylip-
 pona in Hispania, et pinulorum in Africa, adeo ut ipse
 prius archiepiscopus Antiochenus Alexandrinus et Constantino-
 politanus ad Arianismum defecerit, Rom: tñ eulia semper
 fuisse n. Arianis tm, sed et Iudaeis Ethnicis Turcis, Maho-
 metis alijs hostibus Trinitatis res se velut pro muro oppo-
 sitas semper, in eiusdem Trinitatis fide perstitisse ad hoc tutata
 est ut Christianissimi Imperatores Gratianus Valentinianus
 Theodosius non solum fidei circa mysterium Trin:
 uoluerint e. Rom: eulia, ne gstat op. r. 19. C. de summa Trin:
 et fide Catholica idq. ex hoc loco (stat. 1. Th. 1. p. 9. 83
 a. r. Amalarius Fortunatus 1. 2. c. 1. r. r. minus id
 indicant miracula per ss. Trinitatem facta quorum me-
 minit historia eulge: et notu est illud apud s. Greg. Trin:
 nense 1. 2. hist. Francia c. 3. de quodam qui a Lyrola Tu-
 nitatis nocte Arianis episcopi subornatus, cum se fidei reue-
 ra opacatus e. orbis ludibrio Arianos exponens, a catho-
 licis miraculose sanitati restitutus et curatus est; quimmo
 hunc orbem Trinitatis quasi fundum a nobis Catholicis
 semp fuisse habitum p. r. alios e. nobis aduersarijs factus
 est ante qua querentibus Jacobus Palologus in 14. glati-
 nato ad Vestra q. in Ant. Calu. post q. r. du. hinc hinc
 quidem Romana eulia a Lutheris et Melanctone destruc-
 ta, nec minus ad destruendos parietes iniure r. mglin
 Galingeru. Caluina fundu h. pagatur. f. Doctri na ita
 .n. logy. Trinitatis prima in corruptu et in perturbatu
 eos reliquit, donec uenerit Georgius Blandrata, qui
 destructo fundu antiquo de Tron: nouu edificauit in ho-
 dre quoad naa et p. rona capere.

illis officia cuius omnes collecta responsoria, preces Cantica de
 tiphona versus hymni, preface Missa, aliq. Prinu, Vauy
 primum opprobrium, & Palagio papa ante ante anno 1120
 in hunc, qd hanc in qua oia apud nos sunt nisi pallie
 de hys uno et Prino protobades, eo qbas satis ptt quia
 tholici, quid qd donatores de hoc Carlo 8° sum. pntant

A R T I C U L U S IIII
 de personis sanctissima Trinita
 tis

summa catholica fidei de personis divinis hoc est, in divi
 nis tres esse personas, scilicet Patrem, et Filium, et spiritum S. realiter di
 stinctas qd Sabellianos supra. 2°. singulas earum esse deo
 qd Arianos, et Macedonianos. 3°. nihilominus P. P. et S. S.
 esse unum tm deum qd Trinitas, Innoticos et Manichaeos
 et novos samosatheos: rone itaq. hanc tunc filii arti cu
 locu. Quamvis hic a Theologis an 3° in divinis sint pers
 nae re omnes et singula earum sint deos. 3°. quomodo no
 men persona coe sit oibus tribus. 4°. an tres hypostas, seu sup
 posita, ac personae. 5°. an tres substantiae ac personalitates.
 6°. an sicuti personales hypostas, seu substantiae sunt, ita et
 tres sps ac substantiae sint, an u. una tm deoq. unus deus. 7°.
 an tres hypostas ac personas unam substantiam esse sic contra
 nam. 8°. an sint compositae persona, an aequali, similes in
 se existentes. Ad quas qd. usq. adde hanc arti legendu nosse
 oportet, quid per, nomen, Trinitas, persona, Hypostasis, Noa
 seu essetia, supposita, substantia, & dia, & gal, quibus ntm The
 logi ad ut p. obm usi sunt tu ad volu explicandu hoc et
 alia mysteria divina tu ad delogenda stantio rum
 fraudu itaq. prius

Tota res non Trinitas latina, Trias graecae usq.
 patur n quidem a Cicerone, ac inepte sectarij vocant, ut
 a St. p. Aug. Hec. amb. Helario Cypr. Tertull. n. hunc
 Latinis studiis, quositi novi Arianiani, ad em quo de agi
 mus signandum nec referri in scripturis nreptari, nam
 tu ideo res neganda, aut nos ad eam signandam n usurpa
 la alijs in nulla alia lingua se. Sicut postremo loq. nsi
 ni ca qd e in scripturis sufficit quoad sensu et rem n. y. reple.
 riti. signat a. nos illa uti noi quemlibet de marian

usu tr^o ecclesiastico ut absolute probata nunc diuinaru per
sonaru ternaria in mysterio SS Trinit: designat, cui in
quavis lingua similem uocem est reperire. Addeat hic S^o
Aug. 6° Trin: 7 et 8th. q. 37 a. nec naam b^o et per
ipam Trinitatem dici debere trinitem, sed s^o s^o s^o Trinu nullo
a modo triplicem, hic n. modus loquendi denotat substantias

Nota 2°: uox persona, a uerbo personare sumpta
primitus signabat personas qui comedijs usurpantur uulgo
laruas uocamus quod per os ob gubritem uox magis
personaree, et ideo Graecis et ibi πρῶτον, ὡρον quasi in aulbe
seu fauie posita. Hinc u. per translationem in rhetoribus
signat qualitas corporis aut ac quibus alij ab alijs distin
guuntur. 3° Eusebiius et Pollioius quaedam dignitatu
et epistatū consulis, praetoris, s^o q^o propepe in philia
et Theologia nunc signat intrinsecā et substantialem digni
tatem, naā g^o ualibz quo sensu sa apud Graecos πρῶτον
tu apud Latinos persona et in diuinis usurpatur ad a^o Bae
tio et philis, deprimē rationali (aut g^o ualibz) naā in diu
dina substantia, idem est quod supposito, nisi quod hoc Latine
patet, illa n. soli g^o ualibz, hoc u^o substantialem naā tribuit.

Nota 3°: Hypostasis uox Graeca naā tenet supra sub
stantiam signat unde p^o m^o in diuinis tu alia tam
pro substantia seu naā quā persona, sape et apud Atho
licos usurpata fuit, res quia hoc usurpauit Ariadum ad sua
Haereses de unā persona pallianda, a quoē abutebantur
post Augustini aut Hier. tempora et s^o s^o s^o Calied: et Ephe
nu caput uti et nunc g^o ualibz solet sumi tm pro supposito
seu persona in naā adhibe ad ea, in p^o q^o ipsis personis di
uinis et g^o ualibz eulia Catholica, et in hoc sensu dem est,
quod Latine substantia nisi quod hoc abstracte potius pro
ipā suppositiuitate seu ulto elemento substantia ut plurimum
soleat sumi quo conerete pro supposito.

Nota 4°: Naā seu essia aut et Quidditas Graeco οὐσία
aut, 8° 1^a 2^a 3^a, id quo quicquid intrinsecē et esse g^o ualibz alij
uicam eadem desunt, unde tam οὐσία ad 8° 1^a q^o Ariadum,
qua naā et essia pro tribuit; differt naā in diuinis a per
sona hypostasi aut supposito quod quid sit in creatis, quod me
taphysicis reliquis q^o distincta g^o ualibz. naā s^o s^o s^o et u^o
abstrahit a singularitate, aut uoluntate. Et ut in diuinis hoc ueritate.

seu differentiam individuam 3. ut voluisti supposita
 tabam qd si in nos utriusq; sit vocali personalitas, ut qd
 fuit persona, substantia, complex.

Nota 1. o substantia vocabulu cuius modus vocali sub
 substantia licet apud philosophos samel tam p supposito hypotaxi seu
 ente subsistente quous adeoq; et p persona qua p natura
 seu essentia rei p defectum applicata, ut diuini su p differentia
 inter personas, et opiam qd usu loquendi carter tm sumitur
 in posteriori signate, hoc est qd ipsa nra seu e oia hinc una
 tm dicitur substantia nra ut ob aequocuem uocis substantia tra
 spira uolunt unde et oppositio seu substantiale in quo alio
 lei qd personar, usq; signate uolubant ter psonas cuius
 substantia et nra in his pinotati sit

CONCLUSIO 1. a. Tres sunt persona ni diuini
 reali distinctae scilicet Pater ac Spiritus sanctus; est et fuit
 semper de fide ut patet ex oibus symbolis ac Concilijs q; nouis
 et antiquis scholasticis et scholasticis

1. a. p. quibus sunt 3 ad eos plures persona pbi qd ijs son
 pturis qd in Hebraico textu nomen D. S. hnt in plurali
 cu uerbi singulari numeri ut Gen. 1. de creatioe hnt 14
 ubi dicitur in plurali de Abraham apperuisse qd 21 qua
 uerbi uideatur qd hnt res de uero D. S. uolenda sunt ut ex
 ipso textu patet et uerba singulari numeri inuicem indigent
 qd spectat et illud Gen. 1. faciamus hominem ad imaginem
 meam Gen. 3. ete Adam quesiimus ex nobis factus est Gen
 uenit descendamus et confundamus lingua, et licet hoc
 argum potest eludi ut Bell. notat quod saepe homo nri
 qd persona excellentioris modiq; in plurali nominat
 tm in locis citis in pte posteriorib; passim a PP in pbaem
 Trinitatis adducantur, et Conc: Germanice apud reuel.
 1. de synodis sigat anathema aliter ea exprimentibus
 et qfirmari potest ex silibus Joa. 6. Ego et pater unum sumus
 et Joa. 14. Qui uenimus et mansionem faciemus.
 Pbi qd ijs scripturis in quibus expressè de D. S. sermo est
 et uerbius numerus inuicem ut Gen. 14. dixit tunc appa
 ruisse Abraham qui tm unum adorauit psal. 66. Benedi
 cat nos D. S. nri Benedicat nos D. S. nri
 et hoc reperitur sanctus sanctus sanctus D. S. nri
 spiritibus 12. magis expressè inat ex Baptizate omnes
 gentes in nomine patris et filij et sps S. Joa 14. Ego filius rogabo

patrem et alium pariter dabo vobis spiritu veritatis 2^a
Cor 13 quia omni vni pro Christi (filii) et charitas b39 (patri)
et coeternis spiritus sancti. Eph 2 habemus accepit ad patrem per
filium in uno spiritu 1^a Joa. 5. hec sunt qui testimonium dant in
Caelo pater, Verbum, et spiritus sanctus et hi tres unum sunt.

2^a u. p. de reali distinctione trium personarum (q^{uod} simul
et confirmat ut 1^a) p^{ro} p^{ro} modo citatis scripturis, q^{uod} modo
loquendi reale distinctione indicant. 2° ep^{istola} i^{ta} q^{uod} notantur
nomine alius de de p^{ro} aut spiritu sancto respectu filii loquuntur
ut Joa 3 alius est. (Sicut a me ait filius) q^{uod} testis perhibet
de his Joa. 14 sic alius pariter dabit q^{uod} n^{on} est n^{on} impor
tare distinctione at q^{uod} reale, de una n^{on} realiter persona
loquens, nemo vult alium et alium vocare p^{ro} aut solus, ubi
hinc notant patrem aut filium, aut spiritum sanctum de alio
et alio, hoc n^{on} significet distinctione nisi op^{er}a. 3° p^{ro} i^{ta} q^{uod}
scripturis q^{uod} de personibus divinarum personarum loquuntur
utuntur particula a vel ab de, ut ego a p^{ro} veni, spiritus
qui a p^{ro} procedit, et in simbolo dicitur de deo, ita q^{uod} a p^{ro}.
Filius procedit, quod a. ab alio procedit aut procedit (proprie)
recte ab illo alio distinguit, et filius procedit a p^{ro} et
spiritus d. ab utroq^{ue}. 4° ep^{istola} i^{ta} qua utuntur particula p^{ro} apud
p^{ro} et ut Joa. 1. p^{ro} genitus qui est in sinu p^{ro} et ver
bu erat apud p^{ro}, et omnia per ipse facta sunt Joa. 14
Ego in p^{ro}, et p^{ro} in me est Eph. 2. per ipse habemus accepit
ad patrem, in uno spiritu p^{ro}. 8. Cu illo v^{er}ba cuncta componunt
natura. 18 In nota p^{ro}, oblationes postea placentur; plures
autem personae, q^{uod} h^{ab}et nec op^{er}e nec e^{ss}e p^{ro} aq^{uod} de p^{ro} est ut op^{er}
a. 4. et 5 q^{uod} stabit de, procedit et relat. divinis bonis, opposit.

CONCLUSIO 2^a Omnes tres personae p^{ro} filii, et sp^{iritu}s

sanctus sunt vere proprie et substantiter p^{ro}, est p^{ro} arrianus,
Eunomius, Macedonius, valentinus Gentile et novus Arrianus
certissimus filii caritas.
1^a p^{ro}. de p^{ro} quod sic dicitur nec ab ipse Arrianis, nec Judaeis,
nec alijs haereticis prout valentinus Gentile, qui in tanto enim
persona t^{ri} n^{on} dicitur e^{ss}e in dubio vocat quotquot admittunt
scripturas, in his n^{on} sapere, clare n^{on} in his dicitur appellat dicitur,
aut p^{ro} dicitur Job 34 et alios ad dicitur loquens ait p^{ro} mi psal. 88
p^{ro} meus es tu dicitur meus. Sap. 2 gloriosus p^{ro} in Ia h^{ab}et dicitur Eul:
23 p^{ro} p^{ro}, et dicitur dicitur mea n^{on} derelinquas me. Eul. 54 Inus
cui dicitur p^{ro} dicitur mei, filia n^{on} inus Maria 63 et 64 Hier:
3. 2. Mat. 1. 2. Math. 5 et glorificent patrem v^{er}u; et n^{on} sicut filii

quod unum, item estote perfecti sicut et pater in celestibus, Mat
 5:8 in qui est calix Mat hic Confessor filii per id est per quoniam
 nomen symboli.

De filio seu Verbo et q. annianos novos et dese
 rey ligentes en' minor' p're et creatura' e, sed p'bi ex scriptis
 q. Chru' q. e filius seu Verbu' p'ri vocatur p'ros, filius p'ros,
 unigenitus, aternu, veru' Jsaia q. Filius datus est nobis
 et factus est principatus sup humeru' eius, et vocabitur
 nomen eius admixabile, Consiliarius, p'ros fortis, p' futuru'
 saeculi Jsaia 53: p'ros ipse veniet et salvabit nos Jsaia
 q. veritas facite semitas p'ros nri'. Chru' ut aet' Evangelia sa
 apponunt. Hinc: 23 hoc est nomen quod volebam cum dnu' hebrae
 et ge'ho'na, iustus ut q. de Chru' dicitur ut illud p'ros nri' q.
 hic est p'ros nri' p'sal. 2. Filius meus et pater ego nudi. q. nri' te
 1. ab aeterno p'fat q. q. sed ut tuast' p'ros in saeculu' saeculi loq' tur
 de Chru' ut Hab 1. q. plus interpretatur p'sal 109 d'ign' d'nu'
 d'no meo, et op' utaru' ante p'ros nri' q. nri' te, quod ipse Chru'
 de se interpretatur Matth. 10. Pater Chru' filius d'nu' nri' Luc.
 1. et vocabitur, altissi' filius, q. quide' unigenitus a p'ri, Joa. 1.
 ubi et verbu', et Coeternus p'at' et oia p'rog'ia facta, ut Joa. 3.
 sic p'ros d'ign' nri' d'nu' ut filius p'ri unigenitus d'at'et, sed me
 filius per g'ram p'ri et il'gi p'ri addit Joa. 10 ego et p'ri una
 sumus quo m'it'at' au' eius d'no' q. et oia filia' p'ri p'ros
 et nominavit Thomas Joa. 10 d'nu' meus et p'ros meus Rom.
 q. et quibus est Chru', qui est sup oia p'ros hereditus 1. Cor.
 2. de p'ri gl'ria d'nu' p'ri ad Gal. 4. Me p'ros filium
 suu' Philip. 2. qui cu' in fia' d'nu' est, rapin: p'ros arbitra
 tur at' se se aequale' d'nu' Hab: 1. qui cu' sit splendor p'ri,
 et figura' subst'ia' eius p. Joa. 5. P'ros p'ri qui testamonia
 et h'c'ies unu' sunt, q. et p'ria alia d'nu' p'ri auctori
 tabilibus p'ri et q. a quibus p'bita' loca p. divinitati
 filij d'gnantur.

De sp'u. 3. usurpando hanc vocem p'riter,
 ut sic 3. n. g'nerit d'nu' filius personis, sed notionaliter pro
 3. p'ri p'ri Punitatis. p'ri et q. annianos runomianos p'ri
 ad hanc et schismaticos p'ri et q. scripturis tu' q. baptisim'
 et in eius no'ie gl'orianda' aperunt Matth. 28. f'ul q. a v'ni
 vocant sp'ritu' d'nu' h'z, sig. actione' n'ca' d'gnant' h'
 buane. p. 1. Roy: 23 sp'us d'ni locutus est per me. f'ul p'ri. p.
 sp'ri' sancto inspirati d'nu' sunt sancti o'rt' hoies, tu' q. p'ri
 p'ros vocant d'nu' s. p'ri' p'ri ad Ananiam edz' p'ri
 ut nos p'ri, mentu' sp'ritu' sancto nos mentu' h'oribus

ad 2° Cor. 5. et 6. Nescitis quia templum spiritus sancti et spiritus
 sancti habitet in vobis ubi speratur quod templum spiritus sancti
 cari solentur opprobrii sed et iniquitatem regit spiritus sancti
 tu quia videtur edificatum divisiones quatuordecim spiritus sancti
 tu quia ubique et in ecclesiam gubernare asserunt. Sap. 1. Spiritus
 sanctus replens orbem terrarum ait. et ad Thimotheum ait. et in
 gregi in quo spiritus sanctus populo vos episcopi regere ecclesiam ait.
 et ad Titum ait. spiritus sanctus signatus mihi Paulus et Barnabae
 in opere ita per sententiam cum tota ecclesia oblationes potest
 solentur.

Conclusio 3^a Tomer Personae ut gradatione ita
 et particulatim hic in divinis dicitur et subijungit in
 negationem aliquam cohabitatis nec secundum intentionem
 sed sine ratione ad hypothalam, ad hoc positum quod quod
 quidem casu per personam tribus divinis et per univocam
 per analogiam in pronome nec univocam nec per modum aliter
 vult per se de singulis eo quod non habeat rationem omnino ab
 abstractam ad concretis sed in clausa in illis navigatorem
 quod modo loquendi spectat supponit ut coram eis. Th. q. 2. q.
 et 30 a. 2. qui recte et notant quod non est in persona
 quidditativum dicitur de singulis aut denominatione. Non si
 proprie loquamur dicitur nequit cum sit qualitas, illud autem
 negant si quidditativum videtur per quod est in personam
 negandum et una namque est essentia est si idem quod substantia
 habet et intrinsicam personam in quales affirmantur, prius
 rem illam modum loquendi est per se. et suar: hinc res.
 si negent namque absolute dicitur quod persona deno-
 minativum dicitur de singulis, aut aliter est, eo quod
 modus iste loquendi aliquid accidentale supponit quod in
 reperit in divinis, pronome tales personae vocanda sunt
 personales vel saltem substantiales, cum additis personales dicitur
 in personam signat quaequidem partem in obliquando
 in 5° Th. solent personae in divinis vocare relatione
 substantivum sine relatione per modum substantiae.

Conclusio 4^a Cuius olim in divinis secundum rem
 vocabatur una, nunc tres, hypothese esse dicerentur,
 nunc sunt ad vitandas aequivocas haereticorum et postpositas

Conciliorum in divinis non una sunt sed tres, hypostases dicenda sunt sicuti tres personae, sicut haec solutio est nota in ubi hypo-
 Asin idem esse cum persona ac supposito natura. Atque age
 ruimus. Olim Graeci semper libere et sine scrupulo tres hyposta-
 ses in divinis esse debebant ut patet ex Hieronymo de divinis nominibus
 symb. alt. Basilio alijs. Latini vero metuentes tuorum
 rationes tu primam uiam uocis malebant aliquamdiu
 tres personas dicitur quod hypostases, ne uiderentur tres personas
 admittere ut patet ex Hieronymo: epistola 57 ad Iulianum, et ex Con-
 cilio Orienti, seruale tamen est Latini promiscue eadem uoce uti sunt,
 adeoque ceperunt dicitur tres hypostases esse, modo quod agerent quod
 Sabellianos, qui Trinitatem negabant, nam quod quod Arianos,
 qui ipsam esse personam finem faciebant erat agenda, abstinere.
 Haec dicitur tres hypostases non tandem, ut desit, in hoc calced.
 et ipso usque introductum est ut absolute tres hypostases esse dicitur
 tres sicuti tres personae, quare qui id negaret erroris
 notam minime effugeret.

ONIS USQUE. Et si de essentia et substantia proprie
 loquamur uerum est apud Theologos in divinis unum esse
 essentiam absolutam, quod est uerum sicut in tres, quod non est
 unum tamen et omnibus tribus personis eadem, sed tres substantias rela-
 tivas, seu personales. Dicitur apud Theologos uerum est ut
 ostendere hanc quaestio in fide, sed opinionibus Theologiae et
 scholasticae est; nam cum essentia et substantia in eis soleant
 horum modo quidam quibus res essentiae aut substantiae,
 utriusque scilicet consistere, et substantiae in divinis aliquo modo
 et opus ut uocis utriusque, quod tamen ipsi absolute substantiae tu
 personis salua fide Theologi uel hoc uel illo modo lo-
 que modo ex modo loquendi de eorum opus utriusque diuersitate
 essentia seu natura et quod modo ex modo loquendi de una sub-
 stantia seu uel Trinitatis personarum aut uicissim alia u-
 triusque quod fidem essentiae. Dicitur et uerum est si proprie lo-
 quamur, nam si improprie et uicisse tamen in hanc uel
 minus primam uiam significatibus uocularum consistere, aut sub-
 stantiae non impossibile est oppositum scilicet aut tres essentias dicitur
 aut et unam substantiam, quod tamen quoniam loquendo consistere
 et essentia latius habent, quod substantiae, et substantiae, hor-
 um solis substantiae, illa tu substantiae tu accidentibus, adeoque in
 tu in eis tribuitur, tamen in divinis cum nil sit accidentale
 sed substantiale tamen, utriusque, signat aliquid substantiale, aliqui

uocant modis quo uel essia dicitur, ut pote uera substantia, uel
 si quis personam ueluti actuali ac individua substantia loca
 tur existere, uel subsistere: quare, nec hic modus loquendi
 uel in seculo errore continetur, sed potius a quibusdam theologis
 defenditur quorum alii prater unam existentiam essia absolu-
 ta (de qua nemo dubitat) admittunt in diuinis et tres
 relatiuas personaru existentias realiter distinctas, et contra
 alii prater tres relatiuas substantias personaru realiter
 distinctas (quae et dari coeter fore de quibusdam) uolunt ad
 unum dari substantiam absolutam ipsius essia q. coi fit q. bas
 sonis, carumq. substantia. ex qua copiosa plerumque uult
 care de distinctis in rebus.

Varum in hac nois q. placet q. magis eadem, magis p. p. uin
 loquendi modum in se hinc potest, q. plerumque quoad utramq.
 p. et q. de p. de absoluta existentia ipsius essia diuinae
 adhuc duo dicunt. Nam dari e. ad solam dari, adeoq.
 unam fm tres proprie existentias e. Nam illud q. hoc tu q.
 actualis existentia seque essia in diuinis, imo ueluti n. n. n.
 recipiendi modo includit in ipsa essia; existere u. n. n.
 est esse p. r. r. at essia una tm e. coi s. p. n. n. q. eode mo
 do et existentia tu q. existentia u. n. n. p. illud q. e. q. d. q.
 signat at hoc est sic nomen esse signat quod absolute
 q. et illud tu q. existentia includit ac supponitur ad im-
 mutabilitate dicitur et aternitate, sunt u. n. q. da continua op.
 n. n. n. sed utraq. eorum spectat ad absolute existentem
 q. et existentia. Nam u. quod proprie tm h. n. n. una absolu-
 ta existentia sic in d. r. o. plerumque fu q. si tres uel diuersae exi-
 stentiae admittantur erunt et s. diuersae uel diuersae
 adeoq. tres aternitates, s. aterni quod e. i. symbolum
 q. n. n. n. seque plerumque quis existentia sua h. n. n. durare, si q.
 dem h. n. n. nil aliud sic qua continua existentia, tu quia
 modus existendi seu p. se seu in alio existentem tm nouum
 modus existendi, u. n. n. existentia q. plerumque tres persona
 licet p. nouum modum existant u. tm ideo noua opus
 h. n. n. existentia. Nam p. r. e. s. b. u. s. substantia personalibus
 proprie magis certa est, tu ex p. n. n. s. u. q. tu ex p. n. n.
 u. q. b. u. s. u. tm in quere, tres substantiantes personas dari;
 uel ex p. n. n. s. b. u. s. substantias in abstracto; deitate aut

CONCLUSIO 6^a *es*ia seu *o*bra uel *na*a in
 diuinis nullo modo multiplicat^{ur} s^{ed} diuersificat^{ur}
 sonaru aut earu personalitatu seu substantiaru
 promde. nil obstatte trinitate personaru una s^{ed}
 in diuinis eadem^q est *es*ia seu *o*bras, adeoq; unus
 s^{ed} idem^q s^{ed}ros, Ad similesim^{us} fidei de P^{er}son: arlus
 ni quem^oia h^{ic} s^{ed}ta. C. p^{er} tota^m ad eo r^{ati}o ca
 tholica ut ex 2° arlu s^{ed} s^{ed}mp g^{er}uauit q^{uod} annu^{us} *es*ia
 nomiu^{us} *Ma*g^{is}: Tritista^{us} uel^{et} nos^{os} uolantini^{us}
 gent^{is} et quotquot^{us} op^{er}osior in diuinis negant. s^{ed}ros
 bas polifur^{us} ex innum^{er}is scripturis, q^{uod} s^{ed}ne unu^{us} solus
 s^{ed}ros a^{ut} u^{el} s^{ed}nt. 6° *o*mnis s^{ed}ros ar^{is} s^{ed}ros unu^{us} est. s^{ed}nt:
 q^{uod} uolab^{at} quod ego s^{ed}m solus, *ps*al^{ter} 80° p^{er} u^{el} ar^{is} solus.
 Rom. 8° *o*mniam^{us} quidem unu^{us} est s^{ed}ros, 1° Cor. 8° s^{ed}m^{us}
 quod nullu^{us} est s^{ed}ros nisi unu^{us}, de q^{uod}bas q^{uod} 1° a. 3°, aq^{ue}
 s^{ed}nt et s^{ed}ros, filius est s^{ed}ros s^{ed}m^{us} s^{ed}ros u^{el} g^{er}uauit
 s^{ed}nt a^{ut} p^{er}batu^{us} q^{uod} s^{ed}nt unu^{us} s^{ed}ros quod s^{ed}riatim^{us} s^{ed}nt
 s^{ed}nt s^{ed}nt. 10° ego u^{el} p^{er} unu^{us} s^{ed}m^{us} u^{el} s^{ed}nt. 1° s^{ed}nt. 1°
 et hi^{is} s^{ed}nt s^{ed}nt unu^{us}. Nec obstat quod 1° s^{ed}nt: s^{ed}nt
 s^{ed}nt aqua et sanguis dicatur unu^{us} in terra per simili
 tudinem caliditate^{us} t^{er}re personaru^{us} s^{ed}nt, et s^{ed}nt. 1°
 nos u^{el} s^{ed}nt dicatur unu^{us} uolo s^{ed}nt u^{el} s^{ed}nt unu^{us} ni no
 bis s^{ed}nt et nos unu^{us} s^{ed}m^{us}. q^{uod} u^{el} utrobis^{us} nec o^{mn}imoda^{us} et
 perfecta, sed s^{ed}m^{us} proportionata s^{ed}nt s^{ed}nta^{us} poni, nec na^ua
 sed s^{ed}m^{us} q^{uod}ia aut q^{uod}ordia^{us} quidem inter apl^{os} d^{ic}enda
 est s^{ed}nta^{us} n^{on} ad d^{ic}o m^{us} p^{er}basem. Quare ut s^{ed}m^{us} s^{ed}nt id
 quod ex parte in^{it}io a. q. 8°. p^{ro}positu^{us} erat an sicut una
 s^{ed}m^{us} in diuinis est *es*ia, sicut una s^{ed}m^{us} s^{ed}nta^{us} di
 uina: an uero^{us} s^{ed}nt pro numero^{us} hypostaton, seu s^{ed}nti
 substantiaru^{us} s^{ed}nta^{us} q^{uod} s^{ed}nt ex not^{is}: s^{ed}nt. nam si nomen s^{ed}nta^{us}
 s^{ed}nta^{us} 1°: et co^{mn}i modo loquendi apud phil^{os} s^{ed}nta^{us} h^{ic} s^{ed}nt
 s^{ed}nta^{us} s^{ed}nta^{us} s^{ed}nta^{us}, at n^{on} in alio tanqua^m s^{ed}nta^{us}, que s^{ed}nt
 accid^{en}tali^{us} s^{ed}nta^{us} s^{ed}nta^{us} sicut s^{ed}nta^{us} s^{ed}nta^{us} sicut
 s^{ed}nta^{us} s^{ed}nta^{us} in diuinis est s^{ed}nta^{us} p^{er} s^{ed}nta^{us} definitionem p^{er}
 sona^m data: si a. substantia est s^{ed}nta^{us} s^{ed}nta^{us} s^{ed}nta^{us} s^{ed}nta^{us} s^{ed}nta^{us}
 s^{ed}nta^{us} a^{ut} Theolog^{us}: aut p^{er} s^{ed}nta^{us} s^{ed}nta^{us} s^{ed}nta^{us} s^{ed}nta^{us} s^{ed}nta^{us}
 quidditate^{us} s^{ed}nta^{us}, q^{uod} s^{ed}nta^{us} s^{ed}nta^{us} s^{ed}nta^{us} s^{ed}nta^{us} s^{ed}nta^{us}

est plures in diuinis quae una substantia esse sufficit
 nobis aut tunc: epla ad romanos: de una substantiam
 et tres personas, quo sensu legi debet utroque opus est, quo
 nihil unum ueritate confubstantiale seu unum de substantia
 idem illud atque: neque confundentes personas neque substantia
 separantes, et illud Aug: 1. q. n. aut dicitur deus una esse
 tres substantias, sed una esse substantiam, tres a. perso-
 nas, q. modus loquendi oio seruandus e, quia q. ritur,
 quot substantia sunt in diuinis absolute respondendum una
 esse a. de quod si substantia et accipiat q. eo quod substantia
 accidentibus, tu sit nec oio q. dem. si res substantia dei debet
 nulli a. accidenti substantia. sed in hoc algi debet illud Aug:
 1. 7. c. 5. uocabatur substantia dei q. a. nulli substantia acci-
 denti.

CONCLUSIO 7. a. personas ac hy potates una
 esse sunt e, adeoq. tres, unum e. e. q. de supra nau aut supra
 uentatis, naali cognitay n. tu est q. naal aut uentatem
 supernaale ita est p. unanimiter du ad obiectio, nes a
 naalibus prius petita, respondent. Quod ut itaq. nota
 du uarie aliq. q. naal e. fo. si q. fiat aut sit q. naali
 sua inclinacum ut motus lapidis frusta. 2. si q. sit aut fi-
 at uirtute, q. superet potam naale, ut sunt ois q. is q.
 aas, sicut miraculosa et supernaales ambulare: q. sit
 aquas, portuos sulcare et sed nec de hoc modo q. p. u
 hic pt e. q. stio uisceptu p. om. d. ronil. penitus p. u
 factu e. ne. diu. naale factu. 3. si q. sit q. captum
 seu uentem, naale stus seu cognitay, sic est q. uel potius
 supra naam d. r. o. n. e. unum et simul tunc aut q.
 q. a. si q. diu. uentatis, naales metiri uelimus, horum de
 tridm. id impossibile e. q. d. d. n. u. erit, quod ut plurimu
 tu p. hant d. r. o. n. a. d. i. u. et idem d. i. c. e. n. d. u. de a. l. i. s.
 m. y. s. t. e. r. i. s. ut de. s. n. o. r. n. a. e. r. o. q. i. n. d. a. e. d. e. q. a. d.
 est ut q. cognidem supraale seu uentem supraale co-
 gnitam, sit unum d. r. o. n. e. e. t. u. m. u. a. u. i. t. e. q. n. a. a.
 nam ueru uero n. repugnat at infallibiliter uera e.
 d. r. o. n. e. u. n. u. e. q. n. u. e. q. d. r. e. p. u. g. n. a. t. u. e. r. o. u. l. l. i. n. e. r. o. u. l. l. a.
 m. e. o. i. n. u. o. l. u. i. t. a. u. t. d. u. e. i. t. u. r. q. d. i. s. t. i. c. i. o. u. t. p. o. s. t. q. s. t. a. b. i. t. u. r. i. n.
 l. i. t. a. t. u. r. h. i. c. a. n. m. y. s. t. e. r. i. u. i. n. d. i. t. a. t. i. s. i. t. i. c. a. p. t. e. n. a. a. l. e.

superet ut naturaliter penitus cognosci nequeat: quod suppo-
sito lumine fidei penetrantur ratione evidentia hinc
mysterium demonstrari potest sed de hoc fit

CONCLUSIO

8^a conclusio. Seculorum revelatio divina
et humanae fidei mysterium distinctum non potest ullo modo
naturaliter cognosci aut demonstrari per fidem per cognosci
imo per aliquam congruentiam generaliter et credibile
re reddi ut a S. Th. q. 32. a. 1. coiter docent
Theologi, quod alicuius publici addunt hoc mysterium
nec per conjecturas oblatu aut suspitiones futurum fuisse
cognitum sed nihil eius divina revelatio passim est
sed solum naturaliter capere videlicet impliciter per ditionem
sicut per cognoscitorem creaturarum seu effectuum sed
in aliis ut hi una forma ostendant esse trinitatem, quin po-
tius ipsam ostendant esse creaturam, sed haec non perveniunt
a seculo ut primo in personis, sed ut utroque in specie spectat
ad eandem sed quod est attributum esse; deinde ostendit
ponatur lumen fidei, in ea haec fit in se obscura non
placet evidenter demonstratio nisi in attestante tu quod
scripturae id dicunt Matth. 11. nemo novit filium nisi pater
neque pater quis novit nisi filius et qui voluerit revelare.
Matth. 14. Caro et sanguis non revelavit tibi sed pater meus.
ex quo patet quod per quod per fidei cognoscatur et penetrat.
3^a p. de variis figuris fuisse oblatu a Theologis
tu quod in nomine quod est imago trinitatis sicut Iulianus Ursinus
et memoria quod in omnibus rebus elucet pro sapientia et tri-
nitas sicut in spiritu, filio et spiritu sancto sicut quandam
peculiaritatem rationem et appropriationem tribuit, tu quod
summa perfectionis est perfectissimo modo se se commu-
nicare, quod fit per actionem ad intra, et sicut istas et simi-
les congruentias arguendum est S. Th. a. 1. dicit aut non de
fundere quod quod non sit impossibile hoc mysterium, nec
placere placent aliorum oblationes.

Diebus multi phili trinitatis cognitionem habebant ut
testantur pp de Platone Origenes Primum magistro Arle 1. 1.
de Carlo tunc 2. et alijs et multos gentiliu cognitionem eius
habuisse, sed vel ex revelatione aut traditione maiora, vel

aliorum fidelium uel ex libris Johannis, uel ex sacris li-
teris in re Mosais quae a illi cogniti, fuisse testatur
ipse in libris de productiue calis: dicit uero Mosem multa
dicit, sed non demonstrare. S. Th. ad 1. negat eos quicquam
cognouisse de iis quae sunt propria personarum ut sunt pa-
ternitas, sed tunc quae sunt eorum et essentia ut quodam sapientia
quae per aliquam appropriatam tribuuntur. Alii autem reliqua quae
uerum esse dicunt illos nihil habuisse ex fidelium relationibus.

CONCLUSIO 9a. In diuina nulla proprie-
tas desunt personarum, aut distinctio, ut patet, in personarum tri-
nitatis dicit aliquo modo (secundum ueram rationem) Iapani, uel
potius attribui ex essentia diuina et relationibus, non de actu et
reality, sed in uirtuali, ac ratione ratiocinata. Atuerunt itaque
Theologorum sententia, partim quae Scotistas, qui selem a parte
rei distinctione, et eiusdem rei propositione tu hinc in-
ter relationes ac essentiam tu supra inter alia attributa ad-
mittunt, partim quae Arminianam, et eos, qui et hic et ibi
omnes et rationis distinctione aut propositione negant, sed
uerum est quod in condicione christi patet col. 1. c. a. r. et
si ex quibus patet uel alia esse distinctione inter has
attributa relationem et essentiam, quae inter attributa
absoluta et essentiam sunt uirtualem in re ac rationis
ratiocinata secundum uerum capiendi modum. r. c. patet duo
ad rationem personae in diuina, scilicet essentiam, quae sit uis om-
nibus tribus et relationem uel: g. paternitatem quae sit propria
persona, et filii distinctionem, et ipsa persona g. h.
tribus quae sit inter deitatem et deum: relatio. n.
attribuit personam non ut selem potius aut quasi includat
omnes id quod est persona sed ut praecisa ab essentia
adeoque tanquam sita substantialis particularis cum ipsa essentia
quae et ipsa diuina nequit selem potius, ut uel se sola non in-
cludat id quod distinguitur persona una ab alia, si-
n. haec distinctio per relationes, quare male dicitur
tur essentia diuina generat uel generatur, nam essen-
tialis in abstracto in supponunt pro persona, licet
re idem sunt, gereta tunc quibus pro persona supponunt
u. g. de dicimus primum de deo praedicere uterque terminus

personaliter idgerendus et ad hoc ipso modo loquendi
seu verbo addito innotuit quod diligenter notetur.

Primum in specie et ex re idem sunt cur n' saltem uide
tia uerum sit essentia generata: & hoc sensu illa' pradi
catione n' pot' accipi p' uerbu' generat. qm' n' talis actio
personalis radical' de p'fecto, hoc ipso facit sensu filium
promde et nec uotionalia seu personalia noia ut
generantur generantur p' p'fecto de esse seu ali
quo attributo absoluto in abstracto, sed s'm in gene
to ut essentia est s'c' ut q' ut punita, ut p'ro' q' q' b'is
infra.

CONCLUSIO 10^a Persona diuina licet inter
se comparata p' relacōes dissimilantia ac propria
ter personales sint diuina et q' d' real' in reuerentia
se s'nt sunt, et aequales tu' absolute quoad perfectione
tu' et in spe quoad diuinitatem seu aeternitatem
et quoad s'mb' q'libet persona in quavis alia est seu
magis in q' n' s'm' s'm' s'm' aut aliquid sui, sed in s'm'
relacōem ad q' s'm' se tota. 1^a p. g'bat q' g'liac' 1^a et
magis confirmabitur infra. 2^a tu' q' p' et q' q' p' s'm'
aequalitatem et similitudine personarum indicant tum q'
scripturis phil' 2. n' rapinam arbitratur e' s' filius
g'p' d' e' se aequalis s'ro tu' q' s'mb' athan: In Trini
tate nil prius, aut posterius, nihil maius, aut minus
sed totae tres persona coaeterna sunt et coequalis, item
aequalis s'm' s'm' diuinitatem. s'm' p'itum ab unite
noie et perfectionis esse q' in nro considerandi modo
fundat relacōes aequalitatis et similitudinis n' q'de real' q'
sed ratio, unitas. n. essentia in qua illae fundant n' est
diuersa real' sed una. 3^a p. de circumscriptione s'm' a
n. appellatur illa cuius persona in ep' s'm' d' g'bat q'
Joa. 14. ego in p'ri' et p'ri' in me e'. 4^a p. de totius
persona in ep' s'm' relacōem in alia persona est
cois q' gaudere in summa et durand: in 1° disti
q' indicatur et ab uerba in hymno feriae 2^a in lau
dibus in p'ri' totus filius et totus in uerbo s'c' s'm' g'bat q'
persona s'm' se totas identificantur in aliquo verbo, s'c' in

epia nec una altera expedie.

Dicitur si Relatio patris (u. g. tota est in filio legitime filium esse patrem aut uirum & Neg. seq. qd. n. est in filio per modum sui inherentiis, sicut in patre est aut proprietatis personalis, q. q. p. constituat filium sed per simplicissimam et intimam necessitatem cum epia filij ab illa uel ab ista sumitur ratio seu denominatio alienius persona.

Dicitur et. q. equalitate et mutua inexistia personarum sequitur quod nullus admitti potest inter diuinas personas ordo quod est q. Theologos. R. certum. Sed si de ordine seu prioritate diuinitatis aut dignitatis aut causalitatis sermo sit nullo. n. horum modorum in diuinitate uel prius aut posterioris cum ceteris personis sunt eiuusdem duracionis, ac perfectionis, nec una ab altera tanquam causa dependeat, si u. de ordine originis qua una persona alia est ab alia tunc negat sequela nam iste ordo solus q. Theologos admittitur in diuinitate q. q. personarum unitatem, aut unitatis unitatem eorum ad se inuicem habitudine obijci solent sunt sequentia

ARTS CVLVS IV. Argumenta contra sacrosanctae Trinitatis mysterium obiecta soluuntur.

Argumenta, q. sunt ab Hæreticis, tunc Ethnicis ad impugnandum tunc Catholicis ad explicandum hoc mysterium proponuntur sunt potissimum in quatuor diffia, nam q. q. d. impugnant personarum distinctionem, ac unitatem et q. d. d. tunc personarum unitatem. 3. q. d. d. diuinitatem seu substantialitatem filij. 4. q. d. d. deitatem spiritus sancti.

1. q. d. q. d. obiectiones q. diuersitatem personarum sunt a si tres sunt personae tunc tres erunt dii; ubi qd. sicut sunt animalia tres homines faciunt, si quolibet eorum sit homo, ita et tres erunt dii si quilibet persona sit deus. R. Neg. seq. et pa.

ritatem in probat, tu quia sero seu spia divina inest
 personis n per modu' unius, ut multitudine gstituat, sicuti
 est hie aspectu' tui singulariter hoim, tu qd filie persona
 signant personalitates, q realiter diuersa sunt, vbi u.
 ubi nota' una numero est in tribus personis et persona
 unitatem tm gnotat in g'asso, ideoq' unus tm est sero, licet
 tres habentes deitatem, nam ex vici' loquendi modo nomen
 substantiuu' ut sero in diuini n di pluraliter nisi et
 suppositiu' connotatu' et simul fia q' illi inest directe signi
 ficata multiplicentur sic au. c: qsi quis duas habeat pa
 rochias n tm ideo di duo parochi qd supposito tm
 vero plura sint supposita di tm una mediata e' essentia
 seu tm erunt quidem plura, habentes ea' fidam non tamen
 substantiue plura dicuntur g'ata.

2a Substia diuina est unia q' n sunt tres persona
 pbi sero qd persona est g'ualis naa' in diuina sub
 stia q' si unia tm substia una, tm erit persona, sed
 si plura, et substia erunt plura quod aucto' negat. Neg:
 Conf: ad probat' in definitione persona generatim
 data prout creatis et moueat' conuenit nomen substia
 non tam pro essia qua' pro ente subsistente simili
 prout creatis et moueat' conuenit, unde ex definitione
 persona tm inferretur tres e' personales seu relationes
 substias quod n obstat quominus una tm substia
 sit essis seu absoluta.

3a Qualibet res una numero in spia est et unatm
 in persona ut fit in inductione o'cur reru' q' si una in di
 uinis spia est tm pnt e' tres, sed una tm persona. R' neg:
 ans inductio tm pbat id veru' e' in rebus creatis in diuini
 n. aliter nos fide' docet tm hie tm in mysterio Incarn:
 ubi sicut data naa' in Christo sunt in una persona cre
 dentia ita et hies persona in una naa'.

4a q' unia spia pbi unitas persona hoc sylog:
 essia diuina est di' spia diuina est Filius q' filius
 et tm filius et de' spu' sancto, q' si filius est spu' sancto
 filius est de', n tres sed una tm unit' persona. R' yltio'us
 sylogism' u' e' q' n neutra' pmissa' medius ter' destituit
 p' g'fite et vltio'us simili' p'ced' q' duabus partibus nil

sequitur. In his divinis sic omnia divina est pater, omnia divina
 estia est filius (sicut in) figuram filii est estia divina
 na dicitur qd filius est pater & adhuc utriusque est qd licet pater
 omnia ad aliquid quod videtur se in pater est et in pater
 logicos in his singularibus res hinc in pater propositionem
 propria et sumitur videtur hoc est pater et quod est estia
 divina u: q: pater quod quid est estia divina est pater
 sed hoc modo qd qd de bona erit, res propositione falsa
 et heretica. Propter hoc fiat in propositione in 3a figura
 hac estia est pater na est estia est filius qd filius est pater &
 utriusque est hinc filium hanc persona (demonstrando
 singulare nomine) est pater, hanc persona (demonstrando
 de alio nomine singulari) est pater qd pater est pater
 neg. Concl. ratio est, quia in copositionibus syllogismis modus
 hinc debet esse in his singularibus, sed, et incommunicabilis aut
 saltem inaequalis hinc est estia a. divina, licet sit sin-
 gularis, est tamen coequalis, et aequalis hinc est, sicut et no-
 men persona, proinde in defectu plenae distributionis
 nec in incommunicabilitatis in divinis, uti in syllogismis.
 Haereticum in sibi hinc syllogistica in divinis omnia fallere
 et incepta esse aiunt. Sed hoc falsum est, nam si legitime
 observata nec in divina nec alia modo fallit.

2a. In his personis una estiam esse, aut vicissim
 est qd illud apud nota nota qd sunt eadem unitate
 sunt eadem inter se, nam si subsumat, res tres persona
 pater filius et spiritus sunt realiter in de uno qd sit estia
 sequat, quem de filio et spiritum sanctum eadem inter se
 quomodo qd realiter distinguuntur? et si realiter distin-
 guuntur quomodo apud subsistit? Et qd apud illud
 si utriusque in omnia tribus et hinc in applicatur hinc limitate
 negari potest nam apud nota nota, vel debent
 veritatibus supradictis ac quibus fidei iudicare, proinde
 sit syllogismus pseudographus, taceat de absoluta est
 potest aliquid sit utriusque creati qd debet actu. 7a.
 In his divinis nil qd illud agi si si limitate et ut debet
 utque nam si qd illud in quo duo quoniam sit proprii
 incommunicabile pluribus fuerit, et qd in actu, at
 hoc sensu falsum est subsumitur nam licet pater filius et spiritus
 s. sint eadem et in uno qd sit estia hinc, qd hanc coequalis

Et ut recte seget illos item quoad personas e esse una idem
 me in essia. Alii dicunt ad a. rama vera e si plura
 Marcut illo q. p. eade put ut ab eo nec veru aliter
 q. d. distinguantur personas a. diuinas ab essia p. l. t. m.
 virtualiter distinguuntur eo quod essia aequale pluribus ac
 diuersis uera sicut hoc tuarut fit ut n. uideo quomord.
 cur illa limitate q. s. t. at ap. i. o. m. a. cu per illud regulentur
 syllogismi, in q. bus maior et minus extantur. Sic e. ca.
 dem quod conueniant in uno q. medio t. i. o. a. quo t. i. e. t.
 uirtualiter diuersa sunt.

Secundum q. d. diu est et non est, dua in i. d. i. s. t. o. r. i. a
 n. p. n. t. e. simul uera, et hoc fieret si una essia esset tres per
 sona: aut q. si tres persone uniaffrent essia, q. a. p. o. t. e. diu essia
 diuina est una, et non una, eo quod plura sunt persona
 et uicissim. Et committi ignoranciam q. lenchi si quis pu
 tut in ma. a. f. u. i. t. a. t. i. o. i. s. i. d. i. c. t. o. r. i. a. s. i. m. u. l. a. d. m. i. t. t. i. n. a. m.
 ap. i. o. m. a. t. a. i. l. l. a. d. u. o. i. t. q. d. e. b. e. n. t. u. t. n. f. i. g. e. a. f. i. r. m. a. t. i. o. e. t. n. e.
 q. d. e. e. o. d. e. s. i. m. u. l. e. o. d. e. m. t. e. m. p. o. r. e. s. i. m. i. d. e. m. s. e. u. e. a. n. d. e. m.
 p. a. r. t. e. m. e. t. s. i. m. e. a. n. d. e. r. a. c. i. o. n. e. a. l. i. a. n. o. s. u. n. t. i. d. i. c. t. o. r. i. a.
 s. i. t. i. n. a. l. i. q. u. i. d. a. f. i. r. m. a. r. i. s. i. n. e. g. a. r. i. d. e. e. o. d. e. m. s. u. b. t. o. s. d. i. s. t. i. n. c. t. o.
 t. e. m. p. o. r. e. t. e. s. i. m. d. i. u. e. r. s. a. s. p. a. r. t. e. s. s. u. b. t. u. t. q. d. n. i. g. r. u.
 e. t. n. i. q. u. i. d. e. m. d. e. l. a. r. t. h. a. t. i. s. d. i. u. e. r. s. o. r. e. s. p. e. t. a. u. t. q. d. b. o. q. u.
 e. t. n. b. o. d. u. r. e. s. p. e. c. t. i. u. e. q. d. s. i. m. d. i. u. e. r. s. a. r. a. c. i. o. n. e. s. i. l. e. m. s. i. m.
 q. u. a. l. i. q. u. i. d. a. s. e. i. p. s. o. u. i. r. t. u. a. l. i. t. e. r. d. i. s. t. i. n. g. u. i. t. u. r. h. i. n. c. e. u.
 e. s. s. i. a. d. i. u. i. n. a. i. n. s. e. q. u. e. m. u. n. a. s. i. c. t. i. n. e. m. i. n. e. n. t. e. r. a. u. t. u. i. r.
 u. i. t. a. l. i. t. e. r. m. u. l. t. a. t. u. t. e. n. u. t. u. m. u. l. t. a. p. a. r. t. e. d. e. e. a. d. e. s. i. m. d. i. u. i. n. a.
 s. a. r. a. c. i. o. n. e. s. i. l. e. m. d. i. u. i. n. e. i. n. d. i. c. t. i. o. n. e. u. n. u. s. i. c. e. s. t. m. u. l. t. a.
 p. e. r. s. o. n. a. l. i. a. s. i. t. e. x. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. p. e. r. s. o. n. a. l. i. t. a. t. u. r.
 a. p. p. r. o. e. t. a. t. t. r. i. b. u. t. o. r. i. u. m. s. e. r. a. b. e. s. s. i. a. h. i. n. c. u. e. r. u. e. t. p. l. u.
 g. e. n. e. r. a. t. s. i. l. i. u. s. n. g. r. a. t. l. i. c. e. t. u. n. a. s. i. c. e. s. s. i. a. s. i. i. d. i. p. s. e. i. m.
 p. o. s. s. i. b. i. l. e. a. q. u. i. s. u. i. g. e. a. t. i. n. d. u. i. t. c. o. n. e. a. b. o. i. b. u. s. r. e. b. u. s. c. r. e. a. t. i. s.
 q. u. o. d. e. t. i. n. c. r. e. a. t. i. s. n. a. n. i. m. e. c. r. e. a. t. i. s.

Qua reate distinguuntur p. n. t. a. s. e. m. u. i. c. i. a. s. e. p. a. r. a. r. i.
 u. e. h. e. c. o. i. s. r. a. c. i. o. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. i. s. r. e. a. l. i. s. e. a. d. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. e. e. s. t. q.
 p. e. r. s. o. n. a. s. i. n. d. i. u. i. n. i. s. a. s. e. m. u. i. c. i. a. u. e. l. l. o. c. o. u. e. l. t. e. m. p. o. r. e. s. e. p. a.
 r. a. r. i. n. a. e. u. s. e. r. u. s. s. i. c. u. b. i. q. u. e. u. e. q. u. a. p. i. e. e. a. u. t. e. x. i. s. t. e. r. e.
 p. n. u. l. i. n. s. i. t. i. l. i. u. s. a. u. t. s. p. i. t. u. s. s. i. c. u. n. d. i. s. t. i. n. g. u. e. n. t. u. r. r. e. a.
 t. u. r. e. t. s. e. p. a. r. a. c. i. o. n. e. e. x. t. e. m. o. d. e. i. n. t. e. r. s. e. q. u. o. d. u. i. t. i. a. m.
 s. e. u. l. o. c. u. u. t. q. u. o. a. d. u. n. i. o. n. e. n. o. n. p. o. n. i. t. d. e. f. i. n. i. a. l. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e.
 r. e. a. l. i. s. e. u. t. t. r. i. n. s. i. m. u. i. l. l. u. s. n. e. c. h. o. r. t. i. m. p. l. e. a. d. u. n. i. a. t. e. a. u. t.
 p. r. o. u. n. o. s. e. u. t. i. n. p. r. o. c. s. i. g. n. o. a. q. d. e. u. e. r. u. o. i. a. q. s. e. i. o. i. s. i. m.

pot. coexistere seu separari realiter distinguuntur, n. tñ rei
 proa. & realiter distinguuntur à se. pot. separari nā
 praeter separāciem ab arte & met: 1. & p. signo realit.
 distinctionis, ponitur s. diversa productio, itam qñ una
 se hē ut productum alterius ut productum q. adde quod
 merito Phil. et Theologi ab illa regula exquirant n. tñ
 personas diuinas, sed et aliq. relacōes, respectu tñōis re
 aliter diuersorū, in diuinis a. quominus persona est: re
 diuersa. mutem separari pot. obstat tñ identitā ac unio
 quam personas hnt in ut ut effiā tñ q. relacōes sunt ut
 fuisse ostendit suar. tom. 1. met. Id. 2. sct. 3. aliq. dicunt
 sufficientis signū realit. distinctionis ē, si duo uerō de se na
 gētur mutem, nullo interueniente figmento rōis ut fit in
 relacōibus diuinis attributa negantur. quide de se mutem
 in sensu fili. sed de se hnt intra ea prouenit à rātiōe
 sua glō. nō.

9^a nulla persona hē quicquid quod altera n. hē, dicit
 n. essent a. q. patet aut altera. hnt oēs perfectiōes q. nī
 nil est per quod distinguantur personas. per long. dicit. n.
 una persona. q. p. n. hnt nōa habeat oīa q. filius,
 n. hnt oīa eodem modo q. q. hnt in relacōe et personā
 itate, nam p. paternitē p. est, filias filioe spiritus
 sanctus spiritus p. hnt q. relacōes ut diuersae sint sufficient
 q. q. ab illis hnt personas. Dicit uel p. n. hnt nōa
 hē filiam uel filioe est et relatiue opponit paterni
 tati uel n. hnt hnt, q. p. caret hac perfectiōe si illud,
 q. poterit p. hnt identitē demonstrari filius glō. n.
 q. 1. du. 7. p. n. hnt filiationem ut filiatio est sed per
 identitē tñ nōa, q. pare identitē hnt nōa diuina, quā
 p. hnt n. a. p. p. dicit p. filius, nec requit ut ens sim
 pliciter institutum habeat oīes perfectiōes sibi nisi sim
 pliciter simplicem ceteras hnt p. uel filii uel emineat
 seu sequentur ut dicitur sup.

10^a n. est rāo cur hnt personas et n. plures, aut
 pauciores sint p. euidentem rāōem n. ē. hnt hanc pro
 babilem rāōem, quia oēs persona diuina uel proadit uel
 n. hnt hnt est p. si illud hnt proadit uel per hnt
 et est uerbum uel per uolunt et est amor seu spiritus s.

non aliud datur in pro propria actione ad utraque, nam omnia
proa est creaturam ad extra et ad intra, aut volens de
unica tm habeat actione indivisibilem quā dicitur aut uult
n pnt ab alterutro pluris personis perferre

10.º. ^{ca} sicut op scripturae q ueritur solus unus parly
u alius ut sicut 22 q dicitur qd ege smi solus d t om
inuisibili soli pro et goas, 10 q 10 et qd una sumus jaia
25 2go dicitur et n alius uide. Act: potace: et qd ueritate
de attulimus q solus unus et alius pro et eadem
spe ac sola una et n alia persona d illud uerū est q scriptu
rū traditū et a nobis supra hoc u item. Quae hactenus
ab autē dicit q pntatem personarū argta sunt posita
oia fore. immutato tm medio a bonitate, desumpto ut pnta
te) formari pnt ut pugnent et ij vident, sed identitate m
dicitur: q. fide obijct: q. tres sunt persona, tunc tres sunt bij,
ita hūc a pio obijct: et si tres sunt persona tunc u d unus
dros, seu una substantia aut si unus d dros anag, substantia tunc
u sunt tres persona et sic de relijs sed ut simpli noua argta
sunt sic ut nouis solutionibus agunt quā dicit hactenus data:
videlicet prius tm prater car ad huc quod al peculiaris sunt q
identitatem seu pntem.

Secundi itaq, qd ij pntem argta sunt. a Joa.
5. Tres sunt q testimonium dant in celo p̄i uerbu et q
q. n est unat dros q neg loq: nam illo loq u tres bij
sed tres persona duntur, itaq, dicit hactenus, n p̄i ad
m m et 3.º quales e argtum et si dicatur q naa aut
naa nota apioncata e ut p̄ia sunt una p̄i terqua
u quod p̄ia supra naa n debeant regulari p̄i p̄i
nabit e p̄i apioncata e illa in diuino seruen
tur si bene et liuitate explend, ut p̄i e exponione
ad p̄i m et q.º tale e a p̄i, dicitur p̄i p̄i p̄i p̄i
p̄i sunt alia et alia dicitur n alia quod p̄i p̄i
u quod e p̄i p̄i u naa u dicitur ad p̄i, tunc p̄i p̄i
q nolunt admittere ut dicit alia et alia.

3.º argtu p̄i dicitur u dicitur p̄i est tm unus uerus
dros sed tres persona u sunt p̄i tunc q.º tres persona u sunt
unus dros. q.º neg loq: tu qd dicitur in p̄i figurā uel
p̄i qd minor negaste, tu qd termini dros et persona
a quales e corbus, et tm uel uel uel distributiuē sumuntur

ob mutata[m] suppositione[m] maioris et t[er]mi Neg: Absolut: cons: unde. p[er] illud esse nullius verus est tres personae et tres non est tres personae illa n. in uerborum uera h[ab]et fallaciam quali quis dicat Nullus h[om]o est sp[irit]us, et h[om]o non est sp[irit]us h[ab]et fallaciam, illa uera ut notat Bed:

3^m n[on] est ratio e[ss]e trinitatis et n[on] unitatis in diuinitate ad mittendi nam: e[ss]e diuina cu[m] nec gignat nec gignat, nec sp[irit]etur a deo, nec se p[er] nec filius nec sp[irit]us sanctus q[ui] gignitur p[er] radem iam supra ad q[ui] data e[st] ad p[ro]b: licet e[ss]e nec gignat nec gignatur nec sp[irit]etur a deo, q[ui] n[on] sit p[er] nec filius nec sp[irit]us s[an]ctus n[on] synonimist[er] in diuinitate n[on] dicitur n[on] dicitur gignatur tu cu[m] nec e[ss]e a tribus personis, nec tres personae aut quatuor caru[m] h[ab]im[us] sumpta realiter in tria ratione ab e[ss]e distinguatur, adeo, tres personae realiter sunt una e[ss]e n[on] debet quaternitatis admitti, q[ui]a hic modus loquendi inuit distinctione suppositum alioq[ue] reale qualis n[on] est inter e[ss]e et personae

2° q[ui] generis infantia q[ui] unitatem filii potissimum arriatoru[m] sunt 3° in scripturis filius dei minor e[ss]e p[ro]p[ter] q[ui]a: 1° pater maior me est Item de se dicit de gaudi: de carlo n[on] me sciam uultem me, sed eius qui misit me p[ro]p[ter] q[ui]a, Item oleu[m] d[omi]ni philip 2. Item subditus 1° Cor. 15. Item et ipse filius subditus erit ei item primogenitus o[mn]i creatura Coloss. 2. Item factus Gal. 4. factus sub lege, factus ex muliere 2° Item 2° qui factus est ei ob semine. David Item de sacerdos Pontifex, et qui interpellat pro nobis ad Heb. 5. et alibi, q[ui] o[mn]i m[en]ta notatam inducunt & haec et plura, talia Chris[t]o tribui & diu[n]da humanae sicut illud ego et p[er] unu[m] sumus et tribuim[us] p[er] diuinae ut Aug: et alij p[ro] respondunt filius & ad ead[em] sententia q[ui] dicitur filius d[omi]ni natus, passus, crucifixus unu[m] mortuum.

2° de 3° scripturis quibus soli p[ro]p[ter] tribuitur unitas 1° Joa. 17. ab ipso Chris[t]o haec est uita aeterna ut cognoscant te solu[m] uerum d[omi]nu[m] et a Paulo 1° Cor. 8. Nobis unus est d[omi]n[us], et unus d[omi]n[us] Jesus Chris[t]us. & per parlam solus aut unus nec filius nec sp[irit]us sanctus a deitate excludit cu[m] uterq[ue] cu[m] p[ro]p[ter] unu[m] sine nec p[ro] sine suo uerbo ac amore e[ss]e potest, et frequens est ille modus loquendi in scriptura. Excluduntur itaq[ue] per parlam illas alij falsi p[ro]p[ter] et notat Basil. 1. q[ui] 2° Eunom: adde quod uterq[ue] locus s[er]uatur ut Aug: 6° Trinit: & nota 1° Th. 3. 11. d. 4. q[ui]a potest n[on] tam de personis p[ro]p[ter] personaliter qua de d[omi]no absolute. qui o[mn]i uerum q[ui] est uti ut in oratione quia d[omi]n[us]. Item cu[m] 3° p[ro]p[ter] q[ui]a solus d[omi]n[us] nullu[m] dirigantur

ad piam. & ut sic melius tractetur pars filii in spū s.
 et in pte de intelligitur et reliqua persona eiusde
 spū s. tanquā in p. principio ut s. Ioh. et Aug. l. ord.
 5.º. Ex iis scripturis in quibus insinuatur sapiam
 hanc que est pariter h. b. creatura spū s. rully. et ab
 initio creata sum, et qui creavit me, requieuit in tabe
 naulo meo Prou. 8. bñs creavit me in initio via
 ru suaru. & 1.º. et hanc il g. p. de thō filii humani
 tabem absq. di uolentiā p. iura et creare a se
 ptura tu h. h. tu, alibi sape latinus sum n. y. p. d. u. e. t. i. a.
 ex nihilo sed p. p. p. d. u. e. t. i. o. n. e. ex nulla p. r. e. s. u. p. p. o. s. i. t. i. o.
 m. a. s. p. r. o. u. t. et p. i. n. a. l. i. t. p. r. o. g. e. n. e. r. a. t. e. n. e. c. h. o. r. n. o. u. e. t. e.
 et apud prophetas solystos, qui creatione uocare
 solent procreationem filiorum. et hoc forte noie uti
 scriptura q. filij productio explicari sufficeret ut
 sic uno atque uocabulo p. d. i. d. e. n. t. u. r. g. r. a. t. i. o. n. e. m.
 p. d. u. c. t. i. o. n. e. s. u. n. t. p. r. o. d. u. c. t. i. o. n. e. u. o. c. a. t. 3.º. adde uerb.
 & n. legendus hanc creavit me sed possedit me ut h. l. a.
 tina uersio et septus h. a. b. i. in quo n. legit hanc creavit
 sed capta, possedit quod iusta phrasim scriptura efort
 ad gl. em. creationali p. m. illud Gen. 4. possedit hanc per
 d. r. u. s. unde cam dicit et notat Tamer. q. 1. du. 4. Bell.
 1. 1. c. 18. 2.º. epiphanius hanc q. ut h. a. l. 1. 2.º. g. c. u.
 monie ac q. firmat quod ibi: uerb. & legal ego iam
 g. a. p. t. a. r. a. m. et ante h. c. colles ego parturiebar.
 4.º. Obiāt op. alijs scripturis 1.º. misit hanc filium
 suu. Ioa. 6. eadem est rāo de spū s. at missus minor est
 mittente. 2.º. n. p. t. filius a p. f. i. e. q. u. i. o. q. u. a. Ioa. 5. g.
 3.º. mea doctrina n. est mea, sed eius q. misit me. Ioa. 7.
 Item 4.º. quid me dicit bonus nemo bonus, nisi solus p. r. u.
 q. si a bonitate se dicit eximit et a deitate se p. m. e. n. t.
 ascendit. 5.º. Rom. 9. dicit d. i. u. s. d. i. u. s. d. i. u. s. d. i. u. s. d. i. u. s. d. i. u. s.
 q. minor p. r. o. ad q. f. u. s. p. e. Bell. f. a. s. i. n. e. p. r. e. s. u. p. p. o. u. r. e. l. o. t. d. i. c. t.
 c. 3. q. 2. ad p. n. 1.º. q. q. u. o. i. m. p. e. r. i. o. a. l. t. e. r. i. u. s. m. i. s. i. t. u. r. m. i.
 nor est, n. qui uolens. sed et n. cu. opa d. r. a. ad extra de q. u. i.
 ibi agitur, n. s. i. n. t. p. e. r. s. o. n. a. l. i. a. r. e. d. f. o. t. i. a. p. r. i. n. i. t. i. a. l. i. s. m. i. s. i. t. u. r.
 sa nulla persona abq. alterā opal. ita et n. p. s. o. l. y. n. e.
 una cu. filio d. i. o. p. e. r. a. t. i. ad 3.º. p. d. u. i. h. a. l. e. b. a. n. t. t. u. r. u. m.
 ut n. d. i. c. t. u. m. n. o. u. m. e. i. u. s. q. d. o. c. t. r. i. n. a. m. u. t. h. u. m. a. n. a. s. t. m. u. r. a.
 b. a. n. t. u. r. i. d. e. o. C. h. r. i. s. t. u. s. a. u. t. m. e. a. d. o. c. t. r. i. n. a. s. i. c. h. a. m. a. n. a. u. t. n. o. i.

putatis? n^o est meas radices f. divina, ungo pro. ad f^m
 filiter ad hoem loqly Chrius quasi dicat fr. ego nudus
 ho et n^o fr^m ut tu putas, quare uoia, me bonu. ad
 s^m p^m uerbu abbreviati dyl^m rap noua, q^m breuissima
 est respectu ueteris q^m tot aremonia, et obseruatio habuit
 ita fere per:

3° Creatio est dare, qua accipere. Actro ad fr^m
 pa dat et filius accipit Math II. Quid michi tradita sunt
 a patre meo, idq; ipse testatur in sp^o de gen^o math 12
 data e^o os patris meo de uita Joa 5. dedit ei uita hie
 in semetipso de sapia Joa. 10. Quareq; audiui a patre mo
 taseci abis. Et sentiam illa uerba et dgen^o d^o a. fr^m qui
 accipit aut partem ab alio su^m indiget, miserofectus et mi
 pot^o ad recipiendum filius a. fr^m et accipit ut indiget,
 aut quasi aliquid su^m potens, uiuens sapiens, et abbe
 quod est q^m a patre h^o ut supra q. 1. a. 3. de bonitate dicit dicit
 in habeat per participationem more creaturaru, aut ut
 a simptrao est alio, aut ut inferior a superiore. Consp
 mo memoris plus u^m p^mat nisi h^oca illa et dgen^o ut
 uenera p^mat de Chro d^o humana natura.

6° Filii n^o h^o ois perfectiones quas su^m h^o q^m minor
 est, aut ibi quia non generalit, hoc a. summa perfecti
 onis est in uiuente. sp^o p^mat op dicit ad 8^m filius n^o uo
 et sp^o 5, h^o oia quoad natura et essentiam q^m su^m h^o n^o h^o
 oia eode modo, q^m cal generas (sicut et filiatione) in di
 uini n^o sit actio, ut est in creaturis, ne p^mat uel ad q^m no
 da h^o actionis signata ut sit n^o diu perfectione simpli
 promde n^o est ut oibu filibus personis tribuatur.

7° Filii uel liberi uel nro genitus est, si liberi
 q^m potuit n^o gigni q^m n^o a. q^m p^mat n^o est, h^o n^o n^o p^mat n^o
 q^m a. nro genitus est q^m coacti, quod a. uigitur n^o
 est p^mat h^o p^mat dgen^o genuit filiu n^o liberi et a ut potat
 ut n^o gignere red nro, n^o h^o coacti, p^mat n^o et in creaturis a
 aliquod unum n^o h^o coacti, aut quod su^m q^m uolte m, q^m uo
 modo nro amant p^mat n^o h^o coacti red de hoc altitudo
 deq. conl:

8° Filii n^o est ad unum q^m nec p^mat, h^o p^mat quia p^m
 cui h^o p^mat sui spe a b alio fiat a p^mat ut h^o p^mat sui
 durat, sedem d aut durare p^mat p^mat inforant. h^o p^mat ad
 prob: filiu h^o p^mat sui spe ut durare producat fieri

ut notant Chrys: Hier: Bas: Aug: & Hieronymus
de heret & p̄i dei per ip̄s facta, quod nec Ariano q̄le
quod n̄st.

4.º Rogat p̄m̄ pro nobis Rom 8. sp̄s postulat p̄
nobis gemitibus inerrabilibus p̄det Rom. 8. Aug. 1.º
ij Maximinus apl̄m̄ n̄ uelle d̄e quasi ip̄s p̄s, p̄ pro nobis
instorpellat, si n̄ n̄ gemit sed quod nos faciat gemere
et instorpellare nam paulo ante apl̄m̄ d̄p̄i sp̄s adiu
uat infirmitatem nr̄am q̄a nos quod oremus et sicut oportet
nescimus et ita quod nescimus sp̄s s̄ nr̄am infirmitatem
iuuans docet, quid sc̄t petere debeamus, idq̄ pluribus
exponit Aug. 1.º c. 4. Allud ad gal. 4 misit sp̄m̄
filij sui in corda nr̄a clamantem abba p̄i. s̄. uauan
tem. p̄c̄entem aut getantem corda nr̄a ut nos clame
mus abba p̄i.

5.º sp̄s s̄ n̄ est omniscius q̄ n̄ p̄ r̄m̄. p̄lī an̄s q̄a d̄i
seruari oia s̄ profunda p̄r̄t. 1.º Cor. 2. q̄a oia sc̄t n̄ so
ret scrutari neq̄ an̄ ad p̄b̄am̄ d̄i sp̄s oia scrutari n̄ quod
potuando aliqd̄ indiget id quod oia penetret ac p̄prehendat
sic d̄m̄ oia t̄ola ac uent̄ d̄i scrutari 1.º Paralip. 28. gal.
2.º nec refert Math. 11. solum p̄m̄ d̄i nosc̄ filij et uicissim
q̄a p̄ hoc n̄ excludit sp̄s s̄. ut bene notat Aug: et q̄t̄a ex
dictis supra q̄a p̄i solus d̄i d̄m̄ q̄a Ch̄s ubi t̄m̄ in t̄m̄
distinctione personarum in diuinitate cognoscere spectare ad
solum d̄m̄.

6.º sp̄s ip̄s et prophetis (ne d̄m̄ d̄m̄) subiectus 1.º
Cor. 14. sp̄s prophetarum prophetis subiectus est p̄ sp̄m̄ subiectus
d̄i d̄m̄ sp̄m̄ humani prophetarum et hunc subiectum esse
diuino spiritui qui prophetat p̄ hoies prophetas, sp̄s in hu
manus n̄ loq̄t̄ in prophetis nisi quod diuinus sp̄s suggerit.
Nam ut p̄ q̄d loq̄ potero aliquid d̄p̄i Balan nisi quod
d̄m̄ potuisset in tua meo

7.º vocatur pignus a Cor 1. sed pignus n̄ est totum pretium
sed t̄m̄ pars ois. p̄ 1.º nil inde q̄ sp̄m̄ s̄. sed cur ip̄s et d̄m̄
uocetur pars p̄t̄ ut t̄m̄ pars hereditatis meae. 2.º hinc
notius q̄q̄ sp̄m̄ s̄. et d̄m̄ qua pignus ut plurimum pluri
est et maioris estimatio quam id p̄o quo d̄m̄ aliis n̄ accipe
retur. 3.º p̄t̄. 1.º 2.º de factis. 1.º 2.º d̄m̄ et d̄m̄ et d̄m̄ p̄ pignus
sp̄s s̄ d̄m̄ t̄m̄ bonae sp̄s quod quis atque t̄m̄

per lauam ueracior de quo ibi apud agi mērat
 n. quid baptismus efficiat dicitur uapit nos per
 (sicut unione grā q̄ ē unū effectus baptismi) et si
 gnauit nos (charactere q̄ ē altus effectus) et idē dū
 pignus spiritus in cordibus nra p̄t̄ solū bono q̄ia
 uel ē inhabitantis spūs ē et altus effectus baptismi.

8. obijci q̄ nouus arrianis spūs s. nusquam uocatur
 spūs aut spūs q̄ n̄ est spūs s. q̄ anō fāgā ofāul
 deatur p̄as 3. q̄ uocatur 2. arg. p̄t̄: ubi plura scriptū
 cas attulimus. 2. negatur et q̄ q̄a nam csi copose
 uocabulu spūs uel spūs s. in scripturis n̄ reperiat̄ an
 ideo spūs n̄ ēit? mala et hereticorum p̄p̄ta q̄ q̄a ab
 auctoritate negatiua n̄ exprimitur aliqd̄ in scripturis
 q̄ n̄ est, aut faciendū n̄ est. Neg. Con. fāfāto. n. ali
 q̄id mēde de dūi aut uerbis aequalentibus indicari
 uino ut spūs sancto scriptura attribuat ea opera q̄
 solus deū sūt nunquid fat mērat ip̄u p̄t̄m ofāul

9. spūs s. n̄ p̄t̄it p̄ nāā alios generare, quod est solū
 p̄t̄it p̄t̄it p̄t̄it q̄ p̄t̄it p̄t̄it p̄t̄it p̄t̄it p̄t̄it p̄t̄it
 artificium n. in dūi n̄t̄it n̄t̄it n̄t̄it n̄t̄it n̄t̄it n̄t̄it
 p̄t̄it q̄ia n̄ est alius modus agendi, quā uel p̄t̄it nāā
 uel p̄t̄it artem. Ille p̄t̄it ad grāas nāāles, p̄t̄it ad
 op̄as artificiales q̄ p̄t̄it spūs sanctus n̄ p̄t̄it p̄t̄it nāā
 p̄t̄it p̄t̄it p̄t̄it dūi dūi dūi dūi dūi dūi dūi dūi
 n̄t̄it s. p̄t̄it n̄ p̄t̄it nāā n̄t̄it n̄t̄it n̄t̄it n̄t̄it n̄t̄it
 quod generetur nam p̄t̄it p̄t̄it p̄t̄it p̄t̄it p̄t̄it p̄t̄it
 p̄t̄it p̄t̄it p̄t̄it p̄t̄it p̄t̄it p̄t̄it p̄t̄it p̄t̄it p̄t̄it
 nāā p̄t̄it amoc q̄ q̄ia nōtione p̄t̄it uerbu mē
 tis p̄t̄it nōt̄it nos et p̄t̄it n̄t̄it quod nos dūi dūi
 amando p̄t̄it sola auidia p̄t̄it a p̄t̄it dūi dūi
 do et amando p̄t̄it unde n̄ dūi dūi uerbu et q̄ia
 uera sunt hypotesis n̄ a. n̄t̄it q̄ia et uolū amoc.

ARTICULVS V.
 De origine seu processionibus
 diuinarum personarū.

Processio à verbo neutro procedere dicitur in nois signat
 tam motu alicuius ex loco in locum, tu emanatione ali
 cuius ab aliis, tanquam caelestis seu proprio quomodo di luminis
 à sole & paderet seu oiri sumitur à theologis tu papi
 ne ut in procedente est tu dicitur prout signat actionem
 in eo, à quo fit processio, seu emanatio, ut cogitatio est
 immansibile seu ad intra, et Transiens seu ad extra, illa
 manet intra suam eadem seu propriam ut illud volitio
 nec progreditur extra ut calefactio aquae, creatio de
 illa h. de. Ita hic loquuntur hii. Notat h.

Quaeritur 1. An, quomodo et qualis generatim ad
 mittenda sit processio in divinis. 1.º quod sit rase priu
 cipii, an sit per modum causae seu efficiat fiat. 2.º quot et
 quarum personarum sint processiones an sint idem in an plures
 3.º per quas operatur generatim et quomodo procedant per
 sonae an sint immutabile ab ipso et volte an ab ipsa efficiat.
 4.º per quas illud et volte operatur in ipso sicut divina processio
 nes. 5.º an operatur illa seu actus gloriosus ac amoris summissa
 productionis seu processio an. hii habeant se ad ea ut per
 scriptum quo videtur. 6.º si illud quod na. 7.º si processio suo
 non possit habere filii 8.º quibus illis nullo generationis sibi efficiant
 an personae. 9.º an aliqua et sicut sine cuius personae pro
 cessio sit proprie generatio. 10.º processio sicut quomodo
 appellatur et distinguitur à processione filii. 11.º an pro
 cessio filii et spiritus sint liberae actiones an natae seu vicia
 an n. spiritus sicut tam à filio procedat, quàm à patre a. et tracta
 bitur.

CONCLUSIO 1.ª datur in divinis et quod nris dicit
 qua vera realis ac propria processio ad intra, quàm veri
 tate una divina non ex nihilo sed ab alia personâ pro
 cedat, est de fide i. sabbell. novis et antiquos. An. et s.
 notatorum & personarum pluralitatem an filii aut spiritus s.
 distinctum negant defectum in cons. sicut et constant.
 ut ex verbis symbolis patet, plura breviter juncta habet
 gloria singularem notanda, nam 1.º processiones in divinis da
 ri debet tu quatenus ex iis scripturis, quibus supra a. 3. plures
 personas in divinis esse probatur ut, tu sicut etiam, 2.º spiritus filii
 et spiritus s. à patre procedunt realiter. et ex ore altissimi procedit

Joa. 8 Ego ex patre processi et spiritus sanctus Joa. 15 pa
 raolitur qui a patre procedit, 2° dicitur ad personam
 uocari propriam et realem, sicut ex eodem fundito
 quia eadem diversis ac ueris pluribus personis sunt in
 diuinitate 1° et processio eorum uera, et realis dicitur, 3°
 dicitur ad intra quia filius et spiritus sanctus unius sunt spiritus in
 patre Joa. 14 Ego in patre et pater in meo est uisus super gloriam
 et ut 10 probantur. 4° dicitur quia ut dicitur sit
 eius unde quod, et uerum simpliciter et pluralitas persona
 non absolute, nihil est, ut non pluralitas nec per absolute
 tam 6° Joam esse et absolute processione diuinitatis
 personarum 7° et processio simpliciter et absolute uera est.
 8° dicitur non ex nihilo esse a uel de persona alia, tu ga
 briel damnatur in Conc. Tolosano et in Flor. sess. 18. ut 11
 ut satoran. sub smor. 3. Cap. damnamus de summa fin
 i abbate Joachimus tu ga in scriptura a seruitus psal.
 109. Ex utero matris uirginis genui te. Joa. 16 de meo
 accipietis eum spiritus sanctus et cetera quae cum hinc per mea sunt, tum
 quia processio est immanens, et ad intra uera et realis
 ut ante dicitur 9° de ista persona. Quare sicut creatura
 a deo ueris procedunt ad extra, quia diuersa a deo na
 tura accipiunt ita persona diuina inter se ad in
 tra, quia eandem accipiunt naturam cum producente.
 Dicitur non de deo quod deus ab alio procedat, quod est in
 omni principio 10° non dantur in diuinitate processiones. 11°
 deus non deus procedere ab alio diuersa essentia, sed ab alio
 eiusdem essentia, et eodem spiritu personalitatem. 12° deus ut pro
 na seu notionaliter u. g. pro filio ac spiritu sancto accipitur
 deus a. absolute seu essentia sumptus de principio, a. i.
 intra sic solus per deum primo principium et hic ab alio non pro
 cedit quod ad extra hoc est respectu creaturarum sic deus
 absolute seu essentia, a. eoque deus sic persona dicitur in principio
 sed hoc non est ab alio quo minus filius aut spiritus sanctus sicut
 hinc principium ad intra

CONCLUSIO 1^a processio in diuinitate proprie
 non est causa in effectu aut effectu ex causa, sed tuus processio a pro
 cipio producente, sicut quod idem in processioibus diuinitatis.

proprie una persona producus n' de diu caa alterius, sed
 proprium producus ita op' cor' de docent catholici q' sabel:
 in arriach: qui filia p'ra et sp'us s. uolebant proprie ee
 offitio seu hereditaria d'et quod supra retulimus, et ita
 quoad rem gelio est de fide, d'ipi proprie, quia improprie
 vel late loquendo de ead' prout idem est quod origo seu prin-
 cipiu' potest una persona diu altera' d'ara, quo modo
 graui q' soliti sunt loqui promiscue, utentes illos ty's
 a'q'oy, quincipij xaj ty's a'p'ra, ead' nec ob id a' latinis
 absolute reprobentur sunt ut p't in flor: d'icat: quem hi quoz
 n' h'q' uat' eade' modo locuti inueniuntur ut aug' 1. i. Titul' 3
 7 q'ua' caa e' illi, inquit, ut sapiens sit ista illi ead' e' ut sit
 ut l. 80 q' q. 9. r. et sapia' sua ead' est, inquit Hen: in
 cyph. 3. s'unt origo est sua q' ead' substantia ut licet modus
 n' loquendi grauoru' d'it' modo n' d'it' tolerari possit pro-
 prie p't ut d'ipi in diuinis respectu personaru' o'io abstina'
 tu' est a' uocabulo, caa ut p'ra fore: latini p'ra faciunt, ta'
 quia' p'ra'ntem naa' inuoluit tu' q' correlatiua' e' caati
 tu' offitio quod nec graui diuinis personis tribuere au-
 dent, tu' q' in nullo q' caara' q' p'ra'ntem u. q' filij p'ra'
 p't obiq' uariore. Tribuitur uero personis p'ra'ntem
 u. a. caa' quia' ut s. Th. q. 33. a. 1. d'it' p'ra'ntem latinis
 p't quod ead' u. n. p'ra'ntem d'it' a' quo aliqd' est aut p'ra'
 d'it' q'ua' u. uop' importat d'ua'ntem substantia' caati
 et caati et huius ab illa' dependiam quod diuinis p'
 sonis repugnat: persona' tu' p'ra'ntem d'it' p'ra'ntem
 ductus a' latinis p'ra'ntem n' p'ra'ntem u. q' q'od h'ic me'
 das loquendi aliquid' dependia, subtractioni a'p' Minordai
 ni persona' p'ra'ntem inuoluat quiddam graui loquat'

CONCLUSIO 3^a. Quae tu' diuinis in plu-
 res sunt processionez, una filij, altera' sp'us s. e' de fide
 in varijs CC definitu' q'at' op' symbolis, scripturis et p'ra'
 et r'ao' est, tu' q' h'ic tu' sunt persona, e' obus dua' h'ic
 sunt p'ra'ntes s'unt filij et sp'us s, tu' q' tu' naa' mere
 gl'iali ut est diuina sunt tu' d'ua' op' ad'p'rima' p'ra'
 tos s'unt ilgere se uelle, s'unt quae p'ra'ntem p'ra'ntem
 nec plura' admittit istud aut uolua' quae una in u' u' u' q' 3

in plures sine profectione, aut vero origine prior sit pro
 filio filii, quod spiritus sancti quod cum theologice aduerti
 sanctorum: fundentur, quia nulla natura per se ipsam immediata
 in per suas potestates et operas sibi proprias potest se conuocare
 aliud producere. quod patri ratio arguenda est se conuocare ad
 intra diuina natura per ipsam et uoluntatem, licet ab ipsa uoluntate
 uoluntate distinguantur, nec obstat pro quod dicitur quod filius pro
 cedat per naturam uoluntatem, nisi in uoluntate inuoluntate per uoluntatem
 illam natura quod filius non per adoptionem sed per naturam per com
 munitatem naturam. Dicitur sicut alia omnia natura in a diuina
 quod natura quod per se, et seipsas sunt facultas ad operandum
 quod diuina natura seipsa immediate conuocare personam per Neg.
 conseq: quia illa facultas natura non se ad operandum uoluntatem
 nisi per aliquod seipsum quasi in actu per in natura: ut potestatem
 patet, ut a. aliquid per se ad operandum aliud per se et
 ante operari illud diuina et alia natura seipsa per se hinc in a. ista
 namque hoc in diuina sit mediantibus actibus ipsius et uoluntatis
 secundum naturam rationem. Dicitur re. profectiones diuinae non sunt de
 his personis coeque, in eo et distincte inter se reate, sed in
 tolligere, et nulla deus sunt actus ipsius et coeque nec inter se
 reate distinguuntur et sic ex q. i. g. uolere et uelle non sunt
 profectiones, quod profectiones non sunt secundum ipsam et uoluntatem.
 Dicitur Min: inam se uolere et uelle deus spectant in se
 precise et absolute, ac sine relatione ad alium sunt
 ipsius et uoluntatis personae rationem, nec reate rationem deus actus
 et a. si notio reate per se in uoluntate ad uoluntatem reate profectionis spe
 ctatur, hoc in modo sunt proprii personarum actus ad
 reate oppositi, promiscue reate distincte et hoc reate sensu falsa
 est solutio uera illo priori.

Conclusio 2a. Actus ipsius et uoluntatis secundum, quos di
 uina persona immediate procedunt filii sunt ipse reate
 reate et uoluntate uoluntate respectu profectionis filii et spiritus
 reate reate spiritus respectu spiritus et ita eodem Theodigentia
 quod reate uoluntate. Nota de eodem proprie et reate loquendo. de
 reate reate abstracte a diuersitate obtinere et reate et filii
 in reate uoluntate eate reate de uelle in reate quia una in reate filii

est nōda p̄tuali, siue p̄tū uti et vob̄tas t̄n ob diuersū modū
habendi illud idem simpliciter in illo aut velle in personis
ideo nō mare à Theologo dicitur quod sicut saltem rādē vob̄tas
intelligere ac dicere seu verba producere, sicut et in
velle, seu amare, et spirare seu spiritus producere, eo
quod illo aut amare recipi et proprie ita sit omnibus
tribus personis; dicere vero seu spirare nō item, dicere q̄
fili seu quod idem intelligere cu certo quodā modo
sit prout in voluit simul actione et habēdo produ
cendi verba proprie et fili ḡtuit professione, fili
spirare vero seu velle seu amare cu relatione spiran
ti seu spiritus producendi fili ḡtuit professione spiritus
sancti, ita ut illa proprie et fili dicitur, hoc vero spiras
appellari pot̄ p̄tag. Ne illo per modū dantis, filii et
p̄tū s̄ per modū accipientis ut falsus cu STh. q. 34 a 2
Frustru et alij Theologi.

CONCLUSIO 6^a. Actus illo et amandi p̄
dico modo spectati in diuinitate nō hōt s̄tū ut p̄cipū p̄tū
seu in ita nō aliquid actiua producendi personā, sed
fili sunt ipsa productione, ita ut p̄tū, quod in p̄tū ē fili
p̄tū, dicitur seu productio verbi, vob̄tas seu amor uti
spirante est sit ipsa spiras seu productio p̄tū s̄tū cor
p̄tū. Dicitur si intelligere seu p̄tū in diuinitate est ipsa fili
productio verbi tunc actiua productio verbi alius p̄tū
nō tribuenda est, a eodem, ubi erit cu productio
p̄tū, quia est p̄tū est oibus vob̄tas, nec à grā
fili dicitur quod p̄tū, conseq̄ ē falsus q̄ p̄tū dicere,
mō quod p̄tū est p̄tū s̄tū p̄tū et s̄tū ad unitā relācō
p̄tū p̄tū p̄tū p̄tū p̄tū fili p̄tū verbi vera est
sequela, at id nō diuinitate p̄tū nō absurdū sequi, si
cipū. n. ḡtūem s̄tūm quō est actio p̄tū, si mutū, ad
unitā hōt in p̄tū p̄tū relācōm ad filiū d̄ p̄tū
verbi et ut sit nō conuenit oibus tribus personis nec re idē
est cu grāe p̄tū.

CONCLUSIO 7^a. Principiū p̄tū p̄tū
diuinitate seu actū Notionalis s̄tūm p̄tū, modū
conspiciendi p̄tū et substantiale quasi remotū ē sp̄tū diuina

Secundarium u. et primum seu immediatum est spiritus ac voluntas
 ita ut u. et spiritus q. 31. hnt. 30. Nota a. quod ut ite
 dem ex coloris suppono har. q. ni diuini productione n
 qd. r. h. sed in fm. n. eam r. adem diuersa ponantur
 et distinguat. p. primum Quod produens quod aduquate
 di. e. ipsa u. diuina. ut co. d. an. se. alt. fori. persona. et
 ut ad. h. it. h. r. e. l. a. e. p. r. o. d. u. e. n. t. i. s. a. d. p. r. o. d. u. c. t. u. s. s. e. u. q. u. o. d.
 id. e. s. t. p. e. r. s. o. n. a. p. r. o. d. u. e. n. s. s. e. t. g. e. n. e. r. a. n. s. a. u. t. s. p. i. r. a. n. s. 2.
 Primum Quod siue p. a. a. t. i. u. a. s. e. u. p. r. o. d. u. c. t. i. u. a. n. s. f. i. n. i. m.
 respectu persona. p. d. i. c. t. a. e. d. e. respectu ipsius p. d. i. c. t. i. o. n. i. s.
 seu actuali. Notionalia. 3. Distinguit aliquid p. modum
 conditionis finis qua hoc n. e. talis gl. i. o. finis. qua p. o. a. i. l. l. a.
 actiua n. o. c. e. a. t. n. i. l. a. c. t. u. q. u. o. d. d. i. c. u. n. t. e. p. r. e. r. e. l. a. t. i. o. n. e. p. e. r. s. o.
 na. p. r. o. d. u. e. n. t. i. s. s. e. a. c. o. n. u. e. n. t. i. o. n. e. r. e. l. a. t. i. o. n. e. c. u. l. o. p. i. a. 4.
 Tertio filius id. e. s. t. q. u. o. d. p. r. o. d. u. c. t. u. s. d. e. q. u. o. p. o. s. t. e. a. h. i. s. p. r. o. p. t. i. s. c. o. n.
 cluso loq. d. e. p. r. o. p. t. i. o. n. e. Quod quoad utramq. p. g. t. a. t. e. x. c. o. n. c.
 4. d. e. m. e. d. i. a. t. a. e. t. i. m. m. e. d. i. a. t. a. p. r. o. c. e. s. s. i. o. n. e. e. t. e. x. 5. e. t. 6.
 d. e. a. c. t. i. b. u. s. f. i. n. i. m. q. u. o. s. f. u. n. t. d. i. u. i. n. a. p. r. o. c. e. s. s. i. o. n. e. s.

CONCLUSIO 8. Spiritus filius est aduquatus utriusque
 originis est actus diuina n. o. d. a. t. u. s. p. r. o. d. u. c. t. a. n. a. m. u. s. p. r. o.
 d. u. c. t. u. s. e. s. t. u. t. c. o. m. m. u. n. i. c. a. t. a. p. e. r. s. o. n. a. e. t. q. u. i. s. f. i. n. i. m. c. o. n.
 i. u. n. t. a. m. h. i. c. r. e. l. a. t. i. o. n. e. p. e. r. s. o. n. a. p. r. o. d. u. e. n. t. i. s. h. a. u. t. q. u. o. d. i. d. e. m.
 e. t. p. r. o. n. o. p. r. o. d. u. e. n. s. a. d. a. d. u. q. u. a. t. e. p. r. e. d. i. c. t. a. e. s. t. f. i. l. i. u. s. d. e. s. f. i. d. e.
 q. u. i. b. i. l. l. o. e. s. t. i. a. u. t. s. i. c. p. r. o. p. t. a. t. a. s. o. l. a. e. i. n. q. u. a. p. e. r. s. o. n. a. p. r. o.
 d. u. c. t. a. a. s. i. m. i. l. a. t. u. r. p. r. o. d. u. e. n. t. i. s. p. r. o. d. u. c. t. u. s. n. t. e. m. p. e. r. n. t. e. n. d. i.
 p. s. u. i. c. o. m. m. u. n. i. c. a. t. i. o. n. e. s. i. b. i. a. s. i. m. i. l. a. r. e. p. r. o. d. u. c. t. u. s. n. e. c. e. s. s. e.
 e. s. t. i. a. m. s. u. p. i. d. e. r. e. q. a. e. t. n. i. g. r. a. u. e. h. o. r. u. e. a. r. a. t. i. o. n. a. l. i. u. s. e. s. t.
 p. r. o. b. a. t. i. o. n. e. h. i. e. s. t. f. i. l. i. u. s. t. r. i. c. t. i. g. r. a. d. i.

CONCLUSIO 9. Procapio Verbi diuini est
 uera et proprie dicta p. a. o. p. r. o. m. d. e. s. p. a. r. b. u. s. p. r. o. d. u. e. r. e.
 et proprie genitus ac filius p. r. o. t. e. d. i. u. t. r. u. s. q. u. e. d. e. s. f. i. d. e. t. u. s. e. t.
 C. m. p. e. n. i. c. e. n. o. e. r. i. s. i. s. s. y. m. b. o. l. o. u. b. i. d. i. g. e. n. i. t. u. s. n. f. a. c. t. u. s. e. t.
 e. t. h. e. a. p. l. i. c. i. u. s. e. t. A. l. t. h. i. l. l. o. p. s. c. r. i. p. t. u. r. i. s. q. u. o. d. u. t. u. t. u. r. u. e. r. b. o. g. r. a. d. i. s.
 I. s. a. i. 1. 0. g. a. n. s. e. I. a. i. s. e. u. s. g. e. n. i. t. u. s. p. a. t. r. i. s. e. t. g. r. a. d. i. s. c. i. u. s.
 q. u. i. e. n. a. r. r. a. b. i. t. t. u. s. q. u. o. d. i. p. s. e. s. c. r. i. p. t. u. r. i. s. q. u. o. d. u. t. u. n. t. u. r. a. p. p. e. l. l. a. t. e. f. i. l. i. j.
 p. a. t. r. i. g. e. n. i. t. i. a. u. t. i. n. q. u. i. b. u. s. C. h. r. i. s. t. u. s. p. r. i. m. u. s. p. r. i. m. u. s. u. o. c. a. t. u. s. g. o. a. i.
 1. p. r. i. g. e. n. i. t. i. a. p. a. t. r. i. s. u. e. f. i. l. i. u. s. f. u. i. p. r. i. g. e. n. i. t. u. s. d. a. r. e. t.
 Matthe. 3. Hic est filius meus dilectus d. a. b. i. b. i. s. a. p. e. t. u. s. d. e. n. i. q.

in diuina filii a. auipit illa ut in sua passione, quae p
 glio p. adit, huius m. solus proprie et fiare parbu
 menti, seu rei gl'ae imaginem qua fit sibi, gl'enti sed
 etiam qua gl'ent est.

CONCLUSIO 11^a Passio filii et spūs s. u. sunt
 actus voluntarij liberi, sed nō actus nōij, quia p. modū nō a
 ita quod ad catholici dō dicunt ē de fide, quidquid in
 modo loquendi alij sentiant, b. v. u. s. e. et nō a sua
 et nō plane nōij, nec seipso libere uult, sed nō a
 et nō. Nota tū epl' aliquē uoluntariū dicit, i. p. p. d.
 in quod ē a uolē tanqm. p. p. o. a. p. p. modū uolē
 seu directi seu indirecti, elicitivē seu imperativē fiaō,
 et si nulla p. uolē dicitur ē uoluntariū de passione filij et
 clara ē, i. m. p. p. p. d. spūs, s. u. d. a. uolē ut p. p.
 ipio nō p. modū uolē i. libere et indifferentē agentis
 sicut p. modū nō a i. uolē et nō. p. p. p. d. i. m. p. p. d.
 ita. p. p. uoluntariū p. o. i. quod ē uolē hoc modo personā
 et uoluntariū uolē sunt diuinae passionē, ita ut si o. i. a.
 filij et spūs s. dicitur potē uolē p. d. e. q. n. s. p. v.
 tantis comitatur p. uolē p. modū nō a facta, nō a.
 dicitur p. nō a p. d. n. n. e. c. e. p. t. a. c. o. a. c. i. o. n. i. s. , a. u. t. m. i. s. e. r. i. c. o. r. i. a. , a. u. t
 e. p. h. y. p. o. t. h. e. s. i. s. r. e. u. r. e. s. p. e. c. t. u. s. f. i. n. i. s. d. e. q. u. o. n. i. p. l. e. g. a. g. i. t. u. r. s. e. d.
 nō a. l. t. e. r. a. b. s. o. l. u. t. a. p. u. t. n. o. t. e. n. i. d. i. c. i. t. u. r. n. o. t. e. n. i. d. i. c. i. t. u. r. n. o. t. e. n. i. d. i. c. i. t. u. r.
 dicitur p. nō a p. d. n. n. e. c. e. p. t. a. c. o. a. c. i. o. n. i. s. , a. u. t. m. i. s. e. r. i. c. o. r. i. a. , a. u. t
 e. p. h. y. p. o. t. h. e. s. i. s. r. e. u. r. e. s. p. e. c. t. u. s. f. i. n. i. s. d. e. q. u. o. n. i. p. l. e. g. a. g. i. t. u. r. s. e. d.
 nō a. l. t. e. r. a. b. s. o. l. u. t. a. p. u. t. n. o. t. e. n. i. d. i. c. i. t. u. r. n. o. t. e. n. i. d. i. c. i. t. u. r. n. o. t. e. n. i. d. i. c. i. t. u. r.
 dicitur p. nō a p. d. n. n. e. c. e. p. t. a. c. o. a. c. i. o. n. i. s. , a. u. t. m. i. s. e. r. i. c. o. r. i. a. , a. u. t
 e. p. h. y. p. o. t. h. e. s. i. s. r. e. u. r. e. s. p. e. c. t. u. s. f. i. n. i. s. d. e. q. u. o. n. i. p. l. e. g. a. g. i. t. u. r. s. e. d.
 nō a. l. t. e. r. a. b. s. o. l. u. t. a. p. u. t. n. o. t. e. n. i. d. i. c. i. t. u. r. n. o. t. e. n. i. d. i. c. i. t. u. r. n. o. t. e. n. i. d. i. c. i. t. u. r.

DE RELATIONIBUS DIUINIS
 Quae sunt et quales in diuinis sententia
 reales. et. quomodo ab eia et inter se distinguantur
 3. an sint de intrinseco conceptu essentiae diuinae. et. an et qua
 res dicantur in se perfectioes. Nota a. quod supra de alio.
 insinuauit in diuinis posse distinguere plus quā clatina

aut relata, p. n. q. d. sunt ad epta, quibus expresseretur
 ad creaturas parvitas ab eterno et nro futurum
 pro ut relata p. d. a, o. g. a, simpliciter agentia, alia ab
 eterno ~~non~~ sed libera ut relata p. d. a. n. t. a. s. ut epta
 tis; item praesentis, absoluta alia in tempore tribui
 solitis actionibus transigentibus fundantur ut relatio
 creationis conservatio redemptionis p. h. a. o. s. licet in
 creaturis in tempore ponant aliquid reale, in pro hi
 sunt in relata ~~non~~ nec de hi hi q. d. ~~et~~ q. d. Quada
 relatae d. d. ad intra, quae divina persona ad se se
 referunt et harum quoq. alia sunt o. b. i. a. s. tribus personis
 eod. ut relatae similitudinis aequalitatis, identitatis
 & diversitatis, oppositionis etc. nec de hi hi agitur n.
 n. sunt reales ut dicitur alia q. d. sunt proprie divina
 ut personarum ut paternitas, ac de hi sunt q. d. n. u. i. u. s.
 ort. **CONCLUSIO** 1. a. dantur in pro reates n. q. d. a. u. i.
 dentes ad substantiales ad intra inter personas divinas
 relatae mutuae, q. t. m. s. i. e. t. q. u. a. s. e. r. n. i. t. a. s. f. i. l. i. a. s. s. p. r. a. t. i. o.
 activa et passiva, s. u. e. p. a. t. r. i. s. a. t. i. s. c. o. r. d. i. s. p. a. p. t. i. s. q. u. o. d. d. e. n.
 tur relationes inter personas divinas et de h. d. e. et p. h. i.
 tu et scripturae q. p. a. s. s. i. v. a. s. p. e. r. s. o. n. a. s. d. i. v. i. n. a. s. n. i. s. i. n. o. b. i. s.
 relatiis p. a. t. r. i. s. f. i. l. i. i. q. u. e. l. l. a. n. t. t. u. s. q. u. o. d. p. a. u. g. u. s. t. i. n. u. s. t. r. i. n. i. t. i.
 c. 3. Rapt. 1. 1. et 2. 1. q. u. o. n. o. m. i. n. a. t. i. o. n. e. s. y. m. b. o. l. i. c. i. s. d. i. v. i. n. i. s.
 c. 2. de divinis nominibus q. p. e. r. s. o. n. a. s. d. i. v. i. n. a. s. a. p. e. r. t. e. a. s.
 iunt relatae et distinguuntur (C. Flor: p. h. i. 18. 19. v. r. i. s.
 T. d. e. t. a. u. b. i. h. i. n. p. e. a. d. p. a. t. r. e. m. f. i. l. i. u. m. f. i. l. i. u. s. a. d. p. a. t. r. e. m. s. p. i. r. i. t. u. s. a. d.
 utruq. referunt, et in relatae erunt quod p. h. i. s. a. l. i. u. s. a. l. i. u. s.
 filius alius p. a. t. r. i. s. e. t. r. a. t. i. o. e. q. u. i. a. a. l. i. i. s. p. e. r. s. o. n. a. s. i. n. t. e. r. s. e.
 nec distinguuntur nec multiplicari possunt. r. a. p. q. u. o. d. s. i. n. t.
 relatae reales et e. i. u. s. d. e. m. f. i. d. e. i. e. t. c. o. n. s. t. i. t. u. d. i. n. i. s. q. a. n. h. i. n. t. u.
 eorum, s. i. c. p. e. r. s. o. n. a. s. i. n. t. e. r. s. e. r. e. a. l. i. t. e. r. d. i. s. t. i. n. g. u. n. t. u. r. e. d. o. t. i. a.
 ipsa r. a. t. i. o. f. u. n. d. a. n. d. i. p. e. r. p. r. o. p. r. i. e. i. n. t. e. r. p. e. r. s. o. n. a. s. e. t. r. e. a. l. i. s.
 q. u. i. m. e. t. e. i. p. s. i. s. (s. i. g. n. e. s. t. i. d. e. a. d. r. e. a. l. i. t. e. r. r. e. l. a. t. i. o. n. e. m. p. r. o. p. r. i. e. r. e.
 queratur) officium praestabit ipsa n. o. m. i. n. a. d. i. v. i. n. a. u. t. p. h. i. n. t. i. o.
 vel ut e. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m. q. u. o. d. p. r. o. d. u. c. t. i. o. n. i. s. i. l. l. o. a. u. t. i. q. u. e. r. e. a. l. i. s. e. s. t.
 Nota hic quod in creatis relatae reales p. s. u. p. p. o. n. a. t. i. o. n. e. m.
 distinctio ne extremorum, relatae n. i. n. d. i. v. i. n. i. s. e. a. n. s. u. p. p. o. n. a. t.

sed sic adferat, quia relatio in creatis et accidens, quod nullo
 praesupponit substantiam, cui inhaereat, in divinis vero re-
 lationibus in sunt divinarum personarum constitutiva non
 sunt accidentalia sed substantia, quae se subsistent, et seipsis de-
 stinguunt. Et quod 3^a p. quod relatio quod sunt relatio substantiale.
 4^a p. quod in sunt plures in personarum relationes, quae non
 natae sunt, quae relationes dicitur fundantur in personarum
 quae in duae sunt et civiliter carum respondeat una relatio
 opposita sit una ad procedentem, altera ad procedentem
 nullo erunt quatuor relationes, 1^a ex p. patris generantis, re-
 spectu filii, ut paternitas seu generatio activa et ex p. filii
 respectu patris ut filiatio seu generatio passiva. 2^a ex
 parte spiritus respectu ad patrem ut, filiatio seu generatio
 passiva principii spirantis in patre et filio respectu spiritus
 sancti ad patrem principium et de spirato spiritu passiva
 seu absolute processio. Nota tamen circa hanc p. quod licet
 singula hanc relationem sunt reales in se aut de se posse
 et esse, sed tamen hanc nam spiratio activa, cui sit in patre et filio
 iste reale nec ab utroque distincta reali non sunt 4^a re-
 spectu in divinis personis et tres personas et 4^a re-
 spectu sit realis et personae, tamen est, quia persona ab ipsa non
 distinguitur reali ut iam patet. 5^a ex p. dicitur relatio
 nibus originis relationes oppositionis, aut diversitatis, ideo quod
 per eas personae sibi opponantur, et distinguantur, castro
 non reales sed tamen rationis et sibi quia fundantur in illis et rela-
 tionibus, quae non fundant aliam relationem reale, sicut de re-
 lationibus similitudinis aequalitatis identitatis dicitur a. 3. gel.
 ult. dicitur sibi nam fundantur tamen hanc tamen illae sunt reales, na-
 ma in ipsa illa in processibus remoti et ipsa in relatio-
 nibus fundantur.

CONCLUSIO 2^a. Relationes divinae distinguuntur ab
 ipsa, non reali actu, sed tamen unitate ac ratione rationata in
 tota se a se una quae reali distinguuntur ab ea quae ipsi reali
 opponitur, tamen tres tantum sunt realiter a se in vicem distin-
 ctas, scilicet paternitas, filiatio et processio seu passiva spiratio
 1^a p. est cor. 2^a partim de fide 2. Gilberti ex conc. Remen-
 si et Lat. Cap: damnamus de sum. Trin: partim 2. Duran-

CONCLUSIO 3^a. Relatio divina à parte rei
 et sicut sua essentia sunt de quidditate et intrin-
 sice solo conceptu essentia divina et unum sicut in seipso fili
 esse et sicut unum modum concipiendi nec relatio sunt de
 essentia essentiali, nec beatas in de incarnatione ut dictu
 de attributis, nisi loci q. 1. a. 2. con. 4. unde. et p. b. a. su-
 menda uti et ex g. h. a. d. d. si. n. relatio realiter idem
 sunt cu deitate n. a. virtualiter aut sicut unam rationem
 tunc ut sit realiter erant eiusdem quidditatis, sicut una
 a. rationem n. item ex quo simul sicut est responsio ad
 obiectum, quibus dicit affirmamus aut negamus sententia
 p. b. a. d. d. sicut sicut hoc sicut dicitur paternitas est essentia di-
 vina et accidentalis q. d. sicut et intrinseca proinde essentia
 debet esse de quidditate paternitatis aut unum aliam n.
 esset essentia p. neg. con. uel distinguo si esse idem sit quod
 substantiale quod si u. idem sit quod quidditativum et intrin-
 secum, adeo ut p. p. a. à p. b. sicut sumit. Nego con. q. b. a. d. d.
 quod identitatis aliter rei n. unum faciat ut unum sicut
 debet esse intrinsecum alteri; aliam p. a. d. d. debet esse intrin-
 secum et essentia p. a. d. d. e. d. s. Quare, quomodo relatio
 in personis comparata ab his distinguantur? Relatio
 comparata cu. à personam, quod illa constituit realiter idem
 esse et sola ratio ab ea distinguere, si cu. alijs personis, quia
 illa n. constituit p. a. d. d. u. g. relatio paternitatis cu. p. a. d. d.
 hoc tunc distinguitur ab eis et realiter p. relationem oppo-
 sitionem in illa altera persona; rdo utriusq. p. a. d. d. ex p. a. d. d.
 sicut, sicut n. persona ratio relationum inter se differunt vel
 utriusq. et ipsas relatioes quibus persona constituitur neque est
 differre realiter ab his quibus opponitur.

CONCLUSIO 4^a. Relatio divina una persona
 ut in deo fili et p. a. d. d. sicut, hoc est quod ab essentia di-
 vina virtualiter et sicut unam rationem distincta sunt,
 n. dicunt perfectione simpliciter simpliciter, ita cu. s. d. h. q. 23
 Scot. 4. m. 2. et et alijs antiquioribus Theologis videtur tra-
 dunt sicut ex s. angel: 1. 14; sicut sicut fili et p. a. d. d. sicut
 q. a. n. est difficultas de relationibus divinis realiter sumptis et

quibus re idem sunt cu' ess'ia diuinâ q' ut fixa p'ud omnes
 indubitat' et eas e' perfectione, ut q' de simpl' infinita
 quia ipsa ess'ia n' quâ illae ut fixa identificantur est n'
 tantâ perfectio, sed difficultas est de ijs fili' seu quibus p'
 esse sunt relatae diuinâ et de his p'cedit g'lio. s'igi' n'
 simpl' simplicia q' Theologia aliâ est perfectio p'ia fili'
 aliâ n' simpl' sed t'ri in certo g'ie uel et p'ia q' t'ri. Perfe-
 ctio simpl' seu simpl' simplex definitur p' s. angelum p'ia
 ctio q' in uno quoq' ente seu n'âa melior est ipsa qua non
 ipsa hoc e' q' talis est ut cuius ente seu n'âa sit melior,
 et p'habilius ipsa h'ic, qua illa n' h'ic aliâ non
 possibile perfectione h'ic. Sive perfectio simpl' est q' p'ia
 sua propria et filio r'adem nulla inuoluit perfectione
 nec concludit aliâ ab eo ente cui inest melior se aut
 aequalitate perfectione respectu h'ic sunt gradus
 g'gentis, sentientis, uicentis @ in diuinis u' p'ionta.
 Contra u. p'atio n' simpl' sed t'ri in certo g'ie aut p'ia
 quid e' q' in aliquo g'ie sed n' in e' ente melior e' ipsa,
 qua n' ipsa hoc e' qua in sua fili' r'adem respectu certi cu-
 iusdam entis nulla q'dem imperfectione inuolat t'ri
 respectu entis simpl' inuolueret si ei subuenit h'ic
 perfectione sunt in creaturis u. g. e' h'ic, leonem figu-
 rat' n' h'ic sunt simpl' perfectione, q' n' in quibus
 ente sunt meliores ipsa, qua n' ipsa sunt, n' q'da
 ente u. g. p' angelis, q' bus si subuenit, imper-
 fectione, q' ut incomp'osibilitatem inuolunt n'â esse
 h'ic t'ri ab aliâ aut corporea sub'ia melior e', qua e'
 n' h'ic, n' t'ri spiritui aut angelo aut p'ro, in his n'
 implicaret itaq' in p'nti circa alia pot'ia diffi-
 tas e' de p'fectibus simpl' h'ic n' sola ente simpl' g'li
 n'ito ut est p'rius fili' m'âe debent reliquas p'fecti conu-
 ter, aut aequaliter h'ic, q' bus p'p'is p'ro alia
 diuinis qua talis ut e' p'hem. e' filius, h'enerantem
 p'p'antem @ n'â perfectione simpl' p. q' a n' g' e' filius
 n' est melior p'ri, qua n'â filius, implicat. n' hoc si p'od

ut ex definitioe pti. 12. si filius u: g: p' se spectata dicitur
 perfectione simpli ea uel esset finita, uel infinita si fini
 ta q' aut aliquid in pro finita quod implicat si infinita hinc
 sequeret plus perfectionis e' in una quaq; persona q' a' in e'ia
 Cens. n' tota e'ia e' pti, aut uilissim' q' d' e' absurdum
 seq: p' q' persona includeret adhuc aliam infinita p'fecti
 one, sicut Relatio supra perfectione infinita e'ia et p'ci
 corseq: ut plus perfectionis in e'et o'ibus personis simul
 sumptis q' a' singulis, aut quod e'ia, item una p'fona ha
 beret perfectione simpli q' a' altera n' h'et unde nec
 maneret aequalitas in personis q' o'ia absurda sunt ut
 q' fide.

¶ Dico unagq; diu' perfectionibus q' si relatio de
 uina sunt reat' debent perfectione reat' & unagq; q' d' q' d'
 reat' perfectione s' d' n' semp' et simpli aut iniquoli
 bet uita aliq' e' lapidem, e'ia quantitate fili et matris
 nis e'ent perfectionis simpli quod nemo audet asserere
 proinde e'ia forsan paternitas in reat' dicitur perfe
 ctione in in diuini respectu filij simpli n' p'fectio
 ut h' aliqua perfectio respectu e'ia cuius reat' e'ia
 identitatis

ARTICULVS III
 De personis diuinis singilla
 tim.

Quaeritur 1. Quibus no'ibus et appellationibus
 persona indigetetur. 1. q' sunt quellat' e' personae
 caru' signat' et uos. 2. q' filius p'p' diu' d' d' d'
 p'os de Cal: ait q' an procedat ex cognoue e'ia
 diuina an u. et aliaru' reat'. 3. p'p' s' quas app'
 lationes habeat quidam p' eas signet'. 6. an p'cedat
 a p'ae in ut filij mat' p'cedunt an u. et a filio ut la
 tholic' q' pot'ia e' qu'ia a' d'ell. l. 2. de Ch'io. 7. an p'
 a'at p'ae filio' ut uno p'p'io. 8. an si p'p' s' a' filio
 n' p'cederet ad e'ia in d'ist'nguatur.

CONCLUSIO 1. p'ae d' d' d' d' persona tubu' q' app'ellat'

reperiuntur quida[m] p[ro]p[ri]e illis appellationibus
 n[on] C[on]s[uet]u[m] et d[omi]n[ic]is n[on] s[ed] n[on] p[ro]p[ri]e d[omi]n[ic]is sunt n[on]
 p[ro]p[ri]e nullo modo p[ro]p[ri]e s[ed] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
 ut supradictu[m], p[ro]m[od]o Latini p[ro]p[ri]e et d[omi]n[ic]is d[omi]n[ic]is
 abstinendu[m] e[st] iudicant, quare p[ro]p[ri]e n[on] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
 improp[ri]a acceptioe d[omi]n[ic]is e[st] d[omi]n[ic]is e[st] tamen nomen
 d[omi]n[ic]is p[ro]p[ri]e q[uo]d e[st] d[omi]n[ic]is aut p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
 h[ic] nomen, q[uo]d p[ro]p[ri]e improp[ri]e importat q[uo]d p[ro]p[ri]e
 d[omi]n[ic]is n[on] p[ro]p[ri]e abstinendu[m] et utandu[m]

CONCLUSIO 2^a Filius in scriptura quadam
 appropriatione sapientia p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
 h[ic] n[on] p[ro]p[ri]e, et d[omi]n[ic]is de quo supra. 2^a Imago rei simi
 litudinis p[ro]p[ri]e, id[est] p[ro]p[ri]e et p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
 p[ro]p[ri]e et q[uo]d Latini s[ed] improp[ri]e loquunt[ur] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
 imagine filii q[uo]d de r[ati]o p[ro]p[ri]e et ut, q[uo]d u[bi] p[ro]p[ri]e
 q[uo]d talis filii ab altero multo magis improp[ri]e d[omi]n[ic]is
 Gen. 1. faciamus n[on] ad imagine[m] et similitudine[m] n[on]
 q[uo]d h[ic] similitudo t[ame]n in quadam analogia seu aliquali
 p[ro]p[ri]e q[uo]d h[ic] h[ic] cu[m] p[ro]p[ri]e de quo p[ro]p[ri]e. d[omi]n[ic]is et p[ro]p[ri]e
 aut absolute ut Gen. 1. vel cu[m] ad r[ati]o p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e, p[ro]p[ri]e, q[uo]d
 p[ro]p[ri]e et p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
 filii. p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e nihil aliud est nisi p[ro]p[ri]e et h[ic] est
 esse et esse d[omi]n[ic]is h[ic] p[ro]p[ri]e q[uo]d esse illud. p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
 q[uo]d min[us]: n[on] nisi cu[m] d[omi]n[ic]is vera sit, ut supra d[omi]n[ic]is,
 h[ic] p[ro]p[ri]e mai[us]: ut q[uo]d e[st] d[omi]n[ic]is: et p[ro]p[ri]e q[uo]d p[ro]p[ri]e
 p[ro]p[ri]e est ipse d[omi]n[ic]is p[ro]p[ri]e, sed p[ro]p[ri]e illi, q[uo]d d[omi]n[ic]is
 conceptus mentis illo d[omi]n[ic]is ab ipse, q[uo]d d[omi]n[ic]is, q[uo]d
 sit Imago, seu expressio p[ro]p[ri]e rei concepta, seu p[ro]p[ri]e. Nota
 t[ame]n q[uo]d p[ro]p[ri]e et filii eandem q[uo]d p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
 n[on] h[ic] synonyma s[un]t, nam p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
 quem ead[em] e[st] filius h[ic] ad p[ro]p[ri]e a quo p[ro]p[ri]e n[on]
 Et adhuc aliu[m] respectu[m] r[ati]o, quem u[bi] filii n[on] p[ro]p[ri]e
 ad creatura[m] q[uo]d in ipso u[er]bo representantur, nam p[ro]p[ri]e n[on]
 bis p[ro]p[ri]e est q[uo]d actualis representatio rei illa
 h[ic] est p[ro]p[ri]e diuina e[st] actualis representatio eoru[m], q[uo]d p[ro]p[ri]e
 p[ro]p[ri]e, ille a. n[on] t[ame]n suam e[st] p[ro]p[ri]e, sed e[st] creatura,
 in q[uo]d p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e illi alio respectu.

Conclusio 3^a Filius n^o est aucto^r bro^r, hoc est a
 seipso sicut autem aut essetam divina, sed oia per aeterna
 generacione h^o a p^ore, ita catholici b^o q^o no^o a^o erro^r q^o
 tribuitur Caluino p^o Just: 15. 19 et 23 et m^o r^o gl^o a^o p^o
 lono^r ubi p^osim^o filia^r uocat aucto^r bro^r aut a se de^o n^o
 solum h^ore seu ce^o p^ore. p^o b^o g^olio tu ga ubiq^o scriptura p^o
 et Conilia d^otant Filia^r a p^ore a p^o uinere, a p^ore o^o
 accepisse Joa: 5. 6. 7. et ut symbolu^m ait. p^oro^r uerwile
 p^oro uero, lumen de lumine, itam n^o n^o n^o n^o h^ore q^o
 sentia^r et quid quid est de p^ore a tu ga alia^r filius n^o est
 genitus nec a p^ore d^offingueret, q^o q^o offia^r a seipso
 n^o p^ore diu genitus, aut ab alio d^offingueret, Consequ^o et sub^o:
 et q^o Calu: q^o 1... ait filia^r a p^ore genitu^m et si q^o ab eo
 dem d^offingui si q^o ab eo genitus est, quomodo p^ore ab alio
 tu ga alia^r filius et n^o d^offingueret, a p^ore quod est
 Trinitatem.

Trines op^o h^ois h^ois lous ulti Cal: ait filia^r
 a genitu^m a p^ore et ab eo d^offingui p^ore cu^m n^o sentire
 quod filius n^o habeat essetam a p^ore p^o p^o h^ore sola pu
 fat bell. tr. 1. 19 Caluinn^o t^o n^o in modo loquar n^o
 reiffa^r uerwile sed nil noui est Caluinn^o uti et alio^r h^ore
 reiffa^r filia^r d^ore certe locutio illa aucto^r bro^r alia^r n^o
 signal, quam quod n^o g^olio d^offingui, et mentitur q^o
 uerwile p^ore n^o nominatum Aug. in psal: 68 pro se h^ore
 nam: nec in h^ore nec in illis quicquid p^ore reperit, sed h^ore
 d^offingui p^ore et filia^r a uerat^o p^ore q^o uerwile h^ore
 respectu^m p^ore d^offingui creaturatu^m p^ore p^ore uerwile illa aucto^r
 bro^r signaret eu^m qui i^o ipse p^ore nihil h^ore absurd^o.

Conclusio 4^a Verbu^m diuini p^ore a p^ore
 p^ore cognicione n^o solius p^ore sumpta esset, sed p^ore
 p^ore personaru^m in Trinitate adeoq^o et sui et p^ore sancti
 quoniam per notitia^m creaturaru^m d^offingui ita ex s. Aug: 15
 p^ore p^ore n^o d^offingui 27 et quoniam alio^r uerwile h^ore
 sentia^r p^ore in s. Th. 1. q. 37. a. 2. p^ore tu ga uerwile d^offingui
 et tu p^ore uerwile p^ore p^ore cognicione n^o p^ore
 et n^o p^ore p^ore p^ore cognicione n^o p^ore
 p^ore n^o d^offingui actu cognoscit, et in uerbo resp^ore.

quod si cognoscat filia se spm s quod adhuc eminenter
sunt in gloria sed nec actualis dem existia cui simpli
requit de notitia intuitiva, sicut n. ab eterno
intuitu cognovit a se creaturas, hinc huiusmodi
tentor et tunc cognoscat possibiliter

CONCLUSIO 3^a. Tertia persona Trinitatis
uocatur sps s n. efflitor ut ex uocatioe cae e oibz
tribz uocabulu, sed ut ufu scripturae pp ac theologo
u notionalis et incompleta pro sps s uniu
Amor n. pro alio uolto diuina sicut sic n. efflitor et conu
sed pro se Amoris et notionalis uolto, sicut n. efflitor et
conu in creatis qualitas amaris p. ducta uel amor. 3.
de honu tu respectu patris et filii a quibus patre tu
respectu sui ipsius quod sunt est seq. sicut, tu respe
ctu nri, qui illo pecculiditer finitur, pua p. appo
puatione nam aliqn tota Trinitas hoc posteriori
do huiusmodi idone, quod nobis se pergraa. donat aut ab
eterno donari potuit

CONCLUSIO 4^a. sps s n. tm a patre sed et
simul a filio patre sicut illud quod a patre filio, pro
adit a de. fidelis q. grauo. schism. uero, q. inuentus
fuisse de Theodoro ep. cu adhuc uolto uary cet
circa annu 430 tempore Leonis Papae demide anno
820 a facio p. uolto Constantiay. rescussitatu anno
146 auctoritate Cerularis ibide ep. p. uolto
ultra 580 amor, hodie p. uolto. Sed pl. q. d. s. eo
scripturis. sicut is. Me. sps s n. me clarificabit q. de
meo accipite sicut sciam, sed quo modo hanc, q. uolto uolto
p. uolto a filio accipit si ab eo n. uolto. ibide et
et oia q. h. s. n. sunt, et oia tua mea sunt, Excipit
sola paternitas, et spirare est p. uolto et filii. sicut et
Christus de mittat spm s a persona in diuina n.
de mittit nri illa a qua alia patre ideo q. a uolto
la de mitti q. a nulla patre, q. q. d. sicut et Christus
a sps s mittit, sed tm sicut humanitate. nec huiusmodi potest
Christus eorum spm s mittit quod dona spm s et a
Christo fecit quia alioq. haec et p. a Christo dicitur

mitti quod e[st] q[ui] scriptura et sic sibi et eo Rom 8. ad
Gal. 4. Hel. 1. ubi et alia saepe uocat sp[iritu]s Chri[sti]
et hanc spiraculam Chri[sti] in Joa. 10. in uentrem uoluit
in insufflando sp[iritu]s accipite sp[iritu]m s[an]c[t]i et arista fusi
debetur. Pro. 1. 6. q. 2. Tam q. 4. du. 5. al[ia] fusi
a Bell. l. 2. de Chri[sto] c. 22. et Georg. ficher dom. 5. pag.
p[er]m. 2. 2o. q[ui]a ex CC. q[ui]a licet Nicena in
symbolo posuerit in fado in sp[iritu]m s[an]c[t]um nullam mentio[n]em
factam pro[ter] hanc nulla. q[ui]dam tunc h[ic] erat de her
p[er]tina in uile Conc. Constantinop. ob haer[esi]m de de[um]
u[er]i sp[iritu]s addidit q[ui] eo pro[ter] hanc nulla mentio[n]em
factam filii q[ui]a nec in l[ib]ro de hoc erat haec sp[iritu]s aptu[us]
s[an]cti[us]ma. G[ra]ecor[um] additu[us] e[st] eo pro[ter] hanc filioq[ue] p[er]dit
quod approbatu[m] in tota rubrica Latina et ita tu fuit
in Conc. Tol. 8. et syn. 6. et 7. aperte a. in Ephe[so] c. 14
ubi damnato Theodoro recipit r[ati]o[n]e Cyrilli q[ui] qua
de perinde quaq[ue] ab illo (filio) atq[ue] a pro[ter] p[er]pe
dit quibus addit symbolu[m] athan. Conc. Lat. et Eug[en]i
in Cap. finit[er] et Cap. damnauit de summa Trini
Flor. Joh. 6. et 7. uide plura tal[ia] q[ui]a qua Latina
Conc. apud Bell. l. 1. c. 3. id clare app[er]t[ur] p[er]
Graeci ut athan. in symbolo et alibi passim. Ital. l. 3.
q[ui] Quom. l. de sp[iritu] s[an]c[t]o. c. 17. Theop[er]us Thom. 4. in op[er]ac[i]o[n]e ou
minico[rum] nos dicit c. Cyril. Hier. Chrys. Latini Cypr. Amb.
Hier. Aug. Prosp. Fulg. Leo, Greg. et alij apud Bell.
c. 27. re. Ne[que] r[ati]o[n]e defunt: potiss[im]a e[st] q[ui]a alia sp[iritu]s
s[an]c[t]i n[on] distingueret u[er]a[n]t[em] a filio q[ui]a n[on] h[ab]et cu[m] ab u[er]a[n]t[em]
oppositio[n]e q[ui] sola facit in diuinit[is] u[er]a[n]t[em] distinctio[n]em
his u[er]a[n]t[em] quos Graeci in isto p[ar]t[em] iudic[i]o ob hanc r[ati]o[n]em
rore uideantur ap[er]te p[er]nas de h[ab]ere merita h[ab]ere
dara da ab u[er]a[n]t[em] u[er]a[n]t[em] separati ip[s]i et Turci in p[ar]t[em]
dati sunt, ueluti ip[s]e e[st] eoru[m] metrop[oli]s et primaria sede
Constantinop[oli] ip[s]o festo q[ui]a s. anno 1452. 29 mai
a Turci capta in p[ar]t[em] u[er]a[n]t[em] erro[rum] sp[iritu]s s[an]c[t]i. Quod a. a. i. u. s.
syn. 2. et 4. fuisse dicitur ne symbolu[m] Nicenu[m] mutaretur
quod autu[m] p[ar]t[em] n[on] h[ab]eret, filioq[ue] uel off[ic]iu[m]. An.

1° et in initio n̄ habuisse parlam qui ep̄ p̄e in f̄ ob
 exortam hancim de f̄u s̄ n̄ m̄it̄s q̄ c̄c̄is additu
 2° utatur - 3° prohibito illa concernit t̄m̄ parles s̄
 c̄f̄ias, v̄ili. n̄. ead̄m̄ semper manet eadē auctoritas vel add̄
 d̄ vel dedarandi d̄bia vel et mutandi et damnandi
 naroges, promide resti facta ē illa additio filio³.

CONCLUS. 7^a p̄r et filius, cū sint duo suppo
 sita habentia uoltem t̄ct̄e s̄ui p̄nt̄ ad actiuū d̄o sp̄i
 rantes, t̄n̄ cū uirtus spirandi s̄it̄ p̄t̄ utriusq̄ sic uide
 tm̄ ead̄em̄ d̄m̄ et sunt unū t̄m̄ spirator ut p̄m̄ inme
 diatū sp̄io p̄nt̄i p̄p̄riū. hoc n̄. quos p̄r et filius p̄r
 nent sibi n̄ opponat̄, ut latius add̄e quos n̄ oīa subst̄n
 t̄ia in diuino n̄ p̄nt̄ d̄i plurali, nisi multiplici
 tā quā signant̄ n̄ conueto p̄c̄us ē n̄ ad actiuū d̄o quā
 sufficit pluralitas suppositōum unde licet p̄r et filius,
 quāq̄, eorūm̄ habeat totū p̄cipiū productiuū sp̄is s̄. s̄c̄
 m̄am̄ et uoltem̄. t̄n̄ neuter eorūm̄ sumptus et totū d̄o
 spirator seu p̄cipiū, quia neuter eorūm̄ h̄t̄ origi
 nationē ad p̄cipiū uolēt̄, nam cū mutus am̄, quo
 sp̄is s̄. p̄nt̄ n̄ p̄nt̄ ē nisi inter duas personas n̄ oīa
 spirandi sp̄m̄, s̄ requirit̄ur d̄a hypoth̄es. ex quo
 sequitur p̄raem̄ actiuā esse relacem n̄ unū simpli
 t̄m̄ sed aggregatā ē. duabus sc̄t̄ pat̄r̄n̄te et filiā
 t̄ione, quā utriusq̄ queriat̄ s̄ul̄ unā quā d̄ r̄ānē
 ē supponat̄ pro m̄id̄uō quos n̄ oīa al̄c̄ar̄. modo cōe sit
 p̄r et filius nec ideo 4 persona sunt quia spirator,
 aut p̄cipiū actiuū p̄raem̄ c̄l̄m̄ d̄st̄nḡatur rea
 lit̄e ē p̄r et filio n̄ ut persona, sed t̄m̄ d̄iuiduū r̄ē
 latius identificans sibi personas.

CONCLUS. 8^a p̄r s̄. ā filio n̄ procedit
 t̄m̄ nec personali nec ullo modo d̄st̄nḡerel̄ ab eo u
 titur ita ē p̄r: et p̄nt̄ h̄t̄ ead̄m̄ t̄m̄ cū s̄ t̄n̄ quād̄m̄
 ē r̄āo paulo ante data n̄ geluē datā q̄ h̄ralor quod
 alio n̄ h̄t̄ cū filio oppositione obact̄, q̄ s̄ta p̄nt̄
 ead̄em̄ d̄st̄nḡtionem, obact̄ione p̄r n̄ h̄t̄ d̄st̄
 cult̄er.

poa notionalis in diuinis respectu actum notionalium qd
 quod et qd sunt personarum proprietos .5.º quo modo har oia
 taliter se ad relacoe tu personas se se habeant. 6.º quod
 opus sit personas constituant et distinguant, quibus ulto
 loco no diu loco aliq aduanga de modo loquenti in ha
 maia Trinitatis.

CONCLUSIO 1.ª Diuino admittenda sunt in diuinis
 Notiones seu Notae qda personaru abstractis noibus si
 gnificata tu ad personaru relacoe diuinaru diti
 otiones quoad origine explicandas ac q tu quo sunt qd
 masculinitas, paternitas, Filiatio spiratio Actio,
 et processio 1.ª et 2.ª sunt quis ppria, 1.ª u. indicat
 est a nullo alio esse. 2.ª u. cu ppria alterius esse. 3.ª
 est Filius, qd ppria. 4.ª ppria si est qd sola, a nullo
 tio, relacoe a relacoe n. distrahant nisi quod sub noie
 et rae notiois n. ppria relacoe ppria. Inspirabili
 tas regu filii nec generabilitas respectu ppria. 5.ª ppria
 et filii qd negocoe n. sunt Notiones, quae nec illa in filio
 nec ad n. ppria 5. dignitatem signat

CONCLUSIO 2.ª Actus Notionales abstractendo ab acti
 ua et passiva signata prout quod tendit signant cu
 ut sic filium ppria quos signas ppria processione in diuinis
 n. sunt nihil duo ppria ppria, et ppria, sicut dicit et dilige
 re in gerere aut in abstracto ppria et ppria, si u. ppria ppria
 manetur ut hic sumi solent q. hanc actum quod passiva tu
 quatuor sunt actus notionalis ppria ppria, generati
 ppria, ppria actua, ppria ppria, tota ppria nota
 est et ppria ppria not: 1.ª et 2.ª. de ppria ut. 3.ª
 Actus et actus illor licet diuina uolte ppria ppria
 fuer ppria n. ppria uoluntarios liberos, sed n. ppria ad n. ppria a.

CONCLUSIO 3.ª si uel sunt actus Notionales in di
 uinis ita in ppria a nobis ppria n. modo ppria tu
 respectu corulle actum tu ppria ppria, reales et ppria
 uel actua ppria ppria ad generandum in ppria ad ppria
 in ppria et ppria e coi, et ppria qd ppria ppria ppria
 tanq ppria ppria, et ppria ppria ppria ppria, per
 uolunt, tanq ppria ppria, ppria ppria Generatua in ppria n. et

uni tm̄ persona competit et et dī proprietate illi
 q̄ per se ligata sunt - 6. actus notiones seu origines
 distinguuntur hac rāōe ā notionibus relatiuis, et proprie-
 tibus quorū hāc sibi dīcuntur signantur per modū calūdam
 quasi fia, actus u. notiones seu origines ut itē q̄ m̄
 sū dicitur tendentis ad constituendam personam. 7. la-
 tuis potest notiones quā relatiōes et proprietates perso-
 nales, et personarū ista sū latius quā proprietates per-
 sonales, hōi n. ter tm̄ sunt, relatiōes u. ad proprietates per-
 sonarū sunt q̄: notiones a. s. proinde omnes proprie-
 tates personales sunt relatiōes, omnes relatiōes sunt no-
 tiones, sed n̄ q̄ q̄a generalitatis ē notio n̄ sū relatiō
 proprietatis u. personarū, et relatiōes n̄ nor dicitur q̄
 una dicitur relatiō n̄ sit proprietate ut sū rāō actiua,
 et q̄ una dicitur proprietate n̄ sit relatiō ut generalitatis
 et q̄bus satis latē quomodo notiones, actus notionales, pro-
 prietas et relatiōes ad se sē mutice habeant; sed q̄na sū
 his sibi personas constituant et ā se distinguant dicitur
 tatur sū

ONTUS 6. a persona diuina in suo esse
 personali sibi constituunt et simul distinguunt inter
 se se u. absolute aliqua proprietate seu relatiōibus seu pro-
 prietas personarū, n̄ q̄les quā relatiōes sibi, et
 ad aliud sunt, sed quā sunt res p̄ se subsistentis seu q̄da
 quasi fia, sicut modi alij substantiales sibi u. modū
 dei sibi determinat et sicut diuina ut reddatur
 inuolabilis, ita hōi coior sū quoad utramq̄ p. et p̄
 quidem adeo certa et cōr est ut q̄m alij arguant
 erroris, et fūse ubi ā sūar 1. 7. a. 8. et tati. 1. 9. 2.
 tal. 6. tu et II q̄ unanimiter ter personarū dicit
 relatiōibus seu proprietatibus distinguunt quorū n̄ nisi de
 personarū ubi q̄ sū p̄ ratiōe filiae, sū rāō
 papinā, tu cāte nam tu tot: II in q̄fessioe sibi
 dī in relatiōe personarū cernit numerus in latui.
 cap. firmiter de s̄ dicit: Trinitas desinata est p̄
 proprietates personales in florent: sess. 19. ita ut in nullo

alio difforat nisi quia sic est sic, et ibidem in fine hypoteses
 ses per persona est essentia propria quodam, de quo supra
 tu in illo cor et vasso quomodo in deus sic oia
 sunt unum ubi non obuiat relatio, oppositio quod
 qbas seque quod indistincta, Th. 2. q. 40. n. 3. sedu
 de, si quis ab essentia per se abstrahat relatio per
 sonarum non remanent personae sed tantum essentiam
 pars quodam declarata et plura, nam substantiales relatio
 vnde per se et et sic includunt relatio naturam se virtutem
 aliter diuersas nec sibi mutuo subordinata. 1^a est quod
 reprobatur se sicut ad aliud - relatio sunt quae modi quodam
 substantiales, quibus se determinante essentia diuina in
 esse personali. sciamus itaque, personae quodam relatio in
 idem illa priora sed quodam relatio potest esse ratio quodam
 tis. quia quodam alii cuius deus sibi quodam quodam
 persona propria. si quis a. quodam non persona non potest di
 ci quod quodam est originiibus seu attributibus notionalibus.
 & hoc est non per se sed quali filii et intrinseco distinctio
 et quodam, sed quodam posteriori et per modum uicem ten
 dentis ad personam, quodam quodam relatio re identificati
 ut in dictis sit

CONCLUSIO 1^a pro praedictis modo
 loquendi in materia trinitatis una est haec tenus dictis
 conuentionis loco deduci potest sequentes regulae

1^a essentia in diuinitate potest predicari de personis, et uicem
 similia de personis ut sic est deus, sic est essentia diuina est
 perfectus, sapiens et sic pro est sic, essentia diuina est filius
 quia utique inter predicatum et substantiam omnia idem
 sunt, est, uicem in predicato sunt per se et esse, potest
 rone non dicit nec sunt propria essentia, sed sunt per se, quodam
 esse per se et eo natura sua quodam est in deo.

2^a nomina substantiua essentia dicitur tantum singulariter de
 duabus, aut tribus personis, non pluraliter hinc dicitur sic
 filius et spiritus sanctus unus deus, sic filius, et spiritus sanctus
 natura, substantia in natura aut natura aut essentia. Item re
 si dicitur sic et filius est spirator non spiratorum, est uicem
 in propria spiritus sanctus.

2^a adiectiva hinc nota estia dicitur plurali de personis
nisi ea ipsa uerentur substantiis. Hinc uide p^r et Filius
sunt duo personae, duo principiantes, p^r p^r et h^u sunt tres
habentes deitatem & coeterni, & sapientes, & coequales
consubstantialis. Vtriusque regula p^r h^u a. p^r ad: conoll. 7.
Dicitur h^u nisi ea uerentur substantiis, quia tunc n^o plu-
rali sed singulariter predicanda sunt. quomodo ea uerunt
sicut athena: du dicitur n^o tres aeterni, nec tres increati, aut
simonensi, aut oxfordensi, id uerunt aeterni, unus increatus,
ob hanc et q^u p^rcedentem regula recte dicitur Filius est alius a
p^ro, n^o aliud. hinc item Filius est sp^s s^u fuit alia, illud n^o ad
iectiua sumit et pro persona supponit hoc substantiua per
sp^siam, q^u n^o multiplicatur licet supposita sint plura.

3^a substantiua personalia seu notionalia p^rnt
p^rdicari de sp^sia, tam in abstracto, quam in concreto,
p^r reale identitatem inter sp^siam et personam, quare
recte dicimus p^ros seu sp^sia diuina est q^u h^u p^ro sp^sia
diuina est Trinitas scilicet est Trinitas seu tres per-
sonae p^rnt p^ros, aut sp^sia diuina ut reg^o & dect^o.

4^a Adiectiua personalia ut generans, genitus,
spiratus ad n^o p^rnt p^rdicari de sp^sia seu quilibet alii
tatis in abstracto sumptis, malim. dicitur essia aut
bonitas aut immensitas est generans, aut genita aut
spirata in p^ro est, quod personalia regunt temp^re filii
de sp^sia in abstracto n^o supponant p^r personam, sed sp^sia.
H^u t^u diu sp^sia diuina est p^ros, generans, seu p^ros
genitus, item sp^sia diuina est res generans seu genita
si res aut p^ros supponant pro persona scilicet si pro sp^s
genita.

5^a Actus Notionales, qui suppositis queniunt de
naa p^r in concreto signata in abstracto. p^ro est
ut sp^sia concreta supponant pro persona n^o a. abstracta
hinc recte dicitur p^ros q^uat, u^o a. trinitas, aut sp^sia gene-
rat aut spirat. Item recte dicitur p^ros q^uat p^ros p^ros
spiratus ad n^o dicitur aut sp^sia q^uat p^ros p^ros
est hinc uerunt regulae de uerbis personabilibus. q^u n^o a. nomen
p^ros supponat pro persona colligitur ex uerbo addito, quod

actionem notionalē signat ut est u: q: gignit, spirat
procedit ut patet ex reg. ult. Hinc et recte dicitur pro
grat hinc qui n' est deus p'ri, aut aliu, qui est p'rius,
n'a. absolute, p'ri genuit aliu p'rius; falsa est p'rius
n' generat, nam negatio ita malignantis n' dicitur
q'at p'rius de toto subto ubi n' gignit, adeo q'
signat unum repugnare deo gratem, q' e' falsu.

¶ De Relatu Notionis, et proprietatis in per
sonales, et personarū, ut et actus Notionalis, ne
re p'dicantur in sensu identico de personis, quibus
illa conueniunt ob reale identitatem et necessitatem
tū in sensu filii seu duplicatiuo p' filium rāgem illius.
Sed ut patet p' hinc recte dicitur paternitas e' relatio, q' est
paternitas, paternitas est p'ri, grat actiua est p'ri
paternitas est spiratio, n' h' paternitas quā talis,
est spiratio, nec notio paternitatis est notio spiratio
h' n' dicitur falsu sunt.

¶ De verba actione signantia n' p'dicant de No
tionibus aut proprietatibus personarū, licet reali
idem sint; quare n' dicitur paternitas grat, aut creat, aut
illegit est q' q' actio p'dicat de subto sic sensus
filius aequatō duplicatiuo, n' identicus, hinc n' p't
dicitur p'terius vult, vultus ille, vultus n' tale gignit
p'dicatioem a sensu filium et p' eandem rāgem nec rela
tiones, licet reuera, et a p'ri rei idem sint ut spiratio
actiua, et filia, et paternitas, h' de se n' p't p'di
cari, male n' dicitur spiratio actiua est paterni
tas aut q' p' sensu filium; ut a. melius cognoscatur q'
efficiali sensu identico q' filii sit

¶ De reg. Q'cuq' tribuit actio, aut emanat in
abstracto aliu subto efficit sensus identicus, si in
concreto tribuat n' fit identicus, sed filii: si a. actio in
concreto q'le tribuat, sed h' p' modū substantiui
et n' actio signato, tunc actus manet sensus identicus
1^a p' p'ti, quia recte dicitur identico vultus est p'terius,
p'terius est vultus, n' h' filii, q' p'dicatur a parte rei
idem est in subto, sed h' ratione filium dicitur

tionem et spirationem passivam i activa u. col
At duabus personis 8. quinq. spe. notionis sui in
nascibilitatem, paternitatem, Filiationem, spira
tionem activam, et passivam, ex quibusq. sola
in et colat, har, in qua via derivantur et patent
ex hactenus dictis qua ad honorem pnae ac Tri
ni veri et et ac conditoris nri sufficiant.

RYE STIO

De Deo ut est finis noster, seu de spca titudine.

Hactenus de deo sicut se, cuius tu absolutis tu colas
finis attributis, alioq. ut pna, ut praedestinari in
Trinus est, sapient ut de eodem nro in to ordine a
gatur, qm nri finis ultus est in quo summa nra sili
ctas, et beatitudo consistit de qua sicut s. th. q. 2. q. 1.
usq. ad 5. agunt philosophi: nos ex corp. ostendimus quid
sit illa beatitudo sicut obtineat sicut sicut, que ad id ptingere
videbuntur. 2. utru. alig de facto q. visionem sicut, cu
q. fruitionem beati sicut. 3. de Creator, seu de deca
tatione sicut Canonizave. De cultu ac venerand. crea
toru. de eoru. reliquijs ac imaginibus retinendis aut ho
norandis, ut et de templis ac eoru. festis (q. ralia p. d.
triumphantem gerunt. De cu. peculiaris quosq. cul. Harat.
ad mod. de opibus Chorit. ac Relig. spectantes plectant
agemus sicut: ult. huius ami. p. rioratua hui. totidem
articulis expe. demus nisi sicut obtionu. plipitac aliu
suadeat.

ARTICULVS 5us De obiectivâ et formali Beati- tudine.

Suppositis is q̄ sup: a. 4. de visione sup: dicta sunt
Creativitas q̄ est finis n̄r ult: q̄ntim ex Beatio de Con:
1. s. desolubili solet status omnium bonorum aggrega-
tione perfectus. 1. summus bonus hois, quod ob:
tento appetitus fatiel et quiescat sed q̄ repleo su finis
sicut finis Qui sine finis ut res q̄ possidetur de finis Quō
qui est ipsa possessio illius finis q̄ est ut res, sicut ut de repleo
distinguitur Beatitude 1. a obiectivâ sicut bonum illud, cuius
possessione quis beatus, et 2. a filis sicut bonum illius posses-
sio seu fructus, quibus possitis.

Quæritur, 0 in quo sita sit obiectivâ Beatitude
2. in quo consistat Beatitude filis, an sicut in visione
3. obiectivâ an vero in aliquo alio actu sicut aut
volens et q̄. Ad potissima est de Beatitude plura, et
est sumpta. 3. qualis sit illa visio. q̄. q̄. an in q̄.
plura, speculativa an practica. 4. q̄. an in sicut a
sicut videntur, et num ab uno sicut perfectius
videtur qua ab alio. 5. an Beati possint a visione
6. obiectivâ an vero videntes sicut amens sicut
7. an possint peccare. 8. an et qualis creatura ratio
lis appetat Beatitude seu in sicut Beatitude, est a.
hic nobilissimus q̄ntio de est ut dicit et sicut Beati-
tudine q̄ proprie dicit.

CONCLUSIO 1. a Obiectivâ Beatitude efficitur sicut
est in sicut, nec in sicut, nec in sicut, aut
ullo bono creato, sed in solo sicut, ita de fide actus est
q̄. sicut, alioq̄ sicut et sicut: apud Cicero 1. 1. et
de sicut et sicut. Tullius. q̄. ar. Arle, 0. et sicut
Arist: 1. 1. In sicut: dicit. 0. 7. sicut q̄. Mahometus c. 28.
47. 48. Charrithus et multos antiquos de sicut q̄. anan,

mē conſenſa SS. II. in hom. plū^o ex ſcripturis tu
 qua ſummam ſolentem q̄ hōi appetitū ſatiet u ponit
 in dō ut Gen. 13. ego p̄hibitor tuus ſu, et merces
 tua magna nimis. p̄ſal. 15 ſatiabor cu apparuerit
 gloria tua. p̄ſal. 72 q̄ mihi eſt in celo, et a te q̄ d
 uidui ſup terra, et ſpiritus mea t̄ros in aeternum p̄ſal.
 102 q̄ replet in bonis deſideriu tuu. 1. Jōa. 5. hic eſt
 uerus d̄s, et uita aeterna: atq; ſ. aug. 1. Cont. 1.
 alludū, ſuisti nos, t̄rie ad te, et ſugetur eſt cor
 ueritū donec reſeſcat in te; tu eo ijs ſcripturis q̄ ab
 imodā ſolentē concludunt q̄ bonū creatū, et pleni ſunt
 libri ſap̄ie a ſalomonē q̄ſcripti, m̄p̄e ſubſcriptos uer et
 liber ſap̄ie, in quo ſp̄is 5. quaſi per partia enumeratio
 nem uerſens oīa, q̄ aliquo modo uir conſiliares ſoli
 citatem ea pro uanitatibus reputat. 2. plū^o rō
 tiōe, q̄a obtina beatitudo nil aliud eſt, qua obtū
 ſeu bonū illud, quod perfectē ſatiet omne appetitū
 illud poſſidentis quodna concludat a ſe q̄ malū, aut
 miſeriam ut op deſi uerſe beatit: q̄tūm q̄tat, red uerū
 uerū bonū eſt tale, hoc iſſo. n. quod uerū adeo q̄
 uerū perfectionis A, et deſectibus obnoxiū ut expe
 ientia et inductione oīa bonorū uerū q̄tat, qua
 uerū intoreant, uerū ad iſſa uerū ut q̄da uerū palia, or
 dinantur, cuius modi ſunt diuitia, tu cū p̄tra, p̄u
 uerū uerū, item honore, ut fama, gloria p̄ſas, Aem
 uoluptates tu corporis tuū, q̄ cu completi et p̄fectē
 appetitū habentis uerū p̄m̄t ſine deſectu ſatiare uerū q̄
 obtina beatitudo aut ſinis uerū ſimpli uerū.

p̄m̄e, 1. Obtina uerū beatitudinis debet eſt bonū appe
 ſibile, quod ultimati ſatiet appetitū, red datur aliq̄
 creatū bonū appetibile ultimati ſatians appetitū ſic de
 uerū ſaltem ai q̄. 2. plū^o ſp̄is: illud bonū de ſatiare
 in quo appetitū quāſcū red in uolupte ai quāſcū illa. n.
 de ſp̄is anima q̄. 3. plū^o ſp̄is: uerū q̄ ſi illud bonū per
 ſati ſatiet ſine ai admiptione aliquid deſectū, ſiquidem

de obtinendo bono de quo hic loquitur magis: scilicet si
 creat aliqua perfectione debita, cuius modi sunt bona
 creata. 2° agimus de obtinenda beatitudine hic sine
 de obtinendo, in actu beatitudinis, et ideo hoc sensu absolu-
 ti negat Min: ad pb distinguo mai: illius illud bonu
 satiat in quo appetitus tanquam obtinere concedo nego
 mai: et hoc a sensu uera est Min: fortiori falsa, quia ipse
 quidem appetitus in uisione tanquam obtinere ad se in sequenti
 bus patet, sed in hac gloria tui de obtinendo semel est.

Dico 2° Appetitus in creaturis finitus est q^o obtinere
 non potest nisi per se, qui in creaturis et in finitus est. 1° negat
 Conseq: fortis q. 1. q. 2. de uisione beatitudinis dicitur
 2° appetitus creaturis finitus est in se ipso et quoad intentionem
 suam in se ipso est finitus seu finitus quoad obtinere hoc modo
 non potest saluari nisi a bono infinito.

Dico 3° Obtinenda nostra beatitudo est in ultimo fine illi
 illi idem sunt, sed pro se est in ultimo fine illius q^o
 nec obtinenda beatitudinis est Min: q^o si pro se est in fine illi
 illi debent in ordinari ad nos tanquam fine cui creatum
 sed repugnat pro ordinari ad alium fine q^o h^o neg: m: ad
 pb ad idem dico h^o repugnare pro se ut ordinari ad alium fi-
 nem a quo tanquam sola finali finis est aut op^o sua, de se
 deat, quia pro se a nobis nec ab ulla creatura dependet
 in se aut operari quomodo potius nos ab ipso pendem, non h^o
 pro repugnat quomodo libera et obtemperat ordinari
 referat ad nos repleti ad fine cui immediatus q^o de sed in
 ultimatus et supremus, quia hic est ipse pro se et gloriatus est,
 et hoc posteriori ordinatio sufficit ad rationem illius.

CONCLUS. 2^a Beatitudo solis consistit in clara
 uisione & id est eodem se ipse et quoad naturam seu essentiam
 sua spectat in se ipso a se ipso a se ipso ita ut 104.
 1. 2. q. 3. a. 2. h^o est pro se quod ut regat et pbet
 Nota 1° repletis gratia actus seu operatus ab ipsis bea-
 ty dicitur ad perfectum et integram statum beatitudi-
 nis concurrere 1° q. 1. h^o uisione obtinere, sed est ut scriptum
 ut ubiq^o indicant. 2° Cor. 13. videmus nam per speculum

in amigmate, tunc a. facie ad faciem et Joa. 3 ui
debemus eu sicuti est n. ep. p. uolens amor et gaudiu
et hoc in amor et utruq. out ep. ijsa uisione b. r. ita
ut sa p. ysa beatitudo absolute gaudiu uocel Math.
et in b. in gaudiu b. n. t. et Joa. 15 gaudiu d. r. un
nemo tollet a uobis.

Nota re. Duplice adhuc distingui amores erga prox
ui et gaudiu inde haustu, aliis co. est et di. amor genui
centia, quo amamus orat quia nobis bonus est et de ha.
gaudemus; di. di. amor amicitia seu beneuolentia quo
amamus de r. b. r. i. d. e. quia ipse bonus e et de hoc gaudemus,
n. notaty licet a. h. actus in beatitudine fili reperiantur,
fr. si de ea p. l. i. t. et s. l. i. t. r. s. p. e. t. a. t. a. loquamur diuimus ea
s. l. i. t. r. s. p. e. t. a. t. a. in actu s. t. u. s. h. u. e. m. e. n. t. a. l. i. p. o. s. s. e. s. i. o. e. b. r. s.
q. u. o. c. e. l. i. s. b. r. s. p. l. l. q. a. f. i. l. i. b. e. a. t. i. t. u. d. o. s. t. i. t. u. t. u. r. e. s. t. n. i. s. i.
consecutio et possessio futuri boni sicut b. r. Math. Propitete
paratu uobis regnu. Luca 10 q. d. faciend uita. u. t. o. r. n. a.
Propiteteo sed nullus ex supradictis actibus p. t. a. u. i. s. i. o. n. e. m.
b. r. h. o. r. a. c. e. m. p. o. s. s. e. s. i. o. n. i. s. b. r. u. t. a. p. a. r. t. i. a. s. a. u. n. u. m. e. r. a. u. e. s. t.
i. n. a. m. o. r. c. o. n. c. u. p. i. s. c. u. s. q. u. i. a. h. i. c. a. b. i. p. s. a. g. e. n. e. r. a. t. i. o. n. e. g. l. o. r. i. a. p. r. a.
s. u. p. p. o. n. i. t. u. r. p. a. r. t. i. m. u. t. i. n. u. i. a. t. o. r. i. b. u. s. a. d. h. u. c. n. o. n. r. e. p. e. r. i. t. n. i.
r. g. a. u. d. i. u. i. n. d. e. p. r. o. u. e. n. i. e. n. s. q. u. i. a. e. t. h. o. r. s. i. a. d. h. u. c. i. m. p. e. r. f. e. c. t. u.
s. i. t. r. e. p. e. r. i. t. i. n. u. i. a. t. o. r. i. b. u. s. e. t. a. d. s. p. e. m. b. e. a. t. i. t. u. d. i. n. e. s. p. e. r. a. t. e. t. a. m. q.
a. n. t. e. q. u. a. m. s. i. a. i. a. m. p. e. r. f. e. c. t. u. s. s. i. t. d. e. b. e. a. t. i. t. u. d. i. n. e. o. b. t. i. n. e. r. e.
t. a. t. u. n. o. n. i. s. q. u. e. i. n. b. e. a. t. i. s. i. n. t. e. r. u. e. n. i. t. r. e. d. q. u. i. a. s. e. q. u. e. r. i.
e. p. i. a. m. o. b. t. i. n. e. n. t. o. b. o. n. o. e. t. b. e. a. t. i. t. u. d. i. n. e. s. u. p. p. o. n. i. t. n. i. p. o.
e. a. f. i. l. i. b. e. a. t. i. t. u. d. o. a. u. t. i. p. s. a. p. o. s. s. e. s. i. o. n. e. q. u. e. r. e. b. o. s. t. i. t. u. t. i. l. l. a.
c. o. n. s. i. s. t. i. t. i. n. a. m. o. r. e. a. m. i. c. i. t. i. a. a. u. t. u. l. l. o. a. c. t. u. i. t. a. d. u. s. p. t. i. n. e.
t. e. q. a. o. i. s. a. c. t. u. s. a. m. o. r. i. s. i. l. l. i. u. s. e. t. e. p. s. e. i. n. d. i. f. e. r. e. n. s. e. t. a. b. s. t. r. a.
h. i. c. t. a. b. a. c. t. u. a. l. i. p. o. s. s. e. s. i. o. n. e. b. o. n. i. u. t. q. u. e. r. i. t. i. n. o. n. a. b. o. n. u. i.
a. b. s. e. n. s. p. r. o. u. e. n. i. e. n. s. s. e. u. f. u. t. u. r. u. s. a. c. t. u. a. l. i. p. r. i. a. d. e. a. q. u. o. i. t.
a. d. t. e. n. e. r. e. p. o. s. s. e. s. i. o. n. e. u. e. l. s. a. b. s. e. q. q. n. o. n. e. s. t. i. p. s. a. p. o. s. s. e. s. i. o.
s. i. c. u. t. a. m. o. r. i. s. q. u. i. p. e. n. e. n. d. i. a. n. t. a. t. p. o. s. s. e. s. i. o. p. e. n. e. n. d. i. a.
e. t. e. a. d. e. s. t. t. a. b. g. a. u. d. i. s. e. u. d. e. b. e. a. t. a. d. i. h. o. r. a. m. o. r. e.
p. r. o. u. e. n. i. e. n. t. i. s. C. o. n. f. i. r. m. a. t. g. o. l. d. e. s. e. r. i. p. t. u. r. i. s. q. u. i. t. u.
u. e. l. i. c. b. e. a. t. i. t. u. d. i. n. e. t. u. u. i. t. a. m. a. b. a. r. n. a. n. o. u. e. b. e. a. t. i. t. u. d. i.
u. e. l. i. l. l. a. m. i. u. p. t. a. p. h. r. a. s. i. n. s. e. r. i. p. t. u. r. a. p. a. s. s. i. m. p. o. n. i. t. i. n. b. r. s.

uisione, ut math. 5. beati mundo corde, quo nia ipsi
 seruu uidebunt. Joa. 17. huc e uita aeterna u cognos-
 ceant te solu seruu aeternu. 1. Joa. 3. uidebimus un-
 ficuti est plura un. pnt. b. h. a. de uisioe. R. R. D. 2.
 q. 1. m. ex 99. p. 1. n. q. n. a. u. s. i. q. i. f. a. r. e. t. i. c. o. s. 37. ait
 uita aeterna unicuique uenit ex eo quod uideat. P. R. M.
 et mox percipiunt. Sic uita aeterna, & R. R. M. uident.
 Bas. q. 1. m. moral. c. 1. u. uocat ea summi boni contem-
 plationem uti et C. r. u. l. l. u. s. h. i. e. r. o. s. Aug. u. 1. T. u. n. i. t. i. s. u. i. t. i. s.
 illa uisio. S. R. D. solo est summum bonum uisum cuius a.
 dipisepeli ca. 1. p. 1. m. u. t. a. g. e. r. e. q. u. i. d. a. m. a. g. i. m. a. s.

2. q. 1. m. g. e. l. i. e. s. e. y. l. i. b. e. a. t. i. t. u. d. i. n. e. f. i. l. i. e. m. e. s. s. i. t. e. r. a. t. p. i.
 uisio e opacem ut uollet sed q. 1. m. a. b. i. s. s. i. s. b. e. a. t. i. s. i. m.
 n. l. a. n. t. e. r. t. e. r. s. i. c. i. t. a. a. d. e. o. q. u. i. n. m. u. r. e. a. t. u. q. u. i. r. e. d. a. l. i. q. u. o.
 o. r. e. a. t. u. e. a. d. i. m. u. g. u. t. o. h. i. l. a. m. i. n. e. g. l. o. r. i. a. d. e. q. u. o. q. 1.
 a. s. l. i. c. e. t. o. p. e. r. a. n. s. t. u. s. e. n. s. u. s. t. u. u. o. l. l. e. t. s. p. a. r. t. i. m. a. n. t. e.
 e. d. e. n. t. e. r. p. a. r. t. i. m. c. o. n. g. r. e. s. s. i. t. e. r. c. o. n. c. u. r. r. a. n. t. a. d. p. e. r. f. e. c. t. u. m.
 s. t. a. t. u. b. e. a. t. i. t. u. d. i. n. i. s. u. e. r. i. p. i.

3. q. 1. m. e. a. r. u. b. e. a. t. i. t. u. d. i. n. e. f. i. l. i. e. m. e. s. s. i. t. e. r. a. t. q. u. i.
 d. e. m. n. o. t. a. t. u. i. s. i. o. e. q. u. i. s. h. a. e. t. i. q. u. o. d. a. f. r. u. i. t. u. s. s. e. u. q. u. i. d. a.
 p. o. s. s. e. s. i. o. e. q. u. i. h. a. e. t. i. s. t. u. i. s. i. o. e. u. i. s. i. o. e. q. u. i. d. a. m. o. r. e. t. g. a. u. d. i. o.
 d. i. r. e. t. a. n. q. u. e. p. r. o. p. r. i. e. t. o. r. q. u. a. n. d. a. g. e. l. i. e. t. u. i. s. i. o. e. e. i. d. e. m. u. i. s. i. o.
 o. n. i. q. u. i. n. t. a. s.

4. q. 1. m. p. e. r. a. b. s. o. l. u. t. a. s. e. r. u. a. t. i. o. n. e. p. o. t. e. s. t. q. u. i. d. e. m. g. e. r. u. a. r. i. o. r. i.
 u. i. s. i. o. n. e. m. i. n. t. i. p. o. r. d. i. n. a. r. i. a. a. b. i. q. u. o. a. m. o. r. e. t. g. a. u. d. i. o.
 e. s. t. n. a. l. i. t. e. r. a. l. i. t. e. r. a. d. u. t. r. o. q. u. e. r. e. d. i. c. e. t. a. b. e. t. i. o. u. i. s. i. o. n. e.
 n. f. o. r. e. p. l. e. n. e. p. e. r. f. e. c. t. u. s. e. t. m. h. e. r. e. t. u. s. s. t. a. t. u. b. e. a. t. i. t. u. d. i. n. i. s. h. a. e. t.
 a. l. i. t. e. r. a. c. o. s. i. q. u. i. h. i. e. t. s. o. l. a. n. o. a. p. t. u. m. q. u. o. a. d. e. s. s. i. a. s. i. m. e. p. r. o.
 p. r. i. e. t. a. b. i. l. i. t. e. r. p. o. t. e. n. a. l. i. t. e. r. t. a. l. i. s. n. h. i. e. r. e. s. t. i. a. h. o. i. s. u. i. s. i. o.
 h. i. e. r. p. e. r. f. e. c. t. u. s. e. t. h. a. e. t. g. e. l. i. e. m. s. t. a. t. u. u. o. n. o. t. a. t. s. e. r. p. 1. r. t. a. n.
 p. a. r. a. d. u. 1. q. 2. d. u. 3. e. t. a. l. i. s. S. e. d. q. u. i. m. q. u. i. t. a.
 l. i. s. p. e. i. s. e. h. i. e. t. u. i. s. i. o. n. e. s. e. r. u. a. t. i. o. n. e. p. a. r. t. i. m. p. e. r. f. e. c. t. i. s. a. t. i. q. u. i.
 a. u. t. h. i. e. t. o. i. u. b. o. n. o. r. u. a. g. g. r. e. g. a. t. i. o. n. e. n. i. c. a. r. e. t. a. m. o. r. e.
 e. t. g. a. u. d. i. o. e. a. q. u. i. a. d. h. u. c. a. p. p. e. t. e. r. e. t. q. u. i. t. o. l. i. s. f. o. r. e. p. e. r. f. e. c. t. i.
 s. a. t. i. q. u. i. q. u. o. a. d. n. a. t. u. r. a. l. i. t. e. r. a. p. p. e. t. i. t. u. m. g. e. l. i. e. q. u. o. n. a. t. u. r. a. l. i. t. e. r.
 n. i. c. o. g. n. i. t. i. o. n. e. u. e. r. i. q. u. o. d. a. l. i. t. e. r. s. e. h. i. e. t. s. i. c. u. t. i. q. u. o. a. d. a. p. p. e. t. i. t. u.

uollet, quo quis appetat uic et possidere summu bonu
nam et hoc uicet, n' tñ foret satiatu quoad eu appeti
tu quo uollet actu amat et gaudet de bono iam possesso
hic h. actus ex hypothesi distinctus et impeditus. quod
x. ad amorem, carentia et gaudi; attrinet repugnat ea
beatitudini n' simplr et plege sumpta, red tm pñm statum
ei galem, pt n' expyto q n' hac uita uere beatus fuit
et si simul hñs aia' tristam et afflictam et patibile;
nec ad spem beatitudinis requit ut beatus habeat ag.
gregatam spem oim bonoru fili sufficit hñe aut gñe
quibitur aut cadit ut uarie loquuntur requit tñ pñm
statu eius galem, et quazi n' sensu gposito. Dicit
beatitudo filii e possessio summi boni, sed uisio quia
uisio est n' cognitio n' possessio summi boni, aliqd, que
deret nummos, possideret dor, q' uisio quia uisio n' est
fili beatitudo. 2. uisione n' gñe, aut saltem sub illa
lecta subte et reduplicatose qua pñm uisio est, fili n'
e possessionem summi boni, ut pbat bño nam possessio
fili signat quanda obtentione seu adeptioe obti.
uisio tñ specificatiue aut pparatiue n' pñm e possessio
qa cu' dicitur u' pñm a nobis aliter possideri aut hñe
qu' pñm uisione hñe ipsa uisio quoad re et respectu
hñe e possessio i q' g' g' uicet pñm obijerit ex ytu
eius ex pñm et notandi gl'e solunt

CONCLUSIO 3ª Uisio hñe in beatis fili e co
gnitio incompleta et speculatiua, tametsi uirtuata
pñm diu gpleta uel coior hñe dñe sentia uel s. Th. q. 3.
a. n. i. statum et protittas 19 et 3 p. pñm qa pñm obti
uisio gñe ofia hñe cu' oibz eius attributis unu e
et simplex, uirtuata tñ et aequaliter multiplex eo
habere pñm dicitur gñat, ita ut cognitio seu uisio
hñe obti respondens eam q' iudiu uisio unu qd et pñm
plex eut et n' nisi aequaliter multiplex, nam pñm uisio
dent pñm sicuti est, n' uti nos uisio, q' dicitur eiusq'
attributa n' pñm simul uno gestu appheare. 2a

P: pbi autoute S Aug: 1° Trin: no ubi ait qd qdum
 plao promittit accou oiu finis atq atqta p perfectio
 gaudioru. RAO at tu ga. In arlem pio rth: v pfectio
 felicitas dr qdumplativa ita et perfecta et optima nois
 cogno, qdalis et uisio beatifica Dni debet qdumpla
 tiva ipi ga ois opiao uersal (practica) ita
 obtu operabile et bo se uerly ubi ad pime tanqua
 sine cuius, et uisio beatifica uersal inmediate in
 ca spiam diuina, ut obtu qd n est opabile nec ad
 ulterioa sine cuius referri se cu sit uba beatitu
 do non hinc licet admittere, quod ta ueru n e uisio
 ne beatifica dirigere creator ad amore sed, n tu
 fuit practica qd n fuit uisio obtu opabile, qd n e
 una qdumplativa practica.

CONCLUSIO 4^a Beati uidentes se non se
 nul uident et ea q se uisio et uisio seu eminentior
 sunt in ois pfectioru u uident o n sola epistola et
 perfectione eius et alia seu absoluta attributa omnia
 ta ut nec illa pme ipis, nec illa sine illis aut una sine
 altero uideatur; nec t^o p^o cognoscunt uisio infinito
 perfectione, sili in t^o pstantes, ta q a parte rei n
 est in ois talis multitudo ta q nec Beati nec ipse
 p^o tales perfectione cognoscunt rade distinguunt
 cognoscunt n p^o ut a parte rei est at ut p^o ut
 nisi una unitas. r^o uident n tm absoluta, sed et
 relativa attributa hoc e des ac singulas personas, e
 deo, tota Trinitatem, u uisio epistola, seu alia sine
 personis, nec huiusmodi se se inueni uideatly obcan
 deo rade.

Dnus una persona sine altera potuit incarnari
 qd et se uideri sine altera q negatly: RAO distinct:
 uisio uisioem beatificam, et unioem hypostatica
 natio est, quod uisio est debeat ope clara, distincta,
 et intuitiva cogno p^o, sicuti ut ni se est uisio debeat
 attingere totam rem sicuti est in se, uisio a. hoc non
 requirit, nam res qd alium unitur n debet necessario
 illi p^o omnem intuitum et modum uisio qd huius et adu

quare unum . 3. in dno seu verbo facti pnt videre
 hoc de facto reiffa uident tu actu existentos tum
 possibiles creaturas in tm dno e quod hnt in pro se mi
 neriter aut ut in idaa aut ut in intelligente de ho
 u u ot deliu cu su ipu ce redd sed e dno propria
 saru e quod hnt in se uob hnt pnt extra se uolunt id qz
 uel op uel elaa p cogniam aliam a uisione dicitur
 Nam uel q op illa causata sit: uel concomitantia
 p dandam simul uisionem qdet: sed q n tm ad spca
 diuina uel ad ad reaturar se se potendat ut uarij
 uarie sentiunt uel deniqz q op ui uisio uisionis pnt
 f hoc ipso quod uideant dno ut pntia cu dth
 i p: q. 12. dicit Thomista item Guar. i. p. 1. 2.
 de dno bal. Mot. ibid. ut plures dii apud Pamer.
 i. p. d. 2. q. 6. a 7. apud 2. q. hoc op sunt: et n tm
 cor dno. sed et quocumqz op a actonof affirmat, ppe
 s. Greg: 4 dial: 33 admirabilidqz op op ut quod est quod
 ubi nesciant, ubi sicut in oia sciunt. Et rad est quod oia
 creatura tinentur in dno, uel in caa perfectura, et
 eminentissio modo, qd cu froto, et froto. in gdm dno:
 i. p. 1. q. 9. 13. a pte. cuius rades soluentur op paulo
 post subiungendi quod hincularu solutionibus
 uident facti in dno et qda dicitur seu actu uiteros
 diuinae uolte modo, quo dicit in miru uel per reuela
 fione uel quomitate per eandem uisione uel ampli
 op ui uisione pnt ut corbor dno op eodm dno.
 uident eadem rade clare oia mysteria fidei
 uel ipsi uel alij in Ecclia militante redderunt
 dno illud i Cor. 13. op p: nunc cognouimus in autem
 uenit quod perfectu est euacuabitur quod op p. e.
 uident tota mundi huius machina, eius opae
 et ordinem, omnesqz reru ptes, que in ipso facta sunt,
 aut in quauis dista tempore deier. n. huc cogit perfectu
 beatitudinis statu, nec perfecti sine ea appetitu perfecti
 diu fatiatu
 Deniqz uident oia e dngentia, aliaue in pnti
 q ad statu sunt pertinent, ut sunt pntia, inuocatoe

ad rationem ob ante dicta rationem; circa hanc concl.
 Quaeitur p. qualis sit ea. Cognitio creaturarum in
 verbo seu sermo, intuitiva aut abstractiva & q.
 e. de hoc, nam si intuitiva cognitio sumat largis
 pro et illa e. est propria et quod abstractiva est, siue res har
 actuali pro sit et existat, siue n. sunt erit intuitiva
 si a. intuitiva sumat p. cognoscere q. dicitur intuitiva
 vera sunt cognitio creaturarum respectu existentiae ut sit
 intuitiva est, respectu possibilitatis et absentiae abstrac
 tiva e. sit eminenter intuitiva est. Primum intuitiva
 Cognitio in se e. p. media cognita cui debeat immedia
 te haberi ad se in se visa & neg. potest e. p. media cre
 ata quod sit e. idem quod et omnino in se cognita
 hoc n. illi repugnat, quod sit p. media in creatura in quo
 vel sit vel eminenter in modo quod intuitiva cogni
 ta.

Quaeritur r. an ipsa creatura sit se pro ratione videndi
 di creaturas, an u. una e. aliqua creatura reali aut
 ratione e. e. ipsam. sed r. e. rationem illam videndi. esto
 a in rebus creatis nihil absolutum sed se pro e. ratio cogni
 scendi aliud ob realem dependentiam unius ab altero
 sit sit in diuinitate ubi alter sit sermo est in rapto re
 ratione reali ad creaturas. Dicitur q. nisi creatura uideatur
 creatis, aut uideatur, hanc res creata, est extremum uide
 cin, in quo semel ut debet miratur, q. ut saltem quod
 de illo, sit remota fiat & neg. sequi nam. pro obtin
 et rationem videndi creaturas, regul. e. q. p. p. ut
 dicitur lumen gloria proportionatum, q. p. u. p. ut uolunt
 representandi creaturas, q. si n. ad se, ut uideatur oia debet
 mirari in parte. Ex quo fit ut beati progressu tem
 poris alia et alia uideant, q. antea aut ab initio n.
 uidebant, aut ut alij plura aut pauca, qua alij uide
 aut licet huius rei ratio ut sit certa p. da perfectio in diuini
 alij extensioa tu uisionis tu luminis gloria. Ex q. ubi
 satis arguitur p. r. v. o. ut alij q. huius p. p. soli uideant
 ra modum videndi creaturas in p. r. h. n. u. uideatur a bea
 ty in sermo tu ut in oia tu ut in sola seu oia in sermo
 plari, tu ut in uerbo, seu gestu, tu in p. r. uideant, ut

saltem ut in suppleto spem illam: deniq; ut in spere
lo quoda uoluntario co hies fides ordinariu. Sed lumen
trati n uideant simul. Et hinc oia, q; fidi e actua
le aut possibile eminenter sunt in pro de quo tan.
l. c. 1. et p. dub. 10. et 12.

Quaritur. 13. An et qd. qd. vii pot n uisa ulla
creatura, aut consilio seu decreto qd. libero. Paria
de hoc sunt opinioes. Sed ex pblis uis, id fieri pte per
absoluta. Sed poam, quia spca. Sed, ut q. d. h. ei in sunt
ex se nullu ordine, aut respectu reale hnt ad creatura,
suis u. respectu quent ei p. fidi uis modu geidena
di. Nec obstat quod illa diuina, d. p. oia, et similit
aliis perfectio des nris dicant ordine ad creatura, na in
p. obste n fit in tempore ad creatura, ut sunt a parte rei
sed p. fidi nris modu geidendi n nris cognitiis nris per
f. d. oia nris cognitiis debent creatura

CONCLUSIO 3a. Beati nec pro arbitrio, ac uoluntate
sua, nec ex defectu pot uideri apere pnt ab actu ali u
gione. Sed, ita coite. qd. cu. s. Th. 1. 2a. q. 5. a. 4.
p. 1. et, qd. cu. obtum uisionis semper pnt semipini
te bonu, ni quo oia alia bona q. tinentur, bonu a. oia
appetant, nullu pnt n uelle beatus e q. nec uelle n uie.
n. p. pnt, qd. pot uisionis. Beatus est. Itis in lumine glo
rie, quoru neutru nra sua pt deficere aut corrumpi
admitat nra angelica aut nra rationaly. nec
reperit quod lumen fidei n nris, et inestabiliter moueat
itru ad agendu, est n. alia rae huius, qua luminis glo
ria, nra lumen fidei mouet dependentor a p. d. e. b. d.
rem creatura, q. obf. are uidentant mysteria fidei,
q. ue subta sunt arbitrio uoluntis, lumen a. gloria nra sp. d. u.
dependet, sed ab ipsa. Sed opia loco sp. d. u. g. u. r. e. n. t. e. s. e. m. p.
p. n. t. e. q. g. e. u. r. g. u. n. s. e. b. i. a. t. n. r. i. s. a. r. b. i. t. r. i. o. p. r. o. u. i. d. e. n. t.
i. p. s. e. l. u. m. e. n. g. l. o. r. i. a. a. u. t. u. i. s. i. o. b. e. a. t. i. f. i. c. a. D. i. x. s. a. l. t. e. m.
I. t. i. s. b. e. a. t. i. s. u. s. u. a. p. p. t. e. s. e. p. a. r. e. t. i. u. i. s. i. o. n. e. a. u. t. q. d. u. i. u. i.
u. i. s. i. o. n. e. u. e. c. e. p. t. e. t. n. e. c. e. n. t. e. r. f. i. e. r. i. p. o. t. u. i. t. q. d. I. t. i. s. m. o. u. e. t.
f. a. c. t. u. a. l. u. m. i. n. e. g. l. o. r. i. a. t. u. a. b. i. p. s. o. o. b. t. i. n. e. t. u. m. e. n. b. o. n. u. i.
q. u. o. r. u. n. e. u. t. r. u. m. i. n. p. e. r. i. t. e. p. t. b. e. a. t. u. s. n. e. c. n. r. q. d. u. i. u. i. u. i.
n. a. p. i. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. i. t. a. t. a. p. a. r. e. a. a. u. t. u. i. s. i. o. n. e. b. e. a. t. i. s. e. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. i. t. a. t. e.

sponte propria potius opare vel tero uolente, non
teat diu pō q. ut pō eo qd: s: . et solū obsecrōnū
spontē pō, quia postā uisione dicit pōp ad obtūm
infinitē bonū, et ad amorem impellen, nec sōm ob im
possibilitatem nō dicit qd mandare pō, adde q. implē
pōm opare ab amore hoc ipse n. n. cessaret amare
teatur pō pōm et op obediā opare hic or. amor
actus esse.

Dicit Charitas uia et patria est eius de radō, ut
pote ab eodē habitu pōm, et nō uia possumus cof
fere ā charite ut pō nō peccatoribus, et charitatem uide
et patria quoad modū, quoad sua uolūtem et quoad
habitu ā quo dicit esse uia de radō, nō hī q. locū mo
dū, nam nō uia est libera, nō patria n. uia, pō obtūm
ibi clarē et sub ai radō boni pōpitu ac uia mouens
qu uia obscurē tū et p fidem, ac p modū absentis boni
pōpitu, hic nō trumpsit illi nō pō. nec nō beatit pō
esse error op quo pōt oiri mōuinata aliqua uolūtas,
de pō amor nō trumpsit, licet quarū dā res nō ignora,
tū in iō de pōt, nar. n. Duo sunt dīsa: dīsa nō q.
dīsa sōm dīsa nō dīsa pōt pōa qd sōm absolutam
uisionem pōt pōpū et esse pōt pōt pōt pōt pōt
delectāre inde pueniente ut pōt eo 2^a Coust.

De hac tū beatitudinis delectāre q. de quodā uia nō
pōt pōt an de ipso sōm uiso, nō de uisione dicit, an de
utroq. alij, nō alij 2^a alij 3^a uolunt. R. et de utroq.
simul immediate ./. tam de uisione, sōm fili beatitudinis
dīsa, quā de ipso sōm uiso, sōm obtūm beatitudinis
n. n. dubia ē pō, quā beati gaudent de fili pōa hea
titudinis primario tū et pōpū gaudent de ipso sōm
uiso, idē op affectu amoris, sōm amicitia, sōm honore
pōpū nō delectāre op nō uisionis beatitudinis ā se op
claudū dē dolo tūctia, aut aliam molestiam sōm op
positam, licet si p miraculosa pōam solauisio dicit
pōpū pōtata pōnerat pōa ā dolo, ac tūctia abq.
delectāre, ut fuisse nō tūctia, de fide ut. et nō alij pōa,
tūctia, per absolutam dicit pōa ā pōa supra l. c. dicit
nō dolo nō repugnat beatitudinis sōm se pōpū

quasi beatitudo. In quo Lucifer et angeli ante lapsum fuerant sicut et sui parentes, et hoc ei sensu ostenditur et s. aug: 1. de civitate: et gratia r. 10. et alij dicit qd saepe Angelos malos ante lapsu beator vocant.

Quaeritur hic num inevitabiliter in beatis perveniat ab utraque parte. / a parte ipsa gubernatae, aut ordinatae sunt, an vero ab initio f. op. in ipsa visione beatifica. In factu gratia est, quod in beatis hoc ipso ya videtur prout fit p. thomas ambo, perpetua, ac inevitabiliter quo tunc peccare n. pnt. quia rectius addunt idem s. 1. qd per absolutam beatitudinem abest a beatis tota nihilominus tunc inevitabiliter quia visione beatifica est ipsa et esset perfectata, ipsa n. dicit bonitas cognita per se se mouet uoluntatem ad n. peccandum. 2. addunt tamen qd eandem absolutam gratiam dicitur aliter beato reuelare futura et praesentia a gloria, ac peti permissione, quod nihilominus beatus ille quando videt prout n. potest peccare aut n. amare prout uer moueri tunc potest ad tristitia 3. addunt si qd durante actu peti repente a sumere ad uisio nem prout quod nos eodem instanti peccare desinet, qd peti se qd qd uoluntatem prout simul consistere, licet n. plura tunc nulli qd per absolutam dicitur gratiam et simpliciter hoc causa simul ut uisione dicitur manere petum indeletum sicuti sicuti carum de gratiam putat in uerionem dicitur petum simul ut uisione gratia satisficientis p manere de quo alibi.

CONCLUS. 8a Creatura rationalis nris, saltem necessitate speculativa naturali praesens seu inchoato appetitu appetit sapientiam beatitudine sub cuius ratione apprehensam putat quod de summi boni est summi ac perfecti appetitu factians sub parte u. ratione quod creata prout est uisio seu fruitio dicitur nullo appetitu naturali bono seu naturali praesensione appetit, sed eadem hanc uisio beati sicuti gratia, sub ratione summi boni ab ista uoluntate proponitur sine circumstantiis maioribus et difficultatibus, qd ad ea accedenda generantur appetitum appetitu naturali dicitur prout dicitur

simpliciter complacentia, secus est si proponat ut illis
 difficultatibus et medijs eam gloriandi ita dicitur ad
 cu. 5. th. q. 5. a. 8. ut uis est apud Thom. disp. 1. q. 5.
 du. 2. et Sec. q. 10. et 11.

1° a. gelio q. sat multa q. beatitudinis de h^o ilgal^o Notas
 de h^o beatitudinis supremam p^oe geid^o carit^o in coi
 prout abstractit ab hac vel illa p^oe r^oe beatitudinis
 et ut quoddam bonum est n^oa. utiati queriens, et ut sic na
 turalem et uis saltem quoad specificationem uel r^oi
 si n^o quoad r^oi uis eam appeti n^o e. Dubium in na
 tur^o sic uoluit ut appetitui suo satisfiat. 2° spectari p^oe bea
 titudo suprema in p^oe r^oe h^o beatitudo e. ut mul
 tione. 3° q. dicitur inco. in d^o h^o et difficultatibus, q. b^o
 aug^o debet q. r^oe, attamen sub r^oe sumunt boni. Hoc modo
 naturali appeti p^oe appetitu uoluit dicitur p^oe modus simpli
 cis complacentia, id est non ipso quod sub r^oe sumunt h^o
 ni absq. ulla r^oe mali p^oonatur, n^ode h^o uoluit
 nec p^oe nec p^oe uolueret tale bonum. 4° Eadem ap
 prehensio et p^oonit p^oe q. n^o p^oe talia et talia media acq. uen
 tas ut, p^oe in habeat aliqua difficultas q. e. q. dant r^oe
 mali respectu appetitus, uoluit eam n^o uis appeti nec
 intendit confeg. n^ode ut p^oe dolo experia non
 satis dicit, multu. in h^o p^oe dicitur de desiderio et affectu
 celestis gloriae, h^o cogitando difficultates et labores, q. b^o
 ea acq. uenit tergiversantur, flauescunt, deservit. et
 q. b^o p^oe uoluit solucione obtinunt q. p^oonit p^oe.
 Notandum 2°: Appetitum n^ode r^oe p^oe, e. nam l^o
 alen^o de g^omatu. Nota nil aliud, q. n^ode q. d^o dam
 n^ode p^oe p^oe seu melius, q. n^ode h^o uoluit, e. ut
 alia omnes creatura h^o p^oe seu fine: et hoc appetitu
 nullus appetere p^oe n^ode beatitudine q. p^oe fruitio d^o
 et e. ut d^o q. sumunt quoddam bonum est in coi. R^oe illis
 est, q. appetitus ille g^omatu p^oe spectari uel p^oe p^oe ac
 dicitur q. h^o ad aliquid agendum: uel p^oe p^oe p^oe
 nam: q. n^ode melius ad aliquid in se recipiendum: at uis
 hoc modo creatura rationalis n^ode p^oe appetere aut ferri in

beatificam visionem, nec o. ga deberet in se hanc rem na-
 turalem per se sufficientem ad eliciendam illam visionem,
 quod tunc facta esse ex co. sentia ostendit. ut. delect. m. g. h. d.
 p. lumen gloriae supernale instruit et sic transportat in or-
 dinem agentia superna ad eliciendam visionem beatificam.
 nec o. modo se debet naturaliter appetere visionem beatificam
 quod hoc ipso, quod in homine non fit naturalis potestas activa ad elicien-
 dam visionem, nec vitio passiva ad naturaliter eandem reci-
 piendam, nam passiva et activa potestas sibi mutuo respon-
 dent q. si h. u. g. n. habeat activa potestatem elicien-
 dam visionem beatificam, nec naturaliter poterit ea renu-
 n. c. aliter naturalis appetitus dicitur. Elicitus ergo est actus appeti-
 tus sensitivi, aut sui hinc sumitur. Unde, quo bonum
 vitium cognoscitur appetitur, et hoc appetitu naturaliter beatitu-
 do appetitur aut non appetitur. f. d. h. q. m. g. d. h. o. et Not.
 r. d. e. q. q. uo et rades jectantur. v. s. g. i. u. m. cu. s. o. o. t.
 sentiat. d. n. d. u. b. r. f. h. i. s. u. p. n. a. l. i. l. u. m. i. n. e. f. i. d. e. i.
 appetitus creaturae rationali naturalis appetitus eodem
 libere, sed non vitio beatitudinem ostendit. Quibus
 a. m. e. d. i. s. s. a. p. r. e. m. a. b. e. a. t. i. t. u. d. o. a. r. g. u. i. p. o. t. e. s. t. a. l. i. o. s. p. r. e. s. e. n. t.
 et in reliqua theologia tractatur. deinde p. o. s. t.
 et breviter a. t. h. e. i. s. t. o. m. e. n. t. a. t. u. r. m. a. t. h. i. s. u. s. a. d. u. i. t. a. m.
 tam ingredi servit mandata. nec dubium esse debet
 quod praescriptis modis argui potest, est. n. ea ad finem
 t. h. r. o. p. p. o. s. i. t. u. r. n. a. t. u. r. a. l. i. t. e. r. e. p. l. l. e. r. i. n. h. a. c. u. i. t. a. m.
 quiri negat de quo q. 1. a. 4. mo. t. n. post hanc vitam
 si nullum peccatum committitur, obstat arguitur de quo mo. p.
 agenda.

A. R. T. I. C. U. L. U. S. II.
 De Beatitudine Hominum
 et Angelorum et quando et
 visione fruuntur.

De hominum beatitudine q. est. p. o. s. t. q. d. e. h. i. s. m. o. d. i. s. g. i. v. e. r. s. a.
 utrum quidam aia p. i. o. r. a. m. u. s. e. t. d. e. f. a. c. t. o. p. u. s. i. o. n. e. m.

393 intuitivam beata sint an vero oēs differantur
 neq. ad optimum diem iudicij ni quaedam abditis re
 ceptaculis reſervati ut hodie n. pauci Tharvici volant cu
 Col. 2. utru beati aequalis aut in a. quales ſint in bea
 titudine et quomodo. 3. an reſumptis corporibus futuri
 ſint beatiſſi. 4. an et quales habitari futuri aut has
 habeant ſolus corporis. 5. de angelorum u. beatitudine
 5. o. agetur cui plenioris doctrinae theologiae gra. com
 pendio addat q. q. n. ad aliqua. le. n. ad et qualita
 tibus angelorum a. theolog: ch. 5. Thā q. 50. uſq. ad 55.

CONCLUSIO 1. Nullus q. dem in antiquo teſto
 q. n. ſanctus ante mortem ſibi habuit q. dem beati
 tudinem, q. in viſione. Sed q. ſitit, poſt mortem ſi (hō
 et nunc in nouo teſto aia. ſalutem ſi nil habuerunt
 aut habeant ulterius purgandam mox recepta ſunt
 et recipiunt ad fruitionem et viſionem Sed beatificatio
 ita h. tu. q. ſenſu totius eccliae catholicae fidei vna. 1. p.
 minus est q. ſenſu gl. ſi. tu. q. nec debuit nec voluit
 3. 3. q. n. q. n. ad ſtatum aeternae gloriae admitti niſi
 per ſolus p. i. redemptionis p. ſio, ſanguis. n. Chri. claus
 parad. eſt teſtu fieri. q. la. ad. Bardamu. tu. q. Chri.
 1. et p. i. mo. genit. p. ſtationem dehebat p. i. i. ſe. ni
 ſibi. a. ſenſu poſt reſurrectione ſua. caligantem
 aperire. tu. q. ap. ſt. 1. q. ſt. n. Abrahā. ſi. q. ſt. ſt.
 alios utiq. i. ſt. n. mod. ab obitu accipere p. miſſam
 beatitudinis, id debuisse expectare. i. p. ta. fidei. h. ſt.
 tu. defuncti ſunt a. ſt. n. acceptis reſponſionibus. ſt.
 a. longi. ſt. expectantes ut ibidem uſq. 39. hi. a. ſt. ſt.
 fidei p. ſt. n. acceptis p. miſſione, et rāo. addit ut n.
 ſt. n. nobis q. ſt. n. n. h. ſt. e. ut n. maiori p. ſt. ſt.
 q. ſt. ſt. ſt. n. recipere beatitudinis. et factus re
 ceptor, quam nos in nouo teſto; ſt. n. ſt. n. e. ſt.
 capite ap. ſt. n. p. miſſione u. n. aliter accipiat et p.
 promiſſione boni temporis. In ait adepti ſunt reſ
 p. miſſione ut Abraham promiſſu filiu. ſt. n. regni
 3. ſt. n. ſt. n. nam ibid. ſt. n. q. ſt. n. u. i. n. ſt. n.
 ut Joſue. q. ſt. n. ſt. n. ſt. n. ſt. n. ſt. n. ſt. n.

uid Samson @ q' ce filia uigantur noe. promissionis la-
fias auerta. Lazarus et filius in lymbum translati sunt
tametsi ijs ostendendum sit gaudium et consolatio tum de su-
peratis miseris huius uitae tum de securitate beatitudinis
acquirenda. et disparatio e' de damnatis et iustis ueteris
testi tum q' damnatis statim aperta fuit ianua post me-
ritum. eorum u. clausum quod debebat rursus aperiiri
suo tempore per Christum

Si quis obijciat Inochi et Eliam. q' eos nec mortuos a
nec captos ad caele' ubi best uisione gauerunt, sed ad
paradisum translatos.

Da uero pare est de creatis noui Testi magis iuer-
sa sed uelut est fidei q' Cal. q' licet 3. Gal. 2. 6.
dicat statim et remuneratum esse in eadem quo loco sunt
aia iustorum, nihilominus is filius ipse nullus factus et re-
merarium leuidit tum ibi. 2. 20. in Christum in gregu' a
sanctuarium de q' castior et in alic' expectare consum-
matione mundi item eodem Cap. 8. 20. aia, et adhuc e'
dem fide et charite nobiscum gremio e', et in p'cho p'ne
chia pag. 10. et 16. eor u' f'ui deo ad patriatatum, sed
expectare usq' ad diem iudicij q'dem error uelut et su-
thero tibi dicitur et q' dicitur phymatous ut uia e' in cono.
Flo. Tertul. 1. 7. tanq' p' auctori hanc aurois. Sed Calho-
lia nra sentio q' definita est tum in cono. Flo. et Tuli.
Jes. 25. tal ab p'no. 3. et Bened. 22. m. oct. au agasti
benedictus dicitur p'bi p' scripturis 2. Cor. 5. sumus,
quia si terrestris huius habitadis q'm' mou. 3. de p'ol.
uatur ad p'raem q' pro habemus, domus u' manu
factam in caelis, uitam aeterna' ut eor h' latino
in 2. p'positio, quod a. id statim post dissolutionem
corporis fiat colligi ex ijs q' sequunt: Da sumus in cor.,
p'ra ait peregrinamur a p'no, audimus a. et bona
uolunt' h'm' magis peregrinari a corpore (i. mori)
et p'bis e' ad d'um p'inde idem apl'us Philip. 1. Ma.
quo desiderio ait cupio dissolui et e' cum Christo et hoc p'ph.
to melius e' dixi, tametsi in corpore manere in h'ibus
magis p'et p'p'e; cur u' id ita optaret, cur melius

perferueret per ultra dillationis huius ulteriois rae
assignari se i potest et addi miraculose apparere
omissis uide Bell - 6.

4° deniq; adde quod Caluinus ipse sibi g'dicat na
si temerarius et sultum in gere, q' in loco fuit s'd an
in gloria nec ne, ut in l. c. c. r. s. s. ait uel patet certu
et indubitatu esse, quod gloria caelesti fuerunt, uel n
si illud. Aultus ipse et temerarius est, imo et hereti
cus, qui n' tm inquit rad fia auctoritate g'rius deidi n'
p'pho parit: l. c. s. n' est certu uirg. ibid sub die
fultorea cu scriptura abiq; iubeat nos pendere ad co
peltate aduentu Chri, gloriam et corona' co usq; differat
contenti finis his finibus p' scriptis, aia p'ioru militia
labore p'functa in beatam quietem concedere: et cur
rag, q' p'pho pariticia exprobrat ait in celo sanctor ad
sabatam fuit Tro: quomodo har conueniunt inu
quid aperte g'ductoria? contra, uero si ad sabatatum
Tro iuratur et si contenti e' de bonis finibus pra
scriptis aia p'ioru militia labore p'functa in bea
tam quietem concedere, quomodo n' sunt creati: quo
modo adhuc fritionem, promissa gloria exspectant:
ita iniquitas sibi mendit. farsitas n' q'm g' d'it.

Obiicitur 5°. In extremo iudicio p'imum opa
minabitur quod quisq; g'p'it in corpore siue bo
nu, siue malu. q' laudat illud n' p'it, nec d' d'et merce
aut p'miu' distabit, alio n' apparet quomodo merce
labore p'miu' certamini responderet. q' iudiu' parte
fieri mox ab obitu hois post quod datur p'miu' aia
in iudicio uili assignabitur corpori et utrumq; toti mun
do manifestabitur.

Obiicitur 6°. Joan: ex Papa in suo quoda' decreto
g'rium delectauit, imo Academia praxipit p'ce
pit ne aliter in scholis aut templis doceret, ut omitta
ueria mendacia salu: in hac oblatione. q' n' q'm decretu
aut p'ceptu e' quod aia iustoru' nunc n' uideant q' r' r'

quarta quidem fuit illa proposita, et à Cardinalibus de-
 citanda à Joa. re. id minime deusã tu ga. Bened. 12°
 immediatè eius successore aperte testatur Joanne morte
 presentis n. de finis hanc q. proinde ipse, ut p̄t in eius
 votau: "om. de finis, statuit aia post mortem si n̄
 purgandū amplius habeant mop. beatiificã s̄t uisã
 s̄t tu ga. Joa. re paulo ante mortem (tote Joa. Vi-
 lano l. 1. in tit. Flor: c. 19) se declarans dicebat, p̄t
 non uisã se intendere re, illa definire ad uentum
 indagare, sibi priorẽ sententiam displicere, ac sentire
 se aia s̄t uisã s̄t uisã ante rem ultimum iudicij
 nisi aliter uisã et successores sui definerint, quo
 in iudicio se uelit submittere.

Obijciunt 3° Oppone q̄ nos sentiant Tertull:
 q^o in Maximo. Arab. Casaliensis q̄ et Victorinus
 martyr Antym. in luo. s̄t s̄t s̄t s̄t s̄t s̄t s̄t s̄t s̄t s̄t s̄t
 alijs q̄ præter quinq̄ illos nominati in citato, quos
 n̄ moramur nullus q̄ s̄t s̄t s̄t s̄t s̄t s̄t s̄t s̄t s̄t s̄t
 apud Gall: c. 7 et s̄t s̄t s̄t s̄t s̄t s̄t s̄t s̄t s̄t s̄t
 beatitudine post hanc uitam: nec sibi iudicare p̄t
 di sunt. ubi q̄ negant sanctos ante nos seu ante re
 resurrectione uisã coronari aut hinc coronari aut q̄ ad illi
 aut uisã aut retributione, gloria aut beatiificã inemp
 plenis loquunt de omni dã et perfectã beatitudine
 includit sic gloria uisã hanc n. n. arguunt
 nisi post quã resurrectione uisã p̄t in quã s̄t
 s̄t est beatiificã, necqua q̄ negant. alijs ut Just:
 Anus q. 76. et Cyr: Nom. 39 in p̄ ad Cor: hypotheti-
 ce et ad hanc loquunt dicit aient si ante resurrectio-
 ne nulla fuit operum omnia, aut si caro n̄ s̄t s̄t
 tu aia n̄ fuit bonis aut fructibus celestibus, nam
 ano ponunt, n̄ credunt. alijs ut Hil: in psal. 138
 loquunt de tempore uisã Post quo adhuc dicitur
 fuit celest. Amb. l. 2. de Cain c. 2. fm̄ negat aia
 beatis cognitis re tempore iudicij ultimi dicit ea adhuc
 ambigua iudicio suspendi. Prudentis in hymno de

epe quibus mortuorum poenitentia ac figurati beati
 paradisi iurae paradisi ac sine abraham. Aug. 4
 Conf: 3 et alibi insinuat se quos dubitasse n. de de
 sione beatificati animarum, sed de loco ubi animae
 beatae sunt, quas tamen postea l. 20. Cuius res aper
 tione scripsit in celo e. par abdit a. et parita loca
 si q. alibi beati tubuit. In regit Limbu. q. sed fere
 tu prii in celo, Quod ad Tertull: et reliquos qua
 tuos attinet, fuit is plurim. haresium author.
 Eutymen. et Aretas Graeci erant, q. iam schisma
 eorum et nec paucorum haresis coepta, licet Aretas
 applicari et ante poe de gloria Corporis. Pseudo
 fuit quidem sanctus uir, et Martyr, sed eruditio
 ei desuit ut Hier: testatur in epist. ad Magnum.
 Satisfactius magis Rhetor quam Theologiae Doctor p.
 for hunc et alios plures exprobr. habuit, promide
 nique merito opposuerunt q. alij II cit: quos et nos
 q. opponimus.

Obij. 4. Ex scripturis Math. 20 ad uepera
 .i. ad finem mundi habet p. famil: dari operarijs
 mercedem. Hebr: 11 ni omnes factio fidei probati
 n. acceperunt re promissionem ut n. sine nobis con
 sumantur. 1a. Joa. 3. scimus cu. apparuerit filius
 Chrius in aduentu iudicij filij si uimus. Apoc. 6.
 abscondita dar. aia Martijam subter altare quae
 in tenebris adhuc p. nit. op. his q. nos probari
 Nam Math. 20 tempus illud, respere circumstantia et
 ad convenientia, n. ad subitiam aue scopu. parabo
 lu. spectans: per hunc in tempus intendit ostendere
 particulariter. q. i. Judaeos fore nouissimos, a
 leog. n. plus adepturos quam nos Christianos, q. tardis
 uenturas ad labores in uinea Dni. Hebr. 11. sermo
 est de II. ueteris Testamenti ut dicitur prima par
 te conclusionis; uel per re promissionem intelligi
 etiam potest perfecta et consummata plimatio

.i. tam corporis, quam animae, ut videtur verbum non
 summareatur. 1^a Joa 3 Non loquitur a pleris
 de apparitione Christi in iudicio, sed de manifesta
 tione, quae nobis apparebit .i. innotescet, quid simus
 .i. quid futuri simus in beatitudine, tunc enim pleris
 Christo simul; tametsi et hoc quoque similitudo referri
 possit ad similitudinem in corpore glorioso. Denique
 apoc. 6. per altare sub quo viva sancta liuntur
 spe, et ad hoc clamare intelligunt pleris, Christi
 eiusque testificatione, in et sub qua sancti sancti
 sub illo flammant .i. expectant iudicium, quod
 ut receperint in hoc mundo corporum gloria in fine mu
 di, nihilominus ibidem dicitur eos accipere solas albas
 scilicet visionem. B. S. alii. II dicitur illud sub al
 tari spectare ad vidi in ad aras in hoc mundo ut se
 sus sit 2° Joannes sub altari scilicet per secretum
 in vellectione vidi animas.

CONCLUSIO 2^a. De aequalitate et inaequali
 tate. Beatorum sic continentur Catholici 1°. Obiectiva
 beatitudo una eademque et in omnibus aequalis est perfe
 ctioni, siquidem hoc est, qui est obiectiva beatitudo semper
 unus idemque in se aequalis est, idque probat parabo
 la denarii Math. 13. 12. Sed in subiectiva beatitudo
 .i. visio per beatificam quoad essentialitatem et specificam
 rationem in omnibus beatis tam hominibus, quam angelis
 aequalis est, proinde nulla est inter beatos specificae et es
 sentialis differentia seu maior minorve perfectio, tunc quae obiecti
 visio beatificae sicut est divina obtinet et prima
 visio visioem per specificam est idem respectu omnium
 videtur, tunc quae est consideratur propriam obiectivam visioem prima
 tunc sicut lumen gloriae est aures, de hoc licet hoc in vultu
 visioem per qui carco ad visioem pervenit intransitio in flae
 tis, vultu. .i. se hinc licet velut remotum et cor propinquum a quo
 specificae operatio est in individuo sui et evidentior
 quoad maiorem aut minorem intensioem visioem

175
beatificatio beato formalis n̄ est in alio beatis aequalis
sed in uno perfectior quam altero prout perfectius et in
tantis quā alter n̄ et prox et de sub definitio in quo
dam cont: Rom: teste Hier: in aplog: et in rescripto Conr: Tolens:
sib: servio Papa Rem in Tit: s. p. 10. r. 10. d. (an. 14. j. r.
rom: Journ: teste eod: Hier: l. 2. in Runom. et j. Luther:
serm: de Nativit: Beata: Virg: sicut sequitur Lutheranos
q̄ petim ob parabola de denario male istam petu ob Chris
tiam aequali imputata sibi alibi refutandam volebant
impli omnes beator aequalis esse. Sed dicta in aquali
tas constat fu coprepe op: scriptura Jacia s. b. Labo sis in
domo meā locat et nomen mellis a filijs et filiabus
Math. 11 q̄ minor est in regno caelorum maior est illo. Mat.
20 n̄ imbat Chris: s. p. ad deptorum vel sinistral a p̄
paratam tanquam honorabilis, et aliquid minus hono
rabilis Jac. 1. 12 in domo patris mei mansiones multae
sunt 1. Cor. 13 dñi sancti diffire sicut stella a stella
in claritate 2. Cor. 9 q̄ parie seminat parie et metet:
tu op eo, quod gloria vestra p̄m̄ delectat pro meritis Rom. 1.
reddat unicuiq; sicut operatus est et res merita sunt in aqualia
tu op eo, quod et in damnatis futura si in aqualia, sicut
poterunt p̄fiter tormento patientur Math. 20 tolera
bilibus sicut in sado moru in die: Judicij @ q̄. s. demerita
in aqualia in aqualia induunt pena, merita et merita
p̄m̄ in aqualia mercedis tu op II n̄ alter quor Hier:
1. c. 2. j. Journ: uides, ad quod in calis sit maximus,
et Meritum, et inter Angelos quoq; sit multiplex et in
finita diversitas Aug. 1. 2. de s. Trinitate c. 26
in multis, in mansionibus honoratur alius alio claris.
Greg: q̄ moral: qd et in Job. 3. quo hic alius alius
merito superat, illi alius alius retributione transe die
Neo in hinc sicut isles omnes in aqualia et in beatitudi
ne, p̄. n. r. ad ascendi. PRVX Job aequalitatem tu me
ritore tu p̄m̄ usina per luminis gloria statu: dippo.
fitionis et aequalis veluti aequalia sunt in Infantibus.
Dicit Math. 20 singuli operis sicut unus, dicitur, alius

breuiter laborant acciperunt, sed singulos denarios, a qua
licet qd et praeteri aequaliter orunt. R. q. denarium tolli
gi obtinam beatitudinem sicut quatuor sed aequaliter beati
sunt, ut silem q. q. dicitur in modo uti radi p. r. r. r.

Ex hoc et dicitur scilicet q. magis altam gloria istis tenere
se non eo parte obicit nisi aut quod praecipue uau beati
plura, quod alius uideat eorum, qua in se pro sunt: nec eo
parte q. dicitur, quod uau naabr habeat perfectio aut
sufficiens uita: sed eo parte modo quod uau dicitur eo eo
si fili in sunt aut et eminenter perfectio et intensio
in maiori sicut et notentiois perfectio individuali bene
magis gloria uideant quod alius.

2o scilicet perfectioem altam quod uau naabr n. perfectio
uau dicitur, quam alius imperfectior naabr istis uideat
si lumen gloria se aequali alius. sicut beatitudinis n. respon
deret merito et gloria uau uita. Et quate. n. dicitur, uau
n. beatificatio quod, in uau uita, respondet tu dicitur sicut
luminis gloria tanquam radi et immediata uau uideat p.
uau in uau uita, tu et dicitur sicut merito uau grae in
naabr uita habita tanquam causa mediate ut recte
s. th. 1. p. q. 12.

Dicitur quod ergo perfectio appetitus Beatorum satietur
si uau p. r. r. r. r. uau qua alius. s. nihilominus
sicut dicitur, quod naabr appetitu satietur, quia Beati gla
u appetunt, quia pro capacitate sua sufficit ad in uau
uau, quod naabr plus ut appetit, quod qm sua sunt uau
uau, et ita in Beatis gloria se uau, s. uau uau uau uau
uau gloria, a quo maior uel minor Beatorum capacitas pen
det ut appetitus perfectiois uau uau. Quae uero se a.
quales seu inaequaliter, inter Beatorum ratio sicut uau
Beatorum q. dicitur eo conc: q. i. n. p. n. a. q. q. uau uau uau
uau uau uau uau uau uau uau uau uau uau uau uau uau
seu aia uau uau uau uau uau uau uau uau uau uau uau uau
in in uau uau uau uau uau uau uau uau uau uau uau uau
et ea perfectius habendi, sicut de uau uau uau uau uau uau
uau uau uau uau uau uau uau uau uau uau uau uau uau
p. dicitur sicut opunt aut laboru, quos ea mererunt.

CONCLUSIO 3^a Beatissimum corpus

gloriosi habebunt maiore gloria et gaudium accidentia
 tales intensius ut extensius, esse u. n. nisi ex tensius. q^a
 p. et q^a Extensius et intensius maiore gloria dei
 debentur i extra ignis: ut eorum gloria illa n. h. exten
 de p. tunc ad aiam, seu et ad corpus gloriosum, et ob hoc
 ipsa intensius erit gaudium accidentale nisi corporibus
 gloriosis, q^a ante mortem et destructa iacebant et in glo
 ria. q^a p. de esse gloriæ extensius tñ maiori est q^a h.
 q^a a. q. q. a. s. et in do. portow nunc eorum licet
 ad id impossibile sit gaudium de esse et gloria et intensius
 iori futuram post corporum resurrectionem ut ex mente
 aug. luent. pronau. Rich: et q^a d. aly ac ipse s. q^a d. im
 ni q. d. est. q. q. 1. a. q. sit sentit postea tñ in sum
 ma l. c. mutata sententia verius se iudicavit, quod
 accidentale gloria corporis ipsa gloria n. fiat intensius
 maior nec n. clarius tunc aia creata uidebitur s. r. m.
 nec plura in illo, quam nunc uideat, ut recte etia
 notat Bell. l. i. de ss c. s. q^a ad uisionem illam ma
 iorem requit augmentum maius luminis gloria ad
 lumen gloria tunc in resurrectione, mortuorum
 amplius n. augelitur q^a n. solet augeri nisi p. me
 ritu et gram q^a in eadi resurrectione, n. amplius au
 gebuntur. nec diu p. quod aia melius se habet
 at in corpore, qua extia, nisi tñ extensius in se
 n. semp. eadem est, nec et inclinatio ad corpus q^a
 quam impedit aut retardat quo minus aia extia
 corpus perfecti uideat aut amet s. r. m.

CONCLUSIO 4ª Beati resurrecti corporibus

habentur peculiaribus q^a s. m. a. accidentalia, seu
 perfectiones corporis, q^a ex redundantia ipsius esse beatitu
 dinis aia in corpus, p. uenient, et corporibus beatorum
 aduenient, ac tales dolores corporis uocantur oibus, q^a
 que suo a. qualiter que ad specifiatas rationes q^a s. r. m.
 tales corporis dolores conuenienter t. q^a Impassibi
 litas seu Incorruptibilitas qua excludit i. corpora

glorioso in his subtilis sed et accidentalis, ovis corruptio aut
 quis alteratio ex 1^a Cor. 15. seminataur (Corruptio) et cor-
 ruptione surgit in incorruptioe, seminata in ignobilitate,
 surgit in gloria, seminata in infirmitate, surgit in virtute
 seminataur, corpus caritate surgit spirituale; et oportet
 incorruptibile hoc videre, incorruptioe, et non vitia
 hoc videre immortalitatem. Proximitas hanc impossibilem
 tas vel ab extingendo fiet, vel a qua laetitia impie-
 dita corruptibilitatem vel plura ab intrinseco fiet qua
 live quoddam superaddita immediate vel in se corpore
 vel vana inhaerente in corpore in redundante et aerie
 sentiant.

2^a dicitur est subtilitas et virtus quodammodo facta
 tas corporis gloriosius, qua beati penetrantia possunt a
 virtute in quibuslibet corporibus et ad quantumvis in
 vasa ut rapide furunt suo motu absque repugnantia aut
 divisione virtutem penetrare in terra spiritibus, 1^a Cor. 15
 surgit corpus spirituale, exemplo sic Christus, qui clausura
 navis, et sepulchro subtilis penetravit.

3^a dicitur est subtilitas, virtus quodammodo perditia, et
 indefensa ad motum localem peragendum celerissime para-
 40 ambulabunt et non deficient sap. 3. Tanquam
 semel illa in arundinetis discurrunt; Talis, in 11.
 Aug. 12. cui 18. illis inveniunt corpora ut illis sunt
 ulla et voluerint: imo teste per n. celeritatem cogita-
 tionem aram superabunt, quod est exemplo Christi post
 resurrectione demonstrari potest, cui non tunc assimilabi-
 mur.

4^a dicitur est Caritas quae consistit in neque in qua
 claritate aut luce, corporum qua corpora gloriosa
 splendebunt tanquam astra cali sap. 13. et Martini
 fulgebant iusti sicut sol in regno Christi, cuius rei signu-
 ra fuit claritas Mariae Christi in monte thabor repleti
 dicit facies eius sicut sol, item facies Moysi a Domino
 ex monte regredi. Exod. 34. quae claritas eadem est
 de reliquis virtutibus, sed per diversitatem morum in
 individuo alijs aut alijs maior aut minor obtinetur:
 se et hinc virtutibus per scholasticos: pulchra hinc George
 Scher. postilla de 11. serm. 2. in Gassio.

Sed tu istos hanc dotes corporis et essentia sua licet
 tituline adhuc plura a Theologia numerari so-
 vant prima accidentalia a sebo spectantibus sub
 oibus et singulis tu quibusda sunt peccabilia et propria
 quibus quae nra illa sunt. R. 1. prater modo expli-
 cas dotes et a se immediate essentia sunt quae
 ut amor, gaudium et sunt adhuc quaedam accidentalia
 gaudia aiam beati, eiusq. potest ut Iltim, Voluptas
 efficiencia ut sunt variae cognitiones, tu ronale, tu
 supradites et infusa creaturarum, partim in verbis
 partim extra illud cognitatum, item habitus luminis
 gloria habitus gratiae et virtutum iam tu facti, nec
 in opades et perfectiones sensuum excellentissio modo
 habitae. R. 2. prima accidentalia aliquando sunt
 propria sunt splenis gratiae. quaedam hanc aureola
 seu laureola dicitur, ad similitudinem lauri
 seu aureae coronae q. quae esse primae signat
 sic dicitur sunt. et quaedam sunt fructus 3. quaedam cor-
 noie praemij accidentalis retento innuminanti gratiae
 gratia vocantur. aureola rursus splenis
 sunt alia n. sunt virginiu quae respiciunt utriusq.
 sexus beati, q. p. pposito et uoluntarie virginitatem
 ac corporis inuoluntatem qm in se erat usq. ad
 finem vitae. debata custodierint, quae est moue-
 rint, quae n. est et uolenter, itia p sensu et uo-
 luntatem virgo oppressa fuerit, si n. hanc uim in-
 uita passu fuerit castitas replicabit ei ad coru
 noie q. Lucia dicit. alia sunt aureola Mar-
 tyrum et uoluntarie, sexus, q. p. Christo pp fide aut iustitiam
 castitatem ueritatem, seu alia uirtutem qualesq.
 diuina uoluntarie et itis dispositi mortem ppetit
 runt, aut alias ex odio fidei occisi sunt aut cer-
 ti ex irrogatis afflictionibus potuerunt mori ni-
 supradites pferunt fuisse ut Iob. euang. uo-
 neno potestas, aut q. post accepta uulnera ob can-
 dem caas postmodum in carcere obserunt aut qui
 ultio sibi ex inspirase tu diuina mortem ppeti-
 arunt, u. q. in igne implendo et ut de s. a pollon.
 legit. alia laureola sunt doctoru, quas ij

lucrantur in q. nudo titulo aut gradu doctoris in
 pigniti sunt sed ois et soli ij, q. liti seu p. n. h.
 seu ex obediencia aut ex pietate actualiter docent
 dicunt et ad justiam erudiunt alios sine gradu
 doctoris insigniti sunt sine n. Huc brevitati de au
 reoli quibus alijs p. alijs p. fectius possident quare
 n. impeditur ab auctoribus et tribui solent p. f. q. r. g.
 n. h. h. q. q. signant aliq. diminutionem. h. h. h.
 a. p. fectius modo h. q. t. respondet aereoli. h.
 anglis tribuunt, q. hi ois eade. g. l. actus meruerunt
 gloria

Fructus huius rei quis p. n. i. a. e. d. i. p. i. sunt gau
 dia q. d. a. q. alijs et h. h. t. vel ex peculiaribus q. b. u. i.
 virtutibus in vltia operibus vel ex laboribus tole
 ratis peculiaribus, vel de peculiaribus dispositiones, et a
 to gradu spiritualitatis, seu p. n. i. a. e. d. i. p. i. a. u. o. l. u. p. t. a. t. i. s.
 i. u. c. h. i. n. i. l. i. t. a. s. e. r. v. a. t. a. i. n. g. o. s. p. a. r. a. b. o. l. a. m. a. t. 23.
 de semine uerbi dicit quod aliud trigesimum, aliud se
 xagesimum, aliud centesimum q. actu effert, sicut bonum
 quod virginum et viduarum. p. n. i. a. e. d. i. p. i. a. u. o. m. i. n. a. t. i.
 g. r. i. s. s. u. n. t. q. q. i. n. g. u. l. t. b. e. a. t. i. s. q. d. i. f. f. p. e. c. u. l. i. a. r. i. u. m.
 q. u. i. p. q. u. i. b. u. s. q. d. q. u. i. b. u. s. s. u. p. e. r. o. g. a. t. i. u. s. u. o. r. a. n. t. u. r.
 n. t. e. p. e. r. s. e. u. r. i. a. e. t. r. a. n. t. a. d. s. a. l. u. t. e. m. r. e. d. u. l. t. i. o. e. t. m. a.
 g. n. a. b. i. m. i. l. i. t. a. s. s. u. s. c. e. p. t. a. s. u. n. t. u. t. u. q. i. m. p. i. g. n. i. s. f. o. r. t. i. t. u. d. o.
 b. e. l. l. i. c. a. m. i. s. e. q. n. o. t. t. e. s. f. i. d. e. i. s. s. i. n. g. u. l. a. r. i. s. e. d. o. m. i. n. o.
 c. a. r. n. i. s. p. r. e. i. d. i. c. i. u. m. p. c. o. r. p. o. r. i. s. c. a. t. h. i. g. a. t. i. o. n. i. s. i. t. e. m. i. m.
 p. e. n. s. a. o. p. a. p. e. s. t. i. f. e. r. e. s. h. o. r. b. u. s. e. t. p. p. e. a. m. o. r. i. s. l. i. b. e. n.
 t. e. r. d. i. t. a. i. t. e. m. p. p. e. s. i. o. s. t. a. t. u. s. r. e. l. i. g. i. o. s. i. p. s. e. p. a. s. s. i.
 s. u. m. p. t. i. s. s. e. m. p. a. u. p. e. r. t. a. s. a. c. o. b. e. d. i. a. u. o. l. u. n. t. a. t. i. a. q. o. p. a.
 o. l. i. m. e. t. e. t. n. u. n. d. m. a. l. t. y. r. i. o. c. o. m. p. a. r. a. n. t. u. r. a. u. t. e. o. n. o. n.
 i. n. f. e. r. i. o. r. a. a. s. t. i. m. a. n. t. u. r. e. t. s. i. c. s. i. n. g. u. l. i. s. f. o. r. e. s. o. p. i. b. u. s.
 p. e. c. u. l. i. a. r. i. b. u. s. s. u. a. p. d. a. a. c. c. i. d. e. n. t. a. l. i. a. p. n. i. a. r. e. s. p. o. n. d. e.
 b. u. n. t. H. a. c. d. e. b. r. e. a. t. i. o. n. e. t. o. r. u. m. q. u. i. e. t. a. d.
 g. e. l. o. r. i. u. m. e. o. n. o. s. a. s. u. a. p. d. i. a. u. n. a. n. i. m. e. m. s. c. r. i. p. t. u. r. a. i.
 u. t. p. a. t. e. r. a. a. u. t. o. r. i. t. a. t. e. m. f. u. t. u. r. a. u. t. r. e. p. p. a. a. t. a.
 n. a.

Conclusio 5^a Angeli boni auerantur be
 titudine sup. n. a. r. e. n. i. t. a. t. e. m. i. n. p. e. n. i. t. a. t. i. g. r. a. d. u. s.
 alijs et mali dicendi quibus habuisse gloria ac

ex ea exidisse in dicta sup. a. i. ut in constanti,
 ga. g. bl. b. tunc eam p. meruerunt perseverantes
 in gra. et crescentes actus fidei spei et Charitatis, se
 no. p. in stanti unicuique in beatitudo obtigit iuxta p.
 portione grae et meritorum in unoquoque angelorum,
 itant q. tanto maiore gloria auferit, quanto ma
 ior grae et meritu in se optitit. Tunc est Ratio de
 uelutim n. e. i. uenit perfectio n. a. qualunq. ^{sur. m. 73}
 a. d. h. o. habuit ita quod oes p. d. h. uel alig. quod
 ad instantia angelorum aliter ea diuidantur d. l. t. e.
 sentiant ut uel est apud Pau. 1. p. 9. 6. d. 2.
 p. o. r. u. ad maiore. Muius rei. d. gentiam et ple
 hio. r. e. i. theologica. e. p. p. o. s. i. t. i. o. n. e. , circa n. a. m.
 diuersitatem opp. d. e. r. a. b. i. a. q. a. d. Angelos spectantia,
 de. q. d. u. n. i. p. a. q. s. o. u. l. t. a. d. a. q. s. o. l. e. t.

Quaritur q. d. sic conueniunt et duras. p. x
 angeli sunt creatura nobilissima describuntur subtilia
 spiritalia. Itē et uolte p. d. i. t. a. o. i. s. q. u. a. n. t. i. t. a. t. i.
 exoptes, incorporea sua n. a. s. i. m. p. l. e. m. e. o. r. a.
 p. t. i. b. i. l. e. s. q. u. o. a. d. p. h. y. s. i. c. a. d. e. s. t. r. u. c. t. i. o. n. e. n. i. n. q. u. o.
 a. d. p. o. s. s. i. b. i. l. i. t. e. m. C. o. m. p. o. s. i. t. u. n. t. e. x. s. p. i. r. i. t. u. a. l. i. t. e. r. e. t. c. o. n. s. i. d. e. r. a. t. i.
 et ex p. a. r. t. e. et p. o. n. a. l. i. t. a. t. e. s. i. n. g. u. l. a. r. i. t. a. t. e. m. o. r. n. a. s. p. e. i.
 q. u. o. d. e. t. d. i. f. f. e. r. e. n. d. i. a. n. t. u. a. n. t. e. q. u. a. g. r. e. e. t. d. i. f. f. e. r. e. , s. u. b. t. i. l. i. t. a. t. e. t. a. u. t.
 d. e. n. t. i. . C. o. n. u. d. u. r. a. s. e. a. u. t. u. n. t. p. u. r. a. s. c. r. e. a. t. a. m. u. l. t. i.
 u. i. s. i. b. i. l. i. s. e. t. i. n. d. e. f. e. c. t. i. b. i. l. i. s. C. r. e. a. t. i. a. t. p. o. s. s. i. b. i. l. i. t. a. t. e. s. u. n. t. i. n. t. r. a.
 p. o. t. e. n. t. i. a. b. a. t. e. r. n. o. , p. o. s. s. i. b. i. l. i. t. a. t. e. d. i. e. c. r. e. a. t. i. o. n. i. . N. a. m. i. n. c. a. l. o.
 e. m. p. y. r. e. o. , a. u. t. e. x. t. r. a. , a. u. t. u. b. i. n. e. s. s. i. t.

Quaritur q. d. quo modo distinguantur a se se et in
 ter se. Distribuantur p. x. p. b. l. i. t. a. t. e. n. o. s. u. n. t. l. o. s. e. i. u. e. n. d. e. n. t. i.
 s. p. e. i. , n. e. c. e. s. s. a. r. i. o. s. o. l. o. n. u. m. e. r. o. t. r. i. n. d. i. f. f. e. r. a. n. t. ; p. r. i. o. r. u. m.
 e. i. u. s. l. e. s. p. e. i. e. t. e. t. s. o. l. o. n. u. m. e. r. o. d. i. f. f. e. r. e. , q. u. i. u. s. d. e. u. s. s. u. n. t.
 o. r. d. i. n. i. s. H. i. e. r. a. r. c. h. i. i. ; s. p. e. u. q. d. d. i. u. e. r. s. i. s. t. r. u. c. t. u. r. o. r. d. i. n. i. s. u. a. n. t.
 a. p. y. o. n. i. : c. a. e. l. e. s. t. i. s. h. e. r. : c. . t. . 8. . a. t. q. f. o. n. u. n. t. u. r. n. o. u. e. m.
 o. r. d. i. n. e. s. i. n. t. r. e. s. H. i. e. r. a. r. c. h. i. a. s. d. i. s. t. r. i. b. u. t. i. . I. n. p. a. s. u. n. t. S. e. r. a. p. h. i. m.
 C. h. e. r. u. b. i. m. e. t. T. h. e. r. o. n. i. ; i. n. c. a. . S. t. a. n. t. e. s. , p. r. i. n. c. i. p. a. l. e. s. , p. o. t. e. s. t. a. t. e. s. ;
 i. n. 3. a. q. u. i. n. i. p. a. t. u. s. , a. r. c. h. a. n. g. e. l. i. , A. n. g. e. l. i. . E. o. d. u. n. t. m. u. l. t. i.
 t. i. p. a. r. t. i. b. u. s. n. u. m. e. r. u. s. o. r. d. i. n. i. s. p. a. r. t. i. u. s. s. i. m. e. l. p. a. r. t. i. u. s.
 u. l. t. a. t. f. u. t. u. r. o. r. u. m.

303
Kisten uide
pag 280

ndale cognoscere quoad modum, nimirum quoad supra vi-
res naturae fiant, ut e. u. g. illuminatio cordis, et descriptio
mortui, item quod sit possibile, ut in quoad substantiam
nisi ei reuelaretur. **S.** n. cognoscant haec m. y.
scilicet utrumque supernaalia et tunc supernaalia cogit
tionem ex reuelata aut edam et utrumque reatificatio
ut sanctissimae Trinitatis; in q. d. fidei super
naturalium cognoscem mox ut creati sunt, et adhuc uiato
res arant cognouerunt obscura mysteria Trinitatis
et aliquo modo incarnati. #

Quaeritur 5. de actibus uoluntatis Angelorum qua
res sint? **R.** in Angelis non est proprie appetitus secundum se,
sicut generisibile et fructibile, sed **Voluntas**, sine
Voluntas, quae distincta ab humana uoluntate sua
quoad essentiam immutabilis, eius principii actus sunt a
more et despectus, amor, tu generositas tu amicitia. amant
propter naturam et uisio rursus sicut alij beati; seipso, aliorum
Angelos amoris amicitia tu liberis tu uisio, sibi aliquid
liberis uel uisio uolendo. An u. angel. in quoad se habet
perfectis et deliberatis uoluerunt possunt in peccata uolunt
tate uel uelle negant alij; alij soliter affirmant, quod
reantiores Theologi fuisse probant tu auctoritate **S.**
tu multis rationibus. **C.** tunc u. uisio minus est liberis post
determinacionem actus, quia aucta ea, tamen restat ad
dant uoluntatem eorum semel ad malum determinata
uel oio n. uel u. nisi diffinitissime in bonum flexi
sunt ut sit exemplo eorum, q. peccauerunt, u. in eo fra
gilitate aut ignorantia, sed ex certa noticia, ut de
Minata uoluntate aliquid uolunt. unde illis dicitur in scriptura: Non uisum est superis peccantibus
insipienter iniquitatem suam facere.

Quaeritur 6. de locutione Angelorum an et
quomodo inter se, **R.** n. nobis uel loquatur; ac per
deputus infirmiter, hoc n. ille per locutionem
Angelorum loquantur manifestando mentis sua quibus
inter se se uoluntaria, et libera directione uolunt ad
alterum hoc ipso dum unus angelus uult sua secreta
alteri se manifesta, alter intelligit tamen, n.
impossible sit illas locutiones seu manifestatio uel fieri
per impressionem spiritus intelligibilis q. alteri repressio sit

206
43

aequalitatem quanda huiusmodi solum gradatione, ut a. p. d. huius
 (est n. que e. p. r. u.) uel uideredo hypothetica. Cuius uero
 nam uel eundem. Cuius uero de creaturas principatus
 et huiusmodi uolens. Cuius huiusmodi quoad imperia et actus alia
 ministeria uel passim p. p. ac p. p. u. oibus sibi ad ha
 rentibus detrahatur ad infernum aeterna additio e. damna
 ni qua n. o. a. t. e. h. i. e. t. p. o. a. u. t. q. u. o. u. o. l. l. i. s. @. a. c. p. r. o. p. r. i. e. t. o. r. u. m.
 alia ei u. f. u. e. r. u. n. t. a. d. e. m. p. t. e. u. t. m. a. l. i. s. e. x. e. m. p. l. i. s. p. e. r. a. d. e. s.
 t. i. q. u. o. p. o. t. u. m. d. e. s. t. r. u. c. t. a. p. o. t. u. t. u. t. o. b. t. i. n. a. s. e. i. n. m. a. l. o. d. a.
 m. o. n. e. p. e. r. d. o. l. e. r. e. n. e. c. h. e. n. e. o. p. e. r. a. r. i. e. m. p. l. i. s. p. o. n. t. a. u. t. u. t.
 l. i. n. t. o. b. n. e. g. a. t. a. a. p. r. o. g. r. a. m. P. u. n. i. u. e. r. s. i. t. a. t. e. m. i. n. t. i. m.
 p. a. r. t. a. d. a. m. n. i. .i. p. o. u. i. d. e. u. i. s. i. o. n. i. s. p. e. r. t. r. e. d. u. t. p. a. r. t. a. s. e. a.
 f. u. s. o. b. i. g. n. a. u. b. i. c. u. q. u. o. s. i. n. t. a. t. q. u. e. d. e. c. o. r. p. o. r. e. q. u. o. d. d. e. p. r. o. p. r.
 g. a. t. o. r. i. i. p. r. o. b. a. t. u. s. u. p. a. m. o. q. u. o. a. p. r. o. d. o. l. i. n. t. a. s. i. g. n. i. f. i. c. a.
 t. i. u. t. u. t. i. b. i. d. e. m. d. i. c. t. u. p. u. b. l. i. c. e. d. e. i. g. n. e. n. t. a. d. h. o. r. t. a. t. i. o. n. e.
 i. n. s. t. r. u. m. e. n. t. u. m. p. q. u. o. a. m. o. b. e. d. i. e. n. t. i. a. e. a. C. R. O. a. p. u. r. i. u. t. p. a. r.
 e. u. t. u. t. p. r. o. p. r. i. e. t. a. r. i. p. o. t. e.

Praeterea quod quana angeli beati cognouerint
 naturam a mysterijs aethera fierent beati? In initio
 statim angeli beati naturam cognouerunt mysterium
 trinitatis ad q. d. alij et incarnatio res pauca y. s. e. t.
 t. i. m. q. u. o. u. m. n. o. t. a. r. e. r. a. t. i. d. e. r. e. a. l. d. o. r. e. p. r. o. p. h. e. t. a. s. e. t. p. a. t. r. i. a. r.
 e. h. i. s. u. e. t. a. r. i. s. t. a. t. i. s. l. i. e. t. i. s. i. p. s. i. s. e. i. g. n. o. t. a. f. u. e. r. i. n. t. p. l. u. r.
 e. s. a. r. e. n. t. i. a. i. n. c. a. r. n. a. t. i. o. n. i. s. p. l. u. r. a. s. i. d. n. c. o. g. n. o. u. e. r. u. n. t.
 n. i. s. i. p. o. s. t. q. u. a. n. d. o. f. a. c. t. u. e. r. a. t. q. u. o. d. t. r. o. n. y. s. t. h. e. o. r. i. a. s. e. t. a. l. i. s.
 p. l. e. r. i. q. u. o. p. r. o. b. a. n. t. e. o. i. l. l. o. i. f. a. l. e. s. e. s. e. s. t. i. t. e. r. e. o. g. l. o. r. i. a. s.
 u. t. q. u. o. d. o. s. q. u. i. s. e. s. t. i. t. e. q. u. i. u. e. n. i. t. e. d. e. d. i. l. o. n. d. i. a. n. t. i. s.
 u. e. l. l. i. b. u. s. q. u. o. d. i. n. d. e. a. n. g. e. l. i. p. r. o. g. r. e. s. s. u. t. e. m. p. o. r. i. s. c. o. g. n. o.
 u. e. r. u. n. t. p. l. u. r. a. i. n. p. a. r. t. i. m. y. s. t. e. r. i. a. s. q. u. o. d. i. m. p. r. i. m. i. t. u. s. n. c. o. g. n. o.
 u. e. r. u. n. t. u. t. i. n. c. a. r. n. a. t. i. o. n. e. r. e. d. e. m. p. t. i. o. n. e. h. u. m. a. n. a. p. a. t. r. i. s. t. e.
 f. i. o. n. e. p. a. u. l. o. r. u. m. p. r. a. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. e. r. e. p. b. a. d. e. s. h. o. i. u. p. l. e. n.
 c. a. d. m. a. p. t. o. r. u. m. q. u. e. r. s. i. o. n. e. t. e. n. t. i. a. s. i. t. i. s. p. r. a. u. e. l. a. t. i. o. n. e.
 a. u. t. i. n. u. i. s. i. o. n. i. s. b. e. a. t. i. f. i. c. a. q. u. o. d. h. a. u. t. n. c. o. m. p. l. i. u. s. a. u. g. e. t. u. r.
 s. i. n. t. d. e. b. e. a. t. i. t. u. d. i. n. e. n. o. t. a. d. e. i. .i. d. i. s. t. i. n. g. u. e. t. a. o. p.
 m. e. n. t. e. a. u. g. u. s. t. i. n. i. n. i. t. e. m. i. n. t. i. p. l. e. n. a. d. e. c. o. g. n. o. s. t. i. o. a. d.
 g. e. l. o. r. i. u. m. b. e. a. t. o. r. u. m. a. p. r. o. p. r. i. e. t. a. t. i. n. a. q. u. o. d. c. o. g. n. o. s. c. a. n. t. c. r. e. a.
 t. u. r. a. s. i. n. u. e. r. b. o. i. n. p. e. r. p. e. r. n. a. l. q. u. o. d. c. o. g. n. o. s. c. i. u. n. t. u. a. r.
 i. n. s. e. r. i. p. t. i. s. s. e. a. n. i. p. p. r. i. o. g. r. e. u. t. f. u. n. t. c. o. n. t. r. a. d. i. c. t. u. m. p. r. i. o. r. i. e. s. t.
 e. u. m. e. n. t. e. a. i. u. s. d. e. i. p. s. a. u. i. s. i. o. b. e. a. t. i. f. i. c. a. q. u. o. d. u. i. d. e. m. p. r. o. p. r. i. e.

cogit si vel fili vel eminentior impunt, postorui et eade
 illa hieo, qua ut dixi creaturas ut sancta, dross
 cognoscunt. pnt angeli proficere in accidentali beatitu
 dine, quibz alijs et alijs beatitudines et gaudia recipiunt
 n hi m est, nec pnt. har unqua ex d. v. n. hant
 a q ad hieo beatitudo perpetua ut sapia dixi
 sua ritur 10 an et quomodo angeli boni habe
 ant nri veruq creatura cupa, p fida aut custodia
 1. spe quasi de fide quod angeli boni sunt ministri
 2. spe quasi de creatura, mpe vero in p ueranda et p moue
 da hieo salute et q dem ad hieo a dno missi n fnt
 m inferioribus ordibz q proprie angeli et archan
 geli dnt sed et p supremis seraphim et cherubim ligi
 tate, cui n sunt administratori spu Hab. 1. et p u
 spe mlo Raphaelis Tob. 1. qui erat unus de septem q
 adstant ante dross. Item Michaelis q erat unus de
 primis pntibus dan. 10 item seraphim illis, q
 calcule ignito taligie et isaia c. 5 et eius q sagito
 francisco in aluernis apparuit. 12. qm quilibz hieo
 pntibus e angelus pastor deinde singulis regnis
 et p uincij et infidelium hieo, alijs uel q dan. 10
 13. Toti ecclia unus que s Michaelis e corde p op
 scriptura et nullas apparitiones eius facte, qm m
 ueluri hieo synagoga p fite. recte et et p b lter ad hieo
 14. quod sans pastor angelus designatus su cuiq, domui
 et familia preter singulorum pncipum proprias cui
 stodes, item cuiq, cultui in Congregaoi Religioni cuiq,
 ecclia paroli cuiq, pago, urbi oppido cuiq, pntu
 ita ne singulos hieo preter propria custodim ad hieo
 ministri octo uel nouem angeloru lora simp uni
 uersalior et coros contingat ut pulchre pbat Isf.
 qd agy herauereq, m officio angeli custodij. Chrs
 tianis habuerit angelos ministros n hi p prie habuit
 Ca stodes tu q a n fuit ho p ruy tu q a dno indigebat
 fua q a dross angeloru fate. s pntgo habuit, et gdi
 archangelu gabriele et coros dross habuerunt,
 et m pntes adhuc in innocencia pntibus. ant dross
 hieo pntibus fua q a n fuit ho p ruy tu q a dross
 ad salutem nri facit et angelu custodim habebis,

h. 12. custodia hoc hodie incipit in natiuitate: nam in utero
 dicitur institutus infans, deinde de cuius custodia hinc fini
 tur in morte respectu damnatorum et eorum, q. ad calu-
 ent: nam in purgatorio constantes plures retinent
 angelus pro custodia donec liberentur. angelus licet quibus
 actualiter operetur, q. in caputem seu in purgatorio
 obliuio remittant ut quae in eadem dimittunt. q. in
 parte circa cura hodie aliarum cura agant hinc
 sunt in theologorum superiorum scriptorum libri passim
 de angelis eorumq. custodia editi.

A. R. T. I. C. V. §. V. S. III.

De Canonizatione, seu declara- tione SS. ac Beatorum.

Canonizare est nihil aliud est quam publicam auctoritate Ec-
 clia per summum pontificem factam tollari ac declarare ali-
 quem hominem iam defunctum in gloria caelesti ac vere, et
 iuste: ut proinde publicè talis huius ac honorari possit
 ab omnibus publicè cultus prorsus ac inuocatus, et ab omni-
 bus templis dicata: sacrificia missae oblata, festiua
 instituta, cultus imaginum ac reliquiarum eius, et de
 hoc cultu actu quatuor à Bell. 1. 1. de ss. c. 7. p. 1. p. 1.
 nuntur. 1. an rectè et utiliter fiat et ad quae spectat
 canonizatio, sanctorum. 2. an et quomodo tolli possit, q. v.
 sunt canonizati. 3. an sit infallibile talis canonizatio
 et vere SS. totum hoc negotium conantur euertere
 haeretici et subannant q. quos sit

CONCLUSIO In rectè et iuste de causis sancti
 ab Ecclia canonizantur, ita q. festiua huius temporis
 tenet cultus publicè, cuius rei à Bell. c. 7. sequentes
 eade ponuntur. 1. et 2. et 3. nuntur sanctos in nouo facto
 detentorij et q. dicitur qual in ueteri, in quo et 2. et 3. in
 à canonicis scriptoribus in parte quod à sanctos, eorum
 facta, moral vitam, ac mortem, annotari, uelut in
 euleg. et ut sequentibus legil. de quorū hinc abraham,
 Isaac, Jacob, Moyses et quod ipse quorū factum est in a.
 tibus eorum cultus sanctis noui testamenti ut de sanctis
 Stephano Jacobo Maure, petro Paulo Barnaba ihu.

Regij. 2^a scriptura iubeo sanctos a nobis honorari sal:
 1° dicit: sapientiam ipsorum navent populi, et laude eorum
 nunciant eulicis, idq. virtus eorum, ut aq. utilitas exi-
 git: ac n^o possumus suos colere, nisi voluntas sit nobis, qui
 nam tales sint, quos fit per Canonizacem. 3^a dicitur:
 vult sanctos nobis in exemplum imitari, et conversari
 nobis p^ontifici, ut monet apla Heb. 13. mementote pro-
 fitoium vobis, quorum intuitus, et ita querisationis
 imitumini fidem, ac hoc fieri n^o p^o nisi declarati huius
 vel illius sanctitas, et sic sacra a qua nos adierit
 oportet supra candidalibus ponat per Canonizacem.
 4^a sancti nobiscum membra huius corporis sunt, q^o sibi
 muicem opati aut q^o gaudere debent, quod si fieri ne-
 quit nisi scialy ubi gaudere oporteat. 5^a alia p^o
 viorum, coli possent q^o n^o sunt s^o, imo et damnati ut se-
 ste fupit: sedes: temporales S. Martini cu^o quoda^o latro-
 ne et tempore blas: 3. cu^o quoda^o m abritate peis o
 factu^o est quos miferetur vulgus pro martyribus cole-
 bat ita p^oll. 1. c.

CONCLUSIO

2^a Canonizare s^o spectat
 ad eum s^o p^ones que est summa p^o eulicis s^o
 ad summum Pontificem ita n^o definita e^o ab apla 3. Cap.
 Audiuimus p^o et ab Innoc: 3° in Conc. Later: ubi h^o Cap.
 op 20 de reliquijs et venerave s^o et Cap. 5° de Potib^o
 et Abbatibus, cuius n^o debet Canonizare seu declarare
 ac determinare, qua habendi aut colendi sint sancti
 cuius e^o eulicis p^oponere, quid oradenda, vel agenda
 in his, q^o n^o tm ad fides, q^o et q^o ad publicum cultum
 et religione spectant, hoc p^o solius et summi in ter-
 ra Capitis eulicis. Nota p^o Repliem in usu eulicis
 esse, ac qui p^o Canonizacem / 1° est q^olibet quia sancto
 aliquis vultur et absolute p^oponitur toti eulicis
 colendus, ita ut publice possint de eo preas fieri
 aut sacrificia, imaging, circs et reliqua publice
 coli, et hoc nunc coiter et absolute vocali sano-
 nizacis, de q^o p^odit g^olis eius q^o p^obas m^o dulcitan^o
 p^ore. 2^a p^ontificis quia alijs n^o toti eulicis sed certis
 tm quibus, aut familijs religiosis p^oponitur colendus
 n^o tm ut absolute titulo sancti sed beati tm honorat^o
 et p^o h^o vocali beatificacis. Hanc olim fuisse

per ipsas et in Corp 1. 8. 2. gla. 5. et in usu multarum
 ecclesiarum particularium. Nunc tamen post Alex: et Jmo: 3.
 pp ab eis aut erroris q. gla. possent attingere q. h. itaq. et ut
 ita dicitur nisi summi Pontificis auctoritate eas re-
 vortit plurimos sanctos sine Pontificia Canonizati-
 onis scriptis et et nunc colit, quod. n. nunc ad erro-
 res melius cavendos sic publice auctoritate sententia
 id factum olim fuit unde quodam consensu et approba-
 tione per q. h. et in fine q. vim legis h. probata, et
 tanto cultu et consensu approbata unde ante Alex: et Jmo:
 pauci et ante Leonem 3. uis illius legis solemniter
 in Canone sanctorum relatus; nihilominus talis, ac q.
 nunc Canonizati q. sancti habendi sunt sui ipsissima
 cultu abunde toti mundo manifestati.

CONCLUSIO, 3.º sancti n. Canonizati licet pnt
 coli p. v. a. d. d. et cultu n. in publico in m. r. u. 1.º
 q. publico totius ecclie noie sancti q. h. b. i. soler. u. a. ca.
 p. u. h. ab Alex: et Jmo: 3. 1. 3. d. e. r. e. t. i. s. de religio:
 sanctorum r. 1. et 2. Nota a. ex Bell: Cap: 7. ut 1.º
 sancto Canonizato septem honores genera d. e. r. n. i. 1.º
 ut publice et ab oib. habeatur sanctus. 2.º ut p. u.
 publice talis coli et invocari. 3.º ut templis ad ipsius
 honorem erigi possint. 4.º sacrificia et laudes p. u.
 cu Canonizari fieri. 5.º festa celebrari. 6.º u. i. u.
 imagine, cu lumine pingi, et h. i. 7.º a. i. u. u. u. u. u. u.
 thes. includi et honorari. q. g. b. u. 3.º et 4.º u. o. i. o. n.
 p. u. fieri sancti n. Canonizati: cetera p. u. q. d. e. m.
 p. u. n. a. l. o. A. u. d. i. o. aut cultu i. s. q. h. b. e. r. i. n. t. i. n. p. u. b. l. i. c. o.
 aut solemniter. 2.º quo segle sanctu n. Canonizati
 p. o. e. ab aliquo eradi. i. s. s. e. m. u. t. o. r. i. u. m. u. i. n. v. o. c. a. r. i. s. a. n. c. t. u. s.
 et alijs credentibus n. t. i. n. p. u. b. l. i. c. i. s. l. i. t. a. n. g. i. s. aut sacro
 officio. 3.º n. l. i. e. r. e. i. t. r. a. f. a. c. i. l. i. t. e. m. c. e. l. e. b. r. a. r. e. n. i. s. e. l.
 aut honore sancti n. Canonizati est. n. hoc officiu publi-
 c. u. h. o. n. o. r. i. s. 4.º n. t. i. n. p. h. i. b. e. r. i. q. u. o. m. i. n. u. s. q. u. i. s. d. e. d. n. a. t. a. l. i.
 a. l. i. u. i. u. s. s. a. n. c. t. i. n. t. i. n. o. n. i. z. a. t. i. p. e. c. c. l. i. a. i. n. t. e. r. l. a. t. a. r. i. p. i. s.
 o. p. e. r. i. b. u. s. u. a. c. a. r. e. et a servilibus abstinere p. o. i. t. e. q. u. o.
 p. r. o. s. e. f. i. a. q. u. i. n. f. e. s. t. i. s. s. a. n. c. t. o. r. u. m. f. i. e. r. i. s. o. l. e. n. t. 7.º p. o. i. t. i. m. a. g. i. n. i. s.

ant. religio
 n. d. o. m. i. n. u. s.
 C. a. n. o. n. i. z. a. t. i.
 r. i. b. e. n. e. d. i. c. t. i.
 p. i. e. m. t. e.
 p. r. i. n. c. i. p. a. l. i.
 i. n. q. u. e. s. t. i. o. n. e.
 q. u. i. n. m. a. g. i. n. i.
 p. o. s. t. e. r. i. o. r. e.
 m. a. n. t. 2.
 n. o. n. p. a. r. e.
 n. i. s. i. s. i. n.
 d. e. e. u. l. g. i. s.
 a. l. l. e. g. a. n. t. i. b.
 a. l. l. e. g. a. n. t. i. b.
 n. e. o. t. a. g. e.
 et p. o. t. e. r. i. t.
 C. a. n. o. n. i. z. a. t. i.
 d. i. u. n. i. s. s. a.
 i. n. h. e. r. e. d. i. t. e.
 u. l. a. c. t. u. s.
 u. l. i. h. e. l. l. o.
 t. u. r. n. e. r. e.
 n. u. l. l. a. s. f. e. r. e.
 e. t. n. i. s. i. n. f. e. r. e.
 i. s. t. o. r. u. m. u. o. r. i. t.
 d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e.
 p. a. r. t. e. r. o. r. u. m.
 p. h. i. l. i. p. p. o. s. e. r.
 s. a. n. c. t. i. s. t. o. r. u. m.
 l. a. t. a. r. i. n. i. s. t. e.
 r. e. g. e. r. e. d. i. t.
 p. a. r. t. e. p. u. b. l. i. c. e.
 h. e. l. l. o. r. u. m. a. l. i.
 q. u. i. p. u. n. i. s. i. s. s. a.
 d. e. p. e. r. l. a. t. a. t. i. o.
 t. o. t. a. l. i. t. e. r. e. s. e. r. v. a. t.

aut reliquis, falem u' canonizatoru' sanctoru' priuationem
in domibus hui' et col. u' in publicis in templis

Conclusio 4^a Culla Catholica infallibilis est in
Canonizatioe ss prout de certis et infallibiliter seu ut
re beatus et sanctus e' que legitime per summu' Ponti-
ficiu' facta Canonizatio in Canonem seu Catalogum
Inscribit ita Petrus .y. in coi' Catholicoru' sententia
q' vultus Lutheri, Calu: alijsq' Hetericos huius temporis
q' ut in alijs rebus uisum Culla v' usq' Capiti oem admittit
ptam de uerendi ita in hoc negotio errari p'ce affer-
mant. Est et op' q' q' quorundam p'p' Catholicos ut huius
nem, sicut: Puritanos, q' negant Pontificie in Cano-
nizatioe infallibilit' e' p'inde ut e' fide creden-
d' e' q' Pontifici Canonizatioe uere beatus e'
allegant ad id e' sanctus Thomas quodlibets. .y.
a. ult. Sed hoc sententia u' Hetericis nimiu' fauere
ner fati e' si n' temerarias s' itaq' p'bi uia q'libet e'
et potest hoc fuisse p' Pontifici p'ce uerax itz
Canonizatioe alienius sancti tunc Culla auctoritas u' p'acti
dii infallibilis sed hoc e' falsu' et q' fide ut alibi
q' Hetericos ostendit q' p'bi s' q' Canonizatio
est actus Jurisdictionis Ecclesiasticae publico et
uili Culla nota factus q' si actus iste fallibilis e'
tunc nec Culla auctoritas est infallibilis p' q' dem
nullas sit r'as cur in alijs actibus sit infallibilis
et n' in isto. p'bi r' hoc fuisse p' Culla infallibi-
litor' uouit q' r' per miracula testari alienius san-
ctum tunc infallibiliter uouit e' sanctus q' s'it
quod d'ros n' p'nt falsu' testari, sed Pontifex infalli-
biliter fuit quod d'ros per miracula testari alienius
sanctum q' p'bi minor illud summus Pontifex q' r'ce
testari infallibiliter certu' e' e' ac quod fide diuinā
credenda obligantur o' fideles s' p' uniu' testia
Culla publica uisq' Capiti habentur hoc aut illud de
fide esse, alia p'nt tota Culla in erro' q' uerū quod est
q' omissione p'nt atq' fide diuinā credenda est tunc
beatus d'ce ac itius sancti huius testificanda' uoluntate
tunc uere miracula testata e' q' Culla uisq' Capiti

quia tale debet hoc infallibilitatem scire: sibi Min: quia mira-
 culis morali certitudine cognitu: ut nullus sit prudens
 dubitandi et sufficienti motu fidei ut obliget ad creden-
 dum velut fit in Evangelij ubi legitur plures ex miraculis
 Christi commotus ad credenda, sed quia ecclesia aut potest: post tanta
 miraculosa tot copulata et mirata, testis testantur et veram
 rationem habent huius aut illius sancti facta et moraliter
 certissima ut nullus prudens dubitari possit. Et sufficienti
 motu credendi, aut ut credatur statuerit. Min: rursu-
 m ex praecepto Canonizationis promittit expresse in Canonizatione s.
 Th. ad natis post enumerata eius miracula Pontificus Joas
 ubi habetur hoc fuit testis tua prout q. de hoc uno
 s. nobis credit illa facta sunt nimis, nam si testiam homi-
 num accipimus totum est immanis est, quo anima eius calu-
 riosius iam credimus. sibi s. autem igitur
 variis Pontificum qui in bullis Canonizationis fu-
 te dicitur infallibilem tu a se ipsam spiritus sancti, q. in
 permittit, nulli errore in hoc negotio testantur ut prout
 Canonizatione s. Th. h. deinde sicut in Canonizatione s. Bona-
 orationis inquit et idem a multis confidenter quod dicitur
 n. permittit et nos in hac Canonizatione adire et in hoc huius
 sancti et primitivorum fidei, tenere debere decernimus, sicut
 vni Canonizatione s. Petri publico vis ait et huius sancti
 sedis, q. a spiritus sancto gubernatur et regit, sicut s. Petri
 sanctitatem optine in re declarata Canonizatione s. summa ad
 de spiritus s. singulari ratione atq. infallibili a se ipso d.
 ximus, Clem. 8. in Canonizatione s. Gregorii: orator ut da-
 ret nobis spiritum sapientiae et revelacionis quo haec arcana ecclesia
 q. ratione humana apprehendi non potest cognoscere, item in idem
 Papa in Canonizatione s. Hieronymi spiritus sancto quo ecclesia
 afflata, nunquam fallit multis eorum precibus invocato, sicut
 ipse dicitur in alijs bullis ut videtur esse in ultima bulla Greg.
 xv de Canonizatione s. sanctorum q. arte expressa et infallibilem
 spiritus s. a se ipsam in hoc negotio iudicant. sibi q.
 alijs rationibus tu quia mirabilia est quod Canonizatione potest
 presens ieiunat, loquatur, attestat, testatur, et q. ex
 one maiora sapientia et operta, quod sanctorum virtutum magis
 tione ecclesiae non facta non habent a se ipsam spiritus sancti
 quia Canonizatione ad ecclesiae regimen bonorum, morum, p. unita

causa est, ut patet ex p[ro]hibitis g[ra]tis m[er]ito auctoritate Pontificum N.
 ce. R[ati]o q[ui]a n[on] op[er]e ut semper ut in d[omi]ni d[omi]nacione locum
 ex p[ro]p[ri]e addit, hoc e[st] de fide aut g[ra]m errore seu anath[em]a
 ma sufficit ad colligi t[ame]n ex legitimo discurfu, t[ame]n ex ut alioru[m]
 uerboru[m], q[ui] in bullis addit, t[ame]n fidiat ex d[ir]ectione p[ro]p[ri]e s.
 seu absentia q[ui] errore n[on] p[ro] decernimus statumur talem
 aut talem p[ro] sancto h[ab]itu aut colend[um] e[st] ut u[er]e est in alijs
 bullis sup[er] cit: nec refert p[ro]curantes canonizacem n[on] petere ut
 fiat actus fidei, nec in nec op[er]e e[st] nec e[st] absoluti fieri ut
 ante sufficientem in quib[us]d[am] et media adhibita u[er]a n[on]
 p[ro]hibita op[er]e p[ro]bare, de uita et miraculis sancti, uti pat[et]
 retine q[ui] canonizacem simple nec alio modo qua[m] fieri
 debet.

Obijciuntur 3°. S. Aug: alicubi diu multorum corp[or]u[m]
 ra honorantur in tertis quoru[m] aia torquentur in
 gehenna. R[ati]o q[ui]a Bell: illud alicubi n[on] quidam op[er]ib[us]
 Aug: reperiri. 2°. sine ip[s]is sine alterius sp[irit]u ca p[ro]p[ri]e
 facta eligenda e[st] uel de p[ro]p[ri]a t[ame]n honorata, quib[us]
 diuites unius saeculi etiam imp[er]ij in terra honoran
 tur, splendidis exequijs, sepulchris, mausoleis, quo
 u[er]o in anima forte in inferno sunt u[er]o de honoribus
 publicis ab religia g[ra]tibus. 3°. de honoribus
 quos uulgus q[ui]s, per errorem deceptum de fide cor
 poribus non canonizatoru[m] uel sup[er]positiis, uel
 4°. si sancti Augustini est probabile sine loquiter
 de p[ro]p[ri]e omatibus donatistarum alioru[m]q[ue]
 hereticoru[m], qui falsos suos Martyros uenerantur
 cum t[ame]n uera isti in inferno torquentur. Sathar
 de beatitudine et d[omi]ni vno, Th[om]o, p[ro]destinac
 te hactenus dicta sufficiant ad ip[s]os h[ab]itu qui
 nos utinam p[ro]destinet; Nunc ad uerbum eius
 scriptum, scripturam uidelicet sacram, et non scri
 ptam Traditionis uidelicet progrediamur.

Capitulis suis, d[omi]ni vno.